

Issued 17—10—1966]

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL
DEBATES

OFFICIAL REPORT

MONDAY, 1ST AUGUST 1966

Volume LXVIII—No. 1

C O N T E N T S

	PAGES
Personnel of the Government of Madras .. /	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their Constituencies	iii-v
I Expression of sorrow at the demise of Sri T.T.P. Kunhi Pocker and Sri H.M. Jaganathan former Members of the Madras Legislative Council	1
II Condolence Resolution on the death of Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar, Member of the Madras Legislative Council	1-2

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1966

Legislative Council Department
Madras

PRICE 35 Paise]

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS

SARDAR UJJAL SINGH

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS

1. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Chief Minister in-charge of Public; General Administration including the Board of Revenue and District Revenue Establishments; Planning; Finance; Education; Labour; Legislature; Elections; Religious Endowments and Official Language.*
2. THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in-charge of Industries; Commercial Taxes; Nationalised Transport; Technical Education; Electricity; Housing; Handlooms; Yarn; Textiles; Mines and Minerals; Iron and Steel Control; Prices and Supply of Goods Act; Companies; Newspapers; Control; Ex-Servicemen; Legislation on Chits; Law and Transport.*
3. THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in-charge of Police; Agriculture; Minor Irrigation; Animal Husbandry; Harijan Welfare; Prohibition; Bhoodan and Gramdan.*
4. THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in-charge of Food; Public Works; Revenue; Legislation on Money Lending (Rural Indebtedness); Legislation on Weights and Measures; Indians Overseas; Refugees and Evacuees and Passports.*
5. THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM, *Minister in-charge of Public Health and Medicine; Women's and Children's Welfare; Orphanages; Accommodation Control; Beggars and Cinematograph Act.*
6. THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR, *Minister in-charge of Co-operation; Courts; Forests and Cinchona; Khadi and Village Industries and Ports.*
7. THE HON. SRI G. BHUVARAHAN, *Minister in-charge of Information and Publicity; Registration; Stationery and Printing; Government Press; Prisons; Approved Schools and Vigilance Services and Fisheries.*
8. THE HON. SRI S. M. A. MAJID, *Minister in-charge of Municipal Administration; Community Development and Panchayats.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

PRINCIPAL OFFICERS

Chairman

SRI M. A. MANICKAVELU

Deputy Chairman

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER

Panel of Vice-Chairmen*

- 1 SRI MOHANLAL MEHTA
- 2 SRI N. V. NATARAJAN
- 3 SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHI
- 4 SRI M. RAJAH IYER

Secretary to the Council

SRI G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
1 Abdul Wahab, K. S.	State Legislative Assembly.
2 Aditanar, Si. Pa.	Tirunelveli Local Authorities.
3 Aiyaswamy, M.	Nominated.
4 Anbazhagan, K.	Madras-Chingleput Teachers.
5 Arunachalam, T.S.	State Legislative Assembly.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras East Central Graduates.
7 Chidambara Mudaliar, A. ..	Madurai Local Authorities.
8 Chidambaranathan, Dr. A., M.A., PH.D.	North Arcot-South Arcot Teachers.
9 Chitrarasu, C. P.	State Legislative Assembly.
10 Damodaran A. R.	Madras North Graduates.
11 Damodaran, G. R., B.Sc. (Electrical), B.Sc. (Mech.) (Durham), M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Salem-Coimbatore-Nilgiris Teachers.
12 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	North Arcot Local Authorities.
13 Doraiswamy Naidu, K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
14 Ethirajulu, M.	State Legislative Assembly.
15 Hande, Dr. H. V.	Madras District Graduates.
16 Jayarama Reddiar, S.	Ramanathapuram Local Authorities.
17 Jengal Reddiar, M.	South Arcot Local Authorities.
18 Kothandaraman, K. K.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
19 Krishnamoorthy, G.	Thanjavur-Tiruchirappalli Teachers.
20 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
21 Lakshmanan, S. V.	State Legislative Assembly.
22 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., F.R.C.O.G., F.A.C.I.	Madras District Graduates.
23 Lakshmi Krishnamurthi ..	State Legislative Assembly.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
24 Manickavelu, M. A., B.A., B.L. (Chairman).	State Legislative Assembly.
25 Manjubhashini, S.	Nominated.
26 Mohanlal Mehta	State Legislative Assembly.
27 Muthiah, C.	Thanjavur Local Authorities.
28 Muthiah Chettiar, M. A. ..	Nominated.
29 Muthu, S.	State Legislative Assembly.
30 Natarajan, N. V.	Do.
31 Palaniswamy Gounder, V. K. (Deputy Chairman).	Do.
32 Ponnappa Naidu, A. ..	Do.
33 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Do.
34 Ponnuswamy Villavarayar, J.	Do.
35 Rajagopal, C. V.	Do.
36 Rajah Iyer, M.	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
37 Rajamannar, Dr. P. V. ..	Nominated.
38 Rajaram, K. (Chief Whip).	State Legislative Assembly.
39 Ramadass, K. (Deputy Chief Whip).	Do.
40 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
41 Ramalingam Pillai, V. ..	Nominated.
42 Raman Nair,	State Legislative Assembly.
43 Ramaswamy Padayatchi, S. S.	South Arcot Local Authorities.
44 Ramaswamy Reddiar, O. P.	Nominated.
45 Ramaswami Mudaliar, V. K.	Chingleput Local Authorities.
46 Sambasiva Reddiar, A. ..	Salem Local Authorities.
47 Sankaralingam Pillai, M. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
48 Santosham, D.	Madras South Graduates.
49 Saraswathy Pandurangam ..	Nominated.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras West Central Graduates.
51 Sivasankara Mehta, R. ..	Madras Local Authorities.
52 Sivasubramania Pandian, M. ..	Tirunelveli Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
53 Srinivasam Pillai, T. S. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Subbiah, T. K.	Do.
55 Sundaram, S. D.	Nominated.
56 Thiagarajan, N. R.	Madurai Local Authorities.
57 Thirupurasundari, T. L. ..	Nominated.
58 Venkatachalam, R.	Salem Local Authorities.
59 Venkatachala Thevar, P. ..	Thanjavur Local Authorities.
**60 Venkataraman, R., M.A., B.L. (Minister, Leader of the House).	State Legislative Assembly.
61 Vijayarangam, G.	North Arcot Local Authorities.
62 Wilson, Apollos, N.	Kanyakumari Local Authorities.
63 Vacant	Ramanathapuram Local Authorities.

** The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, B.A., B.L., Chief Minister, was the Leader of the House, from the 19th July 1966 to the 12th August 1966, during the absence of the Hon. Sri R. Venkataraman, M.A., B.L., Minister for Industries, on a tour of the Soviet Union and the East European countries.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

TWENTY-EIGHTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 1st August 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at 12 noon. Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I. EXPRESSION OF SORROW AT THE DEMISE OF SRI T. T. P. KUNHI POCKER AND SRI H. M. JAGANNATHAM, FORMER MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House with regret the death of Sri T. T. P. Kunhi Pocker, a former Member of the Madras Legislative Council, on Saturday, the 23rd April 1966.

He was elected from the West Coast Local Authorities Constituency. He was a member of the Council from 1st May 1952 to 20th April 1954.

I have also to announce to the House with regret the death of Sri H. M. Jagannatham, a former Member of the Madras Legislative Council, on the 25th July 1966 at Madras.

Sri H. M. Jagannatham was a Member of the Madras Legislative Council from 1929 to 1952 and a Member of the Madras Legislative Assembly from 1952-1957. He was also a Member of the Corporation of Madras from 1929 to 1938.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved families.

I request the hon. Members to stand in silence for a minute as a mark of respect to the departed souls.

Accordingly, all hon. Members stood in silence for a minute as a mark of respect to the departed souls.

II. CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI SP. K. A. LAKSHMANAN CHETTIAR, MEMBER, MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

MR. CHAIRMAN: It is with deep regret that I have to report to the House the death of Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar, a Member of the Legislative Council, at 2-30 a.m. on the 18th June 1966 at Sholapuram, his native place, due to sudden heart failure.

Born on June 13, 1907, Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar studied up to Matriculation and took active interest in the affairs of the District. He was a Member of the Legislative Council since 1962 representing the Ramanathapuram Local Authorities

CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF
SRI SP. K. A. LAKSHMANAN CHETTIAR, MEMBER,
MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

[Mr. Chairman] [1st August 1966]

Constituency. During his term of office, he endeared himself to one and all of us by his affability and cordiality. His death is indeed a loss to this House.

I now move the following condolence resolution :—

“ This House places on record its deep sense of sorrow at the demise of Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar, a Member of this House, and conveys its profound sympathy to the members of his bereaved family ”.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்ற உறுப்பினர் திரு. லக்ஷ்மணன் செட்டியார் அவர்களுடைய மரணம், நம்மையெல்லாம் திடுக்கிட வைத்தது. அவர்கள் திடீர்திடீரத்தோடுதான் நடமாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். பல நூறுகளில் அவர்கள் அலுவல் புரிந்துகொண்டு வந்தார்கள். திடீரென்று மாரடைப்பினால் அவர்கள் மறைந்துவிட்ட செய்தி நாம் எதிர்பாராத ஒரு செய்தியாகும். அவர்களுக்கு வயதும் அதிகமாக வில்லை. 1907-ல் தான் பிறந்தார்கள். சீரிய முறையில் இந்த மன்றத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டு வந்தார்கள். வெளியிலும் சிறந்த பணியாற்றி வந்தார்கள். திடீரென்று ஏற்பட்ட அவர்களுடைய மரணம் இந்த மன்றத்திற்குப் பெரிய நஷ்டம்; நாட்டிற்கும் நஷ்டம்; அவர்கள் குடும்பத்திற்கு மிகப் பெரிய நஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு நம்முடைய அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். திடீரென்று இவ்வாறு மறைந்தார்கள் என்றால் அது ஆரூத்துயரம்தான் அக்குடும்பத்திற்கு. நமக்கெல்லாம் துயரம். அக் குடும்பத்திற்கு பெரும் துயரமாக இது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறும் வகையில் நம் துயரத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Hon. the Leader of the House. Sri Lakshmanan Chettiar was a person who endeared himself to all the Members of this Council, besides having done good work in his own district. He was esteemed by one and all. It is indeed most unfortunate that he should have been cut away practically in the prime of his life when he could have done great service to the country. I wish to associate myself with the sentiments expressed by the Leader of the House.

MR. CHAIRMAN : I request the hon. Members to stand in silence for a minute and pass the resolution unanimously.

The Resolution was passed *nem. con.*, all the Members standing in silence for a minute.

MR. CHAIRMAN : I now adjourn the House for the day as a mark of respect to the memory of Sri SP. K. A. Lakshmanan Chettiar and the House will meet again at 3 p.m. to-morrow.

12-07
p.m.

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 2nd August 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—WELCOME TO NEW MEMBERS.

MR. CHAIRMAN : Hon. Members, it is my very first and most pleasant duty to welcome you all to this first meeting after the recent biennial elections to this House. I extend a very hearty welcome to the six re-elected, twelve newly elected, one re-nominated and two newly nominated Members, and offer my congratulations to them. As it sometimes happens in elections, a few of the former Members have not been re-elected. We miss them here very much.

Among the new Members, there are many who have distinguished themselves in various walks of life and are educationally and otherwise highly qualified. I have no doubt that the House will benefit by their valuable and constructive suggestions.

This august House has established great and good traditions and maintained a high standard in debates and preservation of order and decorum. An atmosphere of cordiality has always prevailed amongst the Members here. I do hope that the same spirit of friendliness will continue to prevail in future also and that the Chair will receive your help and co-operation in an abundant measure in preserving the dignity and prestige of this House.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

Hindi Pandits

* 1 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any fresh orders have been issued denying the special pay of ten rupees that was being paid to Second Grade Hindi Pandits hitherto; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) Under the old Scheme of Secondary Education, Hindi was taught in Standards VI to XI and a special pay of Rs. 10 was paid to Second Grade Hindi Pandits. Under the reorganised Scheme of Secondary Education, the teaching of Hindi is now confined to Standards IX to XI only and hence the special pay of Rs. 10 to the Second Grade Hindi Pandits has been discontinued.

[2nd August 1966]

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, the date from which this special pay was discontinued, and whether there will be retrospective effect given to the orders and the recovery ordered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am sorry, Sir, I do not have the information with me about the date from when this has been discontinued. I have also no information whether any retrospective effect has been given to the decision.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it a fact, Sir, that recovery has been ordered from a very large number of pandits, and have the Government received any representations from the Dhakshina Bharat Hindi Prachar Sabha in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government understand the difficulties of the teachers, Sir, who are retrenched or who have to face cuts in their salaries on account of the change in the policy of the Government or a change in the syllabus?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, we are governed by rules in force in this matter. Of course, if the pay of certain teachers, who had been drawing a certain pay, is to be reduced, certainly they would be affected.

* 2 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any orders have been issued reducing the number of posts of Grade I Hindi Pandits in (i) Private Aided Secondary Schools and (ii) Board Secondary Schools; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No.

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, has it not been brought to the notice of the Government that the District Educational Officers have forbidden the appointment of Grade I Hindi Pandits even where they possessed the required qualifications? Actually it has been the case in very many districts; particularly in the Board High Schools and Secondary Schools, Grade I Hindi Pandits have been discontinued, whereas the Sanskrit Pandits and the Urdu Munshis are given the I grade scale of pay.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the Government have decided that Grade I Pandits are not necessary for teaching Hindi in standards IX to XI as the standard of Hindi taught is elementary; just the standard that prevailed in standards VI to VIII. Therefore the Government consider that it is not necessary to have Grade I pandits and that it is enough that we have Grade II Pandits. But there was a representation from

[2nd August 1966]

certain Hindi teachers that Grade I pandits should also be permitted to serve. That is under the examination of the Government.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact, Sir, that the same policy was followed in respect of all language pandits, Tamil, Sanskrit and Hindi, up to now? Now what is the reason for the discriminatory treatment accorded to the Hindi pandits especially when Hindi has been made the national language?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I know Sir, that Hindi is the national language. There is no question of discrimination. It is not also a question of policy that is being followed here. The question is : what is the standard of teaching that is required and what is the type of teachers required to do that teaching. That is all the consideration here. Tamil is taught from the lowest standard. English is taught from III standard. Hindi under the existing system is taught from IX to XI standard. The standard of teaching is only elementary, and therefore what is the type of teachers required for that teaching? It is on that basis that the Government have taken the decision. There is no question of policy, and there is also no question of discrimination of one language against another.

SRI M. RAJAH IYER : Am I to understand, Sir, that this question is under the consideration of the Government and that they will sympathetically view this matter and sanction at least one I Grade Hindi Pandit in each High School?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The financial implication of the proposal is under the examination of the Government, Sir. I need not assure the hon. Member that the Government have always been sympathetic in considering matters like this.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether it is not a fact that the Government of India have proposed to subsidise the pay of the Hindi Teachers to the extent the State Government do not come forward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir. I would like to have notice.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware of the opinion that only rudimentary Hindi will be taught in standards IX to XI for aged boys? If they think that there will be proportionate teaching according to the age of the pupils, what is the reason for this discrimination and reduction in their salaries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Again I must say, Sir, that there is no question of discrimination at all in this matter. I only referred to what is prevailing now. It is a statement of fact. Under the existing system, Hindi is taught

[2nd August 1966]

in standards IX to XI. It is commenced only in the IX standard. Whether it is rudimentary or not, that is the prevailing system.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 9, 10, 11 வகுப்புகளில் இந்தி கற்பிக்கப்படுகிறது. உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கற்பிக்கச் செல்கின்ற ஆசிரியர்கள் கீழ் வகுப்புகளுக்குச் செல்லும் ஆசிரியர்களை விட உயர்ந்த தரத்தில் நல்ல ஆடைகளை அணிந்து செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால், நல்ல சட்டை முதலியன போட்டுச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால், அவர்களது சம்பள உயர்விற்கு அனுகூலமாக அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போதிருக்கிற விதிப்படி எம்மாதிரி சட்டை போட்டுக்கொள்வதில் எவ்வளவு அதிகம் செலவாகிறது என்ற கணக்கு எடுக்கவில்லை.

Assistant Professors

* 3 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of posts of Assistant Professors in Government Arts Colleges that remained vacant during 1965-66; and

(b) the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Twelve posts remained vacant for over three months.

(b) Due to want of qualified candidates.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, whether any action is being taken to see that such a situation does not arise in the future? This does not happen in the case of the private colleges because they appoint the staff sufficiently early in the academic year. May I know whether the Government will empower the Director of Higher Education to make the appointments even in June so that the Government colleges may be fully staffed throughout the year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the difficulty is not due to the fact that appointments are not made early enough. To make the appointments early enough, candidates must be available. We are starting Government colleges in rural areas. Apart from shortage of qualified teachers, some of the qualified people are not prepared to go to the villages, if they can get an opportunity to serve in the urban areas. These are the difficulties. The Government have also been advertising in the newspapers inviting applications from candidates.

DR. H. V. HANDE : May I know the names of the colleges where these professors are not available?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information, Sir.

[2nd August 1966]

SRI K. S. ABDUL WAHAB : Sir, some of the students in the Government colleges might have failed because of the absence of the staff for proper coaching. What do the Government propose to do to compensate the loss suffered by the students?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I do not think there is any question of paying compensation in this matter.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, will the Government kindly examine whether the unattractiveness of this service is due to the fact that there is disparity in service conditions between private and Government colleges, such as scale of pay and age of retirement?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that unattractiveness is due to any kind of disparity in scales of pay between the aided colleges and Government colleges.

Special Lower Grade Physical Education Teachers

3-10
P.M.

* 4 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of ex-Army-War Special Lower Grade Physical Education Teachers working in Secondary Schools in the State; and

(b) whether there is any proposal to give them permanent exemption from the required qualifications of a Higher Grade Physical Education Teacher?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 13.

(b) No.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware that these 13 people were retrenched from the Army service and they were specially provided a course by the Government of Madras in 1953 so that they might not be unemployed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I may give this information to the hon. Member.

According to Rule 13 of the Madras Education Rules, the Physical Training Instructors shall hold a Government Teachers' Certificate in Physical Training of the lower grade in a middle school and of the higher grade in a high school or the special certificate issued by the Secretary to the Commissioner for Government Examinations, Madras, to ex-service men trained as Physical Training Instructors in Secondary Schools. In high schools in which higher grade certificate holders are employed as Physical Training Instructors, lower grade certificate holders may be appointed as Assistant Physical Training Instructors. The scale of pay for both the categories is Rs. 90-4-110-3-140 and the only difference is that those who possess the higher grade certificate will be paid a special pay of Rs. 5.

[2nd August 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, arising out of the answer of the Hon. the Chief Minister, may I say that these lower grade teachers face the threat of eviction or termination of their services at the end of each year, according to the strength of the middle school sections? When that is the case, what is the difficulty of the Government in just giving them permanent exemption, so that they may continue in service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, can the Government assure me at least that these 13 people, who are specially trained by this Government in 1953 specially to save them from unemployment, will be continued in employment without termination of service?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : While the Government will go into this question further, I am sorry I cannot give any such assurance that the hon. Member wants in respect of these teachers.

Levy of paddy

* 5 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the present system of levy of paddy enforced in the districts of (i) Kanyakumari and (ii) Thanjavur;

(b) whether there is any difference in the system of levy of paddy enforced in the districts of Kanyakumari and Thanjavur; and

(c) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The general policy of the Government is to procure the marketable surplus with the ryots. No hard and fast rule had been laid down by the Government with regard to either the mode of procurement or actual rate of levy. The Collectors have been given full discretion to procure the surplus in a manner suitable to local conditions of each district. In Kanyakumari the Collector is adopting a graded levy system of procurement. In Thanjavur district, no levy system is in force and the surplus available with producers is procured on a voluntary basis.

(b) & (c) Do not arise.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இருப்பதைப் போல ஒரு அளவை நிர்ணயிக்காத நிலை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் விஸ்தரிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. வி. ராமையா : மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் அங்கு இருக்கிற ஒவ்வொரு ஜில்லா கலெக்டரும் எந்த முறையில் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கிறார்கள். கன்னியா

2nd August 1966]

குமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே levy system வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல மற்ற மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, is it a fact that in the Kanyakumari district and the Thanjavur district, a number of officers go to the small landholders and give them a lot of trouble, and because of that trouble, several landholders have left their villages and come to the City for employment? Is it a fact that because of this, agricultural production has come down?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : All these presumptions, as far as I know, are absolutely wrong.

Lay Secretaries

*6 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the qualifications, if any, prescribed for the post of Lay Secretaries in the Government Headquarters and other Hospitals; and

(b) out of the existing incumbents, how many are fully qualified, and how many underqualified?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) A statement ^a is placed on the Table of the House.

(b) All the existing incumbents of the posts of Lay Secretaries and Treasurers are qualified candidates.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, how these posts of Lay Secretaries are filled up, and what is the ratio followed as between the qualified incumbents in the City and the mofussil? There seems to be a suspicion that weightage is in favour of the City candidates rather than the mofussil candidates.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir. So far as the medical department is concerned, those who are already in service, their efficiency and their confidential files are taken into account for purposes of promotion as Lay Secretaries and Treasurers. Those who hold the posts of Superintendents are normally promoted as Lay Secretaries, Grade I and Grade II. If it is direct recruitment from outside, then the candidate must be a B.A. or B.Com. degree holder.

SRI M. RAJAH IYER : May I know whether there is a definite ratio in the matter of promotion from among those serving in the City and from among those qualified by service in the mofussil?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : There is no question of any ratio. But according to seniority, ability, and efficiency, as I have said earlier, they have been promoted irrespective of whether they are in the City or in the mofussil in the district or taluk headquarters hospital.

[2nd August 1966]

DR. H. V. HANDE : Sir, in the statement placed on the table in paragraph (a) it is stated, "If he is not serving in the Medical Department, must hold a degree of B.A. or B.Sc. or B.Com. of the Madras or Annamalai University". Will the Hon. Minister consider the inclusion of the Madurai University also?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Yes, Sir.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister clarify the answer and say whether these people are appointed in the headquarters hospitals only or even in small hospitals?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : In smaller hospitals also they are appointed. They are appointed in the taluk headquarters hospitals also.

Distribution of Power Crafts

* 7 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether there are difficulties in distributing power crafts to untrained fishermen;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the basis on which the power crafts are at present distributed to fishermen?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : (அ) & (இ) மீனவர்கள் குரூப் எதற்கும் படகுகள் வழங்குவதில் குறிப்பான இடர்ப்பாடு எதுவும் இல்லை.

(உ) படகு குரூப்கள் ஒவ்வொன்றும் அடியிற் கண்ட அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன:—

படகுகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான செயற்குறிப்புகளைத் தயாரிக்கும் தேதியன்று:—

(i) படகுகள் வேண்டி விண்ணப்பித்துக் கொண்டுள்ள பயிற்சி பெறுவோர் மட்டும் அடங்கிய குரூப் அனைவருக்கும் படகுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

(ii) எஞ்சிய படகுகளில் 50 சதவீதம், ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பயிற்சி பெறுவோர் அடங்கிய குரூப்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன.

(iii) எஞ்சிய 50 சதவீத படகுகள் பதிவு செய்து கொண்டுள்ள மீனவர் குரூப்களில் பயிற்சி பெற்றுள்ளோர் இருக்கின்றனரா இல்லையா என்று பார்க்காமலேயே அக் குரூப்களின் பதிவு வரிசைப்படி வழங்கப்படுகின்றன.

[2nd August 1966]

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : தலைவர் அவர்களே, எத்தனை அடி படகுகள் கட்டப்படுகின்றன? எந்த வெளிநாட்டு உதவியுடன் நமது மாநிலத்தில் கட்டப்படுகிறது? ஏதாவது டிராலர்கள் மற்ற மாநிலத்திலிருந்து நமது மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : 25 அடி படகு ஆரம்பத்தில் கட்டினோம். இப்போது 32, 36, 43 அடி படகுகள்கூட கட்டுவதற்கு இத்திய-நார்வே திட்டத்தின்கீழ் பரிசார்த்தமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. டிராலர்கள் வாங்குவதற்கும் இப்போது நம் இலாகாவில் தொடர்ந்து பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. வாங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளும் நடந்துவருகின்றன.

திரு. ஜே. பொன்னுசாமி வில்லவராயர் : விசைப் படகுகள் மானியம் இல்லாமல் தனியாருக்குக் கொடுக்கப்படுமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : விசைப் படகுகள் இப்போது மற்ற ராஜ்யங்களையும், மற்ற நாடுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது மீனவர்களுக்கு குறைந்த பணம் வாங்கிக்கொண்டு 30 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுகிற படகுகளைத் தவிரக் கடனில் வழங்கி வருகிறோம் நாம். அதைத் தவிர்த்துவதற்கில்லை.

Travelling Allowances for Election personnel

* 8 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there are any cases of teachers in the Madurai, Ramanathapuram districts who have performed election duties in 1965 Panchayat Elections but who have not yet been paid their Travelling Allowances; and

(b) if so, the reasons therefor?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : (அ) & (இ) 1965-ம் ஆண்டு ஜனவரி-பிப்ரவரி மாதங்களில் நடைபெற்ற பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் வாக்கெடுப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் சோவேண்டிய பிரயாணப்படித் தொகையை நிர்ணயித்து வழங்கப் பட்டுவிட்டதாக இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சியாளர் தெரிவித்துள்ளார்.

மதுரை மாவட்ட ஆட்சியாளரிடமிருந்து கேட்கப்பட்ட அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : இதிலிருந்து மதுரை மாவட்டத்தில் வழங்கப்படவில்லை என்று ஊக்க வேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த தேர்தலும் வருகிறது. ஆகையால் தயவுசெய்து அவர்கள் அந்த வேலைக்கு செல்வதற்காக செலவழித்துள்ள தொகைக்கு ஈடுதான் கேட்கிறார்கள். அடுத்த தேர்தலுக்காவது முன் பணமாகக் கொடுத்து ஆசிரியர்களுக்கு இன்னல் விளையாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[2nd August 1966]

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அம்மாதிரி தேர்தல்வரை அவ்வளவு கால தாமதமாகிவிடாது என்று நினைக்கிறேன். அறிக்கை வரவில்லை என்பதால் அது 'settle' ஆகவில்லை என்று நினைக்கவேண்டாம். ஏற்கனவே அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கலெக்டர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து தாக்கீது அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரலுடைய பிரி ஆப்ட் சம்பந்தமான போர்மாலிட்டிகள் பார்க்க வேண்டாமென்று ஏற்கனவே உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஆகையால் கூடியவரை விரைவாக 'settle' செய்யப்பட்டு ஆசிரியர்கள் பயணப்படி வாங்கும்படி செய்யப்படும் என்று அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியில் வருகிற தகவல் எந்த விதமான கொள்கைப் பிரச்சனையையும் கொண்டதல்ல. நிர்வாக முறையில் உள்ள செயல்பற்றி கேள்வி கேட்கப்படும் மதுரை மாவட்ட கலெக்டரிமிருந்து அறிக்கை கிடைக்கவில்லை என்று தெரிவிக்கப்படுகிற காரணத்தால் இந்த கேள்வி கேட்கப்பட்டு இவ்வளவு காலம் ஆகியும் மதுரை மாவட்ட கலெக்டரிமிருந்து தகவல் பெற இப்படிக் காலதாமதம் இருக்குமானால் இச்செயல்கள் இம்மன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் நிறைவேறுவதற்கு இடையூறு இருக்குமென்று அமைச்சர் கருதவில்லையா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஏற்கனவே இரண்டு மாவட்டங்கள் சேர்ந்த கேள்வி இது. ஒரு மாவட்டத்தில் கலெக்டர் 'settle' செய்யவில்லை. எந்த அளவில் காலதாமதம் என்று பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஆசிரியர்கள் கையைவிட்டுப் பணத்தை செலவழித்து ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருப்பதால், மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு முன்பணம் அளிப்பதைப்போல, ஆசிரியர்களுக்கும் பயணப்படி முன் பணம் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் பரிசீலிக்குமா?

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : அட்வான்ஸ் கேட்டால் கொடுக்கலாம் என்று ஏற்கனவே சட்டமிருக்கிறது. ஆசிரியர்கள் அட்வான்ஸ் வாங்கி இந்த எலக்ஷனில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : பிரைவேட் பள்ளிகளில் இப்போது அப்படியிருப்பதால் சர்க்கார் அதைப் பரிசீலிக்குமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எஸ். எம். ஏ. மஜீத் : ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டு விட்டது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[2nd August 1966]

[Note.—An asterisk (*) at the Commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

3-20 p.m.

MR. CHAIRMAN : At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. today, the following programme of business has been decided :—

3rd August and 4th August.—Discussion on the Electricity Board Budget for 1966-67.

5th August.—Discussion on the First Supplementary Statement of Expenditure for 1966-67.

6th August.—No meeting.

7th August.—Sunday—Holiday.

8th August.—Non-official business.

9th and 10th August.—Official business.

The Council will meet from 3 p.m. from 3rd to 9th August and on the 10th August the Council will meet from 10-20 a.m. to 1-30 p.m. and in the afternoon if necessary.

(2) NOMINATION OF A MEMBER TO THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under Rule 166 (4) of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar, M.L.C., as a Member of the Business Advisory Committee for the year 1966-67 in the vacancy caused by the expiration of the term of membership of the Council of Sri S. K. Sambandhan on 20th April 1966 afternoon.

(3) NOMINATION OF A MEMBER TO THE HOUSE COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that under Rule 173 (1) of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated Sri N. V. Natarajan, M.L.C., as a Member of the House Committee for the year 1966-67 in the vacancy caused by the expiration of the term of membership of the Council of Sri S. K. Sambandhan on the 20th April 1966 afternoon.

(4) ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE SENATE OF THE MADURAI UNIVERSITY.

MR. CHAIRMAN : I have to remind the House that two Members have to be elected by the Members of the Madras Legislative Council to the Senate of the Madurai University according to the principle of proportional representation by

[Mr. Chairman] [2nd August 1966]

means of the single transferable vote and that the following programme of dates has been fixed for the election by personal ballot:—

Last day and hour for the receipt of nominations.—
3rd August 1966—3 p.m.

Scrutiny of nomination papers.—3rd August 1966—4 p.m.

Last day and hour for the withdrawal of nominations.—
4th August 1966—4 p.m.

Poll, if necessary.—6th August 1966 between 11 a.m. and
1 p.m.

Nomination forms can be had from the Secretary between
11 a.m. and 4 p.m.

IV.—PRIVILEGE MOTION *re.* GOVERNMENTS' REFUSAL TO SUPPLY
COPY OF A GOVERNMENT ORDER TO A MEMBER.

MR. CHAIRMAN: I have received notice from the hon. Member Dr. H. V. Hande, desiring to raise a matter of privilege arising out of the refusal of the Education and Public Health Department to communicate to him a copy of G.O. Ms. No. 1950, dated the 6th August 1963, which is treated as a confidential document.

Before giving my consent in the matter, I would like to know from the hon. Member how the matter he proposes to raise involves a breach of privilege of the House or of its Members.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, I wrote to the Secretary, Legislative Council Department, requesting that a copy of G.O. Ms. No. 1950, dated the 6th August 1963, be communicated to me, because I required the same for my parliamentary work. I received a letter from the Secretary, Legislative Council Department, stating that a copy of the Government Order could not be given because he was told by the Public Health Department that it was a confidential document.

Sir, in the discharge of our duties as Members of the Legislature, we find that whenever we write to the various departments of Government, we do not receive any co-operation from those departments. We are not able to get important files or copies of Government Orders or any other information which we require to conduct our normal parliamentary work. If such impediments are placed in the way of our discharging our work, I am afraid we will be completely hampered in doing our duties properly.

Even according to May's Parliamentary Practice, you will find on page 276 thereof that in regard to non-parliamentary publications each member can obtain one free copy of all non-parliamentary publications whether presented to Parliament or not, provided that the paper is required in connection with his parliamentary duties. Special forms are provided for obtaining these non-parliamentary publications. That is not in vogue in Madras.

2nd August 1966] [Dr. H. V. Hande]

I would request the Hon. the Leader of the House to take up this matter seriously and see to it that such things do not happen in the future. Unless a healthy precedent is created, I am afraid we will be treated with contempt by the various Government departments, as it happened in this case, and we will not be able to discharge our parliamentary duties satisfactorily. As a piece of deterrent, I would request the Hon. the Leader of the House to look into the matter closely by referring this to the Committee of Privileges and see that the authorities concerned are brought to book and also see that such things are not repeated.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I would like to submit that there is no question of any privilege involved in this matter and therefore there is no breach of privilege either of the House or of its Members. Even according to the hon. Member who referred to the obligation of the Government to supply to hon. Members copies of certain publications in order to help them to discharge their parliamentary duties, I would again read the text from May's Parliamentary Practice—the passage that the hon. Member quoted. It is this: 'Each Member can obtain one free copy of all non-parliamentary publications whether presented to Parliament or not, provided the paper is required in connection with the parliamentary duties'. It will be seen from this that it must be a publication. A confidential Government Order cannot be considered to be a 'publication'. It may be non-parliamentary. But it is not a publication. And therefore there is no obligation on the part of the Government that they should supply copies of such Government Orders.

Again, Sir, I may read another portion from page 272 of May's Parliamentary Practice. That would explain what is the prevailing practice in the British Parliament. It reads:

"The papers and correspondence sought from Government departments should be of a public and official character and not private or confidential".

Again, Sir, I will refer to another portion in the same May's Parliamentary Practice. It is this:

"However ample the power of each House to enforce the production of papers may be, a sufficient cause must be shown for the exercise of that power and if considerations of public policy can be urged against a motion for papers, it is either withdrawn or otherwise dealt with according to the judgment of the House".

DR. H. V. HANDE: How can a Government Order published in the *Fort St. George Gazette* be a confidential document, Sir?

MR. CHAIRMAN: I do not feel there is any need for further edification. I have heard the hon. Member and the Hon. the Leader of the House. Since the matter is important and has to be further considered, I reserve my ruling in the matter.

[2nd August 1966]

III.—ANNOUNCEMENTS—cont.**(5) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.**

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that under Rule 14 of the Madras Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Legislative Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the twenty-eighth Session of the Legislative Council under the constitution :

- (1) Sri Mohanlal Mehta.
- (2) Sri N. V. Natarajan.
- (3) Srimathi Lakshmi Krishnamurthy.
- (4) Sri M. Rajah Iyer.

V.—ADJOURNMENT MOTION *re.* FAILURE OF GOVERNMENT TO HOLD THE PRICES OF FOODSTUFFS AND OTHER ESSENTIAL ARTICLES

MR. CHAIRMAN : I have received notice of an adjournment motion under Rule 43 of the Madras Legislative Council Rules from the hon. Member Sri K. Anbazhagan to adjourn the business of the Council to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the failure of the Government to hold the prices of foodstuffs and other essential articles that are necessary for the day-to-day life of the people at a reasonable level.

As time for discussing the same subject will be allotted on the 5th August after the discussion on the Supplementary Statement of Expenditure, if a notice under Rule 57 of the Rules is given, the Member will have an opportunity to discuss the same on that occasion. In view of this, there is no need for this motion.

VI.—CONDITION OF TEACHERS WHO MIGRATED FROM SERVICE IN GOVERNMENT OR LOCAL BODY SCHOOLS TO PRIVATE AIDED SCHOOLS.

* SRI M. RAJAH IYER : Sir, under Rule 42 of the Madras Legislative Council Rules, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the plight of a number of teachers who have migrated from service in Government or local body schools to private aided schools and whose past service is not to be taken into account as per G.O. Ms. No. 536, Education, dated 13th April 1966, as the retrospective effect given to this order affects them adversely and imports a permanent disability unforeseen by them at the time of their changing over from one service to another.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would like to make the following statement with reference to the motion made by the hon. Member.

The services of teachers under Government and local boards are governed by well defined and well regulated rules. There are reasonable chances of promotion in these services for those

CONDITION OF TEACHERS WHO MIGRATED FROM SERVICE IN GOVERNMENT OR LOCAL BODY SCHOOLS TO PRIVATE AIDED SCHOOLS 17

2nd August 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

who do satisfactory work. If they have left the services of institutions under Government and local body, the teachers have done so on their own responsibility and there is no rule to protect conditions of service of such teachers. They cannot therefore continue to enjoy the privileges enjoyed by them while in Government or local body schools.

G.O. Ms. No. 536, Education, dated 13th April 1966 seeks to protect the pay of those who for satisfactory reasons migrate from one aided school to another aided school. Most of the managements of aided schools run only a single school. Therefore it is necessary to provide for some migration and hence this Government Order, dated 13th April 1966, was issued.

If teachers in Government or local board service resign their posts and join aided service and if in their case the pay last drawn by them is assessed as staff grant, then many of the experienced teachers may at the earliest opportunity resign from Government or local board service and join aided schools particularly if they happen to be in their home towns or under the management of their friends or relations and, in course of time, there will be a dearth of experienced teachers in Government or local board service. To prevent this, it is necessary that those teachers who have worked in Government or local board schools and join aided schools should be treated as new entrants. Moreover in the case of teachers in Government or local board service, there are definite rules governing their service conditions affording necessary protection to them and there is no need to show them any additional concession. However, if any teachers have been adversely affected, their cases could be considered on merits.

VII.—PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1966-67.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I rise to present the First Supplementary Estimates for the year 1966-67. A detailed statement explaining the Demands under different Grants, has been placed on the Table of the House. The total Supplementary Demand is for a sum of Rs. 20.72 crores, of which only a sum of Rs. 3.46 crores is on Revenue Account, the balance of Rs. 17.26 crores being on Capital and Loan Accounts.

2. Of the appropriation now sought, a sum of Rs. 84 lakhs on Revenue Account, representing payment of interest and Rs. 13 crores under repayments of loans relate to charges of a self-liquidating nature. In my last Budget speech, I had indicated that the large scale procurement of foodgrains, which the Government had embarked on would be financed by commercial credit.

18 PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF
EXPENDITURE FOR 1966-67

[Sri M. Bhaktavatsalam] [2nd August 1966]

Accordingly, Government have arranged for a line of credit from the State Bank of India for procurement operations. A loan of Rs. 13 crores so far availed of will have to be repaid with reference to the pace of disposal of procured stocks and provision has accordingly been made for repayment of this sum under "Public Debt—Repayments". Repayment will depend on the position of stocks from time to time, and the amount repaid, inclusive of interest charges, will be covered fully by sale-proceeds of food-grains.

3. The bulk of the provision on Revenue Account relates to the increase in the rates of dearness allowance of employees, in accordance with the statement made by me in this House during the discussion on the Appropriation Bill in March last. With this increase, the rates of dearness allowance of our employees will be on par with those of the Central Government. While the additional commitment, inclusive of that on teachers in aided schools and employees of local bodies, for a full year has been estimated at Rs. 3.63 crores, a provision of Rs. 2 crores has been made under "71. Miscellaneous" for payments arising in the current year. This lumpsum provision will be surrendered when additional appropriation is sought under the relevant Grants on the basis of the Revised Estimates, 1966-67. Another significant commitment provided for in the present batch of Supplementary Estimates arises from the upward revision of the scales of pay of Head Constables and Police Constables. The additional cost on this account is estimated at about Rs. 21 lakhs in a full year.

4. The welfare of the economically backward sections of the society has always been the special concern of the Government. Hon'ble Members are aware that we have included in the Fourth Plan a comprehensive scheme for the provision of house-sites to the poor in rural areas, irrespective of caste and creed, at a cost of Rs. 15 crores. Though the Fourth Plan is yet to be finalised, Government have proposed to make a beginning in the current year with a programme of acquisition and assignment of house-sites, with a provision of Rs. 25 lakhs. The House should also welcome the opening of a Pre-Examination Centre for candidates belonging to Scheduled Castes and Scheduled Tribes, who are desirous of appearing for the All-India Services and Central Services Examinations. I am confident that this scheme will facilitate the fulfilment of our objective of ensuring adequate representation for these classes in the higher services.

5. The House is fully aware of the priority now accorded to agricultural programmes, particularly those calculated to produce quick results. In the present context, when an all-out drive is necessary for augmentation of our agricultural production, Government feel that resources should be made available to the maximum

PRESENTATION OF THE FIRST SUPPLEMENTARY STATEMENT OF
EXPENDITURE FOR 1966-67

2nd August 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

extent possible for the programme of sinking wells. The outlay on this programme, which was of the order of only Rs. 56 lakhs in 1961-62, has been stepped up gradually and the Budget Estimates for 1966-67 embody a provision of Rs. 302 lakhs on Revenue and Loan Accounts for this scheme. On a close review of the progress of the scheme in the current year, Government have felt it desirable to earmark additional funds to the extent of Rs. 2 crores in the current year, by suitable readjustments or expenditure on other schemes of comparatively lower priority. We are also in close touch with the Government of India for securing additional assistance for this scheme, which can make significant contribution to food production. I have no doubt that the House would also welcome the additional provision of Rs. 50 lakhs now sought for grant of short-term loans to ryots for the purchase of fertilisers and pesticides, as a part of what is called the "High Yielding Varieties Programme".

6. Hon'ble Members know quite well how the delayed onset of the south-west monsoon caused, at one stage, considerable anxiety regarding the prospects of the Kuruva crops. A recent assessment has revealed that the area likely to be covered by this crop will not be considerably less than the normal. As a special incentive to the farmers who raise the Kuruva crop, it is proposed to grant a bonus of Rs. 3 per quintal of paddy procured out of the forthcoming Kuruva crop of the Cauvery delta in Thanjavur, Tiruchirappalli and South Arcot districts. Approval of the House for this measure has been sought through a token grant.

7. Hon'ble Members will notice that allotments have been sought under more than one Demand for expenditure on provision of various facilities for the International Trade and Industries Fair to be held in Madras at the end of next year. The Government of India has given assistance in the form of a short-term loan of Rs. 75 lakhs to enable the State Government to meet their commitments relating to the Fair. In the present Supplementary Estimates, provision has been made not only for works directly implemented by Government, but also for works to be executed by the State Housing Board and the Corporation of Madras. I have no doubt that this Fair, which is now scheduled to be held towards the close of 1967, would make a substantial contribution to the industrial development of the State.

8. Other proposals included in the Supplementary Estimates do not call for any special comments apart from the detailed explanatory notes furnished in the statement.

9. With these words, Sir, I commend the Supplementary Estimates for the acceptance of this House.

[2nd August 1966]

VIII.—THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET
FOR 1966-67.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, my opening remarks on initiating this subject for discussion have already been printed and circulated to hon. Members. Should I read it or shall we take it as read :

(Sri K. Balasubramanya Ayyar rose)

MR. CHAIRMAN : It is rather long and the Hon. Minister wants to know whether the hon. Members would take it as read.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I understand that the hon. Members would like the speech to be read so that they can immediately start the discussion. Therefore I might request my Hon. Colleague to read the printed speech. I hope he may not mind reading it.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I rise to initiate the discussion on the Annual Financial Statement for 1966-67 and the Supplementary Financial Statement for 1965-66 of the Madras State Electricity Board, laid on the Table of this House.

2. As required under Section 61 of the Electricity (Supply) Act, 1948, the Madras State Electricity Board after obtaining the approval of the Madras State Electricity Consultative Council submitted in February last these Financial Statements to the Government. The Annual and Supplementary Financial Statements are open to discussion in the State Legislature but are not subject to vote. The Board will take into consideration any comments made on the statements in the State Legislature. A statement indicating the action taken by the Board on the comments made in the Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Board last year has already been circulated to the Hon'ble Members. The introductory note in the Annual Financial Statement explains its salient features.

3. Since the House last discussed the Annual Financial Statement of the Board for 1965-66, the State has been experiencing acute difficulties in the power generation position resulting from the unprecedented failure of the south-west monsoon in 1965. None of our hydel reservoirs in the Nilgiris, where our major hydro power stations are located, got filled up. The inflows into Mettur, Periyar and Papanasam too which are irrigation-cum-hydel reservoirs were very inadequate. Instead of being able to peak up hydro generation during irrigation period in September last, the meagre hydel storages at the time had to be conserved and discharges regulated in order to stretch them to the utmost till the onset of the next south-west monsoon during the current year. With the Agricultural and Industrial demand ever-increasing, the Government had no alternative but to regulate the distribution and consumption of power in order to ensure adequate supplies for essential Industrial and Agricultural loads and to restrict the

2nd August 1966] [Sri V. Ramaiah]

demand of loads of lesser economic and productive significance. In the hydro areas of the State, besides grouping and other restrictions on supplies, a 25 per cent cut on supplies to Industrial and Commercial loads other than essential ones was imposed with effect from the 1st November 1965. In the Madras Thermal area, the cut was restricted to 20 per cent. A brief spell of north-east monsoon by the end of November 1965 and in December 1965 brought some relief less by inflows into the hydel reservoirs than by the fall in Agricultural load and the storage thus conserved afforded a judicious and purposive relief to the continuous process industries by reducing the cut on their supplies to 10 per cent from December onwards and to other individual Units requiring additional supply for Defence and Essential Production.

The period to be tided over before the outbreak of the south-west monsoon in 1966 was long, and the summer months were indeed trying. The Government with the good offices of the Planning Commission were able to enter into an agreement with the Government of Mysore to get power from their Sharavathy hydel project. Their surplus power estimated at 550 million units was to be shared in the ratio of 400 : 70 : 80 by Madras, Andhra and Kerala. The energy to be obtained from Mysore through the Inter-State 230 K.V. line between Singarapet in Madras State and Peenya near Bangalore was agreed to be paid at 9 paise per unit based on the meter reading at Bangalore. The agreement was signed on 22nd November 1965 and power was imported from 25th November 1965. I wish to acknowledge that this relief was both timely and sizable. We are grateful to the Chief Minister and Government of Mysore for having readily agreed to our request. Though the agreement provided for supplying power to the end of June, at our request Mysore have kindly agreed to extend this for a further period of one month.

4. The off-take of power by our Grid during the first half of 1966, while the power cut and other restrictions on supplies were in force, is about 112 lakhs of units per day. The Neyveli Thermal Station is exporting power to us on an average of about 42 lakhs of units, while Mysore supplies 21 lakhs of units, our own Thermal stations provide 14 lakhs of units. The balance of 35 lakhs of units is being met by our hydro stations. I would take this opportunity to acknowledge the immense help rendered by the Neyveli Lignite Corporation throughout this difficult period. But for their active co-operation and efforts to sustain maximum power generation in their thermal station to afford relief to the grid to the optimum, the power position would have been much more difficult. The Board by its continuous efforts co-ordinated the supplies from various sources economically to help maintain reasonable levels of supply subject to restrictions in force. The industry too fully co-operated providing themselves with and fully utilising their own stand-by generator sets. I am aware that these restrictions and vigilant regulation of supply would have caused handicaps to some sectors and would have been felt irksome by

[Sri V. Ramaiah] [2nd August 1966]

some consumers. But members would appreciate that, inevitable as they were, the restrictions were consciously worked out in such a manner and relaxations were given to such utmost feasible extent, that production was hampered but little.

5. Though the south-west monsoon was late to set in, the active spell in the second fortnight of July this year has improved the position considerably, both for Irrigation and for Power generation. The hydel storages have improved, and we hope that the maximum levels normally obtaining at this part of the year will be reached soon. At the same time, as the Mettur Tunnel Plants are all now ready, the large Irrigation discharges let from Mettur Reservoir from 21st July 1966 are being utilised for generating power. These two factors together have enabled us to remove the power cut that had to be imposed in November 1965. As a result Industrial and Agricultural production will receive fillip. It is reasonable to expect the spell of south-west monsoon to continue until September, and with that the improvement in the hydel storages to be bettered. Based thereon, Power supply to consumers can be maintained at the optimum level.

6. These recurring power cuts and other restrictions on supplies of Electricity during the past nine months have once again highlighted the need to increase the thermal component in our Grid quickly. The power cuts had been an annual feature for brief periods in the past. This year it has been prolonged. A predominantly hydro power generation can help peaking and seasonal loads but the need now is for continuous firm power which cannot be assured without adequate thermal generation for the base, and no cost or price can be too high for the supply to be steady and secure. Government have long appreciated this need and have been taking steps to accomplish the schemes proposed for this objective. Government have decided to give the highest priority to Thermal Power Station during the Fourth Plan period, and go slow on Hydel Schemes liable to uncertainty of the monsoons. Shortly, Neyveli Lignite Corporation will be adding its seventh generating unit of 100 M.W. bringing their total installed capacity to 400 M.W. The installed capacity of Neyveli station will be further expanded to 600 M.W. by the addition of two more units of 100 M.W. each before the end of the Fourth Plan. The execution of our 340 M.W. Thermal Station at Ennore is also under way and the station is expected to commence operation in 1968-69. An additional unit of 30 M.W. will be added to the Basin Bridge Power House in 1968. Preliminary work has commenced on the 400 M.W. Atomic Power Plant at Kalpakkam by the Atomic Energy Commission and a Project Administrator and Engineer have taken position with headquarters at Madras. I am of the view that the present imbalance can be effectively redressed and continuous supply of firm power ensured only if the Thermal content is raised from the present 40 per cent to at least 60 per cent of the total output anticipated by the end of the Fourth Plan. To stabilise our grid supplies at

[2nd August 1966] [Sri V. Ramaiah]

the Southern extremity of our State, we have been urging the Government of India for quite sometime now to approve the installation of a Thermal Station at Tuticorin. Two alternative schemes, one for installation of a Thermal Station of 100 M.W. capacity and another for a station of 250 M.W. capacity at Tuticorin have been put up to the Government of India and the Planning Commission. A technical committee appointed by the Government of India is now studying the proposals. I am convinced that the scheme for establishment of a thermal station of 250 M.W. at Tuticorin is essential and merits top priority among the new power schemes to be included in the Fourth Plan. But what is more important is to commence construction for the Plant quickly, even if on account of financial constriction the capacity is to be less in the first instance. I am sure our feelings in the matter will be taken due note of and sanction accorded to proceed with the scheme without undue delay.

7. The one vulnerable aspect of power development to which I have drawn attention is, at once only the result and an index of our growing economy and its increasing demand for power. Steps are already being taken to remedy it. This should not blind us to our really significant achievements in the field of power development under the Five-Year Plans. The Statement in Appendix I sets out the record progress that we have been able to achieve in this field under the first Three Plans. The charts ^a illustrating the progress have also been appended. I need only make a rapid survey of the achievement of physical targets under the Third Plan. As against the targetted outlay of Rs. 109.19 crores on "Power" under the Third Plan, the actual outlay has been over Rs. 120 crores (including expenditure on Crash Programme for increasing Agricultural Production), which is a little more than one third of the Third Plan outlay for the entire State and constitutes an increase of above 20 per cent over the targetted outlay. The installed generating capacity which stood at 560 M.W. ³⁻⁵⁰ (exclusive of Neyveli) at the beginning of the Third Plan has risen to 1,070 M.W. (exclusive of Neyveli) at the end of the Third Plan as against the targetted figure of 960 M.W. The effective generating capacity has increased from 400 M.W. at the beginning to 643 M.W. + 196 Neyveli Power at the end of the Plan. The Transmission and Distribution net work was expanded and strengthened during the period with the addition of 15,375 K.Ms. of H.T. lines as against the anticipated addition of 11,000 K.Ms. of H.T. lines. The L.T. lines added during the period total about 37,874 K.Ms. The target of electrifying 8,000 villages and hamlets has been substantially exceeded by the actual electrification of 11,343 villages and hamlets bringing the total number of towns, villages and hamlets electrified in the State to 22,102. The total number of Agricultural pumpsets energised by the Board during the Third Plan period, comes to 138,401 as against

^a Charts not printed.

[Sri V. Ramaiah] [2nd August 1966]

the target of 1 lakh pumpsets bringing the total number of pumpsets connected to 256,098. This is indeed a remarkable achievement designed to help increase the food production in the State particularly in the present context.

8. Under the Fourth Five-Year Plan, we have tentatively formulated proposals involving a total outlay of Rs. 217 crores designed to meet the anticipated simultaneous peak demand of over 2,000 M.W. at the end of the Fourth Plan. The proposals also provide for transmission and distribution of the additional power proposed to be generated during the Fourth Plan, and to electrify the balance of villages and hamlets yet to be electrified in the State besides connecting up of about 2.5 lakhs Agricultural pumpsets. As the Hon'ble Members are aware, the Fourth Plan is yet to be finalised by the Planning Commission with reference to the anticipated resources position and the priorities to be decided upon. Pending finalisation of the Fourth Plan, we have been permitted to proceed, during the current year with the committed power schemes in progress. Meanwhile scheme reports on the following generation schemes have been submitted to the Planning Commission for their approval for inclusion in the Fourth Plan.

	Installed capacity.	Cost. (RS. IN LAKHS.)
1 Tuticorin Thermal Scheme.	100 M.W.	1,113.11
	250 M.W.	2,683.11
2 Pandyar Punnappuzha Hydro-Electric Scheme.	100 M.W.	1,594.00
3 Kundah IV Stage Extensions.	110 M.W.	198.00
4 Kadamparai Hydro-Electric Scheme.	35 M.W.	618.00
5 Naduvattam Diversion Scheme.	69 Million units/year.	72.00
6 Hogenakkal Hydro-Electric Scheme.	800 M.W.	5,556.00

On the last scheme, negotiations are under way with the Government of Mysore with the good offices of the Planning Commission and the possibilities are being further investigated by both the Boards of Madras and Mysore in consultation with the Irrigation Departments. We hope that the other schemes will be approved by the Planning Commission for inclusion in the Fourth Plan, in the course of the year assigning top priority for the Tuticorin Thermal Scheme.

9. The Plan outlay on power schemes during the current year 1966-67 has been fixed at Rs. 23,70.01 lakhs. Consequent on the devaluation of the rupee, the payments for imported equipment

2nd August 1966] [Sri V. Ramaiah]

and materials and indigenous equipment and materials with substantial imported components are expected to go up. It has been estimated that the outlay on power schemes fixed for the current year will go up by about Rs. 2 crores on this account alone and the Government of India have been appraised of the additional funds required for the purpose.

10. During the year under Review, 1965-66, work has been completed on the following:—

1 Mettur Tunnel Scheme		200 M.W.
2 Kundah Power House III		120 M.W.
3 Kundah Power House IV		50 M.W.
4 Sarkarpathi Power House		30 M.W.
5 Periyar II Stage	— .. —	35 M.W.
Total		435 M.W.

11. The statement Appendix II indicates the schemewise allocation of the outlay on power fixed for the current year 1966-67. Of the schemes indicated therein, works on Periyar II Stage, Kundah I and II Stages and Sandyanallah Reservoir Scheme have already been completed. The Mettur Tunnel Scheme with an installed capacity of 200 M.W. has also been utilised to generate power with the irrigation discharges released. The provisions made in respect of these schemes during 1966-67 are towards balance of payments or towards adjustments in accounts due to devolution of equipment. The works relating to Kundah III Stage Extension Scheme are over except for certain civil works relating to the Varahapallam diversion weirs and tunnel. The five Kundah Power Houses with total installed capacity of 425 M.W. are already in operation. During the year, execution of works is being intensified in the Parambikulam-Aliyar Hydro-Electric Scheme, Kodayar Hydro-Electric Scheme, Madras Plant Extensions IV Stage and the Ennore Thermal Scheme.

12. Under the Parambikulam-Aliyar Hydro-Electric Scheme, the Sarkarpathi Power House with an installed capacity of 30 M.W. is ready for commissioning as soon as the irrigation discharge could be allowed from the Parambikulam and Tunacadavu Reservoirs. Progress of work has well advanced in respect of the Sholayar Power House No. I and the Power House with a total installed capacity of 70 M.W. in two units of 35 M.W. each is expected to go into operation in 1967. Works are also progressing on the Sholayar Power House No. II, with an installed capacity of 25 M.W. and the Aliyar Power House with an installed capacity of 60 M.W. and Aliyar Dam and connected tunnels. These two power houses are expected to go into operation in 1968-69 and 1967-68 respectively.

13. Civil Works on the Kodayar Hydro-Electric Scheme in Kanyakumari district are being accelerated. Kodayar Power

[Sri V. Ramaiah] [2nd August 1966]

House No. 1 with an installed capacity of 60 M.W. and Kodayar Power House No. II with an installed capacity of 40 M.W. are scheduled to go into operation in 1968-69.

11. Civil Works are also proceeding apace for the installation of a 30 M.W. generating unit in the Basin Bridge Power House under Madras Plant Extensions IV Stage and the generating equipment is expected to be at site during 1967. The set is expected to be commissioned during 1968.

15. Civil Works are under way on the Ennore Thermal Scheme which will have an installed capacity of 840 M.W. in two units of 110 M.W. each and another two units of 60 M.W. each. A contract has already been entered into with the suppliers in Czechoslovakia for the supply of 110 M.W. units with associate boilers and equipment. For the supply of the two 60 M.W. units and associate boilers and equipment, a contract has been entered into with Messrs. Bharat Heavy Electricals, Limited. The Thermal Station is scheduled to be commissioned in 1968-69.

16. The Board has been doubling its target for rural electrification in the course of every succeeding plan as compared to the previous Plan. In conformity with this, the target for connecting up agricultural pumpsets has been fixed at 2.5 lakhs for the Fourth Plan. Accordingly, subject to availability of funds and the required materials especially the conductors, the Board would strive to connect up 50,000 agricultural pumpsets during the current year. The Board is also aiming at a target of electrifying 2,000 villages and hamlets during the current year although most of the villages and hamlets yet to be electrified are small ones and hence difficulties exist in canvassing adequate loads to make the schemes remunerative. It would be appreciated that even here rural electrification should be given priority in areas where it can be harnessed to step up agricultural production.

17. Constant attention is being paid by the Board to the transmission and distribution network of the Grid as the progress of rural electrification and adequate supplies to existing and new consumers will depend on the capacity of this network. Moreover this network has to be adequate to convey power from various sources of generation as and when additional supplies become available. The 230 K.V. inter-state tie has now been of the greatest avail to draw supplies of Sharavathy power. The existing lines with Kerala and Andhra Pradesh have enabled us to pass on the Mysore power intended for these States over and above the supply that we have to make under the State Reorganisation arrangement and such relief as can be afforded by us at times, consistently with our own needs. The 230 K.V. tie up with Andhra Pradesh and Kerala would be ready in a few months' time on Madras side. Works are in full swing on the transmission lines intended to convey the power to be generated under the Kodayar Hydro-Electric Scheme. The transmission system required to convey the power to be generated at Ennore to the Grid is also being taken up.

2nd August 1966] [Sri V. Ramaiah]

18. The expenditure on investigation of new schemes is met from the revenues of the Board. At present, the following Hydro-Electric Schemes are being investigated:—

Name of Scheme.	Anticipated Installed Capacity.
1 Upper Thambaraparani Hydro-Electric Scheme, Tirunelveli district.	155 M.W.
2 Upper Manimuthar Hydro-Electric Scheme, Tirunelveli district.	95 M.W.
3 Coonoor Kallar Hydro-Electric Scheme, Nilgiris district.	100 M.W.
4 Lower Cauvery Hydro-Electric Scheme, Salem district.	200 M.W.
5 Upper Amaravathy Hydro-Electric Scheme, Madurai district.	70 M.W.
6 Suruliar Hydro-Electric Scheme, Madurai district.	35 M.W.
7 Lower Moyar Hydro-Electric Scheme, Nilgiris district.	80 M.W.

19. It has been the policy of the Board to evolve village electrification schemes in such a way as to include Harijan Colonies also. The Government are giving an annual subsidy of Rs. 3 lakhs per annum to the Board to encourage electrification of Harijan colonies. During 1965-66, about 300 Harijan colonies have been electrified by the Board under the subsidy scheme. The programme will be continued during the current year 1966-67 also.

20. At present, there are five Local Authority and eight Company Licensees operating in the State. They distribute the power purchased from the Board in their areas of supply. There can be no difference of opinion that power development in the Company Licensees' areas should be on a par with the Board's own programmes, especially in regard to rural electrification. It may be mentioned here that loans to the extent of Rs. 28 lakhs with easy terms were given to licensees in Thanjavur district during 1965-66 in order to enable them to connect up filter point wells under the Crash Programme for increasing agricultural production and the licensees have connected 792 filter points and pumpsets. During the current year, another Rs. 19.75 lakhs have been sanctioned. So far as the Board is concerned, a loan of Rs. 122 lakhs was sanctioned by the Government during 1965-66, under this programme and the Board has connected up a number of filter point and other wells in Thanjavur, Tiruchirappalli and other districts incurring a total expenditure of about Rs. 126 lakhs.

21. Last year, reference was made to the main recommendation of the Committee of which my colleague, Sri R. Venkataraman was the convener that all the State Electricity Boards should in a

[Sri V. Ramaiah] [2nd August 1966]

few years strive to earn a minimum return of 11 per cent (i.e., 6 per cent interest plus $1\frac{1}{2}$ per cent duty or tax plus $\frac{1}{2}$ per cent general reserve plus 3 per cent net profit) on the capital base. The recommendation has been accepted by the Government of India. The Electricity Boards being public sector undertaking with large capital investments, it is essential that they should earn at least the minimum net profit of 3 per cent per annum on the capital base to provide for a part of future development cost. The Madras State Electricity Board has undertaken to earn the return of 11 per cent by 1968-69. Hence the Board has to husband its financial resources very carefully. During 1965-66, due to poor hydel storages, the thermal component of power purchased from Neyveli increased. Besides, the cost of Mysore power at 9 paise per unit has to be paid for by the Board. To meet this inevitably increased cost of purchases of power with reduced hydro output in the State, a surcharge of 50 per cent on H.T. consumers in hydro areas only, 25 per cent on L.T. industrial supplies and 15 per cent on L.T. non-industrial and commercial purposes throughout the State had to be levied from January 1966. As and when the hydro storages improve adequately, the Board will review the question of continuance of the surcharge, taking into account all relevant factors including the increased cost of operation and maintenance on account of devaluation and grant of Dearness Allowance to employees of Board.

22. Members would recall that it was mentioned in the Review last year that though the Budget Estimate for 1964-65 provides for a part-payment of interest charges, the Board is sanguine that its revenues at the revised Tariff will look up for it to be able to pay the interest charges in full. The House will note with satisfaction that this expectation has been fulfilled. The Board was not only in a position to pay the entire charges of the year (Rs. 8,18.11 lakhs) but also a part of past arrears of Rs. 67.55 lakhs and the balance of arrears due is only Rs. 27.78 lakhs as per commercial accounts. The Budget Estimate for 1965-66 anticipated receipts of Rs. 3,065 lakhs. In the Revised Estimate for 1965-66, the revenue receipts anticipated have risen to Rs. 3,252 lakhs, which are proposed to be allocated on the expenditure side as indicated below:—

	(RS. IN LAKHS.)
Operation and Maintenance (including purchase of power).	2,026
Depreciation Reserve	344
Interest on Government loan	558
Other interest charges payable	210
Contribution to other Reserve Funds, etc.	114
Total ..	3,252

2nd August 1966] [Sri V. Ramaiah]

I might mention that the part-payment of interest provided this year is due to the abnormal conditions and but for these unexpected circumstances, the record of 1964-65 could have been bettered. The total revenue receipts anticipated in the Budget Estimate for 1966-67 are Rs. 3,748 lakhs recording an increase of Rs. 496 lakhs over the Revised Estimate for 1965-66. These receipts are proposed to be allocated on the expenditure side as indicated below:—

	(RS. IN LAKHS.)
Operation and Maintenance (including purchase of power).	2,113
Contribution to Depreciation Reserve ..	379
Interest on Government loans	900
Other interest charges payable	238
Contribution to other Reserve Funds, etc.	118
Total ..	3,748

23. The Commercial Balance Sheets of the Board up to 1964-65 have been audited and certified by the Comptroller and Auditor-General of India. The Balance Sheet for 1965-66 is under finalisation and will be submitted shortly.

24. The Board has been striving to give its employees their emoluments on a par with the corresponding employees under the State Government. The Board has extended to its employees the recent increase in the Dearness Allowance with effect from 1st June 1966 granted to State Government employees. This would involve an additional expenditure of about Rs. 35 lakhs per annum to the Board. Having regard to the utmost need to prune down non-Plan expenditure with a view to conserve all the resources for development purposes, the Board has also constituted an Economy Committee. On the recommendations of the Committee, the Board has taken certain measures to economise expenditure on employment of staff, operation and maintenance, Travelling Allowance, Contingency, Petrol, etc. The Economy Committee is still to complete its work. Let me take this opportunity to commend the Board on the continued care and vigilance kept up by it to ensure reasonable supply, and the sustained hard work of the Chairman and Members of the Board and its officers, staff and men during the period to complete the Projects in progress.

25. Sir, before I conclude, let me thank you and hon. Members.

4-10
p.m.

[2nd August 1966]

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Dr. Hande will open the discussion.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, after going through the speech of the Hon. Minister for Food and also after examining the other books placed on the table of the House, I have come to the inevitable conclusion that the consumers using, say, 40 watts bulbs get the illumination only of 25 watts bulbs, but all the same have to pay at 40 watts bulb rates. That is the sum and substance of the tragic way in which the Electricity Board is functioning. In other words, when current actually enters the 40 watts bulb, the light emitted by it is just like the one given by a 25 watts bulb. This is because of the extraordinary load on the system. This is because of the depreciated quantity of power that is coming into the wire and coming into circulation. For the past one or two years, 40 watts bulbs function only as 25 watts bulbs. This is the complaint brought to my notice by several consumers. In other words the price taken by the Board from the consumers is out of all proportion to the benefits that are conferred on them.

If we try and examine why exactly it should happen like this, we will see there is only one inevitable answer, namely, the demand for power is more and the supply is less. The supply is much less than the demand created. That is the reason for this. Therefore what we should see is, as persons interested in trying to meet the demand, to increase the production. It is here that I wish to point out certain defects in the very set-up of the Electricity department.

Sir, it has been stated that the installed generating capacity which stood at 560 M.W. (exclusive of Neyveli) at the beginning of the Third Plan has risen to 1,070 M.W. (exclusive of Neyveli) at the end of the Third Plan as against the targetted figure of 960 M.W. The effective generating capacity has increased from 400 M.W. at the beginning to 643 M.W. plus 196 M.W. from Neyveli Power at the end of the Plan. In other words in the beginning of the Third Plan the installed capacity was 560 M.W. and the actual effective generating capacity was 400 M.W. At the end of the Third Plan the installed capacity was a thousand and odd megawatts, while the actual, effective generating capacity was only 600 M.W. If we work out the proportion on these figures we see that at the beginning of the Third Plan, the actual electricity that was produced was nearly three-fourths of the installed capacity or about 71 per cent. Now it is less than 60 per cent. We have not been given any figures as to the exact power produced out of this capacity of 643 M.W. and the exact power used. If this figure had been furnished, it should definitely be lower than the one I referred to above. If we remember these figures, we see the position is not as attractive as has been made out in this book by the Hon. Minister. The moment we open this

[2nd August 1966] [Dr. H. V. Hande]

book and begin to read, we are given the impression that the capacity for generation of power has been doubled. It was 560 M.W. at the beginning of the Third Plan. Now it is more than 1,000 M.W. But if you really go into the real generating capacity, it is only 1½ times. I would request the Hon. Minister to find out why this thing has happened.

Sir, in regard to production of electricity, I would like to bring to the notice of the House a statement made by the Hon. Minister Mr. Fakrudin Ahmed Ali, Minister for Irrigation and Power, at the Centre. Asked whether he would do his best to persuade the Ministers at the Centre to do something immediately to increase our installed capacity as well as generating capacity, he is reported to have answered that only one power generation scheme, namely, the Cochin Thermal Station, has been sanctioned. Regarding the other stations, he is reported to have said that they would be considered. There is a discrepancy between the statements made in the Lok Sabha, by the Central Ministers and the statements made by our Hon. Chief Minister and the Minister in charge of Electricity. On the statements made by our Ministers, we are hopeful that some two or three thermal plants will be taken up in Madras State. But the Central Minister has not mentioned even a word about our thermal stations in his recent statements. He has in the background of his mind only the thermal station in Cochin. So we should convey to the Minister for Irrigation and Power of the Central Government the feelings of this House that we are not satisfied with the attitude taken by him. We want something should be done and done immediately so that the quantity of power required by our agriculturists and industrialists and others could be met. Otherwise the situation in Madras State will become serious. There can be no room for complacency on the part of our Ministers. If there is complacency on the part of our Ministers, the Central Ministers will think that the Madras State is quite happy in regard to power position. They will not even hear our voice. Therefore I request the Hon. Minister for Food to convey to the Central Government our feeling and the feelings of the House in this matter.

Then I come to redtapism. From the speech of the Hon. Minister, we are given the impression that all is well in regard to the relationship between the agriculturists and the Electricity Board. Most of the agriculturists are novices. They are laymen who do not know the way in which the Electricity department or the Secretariat functions. They know only about agriculture. They are put to a lot of hardship because they do not know how exactly to set about the business of applying for licences and getting permits. After paying the amount, they do not know how to get the connections. The many administrative details are not known to them. Many have drawn my attention to the hardships they are put to. Whenever an agriculturist wants electric power he is

[Dr. H. V. Hande] [2nd August 1966]

put to a lot of difficulties. First he has to apply to the department. Then he gets so many enquiries and finally he pays the amount. Even after paying the amount he does not get the connection. It takes a few months before he gets it. A particular case was brought to my notice, which I do not now propose to bring to the notice of the House, because it is not a matter of policy. The particular gentleman has paid the amount in the month of May. But till now he has not got the connection. He is sending reminder after reminder. That is the fate of the ordinary man who does not know how to set about the job, whom to approach and what to do. When an ordinary agriculturist applies for connection he is put to a lot of difficulties and tortures. He cannot represent all these to the Ministry concerned. Unfortunately the Ministry has no control over the Electricity Board. The Ministry has no opportunity to examine the details, because this is a quasi-governmental body. We are only supposed to give our comments here. Even the Lower House, has no power to vote on this. The Minister for Electricity is not unfortunately here now. It is all the more important for the Hon. Minister for Food to see that the administration is properly toned up. Unless there is a toning up of the administration, nothing will materialise and the farmers will be put to greater difficulties. As the demand for electricity increases, the difficulties which the farmers have to face will also increase. Therefore I request the Hon. Minister once again to see that the needs of the farmers are properly attended to by the Electricity Board.

Then, Sir, the Hon. Minister stated: 'Last year, reference was made to the main recommendation of the Committee of which my colleague, Sri R. Venkataraman, was the convener that all the State Electricity Boards should in a few years strive to earn a minimum return of 11 per cent'. It is here that I am a little surprised how the Board expects to get a minimum return of 11 per cent when the state of affairs of the Electricity Board is very, very unsatisfactory, especially in the face of huge borrowings by the Board to which I have repeatedly drawn the attention of the Hon. Minister. Sir, the Board is permitted to borrow only Rs. 30 crores. But the Board has to pay by way of interest on Government loans to the extent of Rs. 7½ crores. I have calculated the interest on Government loans and Government deposits and consumers' deposits and other short term loans, such as loans taken from the L.I.C. There are so many other loans taken at different rates of interest 4 per cent, 5 per cent, 5½ per cent and so on. Interest on these loans comes to about Rs. 7½ crores. Even if you work it out at the rate of 5 per cent, the loan taken by the Board comes to about Rs. 150 crores. The interest of Rs. 7½ crores must obviously be on a total borrowing of Rs. 150 crores. Whereas according to the statute, the maximum limit of borrowing by the Board is fixed at Rs. 30 crores. Whereas we allowed only Rs. 30 crores, the Board has borrowed Rs. 150 crores. In other words, it is five times of what has been allowed by us. If we make such

2nd August 1966] [Dr. H. V. Hande]

borrowings, how can we, Sir, expect to give a return of six per cent or 11 per cent? Is it not building castles in the air and reading about things, which we can never put into practice. The Board has undertaken to earn a return of 11 per cent by 1968-69. It is something which we have no business to dream of. It is really a more fertile mind that can dream of such things.

Finally, Sir, I come to the most vexatious problem. That is, the problem of the employer-employee relationship. Last year during the debate, I pointed out, to the great discomfort of the Minister for Industries, that the relationship between the employees of the Board and the Electricity Board was far from satisfactory. Unfortunately, I have not been given any opportunity to revise my statement. I have to maintain and I have to continue to stress that the employees are put to innumerable hardships. The Board has been trying to say that it will give the emoluments to their employees on a par with that given to the State Government employees. What an attractive statement on paper it is. In reality, more than 55,000 people are still not declared equivalent to the Government servants. They are still in *Trisanka scargam*. They are neither here nor there. They are neither fish nor flesh. They are neither industrial workers nor Government servants. They are put in a very pathetic condition. This is the condition of the 55,000 employees. A larger number of people may be depending on these 55,000 employees. This is something which must be properly examined by the Minister in charge of electricity for the present. Some solace must be given to these employees. The Board has extended to its employees the recent increase in dearness allowance. Even this does not go to the 55,000 employees. Even last year I had brought to the attention of the Minister for Industries that this thing had been happening. No mention about this has been made now in the speech of the Minister. The Minister then said that this matter had gone to the High Court. But the High Court has given a judgment against the management, against the Government, and in favour of the employees. Unfortunately, nothing has been done about it in spite of the fact that the High Court has given a judgment against the management. The Minister said then 'We have appealed to the Supreme Court'. Now I do not know where the matter is. This information has been completely withheld from this House. This is a grievous omission. The management or the Government have no business to withhold this most important information as to what happened exactly to the fate of the 55,000 employees. What has happened to their appeals? Where are they? What are the Government proposing to do about this particular thing? This information has been completely withheld from us. We do not know what has happened to this at all. So, I request the Hon. Minister, in his reply to the debate, to tell us what exactly is going to happen to these employees. Are they going to be permanently tortured like this? Have they no future at all? Are they going to be cast off like so many employees in the Health Department? I

[Dr. H. V. Hande]

[2nd August 1966]

have brought this also to the notice of the Government. What is going to happen to them? Something must be done to them. Those employees are in a very precarious condition.

In this context, I wish to point to a very peculiar state of affairs. The State Electricity Board is stated to be considering retrenchment of 7½ per cent of its clerical staff as a measure of economy. This follows the recommendation of the Economy Committee appointed by the Board. Now, Sir, this Economy Committee is a peculiar committee. On the one hand, it tries to economise. On the other hand, it tries to expand. We do not know what exactly it is, and how this contradiction comes into juxtaposition. If the recommendation of the committee is to be carried out, about 500 clerks working in the various offices will be thrown out of employment. Strangely enough, soon after the Economy Committee submitted its report some time in April, the Board advertised for the recruitment of 1,000 clerks, and they fixed the application fee at Re. 1. 42,000 applications have been received at the rate of Re. 1 per application. On the one side, they are trying to economise. On the other hand, they have devised an ingenious method of earning money from these poor applicants. When an advertisement is made, naturally people apply for the jobs. All these applicants will be asked to appear for an examination, and arrangements are being made to collect an examination fee at the rate of Rs. 5 per applicant. The amount comes to Rs. 2,10,000. This is something very shocking. The House has not been told about this. In other words, a sum of Rs. 2,10,000 is envisaged to be collected from these poor applicants. The conflicting activities of the Board have given rise to serious doubts whether it is not trying to utilise the Economy Committee's recommendation to get rid of the employees who are not in its good books. This is an important point. We come to the inevitable conclusion that the whole scheme has been hatched to see that certain people, who have been shouting for their birth-right, who have been shouting for their wage increase, who have been shouting for the recognition of their rights, and who have been shouting that they should be made permanent, are sent out by this insidious method. The Electricity Board have advertised the jobs. They will get in some people. They retrench some people who are already in service. They get rid of these people. If the Board really believe in economy, why did they advertise the posts? This is a serious charge that I am levelling against the Chairman of the Electricity Board. I want the Hon. Minister to go into this charge, and, if necessary, to appoint a committee to see what has happened. I want the Opposition members to be represented in the committee. Also the members of the ruling party may be on the committee. There may be some officials also. A committee may be appointed to see why the Chairman of the Electricity Board is trying to victimise these employees in this way. This is something which is very serious, and which cuts into the right of the workers.

With these words, Sir, and with the hope that something will be done immediately, I resume my seat.

[2nd August 1966]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, year after year, the annual financial statement of the Madras State Electricity Board is presented to this House, and we pass on this statement with the just assurance that everything is going on well with the State Electricity Board. I do feel that the Electricity Board, particularly with its present Chairman, has done a great deal to push through the scheme of electricity to the remotest villages of this State. I may say that this is a matter on which he can well be complimented. At the same time, it has got to be remembered that there are certain features which do deserve further consideration.

Sir, one of the unfortunate tendencies in all governments is to observe the Parkinson's law. They want to increase the establishment and when the establishment has been increased, there is the demand for retrenchment. Retrenchment occurs because there is the demand for dearness allowance. Dearness allowance is due to obvious facts. There is no particular method by which many of the departments of Government assess exactly what private departments, industries, and other concerns do what is known as job assessment. That job assessment is not perhaps known to the Government and, if it is known, at least it is not brought to the notice of anybody. Every job, small or big, must be based on job assessment. If, for instance, the Electricity Board extends its electricity to so many villages, there must be a job assessment of how many people are required to maintain these extensions to the villages.

I believe in the formula that the people that we employ must be satisfied, that they should do good work, that they should be thoroughly efficient, that they must be industrious and that they must be people of known character. 4-30 p.m.

Now the Electricity Board is going to make one other improvement and I am very glad about it. For long we have been speaking of the necessity to supplement hydel power with thermal power. Everytime I have been speaking on this subject, I have been speaking of the necessity of having more and more thermal projects. Eight or nine years ago this Government had an offer from a private industry to start thermal projects. The Government here was willing to permit it but their masters at the Centre refused to allow them the opportunity to start the thermal projects in the private sector. Unfortunately the State Governments are under the impression—in my view a very wrong impression—that they are the agents of the Central Government and therefore they readily obey the Central Government. It can only be so when the same political party is in ascendancy all over the country. But if there is any difference in the complexion of the Government in the Centre and in the State, who will suffer, not the Government but we, the people, will suffer. I hope and trust that instead of waiting for the Planning Commission which is, as I have repeatedly stated, not only an unnecessary body imposed

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd August 1966]

upon the country, but a very ineffective and useless body, which is a fifth wheel in the coach and which will not allow any real planning to get on. It should be scrapped. But then it is a bigger problem, which we cannot take up to-day.

Coming to the Electricity Board itself, I regret to say that the audit report and the annual report of the Electricity Board is presented long after the period is over. The report for 1963 if I remember aright is being presented now, 2½ years afterwards. Now there is no use in presenting such a report. Fortunately, the Minister in charge is here. Although Shri Venkataraman is temporarily absent in the unfortunate climate of Moscow, we hope to welcome him back and possibly put him the same question. I am sure my hon. friend Sri Ramaiah will answer the question. What is the object of presenting an annual financial account and report and also an audit report two and a half years after it is all over. Now there are other bodies who have got to present reports. There is a body we know whose report has to be presented within three months of the close of the year. Not only has it got to be presented but it has got to be placed before the members six weeks before the date of the meeting. And I venture to add that that report is not quite so summary a report as the report presented here, is, but a report which has to contain many details and factors. The manner in which the departments of Government take it easy to present these reports is something revealing. They present the reports whenever they like. That shows an inevitable dislike or possibly an inevitable presumption about the capacity of the legislature to deal with the reports. The Secretariat may feel: 'We are there to write the reports; why should the Members in the Legislature come and waste their time, and what is the necessity to present it to them'.

Then, Sir, I have also to refer to the fact that the Electricity department is one of the departments that has the right of way to all roads in the City. You make the roads nice and polish them. Within the next six months it is dug up. When I asked the people concerned why the road was cut up, I was told that it was to lay down a cable. In no civilized Government would it be possible for a well made road to be dug up by another department. I asked the Corporation. They say 'we are not responsible'. The Electricity Board is an autonomous body and therefore they can do anything they like. Now if there is no correlation between the people who have got the responsibility to the departments, namely, the people who have to lay the watermains, the people who lay the drainage pipes, the people who lay the cables, not only does it lead to absolute lack of efficiency, but it also means, cost which everybody should take into consideration. When the Electricity Board has finished the work, these things are left as they are for a long time and then it is imperfectly done. Then we have to wait for the next three or four years when the road is taken up for repair and things are softened out. But in another six months the Board again digs it up.

2nd August 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Now, apart from these things I have got to present certain important papers with regard to the nature of the Bills that are charged by the Madras State Electricity Board. It is a perfect system of not making the consumer know what he has got to pay and for what purpose. I tried to get as much thought bestowed on it as possible before I paid my Bills. The Board sends a Bill with many details; such as fixed charges, interest charges, meter reading, special surcharge, M.P. surcharge, tax on this and that and other items—a miscellaneous group of things that are all brought together and finally the grand total is made out. I was given to understand that on account of the cut in electricity, people had to pay a surcharge if they exceeded the minimum consumption. It was a surcharge of 25 per cent. Now I never knew it; it was my mistake of course, having been a member of the Legislative Council, I ought to have known it. But I do not remember to have had any circular, any leaflet given me containing the information as to what are the reasons for these various new things to be paid by the consumer—increases ranging from 10 to 20 per cent. When I myself do not know all these, how is a layman, the farmer going to know what these mean. Can he at any time understand these things? Perhaps he may. They always say that the farmers are in a much better position to know these things. They are much more shrewd than you intelligent—so called intelligent—people of the Universities. I am happy the Hon. Minister is also a product of the University. I hope he will defend me and not let me down. But worse than that, this is calculated on a sheet of paper. Now I want you to know that there is no signature that can be identified. Anybody can walk into the House and wherever a meter is, he goes and reads the meter. If anybody should ask him: 'Who are you?' he says: 'I have come for meter reading' in a gruff voice. How is anybody to know who is this person? How is anyone to know that he is an authorised person by the Electricity Board to enter into your room and take the readings without your knowledge if possible and with your knowledge occasionally if you happen to meet him. I suggest to the Madras Electricity Board a simple thing. I do not want them to have luxurious uniforms. If he just puts on this bare MEB sign on the uniform, it is enough. You know who it is that is entering your house. The owner of the House has a right not to allow a man whether he calls himself the Madras Electricity Board man or any other man without the proper uniform. The postman has a uniform. The telegraph man has a uniform. Sir, the persons coming from your office, I am glad to say, have a good uniform. They always like it (laughter). The Madras Electricity Board sends in all sorts of men who could be mistaken for anybody from the biggest zamindar to the man in the street (laughter). And we have to allow them in.

Now, I will go to the next point. The readings are not taken in the presence of anybody responsible. I have some meter readings here. I am sorry for taking the time of the House. On the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [2nd August 1966]

4-40
p.m.

fourth of May this year the meter reading was 3,442. The consumption was 269 units. This is with reference to a nursing home. It was practically closed for this period, and on the 4th of July when the reading was taken the reading was 4,361 showing a consumption of 819 units. That is not the whole story. One may have some difficulty. There may have been leakage. There may have been anything. The Madras State Electricity Board are not responsible for any one's mistakes. Therefore they are going to charge, and right enough they have charged on a reading of 819 units. So far as the amount to be collected is concerned, it is Rs. 145.30 P. although the previous readings did not exceed Rs. 40 or Rs. 42. I now come to the point. On the second of this month. I took care to see what the meter readings was, and surprisingly enough, the meter reading was 3,797 as against 4,361, which was on the 4th of July (Laughter). Evidently some of the meters are flops. The State Electricity Board have got a contrivance by which these things can be done, like some of the watches made in this country. In the case of another meter, the same thing has happened. From 4,792, it was put down as 5,503. Actually the meter reading was on the 4th July only 4,361. This is a very serious state of affairs. It is alright that I have got a place here, and the Hon. Minister shows indulgence through your kindness, Mr. Chairman, to explain these things. I should not be allowed to do so. These are personal matters. But I am doing this because, when I was speaking to a number of friends, they said the something was happening to them and that they were also suffering by wrong meter readings. In the notice that is issued by the Board, one is warned like this, namely, 'If you do not pay the dues, connection will be cut off; probably you will be sent to jail'. Anything may happen. We are in the hands of the Board, who has excessive powers. The notice comes to us, and the disconnection may take place. I am asking in all seriousness that if this is the case in an urban area, where a person, who is not altogether ignorant, has got a manner of giving expression to his views as a Member of the Legislature, what is the safety for the farmer who has got to take electricity to his agricultural lands? He has got to depend upon these people, and pay whatever he is asked to pay. This is a very sorry state of affairs. And if I have taken the time of the House, it is because I would like something to be done not in my interest, for whatever we are asked to pay, we will pay and be done with it. I do not bother about it. I have not come here for revision of the amount due from me. Whatever is due will be paid. But this sort of claim against persons who are completely ignorant and illiterate or who are not conscious of their duties must be stopped. I would appeal to Mr. Hande who seems to know many of these people to use his good offices and inspire in them sense of real duty. I am perfectly prepared to be with him and support him in all measures possible, but the thing that is being done in India to-day, not merely by the local Government but by the Central Government is to appease the 'bandh'. It is these things, that carry weight

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] 2nd August 1966]

with the Government to-day. There is no reason and no disagreement. They force a big procession and stage a demonstration before Parliament. That is the way how we are fighting these border disputes, about which I may speak a little later. Although there is a border line of 3,200 miles between the United States of America and Canada, there has never been a check post, no Police Constable, and none whatsoever. Incidentally I may say this. I am very glad that Sharavathi has given something. Somebody has given us something after begging. They have come to the conclusion that these follows may be helped. I am very grateful to them. The great Niagara Falls in Canada, one of the wonders of the world, produces electricity to such an extent that it supplies not merely U.S.A. on that side, but Canada on this side right up to Newfoundland. There is never any question of bargaining for supply of electricity. But in our state of affairs, we are more inclined to think the next-door neighbours are our enemies than our friends. The whole of Soviet Russia—I am glad that the President of the Congress has gone there—has never any dispute about any village. Here we want disputes to grow. We want our Ministers to show that they are Ministers. They can afford to have a 'bandh' and have the student population on their side to fight for their cause. Because, without the student population the Ministers cannot do anything. I have also found out the trick in places where there is extreme disobedience. Let us not hanker for all these things. In this State we have had peaceful administration. We may have our differences with the Government. I have not failed to express the view that on the whole, except for an occasional—I would not say mistake—incident, there have been peaceful and very pleasant communications. I do hope that it will continue. My object in speaking about this is merely to invite the attention of the Hon. Minister to look into these things and to see that something is done. I would have spoken about the computer being responsible, but in view of what my friend Dr. Hande said, I do not want to be misrepresented. The Board can save all those people and yet use the computer for a critical and self-satisfactory arrangement of all these things. The additions themselves are wrong. There is an addition by which the man is asked to pay Rs. 25 less than he should pay. Because, it will be surcharged next time. I said, 'Pay off this Rs. 25 and tell them the mistake in addition'. The Board must engage the proper persons. There is no use of observing the Parkinson's law when the Government can never provide employment to everybody.

I hope, Sir, that the Madras Board, when it presents its next financial statement, will have more pleasant things to be placed before this House.

* திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, சென்னை மின்சார போர்டார் ஆறிக்கையின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன். சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக நம் மாகாணத்தில் தென் மேற்குப் பருவ மழை சரியாக இல்லாத

[திரு. எஸ். ஜேயராஜ ரெட்டியார்] [2nd August 1966]

தால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. எனினும் வியாபாரத் துறையிலும் விவசாயத் துறையிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் என் போன்றவர்கள் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் மின்சாரத்தை நினைத்துக்கொண்டு எங்களுடைய நிலை என்ன ஆகுமோ என்று எதிர்பார்த்திருந்த நேரத்தில் இன்னும் 25 சதவிகிதமாக இருப்பது 50 சதவிகிதமாகுமோ அல்லது பூராவும் கூட போய்விடுமோ என்று கவலையோடு இருந்தபோது நடப்பு வருஷத்தில் 25 சதவிகித வேட்டைக் கொண்டே நமது போர்டார் பல இடங்களில் மின்சாரத்தை வாங்கியும் மற்றபடி கண்காணிப்புடன் நடத்தியதையும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பருவ மழை தவறியபோதிலும்கூட இந்த அளவுக்காவது மின்சாரத்தைக் கொடுத்து உதவியது குறித்து என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிர்வாக ரீதியில் பார்த்தால் மதிப்பிற்குரிய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியது போல ரேஷன் கார்டிலுள்ள குறைபாடுகளைப் போலவே மின்சார இலாகா உத்தியோகஸ்தர்களுடைய ஒத்தாசை இல்லாததால் இதுபோன்ற தவறுகள் வந்து விடுகின்றன. கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்களிடத்தில் ஒழுக்கமும் அதிக சேவை மனப்பான்மையை உண்டாக்கும் முறையில் தலைமை அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னைப் போன்றவர்கள் கூட ஏதாவது அவர்களுக்குக் கொடுத்துத்தான் திருப்திப்படுத்தி வைத்து எங்கள் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நான் சட்டசபை மெம்பர் என்று ஜம்பம் அடித்துக்கொண்டால் தோட்டத்திற்குத் தண்ணீர் வராது என்ற காரணத்தால் ஏதாவது செய்துதான் ஆகவேண்டியிருக்கிறது. ஜீவாதாரமான அரிசி விநியோகம் மாதிரி இந்த மின்சாரம் இருப்பதால் அடித்தளத்தில் இந்த இலாகாவில் ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தலைமை அதிகாரியைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனல் மின்சாரம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகமாக செலவாகும் என்ற கருத்துடன் முன்பு இருந்தோம். அப்போது மழை ஏராளமாக பெய்தது. நெய்வேலியில் விக்னைட் கார்ப்பரேஷன் அனல் மின்சாரத்தைக் கொண்டுவரும்போது அனல் மின்சாரத்திற்கும் ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் மின்சாரத்திற்கும் செலவு கட்டுப்படியாகாமல் இருக்கிறது என்று கவலைப்பட்டதுண்டு. இப்போது பருவ மழை தவறியதால் பத்து மின்சார நிலையம் அதுமாதிரி இல்லையே என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. மிசைவேட்டாக சேர்ந்து ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் தெர்மல் மின்சார நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். என்ன காரணத்தாலோ அது தேவையில்லை என்று தனியார்களுக்குக் கொடுப்பது சர்க்காருடைய கொள்கையில்லை என்று நிறுத்திவிட்டார்கள். அதற்கு பதிலாக நம்முடைய சர்க்காரே பல இடங்களில் தர்மல் ஸ்டேஷன்கள் ஏற்படுத்தி ஏராளமாக காரியங்களைச் செய்வருகிறார்கள். அனு மின்சார நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதில் அடிக்கடி வேறுவேறு ஸ்டேட்மெண்டுகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒருவர் அது ஏற்படாது என்கிறார். ஒருவர் ஏற்பட்டுவிடும்

4-80
p.m.

2nd August 1966] [திரு. எஸ். ஜேயராஜ ரெட்டியார்]

என்கிறார். கல்பாக்கம் அனு மின்சார நிலையத்திற்கு ஆபீஸ் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அடுத்து ஒரு மந்திரி வரும்போது அதற்கு பணம் இல்லை என்கிறார். பிறகு ஒரு மந்திரி வந்து உற்பத்தி செய்துவிடுவோம் என்று சொல்கிறார். கட்டாயம் அனு மின்சார நிலையம் சீக்கிரமாகக் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தென் மேற்குப் பருவ மழையை நம்புவதால் ஆபத்து ஏற்படுகிறது. நீர்ப்பாசன வசதி குறைவாக இருப்பதோடு தொழில் வசதிக்கு மின்சாரம் அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் எவ்வளவு செலவானாலும் சர்க்கார் அதைச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நெருக்கடியான நேரத்தில் நல்ல முறையில் கூடுமான வரையில் ஜனங்களிடத்தில் நெருக்கடி ஏற்படாமல் சமாளித்ததற்கு பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. RAJAH IYER : Mr. Chairman, Sir, I rise to congratulate the State Electricity Board on its very efficient working during the past one year. During the last year and by the beginning of this year, when we were faced with a crisis in our power supply, we entered into negotiations with the Government of Mysore to get power from the Sharavathi Hydel project. What is of significance here is that the agreement was signed on the 22nd October 1965, and within a couple of days, power was made available to the State of Madras. All the surplus of 550 million units of power were shared in the ratio of 400 : 70 : 80. This goes to show the efficiency and excellent work of the people employed in our State Electricity Board.

Sir, I would like to endorse the suggestions so eloquently and strongly made by the Hon. the Leader of the Opposition that all these sources of power must be considered to be the common property of the whole country rather than the individual property of a particular State. It is just geographical accident that it happens to be located somewhere in the Mysore State. We should be able to get power from Kerala. The Hon. the Leader of the Opposition pointed out the example of the United States and Canada. We look forward to the days when all our States would be linked in that spirit of amity. We can understand how much it must pain the hearts of elder statesmen like the Leader of the Opposition to see States fighting over petty issues. The other day the Governor of Mysore made no secret of the fact that it was a matter of great relief to him that Defence had been made a Central subject rather than a State subject. Otherwise, we should see armies being marched across the State frontiers to decide petty issues. If we cannot sink small differences and rise up saying that we will help one another's State, I wonder what sort of outlook we can expect from the neighbouring countries like Pakistan and China. If we cannot learn to forget trivialities and be generous in our inter-State relationship how can we expect any generous gesture in international relationship, I wonder. So, I hope Sharavathi will be there not as a mere symbol of temporary expediency, but

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd August 1966]

as a permanent project that would come to our aid for an increase in power and would aid not only Madras but also the neighbouring State of Kerala whenever there is power shortage. I presume that this symbol of temporary arrangement would be made a permanent arrangement so that the surplus power of one State could be generously shared with the other neighbouring States.

It was heartening to read the views of Dr. K. L. Rao, Minister of State for Irrigation and Power, underlining the objects of rural electrification. He went to the extent of saying that there should be a separate organisation for rural electrification, and he said that only such an organisation would be able to implement the rural electrification programme without any reference to the return on the investment made. We are very proud of our extension of rural electrification schemes. Still, we do not undertake any scheme, unless we are assured of a ten per cent return on the capital investment. I am afraid that we must be very generous and make a concession in the case of backward areas like East Ramanathapuram district, where we cannot expect a ten per cent return. It may perhaps be eight per cent or even no return at all. Particularly in villages, there should not be consideration of any return whatsoever. That investment is social service, and so it must be taken up with that consideration.

One heartening feature in this report is the subsidy that is made available from the Harijan Welfare Department of about Rs. 3 lakhs per annum in order to encourage the Harijan colonies being electrified. This is a very necessary thing to do, and it is really taking light literally to Harijan colonies. We are happy that the State Electricity Board has been taking this sort of light to Harijan colonies to backward pockets in the various districts. When electricity is taken to such Harijan colonies, I hope some of the wayside villages also would be electrified whether there is a return on the investment made or not. When we are taking electricity to Harijan colonies by virtue of the subsidy of Rs. 3 lakhs that we get from the Harijan Welfare Department, there may be small wayside villages that may perhaps give a return of 1 or 2 per cent.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Actually it is the other way about.

* SRI M. RAJAH IYER: I am very happy to hear it. All the other villages in addition to the Harijan colonies have to be electrified so that nobody is left without electricity.

(Sri Mohanlal Mehta—Vice-Chairman—in the Chair.)

I have one small representation to make. From the balance sheet for 1963-64 we find that out of a total revenue of Rs. 23.79 crores which the State Electricity Board got during the year, under "Miscellaneous receipts" a sum of about Rs. 4.2 lakhs comes from disconnection and reconnection fees. I would like the State Electricity Board to revise its policy towards this disconnecting

2nd August 1966] [Sri M. Rajah Iyer]

and reconnecting business. I find, Sir, a penalty of Rs. 5 is imposed for reconnection if it is to be done within the house, and if the House is closed, a penalty of Rs. 10 is imposed for giving reconnection from outside the house. I cannot understand the reason behind such a heavy penalty. In fact the non-payment of electricity dues may be due to the fact that the house remained closed and the owner was away. Nobody wilfully defaults in paying the amount. Actually we do not remember that we have got to pay off the dues. They do not go about collecting the dues. We have to go and pay the amount ourselves. If the dues have not been paid, it is due to causes beyond the control of the house owner. Perhaps he was away. Perhaps his house remained locked for a number of extraneous reasons. When a man can afford to have electricity, cannot he pay the dues regularly? It is sheer accident that the dues are not paid in a particular month. But to impose a penalty of Rs. 10 if the house remains locked and Rs. 5 if the house remains open, looks rather unjust and too inequitable and too unjustifiable, I believe. Nobody defaults in payment just for the fun of it. A very small amount of Rs. 4.18 lakhs out of a total of Rs. 23.79 crores, the Electricity Board gets from the disconnection and reconnection fees. I would like the disconnection and reconnection fees to be made more rational without making any distinction between a closed house and an open house and a distinction between the fuse being removed at the cut out in the house or at the aeriels. The fee may be Re. 1. It may be a nominal penalty which should suffice.

Another intriguing matter is this. If the reconnection is to be made, one is obliged to pay off the entire charges for all the two or three months. I can understand the payment of arrears being insisted upon. But there is no reason why the payment of the current month charges, for which there is a legitimate time-limit of thirty days, should also be insisted upon? The payment of all dues is to be made, and then the penalty is also to be paid. These make a very heavy impost on the consumers. I hope a more liberal scale and a more reasonable scale of penalty would be thought of by the State Electricity Board.

We find, Sir, that we have maintenance staff at the generation level, transmission level, and the distribution level. We are paying our staff as much as Rs. 25 lakhs or more. When we employ technical people, we must be very zealous about exacting work from them. I cannot understand the wisdom of technical men—section officers—being put in charge of ordinary money collections. This is something which any cashier can do at the counter. It does not require a degree holder in electricity to receive electricity dues, total them up, and do other things. This is the peculiar role of the cashier. In many big places like Sathur, Srivilliputhur, etc., in the Ramanathapuram district, there are Deputy Chief Accountants receiving money. They send the money to the treasury, which has got to be routed through the Section Officers, who are

[Sri M. Rajah Iyer] [2nd August 1966]

responsible for any short fall. To the extent we can relieve the technical staff of this drudgery of having to collect money, we release human talent for maintenance and for rushing to the accident spots in order that we may ensure a better and more effective maintenance of electricity. So, wherever there are cashiers and Deputy Chief Accountants, cannot we see to it that the Section Officers are completely relieved of monetary responsibility like the remittance of the current consumption charges into the treasury?

Then, Sir, there is street lighting. We are nappy to find more and more streets being brought under the scheme of electrification. It is a matter for gratification that the electrification scheme has very rapidly enlarged. But one complaint is that in places where we have introduced electricity much too rapidly, there is not enough staff to cope with the work. Only unskilled labour is appointed to switch on and switch off the lights, according to the phase of the moon. For the maintenance of the street lights, there must be adequate staff in the distribution centre. This additional staff does not keep pace with the fast rate at which we are going about electrifying our villages.

There is the vexed question of employer-employee relationship, which my hon. friend referred to. In fact I find there is a significant omission of the sentence in this year's statement that was responsible for all the trouble last year. We were then proud of the fact that "the relationship between the employees and the State Electricity Board was very cordial".

We laid claim for the cordiality of the relationship in the Electricity Board. I find that that sentence—significant sentence—is conspicuous by its omission. I hope we are not reading too much into the omission of the sentence. We do want cordial relationship between the employees and the employers. I am grateful to the hon. the Leader of the Opposition for making a reference to it. It is one thing to claim privileges of all kinds, fundamental rights, and all these things, if they arise out of a basic sense of duty. But we cannot understand high paid officers, like pilots, and navigators in the Indian Airlines Corporation drawing four or five digit salaries going on lightning strikes without the least sense of duty. If that is the sense that is to prevail in the Unions, I am afraid the future of the country is going to be woeful. In taking our stand against these employees, whatever the consequence, there can be no cowardly compromise. We must stick to our stand and say thus far and no further. We must exact the work that they are entitled to put in. We expect a return for what they are paid. Unless we make them realise that all their rights flow from a realisation of their sense of duty, I am afraid any compromise in this respect would be cowardly, because it is ruinous to the future of the country.

Thank you very much, Sir,

2nd August 1966]

VICE-CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

5-05
p.m.

The House then adjourned.

IX.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 2787, Revenue, dated 27th September 1965, making amendment to the Madras Agricultural Income Tax Rules, 1955. [Laid on the Table of the House under section 61 (3) of the Madras Agricultural Income-Tax Act, 1955 (Madras Act V of 1955).]

* 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 310, Public (Services-A), dated 17th February 1966, making amendments to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1008, Industries, Labour and Co-operation (Industries), dated 2nd March 1966, making amendment to the Madras Small Scale and Cottage Industries Loans and Subsidy Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under section 19 (d) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 887, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th February 1966, making amendment to the Industries, Labour and Co-operation Notification II-1 No. 4641 of 1964, dated 13th October 1964, published at pages 1992 of Part II—Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated 28th October 1964. [Laid on the Table of the House under section 41 (3) of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 (Madras Act XXXII of 1958).]

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 555, Local Administration, dated 7th March 1966, making amendment to the rule relating to Election of members to the appointment and other Committees of Panchayat Unions. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 6. Notification issued with G.O. Ms. No. 556, Rural Development and Local Administration, dated 7th March 1966, making the rules relating to the Election of members to the Committees of Panchayat Unions other than the appointments Committee. [Laid on the Table of the House under section 179(4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[2nd August 1966]

* 7. Notification issued with G.O.P. No. 369, Revenue, dated 19th February 1966, exempting the Madras State Electricity Board and all electricity supply undertakings from the requirements of registration under sub-section (1) or (2) of section 20 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 with effect on and from 1st April 1966. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

† 8. Notification issued with G.O. Ms. No. 880, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 24th February 1966, making amendments to the Industries, Labour and Co-operation Department Notification II-1 No. 107 of 1965, dated 18th December 1964, published at page 32 of Part—II Section 1 of the Fort St. George Gazette, dated 20th January 1965. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]

† 9. Notification issued with G.O.P. No. 527, Revenue, dated 3rd March 1966, making amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

† 10. Notification issued with Memorandum No. 172264 Hq. Spl. II/65-3, dated 1st March 1966, making amendment to the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A-842 of 1964, dated 4th August 1964, published at page 883 of Part V of the Fort St. George Gazette, dated 26th August 1964. [Laid on the Table of the House under section 160 (4) of the Madras State Housing Board Act, 1961 (Madras Act 17 of 1961).]

† 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 135, Revenue, dated 25th January 1966, exempting the Pudukkottai Devasthanams, Pudukkottai from payment of contribution and audit fees payable under sub-sections (1) and (2) of section 92 of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act to the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department from fasli 1371 onwards. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

† 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 411, Revenue, dated 23rd February 1966, exempting Sri Nemili Alavandar Naicker Charities, Mahabalipuram, Chingleput taluk and district from the provisions of rule 3 of the functioning of the Board of Trustees Rules, so as to enable the Board of Trustees of the said Charities to conduct the meetings at Madras. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

† 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 314, Rural Development and Local Administration, dated 16th February 1966, regarding the change of the name of Coleroon Panchayat Union

[2nd August 1966]

as Kollidam Panchayat Union in English and as கல்லிடம் பஞ்சாயத் யூனியன் in Tamil. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 2455, Public (Services-A), dated 27th December 1965, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, relating to the posts of Demonstrators in the Madras Animal Husbandry Subordinate Service. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

† 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 34, Public (Services-A), dated 5th January 1966, regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954 for inclusion of the Medical Officers in Government Ayurvedic Dispensaries within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

† 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 133, Education, dated 3rd February 1966, regarding approval of the list of all the parks and play-fields in the area within the jurisdiction of the Srirangam Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

† 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 281, Revenue, dated 10th February 1966, regarding the cancellation of Kappampatti village, Kulitalai taluk, Tiruchirappalli district from the Schedule to the Notification II-1 No. 1061 of 1965, dated 12th March 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

† 18. Notification issued with G.O. Ms. No. 456, Home, dated 17th February 1966, exempting from the payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 for the vehicle bearing Registration No. MSS. 8376 belonging to the Co-operative for American Relief Everywhere Inc., Madras on and from the date on which the vehicle was brought into this State and for so long as it is used for the purposes of the said co-operative. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 4068, Food and Agriculture, dated 21st December 1965, appointing the 21st December, 1965 as the date on which the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Act, 1965 shall come into force. [Laid on the Table of the House under section 47 (A) of the Madras Land Improvement Schemes (Amendment) Act 1965 (Madras Act 4 of 1965).]

[2nd August 1966]

† 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 595, Home, dated 2nd March 1966, directing that the quarterly tax be collected in respect of the tourist coach bearing registration No. MSS 7830 belonging to Sri Veerappa Transport, Tindivanam at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle so long as the said vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 21. Notification issued with G.O. Ms. No. 560, Home, dated 28th February 1966, directing that the tax payable in respect of Lorry MDN. 2762 belonging to the Lawrence School, Lovedale, reduced by half so long as the said Lorry is used for transporting articles for the use of the school. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 22. Notification issued in Roc. No. 22805/63/F-5, dated 20th December 1965, by the Director of Rural Development declaring that the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics specified in the schedule and the rules framed thereunder shall be extended to and be in force for the time being within the jurisdiction of the Sendamangalam Town Panchayat in the Namakkal taluk of Salem district with effect from 1st January 1966. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 914, Rural Development and Local Administration, dated 4th April 1966, making amendment to the rules relating to the Election Authorities. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 944, Revenue, dated 21st March 1966, exempting with effect on and from 1st April 1966 the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 in respect of sales of goods by Industrial Co-operative (Producers) Societies whose total turnover does not exceed rupees thirty thousand per annum. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

† 25. Notification issued with G.O. Ms. No. 844, Rural Development and Local Administration, dated 28th March 1966, directing that the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958 other than those specified in Schedule I shall apply to the Yercaud Township in Salem district from 15th February 1966 and Aradi Township in Chingleput district from 1st March 1966 subject to the modifications specified in Schedule II. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[2nd August 1966]

† 26. Notification issued with G.O. Ms. No. 1078, Home, dated 1st April 1966 exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931) goods vehicles of private carrier which are light motor vehicles and do not ply for hire or reward and which are registered in the State of Andhra Pradesh and operating on routes or in areas as the case may be lying partly in that State and partly in the State of Madras. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

† 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 406, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 2nd February 1966, directing that the Madras Catering Establishments Act, 1958 shall come into force in the newly constituted Singanailur Municipality from 23rd February 1966. [Laid on the Table of the House under section 23 (4) of the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XIII of 1958).]

† 28. Notification, dated 30th April 1966 issued by the Chairman, Delimitation Commission amending the Order No. 1, relating to the determination of number of seats in the House of the People to be allocated to Bihar and Rajasthan under the Delimitation Commission Act, 1962. [Laid on the Table of the House under sub-section (1) of section 10 of the Delimitation Commission Act, 1962 (Central Act 61 of 1962).]

† 29. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2249, Food and Agriculture, dated 19th June 1965 cancelling the notification, dated 24th September 1962 so far as they relates to Sankaran-koil and Kadambur Markets in Tirunelveli district and declaring them to be notified market areas for the purpose of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 in respect of cotton and chillies. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act 23 of 1959).]

† 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 410, Home, dated 10th February 1966 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 31. Notification issued with G.O. Ms. No. 306, Home, dated 2nd February 1966 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

† 32. Notification issued with G.O. Ms. No. 296, Revenue, dated 14th February 1966 making amendment to the Revenue Department Notification II-1 No. 1061 of 1965, dated 12th March 1965. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

[2nd August 1966]

§ 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 947, Rural Development and Local Administration, dated 7th April 1966 appointing in addition to the Revenue Divisional Officers, Divisional Panchayat Officers also as an Inspecting and Superintending Officers in respect of Panchayats in their respective jurisdiction. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

§ 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 100, Education, dated 29th January 1966 approving the list of all parks, play-fields in the area within the jurisdiction of the Tuticorin Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

§ 35. Notification issued with G.O. P. No. 1033, Revenue, dated 28th March 1966 exempting with effect on and from 1st April 1966 from the payment of tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959 the supply of foot-wear to the Schieffelin Leprosy Research Sanatorium, Karigiri, North Arcot district and directing that with effect on and from the 1st April 1966 no tax under the Central Sales Tax Act shall be payable by that Sanatorium in respect of sales of Micro Cellular rubber for the foot-wear. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

§ 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 833, Rural Development and Local Administration, dated 28th March 1966 appointing the members to the Madras State Khadi and Village Industries Board with effect on and from 1st April 1966. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Madras Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Madras Act 18 of 1959).]

§ 37. Notification issued with G.O. Ms. No. 977, Industries, Labour and Co-operation, dated 1st March 1966, appointing the Inspecting Officer, Chits (Gazetted), Madras City to be the Inspecting Officer within the local limits of the City of Madras. [Laid on the Table of the House under section 63 (4) of the Madras Chit Funds Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961).]

§ 38. Notification issued with G.O. Ms. 808, Industries, Labour and Co-operation, dated 21st February 1966 relating to the acceptance of fixed deposit as security under the Madras Chit Funds Act. [Laid on the Table of the House under section 63 (4) of the Madras Chit Funds Act, 1961 (Madras Act 24 of 1961).]

§ 39. Notification issued with G.O. P. No. 963, Revenue, dated 24th March 1966 exempting from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act on the sales by the Central Leather Research Institute, Madras, of all goods produced by it in the

[2nd August 1966]

course of research and training. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

§ 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 690, Rural Development and Local Administration, dated 16th March 1966 making amendments to the rules relating to the qualifications and recruitment of inferior servants under Municipal Councils. [Laid on the Table of the House under section 394 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

§ 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 746, Public (Services-A), dated 26th March 1966 regarding amendment to the Madras Public Service Commission Regulations relating to the exclusion of Project Officers, Rural Industries Projects from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

§ 42. Notification issued with G.O. Ms. No. 796, Home, dated 12th March 1966 directing that the quarterly tax be collected in respect of the luxury coach bearing Registration No. MSS 7795 belonging to Sita Tourist Services, Madras, at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle, so long as the said vehicle is used solely for tourist purposes. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

§ 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 963, Rural Development and Local Administration, dated 12th April 1966 directing that the provisions of the Madras Panchayats Act, 1958, other than those specified in Schedule I shall apply to the Rameswaram Township in Ramanathapuram district from 15th April 1966 subject to modification specified in Schedule II. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

§ 44. Notification issued with G.O. Ms. No. 962, Rural Development and Local Administration, dated 12th April 1966, making amendment to the Madras Panchayat Union Council (Election of Chairmen and Vice-Chairmen) Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

§ 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 993, Rural Development and Local Administration, dated 18th April 1966, making amendments to the Conduct of Election of Members of Town Panchayats Rules, 1964. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

§ 46. Notification issued with G.O. No. 381, Revenue, dated 19th February 1966 making amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

[2nd August 1966]

|| 47. Notification issued by the Director of Rural Development in Roc. No. 94307/65/FI, dated 27th March 1966, regarding the inclusion of portions of new wards 1, 2 and 4 of Agasteeswaram Panchayat within the Kanyakumari Township. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

|| 48. Notification issued with G.O. Ms. No. 1373, Home, dated 28th April 1966, relating to the continuance of concessional rate of quarterly tax in respect of lorry MDJ 1358, belonging to St. Mary's High School and Orphanage, Vellore. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

|| 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 778, Public (Services-A), dated 29th March 1966, regarding amendment to the Madras Public Service Commission regulations 1954, relating to the exclusion of the Salesman Grade I in Dye and Tool Designing Training Centre from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

|| 50. Notification issued by the Director of Rural Development in Roc. No. 82552/65/F5, dated 12th March 1966, declaring the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920 shall be extended to and be in force in the entire area of the Tallakulam Town Panchayat in Madurai District with effect from 1st April 1966. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

|| 51. Notification issued with G.O. Ms. No. 1154, Rural Development and Local Administration, dated 5th May 1966, regarding the dissolution of Erumaipatti Panchayat Union Council in Salem District up to 6th May 1967. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

|| 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 758, Public Works, dated 26th March 1966, making the Madras State Electricity Board (Annual Report Statistics and Returns) Rules, 1966. [Laid on the Table of the House under section 751 (A) of the Electricity (Supply) Act, 1948 (Central Act LIV of 1948).]

|| 53. Notification issued by the Director of Rural Development in Roc. No. 92553/65/F3, dated 12th March 1966, regarding the extension of relevant provisions relating to Buildings regulations to Madakulam Town Panchayat in Madurai Taluk, Madurai District. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

54. Annual Report of the Madras State Khadi and Village Industries Board, 1964-65. [Laid on the Table of the House under section 24 (3) of the Madras Khadi and Village Industries Board Act, 1959 (Madras Act No. 18 of 1959).]

[2nd August 1966]

|| 55. Notification issued with G.O. Ms. No. 1111, Revenue, dated 4th April 1966, making amendments to the Functioning of the Board of Trustees Rules. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

56. Notification issued with G.O. Ms. No. 833, Public (Services-A), dated 7th April 1966, making amendment to the Madras Public Service Commission Regulations 1954, relating to the inclusion of the posts of Graduate Librarians in Government Colleges of the Madras General Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

57. Notification issued with G.O. Ms. No. 779, Public (Services-A), dated 29th March 1966, making amendment to the Madras Public Service Commission Regulations, 1954, relating to the exclusion of the posts of Project Nutrition Officer of the Madras General Services from the Commission's purview. [Laid on the Table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

|| 58. Notifications issued with G.O. Ms. No. 926, Rural Development and Local Administration, dated 5th April 1966, regarding the constitution of the Rameswaram Township in Ramanathapuram district under the Madras Panchayats Act, 1958. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

59. Annual Report of the working of the Madras Industrial Investment Corporation Limited, Madras for the year ended 30th June 1965, together with the copies of the Annual Report and Statement of Accounts. [Laid on the Table of the House under section 619 (A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956).]

|| 60. Notification issued with G.O. Ms. No. 810, Home, dated 12th March 1966, directing that the quarterly tax be collected in respect of bus MDF 2504 belonging to the Neyveli Lignite Corporation Limited, Neyveli at the rate of Rs. 10 per seat provided in the vehicle, so long as the said vehicle is used for excursion purposes of the said Corporation employees' etc., from 1st April 1966. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

|| 61. Notification issued with G.O. Ms. No. 996, Local Administration, dated 19th April 1966, making amendments to the rules relating to the limit of law charges to be incurred by panchayats without outside sanction. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[2nd August 1966]

62. Notification issued with G.O. Ms. No. 2149, Industries, Labour and Housing (Industries), dated the 13th May 1966 making amendments to the Madras Small Scale and Cottage Industries, Loans and Subsidy Rules, 1956. [Laid on the Table of the House under Section 19 (d) of the Madras State Aid to Industries Act, 1922 (Madras Act V of 1923).]

63. Notification issued with G.O. Ms. No. 1085, Home, dated 1st April 1966 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

64. Notification issued with G.O. Ms. No. 701, Home, dated 7th March 1966 making amendment to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

65. Notification issued by the Director of Rural Development in R.O.C. No. 52755/65-F1, Rural Development, dated 17th March 1966, directing that under section 3 (2) (c) (iii) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the name of Muthusamipuram Panchayat in Tenkasi taluk, Tirunelveli district be changed as Thirukoodpuram Panchayat. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

66. Notification issued with G.O. Ms. No. 1434, Rural Development and Local Administration, dated 11th June 1966, making amendments to the Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 344 of 1965, dated 29th September 1965. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 1552, Local Administration, dated 21st June 1966, regarding co-option of Women and Members of Scheduled Castes and Scheduled Tribes to Panchayat Union Councils. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 1041, Revenue, dated 29th March 1966, making amendment to the Madras General Sales Tax Rules, 1959. [Laid on the Table of the House under section 54 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

69. Notification issued with G.O. Ms. No. 719, Rural Development and Local Administration, dated 18th March 1966, relating to the maintenance of overhead tank constructed under Local Development Works Programme in Kunnakkudi Panchayat in Ramnathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

[2nd August 1966]

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 1794, Revenue, dated 23rd May 1966, appointing the Chairman and Members of the Area Committee at Salem. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act XXII of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

† 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 107, Industries, Labour and Co-operation, dated 7th January 1966, making amendment to the Madras Factories Rules, 1950.

† 2. Notification issued with G.O. Ms. No. 1014, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 3rd March 1966, making amendment to the Madras Shops and Establishments Rules, 1948.

† 3. The Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 2 of 1966).

† 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1111, Industries, Labour and Co-operation, dated 5th March 1966, making amendments to the Madras Partnership (Registration of Firms) Rules, 1932.

† 5. Short Review of the activities of Public Works Department during the first half-year 1964-65 in so far as they relate to Major Building Scheme (English and Tamil).

† 6. The Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 3 of 1966).

† 7. Report of the Committee on Agricultural Production in the Madras State.

S. Notifications issued with G.O. Ms. No. 2775, Industries, Labour and Housing, dated 30th June 1966 making the Madras Bricks (Control of Price and Supply) Order, 1966.

* Sent by post to all M.L.Cs. on 23rd April 1966.

† Sent by post to all M.L.Cs. on 3rd May 1966.

‡ Sent by post to all M.L.Cs. on 26th May 1966.

§ Sent by post to all M.L.Cs. on 15th June 1966.

|| Sent by post to all M.L.Cs. on 6th July 1966.

¶ Sent by messengers to all M.L.Cs. on 30th July 1966.

[2nd August 1966]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 6 on page 9.]

A candidate for appointment as Lay Secretary and Treasurer, Grade I or II, shall possess the following qualifications:—

(a) If he is not serving in the Medical Department, must hold a degree of B.A. or B.Sc. or B.Com. of the Madras or Annamalai University, and must have experience of not less than five years in accounts and administration, and knowledge of office and executive organization, of a standard adequate to render him competent to be in charge of the non-technical organisation of a City, State or District Headquarters Hospital or any other medical institution.

(b) If he is serving in the Medical Department, unless clause (c) will apply to him:—

(i) must have passed the Account Test for Executive Officers or the Account Test for Subordinate Officers Parts I and II and must have been employed in ministerial posts and above the rank of Upper Division Clerk or a post on the same scale of pay and gained experience of hospital administration and work in a Government Hospital or Sanatorium for a period of not less than two years, if he holds a degree of B.A. or B.Sc. or B.Com. of the Madras or Annamalai University; or

(ii) must have passed the Account Test for Executive Officers or the Account Test for Subordinate Officers Parts I and II and must have been employed in ministerial posts of and above the rank of Upper Division Clerk or a post on the same scale of pay and gained experience of hospital administration and work in a Government Hospital or Sanatorium, or the King Institute, Guindy, or any of the Medical Colleges in the State, for a period of not less than ten years, of which experience in the administration and work in a Government Hospital or Sanatorium shall be for not less than five years, if he does not hold a degree as aforesaid.

(c) If he is a permanent member or an approved probationer in the category of Superintendents, Grade II, in the office of the Director of Medical Service, must have experience of not less than five years in accounts and administration, and knowledge of office and executive organisation of a standard adequate to render him competent to be in charge of the non-technical organisation of a City, State or District Headquarters Hospital or any other medical institution.

(d) If recruited direct, must not have completed or will not complete thirty years of age on the first day of July of the year in which the selection is made.

2. In the case of appointments by transfer, preference shall be given to candidates serving in the Medical department referred to in paragraph 1 (b) and (c).

APPENDIX

2nd August 1966]

POWER DEVELOPMENT IN MADRAS STATE UNDER THE FIVE-YEAR PLANS.

Number, item and unit.	Beginning of First Plan, 1st April 1951.	End of First Plan, 31st March 1956.	End of Second Plan, 31st March 1961.	End of Third Plan, 31st March 1966.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
A. Generation—				
1 Installed capacity in M.W.*	156	256	560	1,070 + 300 (Neyveli)
2 Peak demand in M.W.* ..	110	172	381	845
3 Generation and purchase in million KW. hrs.	630	1,053	2,214	4,041
B. Transmission and Distribution—				
1 H.T. lines in kilometers ..	6,936	11,479	24,194	39,569
2 L.T. lines in kilometers ..	5,728	13,005	35,352	73,226
3 Number of consumers in lakhs.	2.5	4.26	7.7	13.5
4 Number of E.H.T. Sub-stations.	31	48	70	97
5 Number of H.T. Sub-stations.	25	41	73	100
6 Number of Distribution station.	1,591	3,773	10,048	17,114
C. Rural Electrification—				
1 Number of villages and hamlets electrified.	1,813	3,543	10,760	22,103
2 Number of agricultural pumpsets.	14,373	32,440	1,17,697	2,56,098
D. Outlay and Revenue—				
1 Capital Outlay in crores of rupees.	23.82	54.01	1,33.21	2,53.28
2 Gross Revenue in crores of rupees.	3.18	5.94	15.29	33.31
3 Per capita consumption ..	12	21	60	94

* M.W. = 1,000 K.W.

[2nd August 1966]

STATEMENT SHOWING THE EXPENDITURE ON SCHEMES INCLUDED IN THE FOURTH PLAN.

Name of schemes.	Provision in the Budget Estimate for 1966-67. (RUPEES IN LAKHS.)
1 Periyar Hydro-Electric Scheme II Stage ..	0.01
2 Kundah Hydro-Electric Scheme III Stage ..	2,80.00
3 Mettur Tunnel Scheme*	— 43.00
4 Parambikulam-Aliyar Hydro-Electric Scheme.*	2,93.00
5 Kodayar Hydro-Electric Scheme*	3,52.00
6 Madras Plant Extension IV Stage	79.00
7 Thermal Station at Ennore*	3,00.00
8 Transmission and Distribution Project ..	5,00.00
9 Rural Electrification	6,00.00
10 Investigation of New Schemes	9.00
Total ..	2,370.01

* Transmission line works included under item 8—Transmission and Distribution Project.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 3rd August 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Hill allowance

* 9 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any hill allowance is given to Government servants working in Ootacamund and in Kodaikanal; and

(b) if so, the number of Government servants drawing the allowance and the number who have been denied the allowance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Hill Station	Number of Government servants drawing hill allowance.	Number of Government servants who are denied hill allowance.
(1)	(2)	(3)
Ootacamund ..	4,319	113
Kodaikanal ..	355	47

SRI M. RAJAH IYER: May I know, Sir, the rates of the hill allowance and the date from which they were actually enforced, because representations have been made that these are at least 43 years old? The rates of hill allowance were settled in 1923 according to a Government Order. May I know, Sir, whether the Government have received any representations praying that the rates be equitably raised in 1966, after a lapse of 43 years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Gazetted Government servants in receipt of pay up to Rs. 750 per mensem are entitled to 8 per cent of the pay subject to a minimum of Rs. 22.50 and the Gazetted Government servants in receipt of pay of Rs. 751 and above are entitled to an amount by which the pay falls short of Rs. 810.

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம்: தலைவர் அவர்களே, 113, பேருக்கும் 47 பேர்களுக்கும் மலை பகுதிப் படி மறுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் கூறினார்கள். அதற்கு காரணம் என்ன?

[3rd August 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The non-gazetted Government servants belonging to contingent establishment and work-charged establishment have been denied the hill allowance. As regards Gazetted Officers, those who are in receipt of pay exceeding Rs. 810 are not eligible for the hill allowance, with reference to the orders issued in G.O. Ms. No. 300, Finance, dated 20th March 1965. I would like to mention, in this connection, that the Government have since decided to enhance the minimum rates of hill allowance from Rs. 4.50 per mensem to Rs. 7.50 per mensem to all non-gazetted Government servants in hill stations and orders will be issued shortly.

SRI M. RAJAH IYER: May I know, Sir, the number of Gazetted Government servants, whose salary may perhaps exceed Rs. 800 in the hill stations? There may be two or three such officers in the hill stations. Will the Government consider the question of extending this concession to them also, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The number of Gazetted Government servants drawing the hill allowance is 9 in Kodaikanal and 104 in Ootacamund. On the whole, it is 113. The number of Gazetted Government servants who were denied the hill allowance is 108 in Ootacamund and 47 in Kodaikanal. On the whole, it is 155.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government extend this concession to the teachers working in the hill stations, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This question relates to Government servants. If teachers are Government servants, they will be entitled to it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are the Government aware that the members of the staff paid from contingencies are poor, and do the Government think that they should not be clothed in winter properly, especially in the hill stations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The idea is they stay at the hill stations only for a short period. Now and then, they come and go. In the plains, life is as costly as in hill stations. Therefore, they are not particularly taken into consideration for the grant of hill allowance.

SRI K. S. ABDUL WAHAB: May I know, Sir, the reason why this hill allowance is given to the Government servants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not know, Sir, if the hon. Member has any experience of hill life. The hill station is rather too cold, and some winter clothing is required. Particularly for that purpose hill allowance is granted to the Government servants.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Arising out of the reply given by the Hon. the Chief Minister, it is clear that the Government do not want to treat all teachers on a par with the non-gazetted

3rd August 1966]

Government servants, even though they are paying in full the salary of the teachers? What is the reason for not extending this concession to the teachers, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I know that the hon. Member is an enthusiastic advocate of teachers. But, for raising this issue, I would like him to put a separate question.

Seasonal allowance during summer

* 10 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any representations have been received from Government servants employed in hill stations praying for Seasonal allowance during summer besides the usual monthly hill allowance; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The Government have not considered it possible to sanction "Seasonal allowance" to Non-Gazetted Government servants serving in hill stations.

SRI M. RAJAH IYER: I hope the Government are aware of the high pressure in hill stations during the months of April and May. All the things have to be transported from the plains to the hill stations. I hope the Government will consider sympathetically their request and sanction the "Seasonal allowance".

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have just now answered that life in the plains is as costly as in the hill stations. They will stay there only for one or two months, especially during summer. So, the Government consider it not necessary to grant special allowance for this purpose.

Administration of Board High Schools

* 11 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the new arrangements, if any, that have been made for the administration of Board High Schools since 1st April 1966?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The existing arrangements are continued for the time being.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I correct in assuming that all the privileges of Government servants are to be extended to the District Board teachers from the date on which they took control of them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do presume so, Sir.

[3rd August 1966]

திரு. ஆர். வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கழக உயர் நிலைப் பள்ளிகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்தும் உத்தேசம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கழகப் பள்ளிகள் என்ற பெயரை மாற்றி அரசினர் பள்ளி என்று இப்போது அழைக்கப் படுகிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government proposing to keep District Board teachers as a separate unit of the Government, or do they propose to merge them along with School Assistants?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The entire matter is under the examination of the Government.

Head Clerks in the Education Department

* 12 Q.—**SRI M. SANKARALINGAM PILLAI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of head clerks in the Education Department transferred from the erstwhile Travancore-Cochin State at the time of the integration of Kanyakumari district with Madras State;

(b) their scale of pay before such integration;

(c) their present scale of pay; and

(d) among them the number of Head Clerks who have since secured promotion?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : (அ) ஒரே ஒரு தலைமை குமாஸ்தா பழைய திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலிருந்து சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். அவர் தலைமை குமாஸ்தா வாகவே ஓய்வு பெற்று விட்டார்.

(இ) ரூ. 80-150.

(உ) ரூ. 125-175.

(எ) கேள்விக்கு இடம் இல்லை.

Drowning incident in the Periar Dam

* 14 Q.—**SRI M. RAJAH IYER :** Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the circumstances under which the fatal drowning incident took place in the Periar Dam in June 1966 in which one industrialist lost his life; and

(b) the steps taken to prevent recurrence of such accidents?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The boat belonging to 'Hotel Araniya Nivas' run by the Kerala Government in which Sri C. P. Sinha, an industrialist from Patna, went along with five members of his family on a pleasure trip, hit a submerged tree stump (near Edapalayam palace) about 40 feet from the shore and consequently a fairly large hole was formed and the boat sank. The

[3rd August 1966]

members in the boat including Sri Sinha jumped out and they were rescued to the shore. Sri Sinha was conscious at that time. But on their way back to Thekkady in a rescue boat, Sri Sinha collapsed.

(b) This is engaging the attention of this Government.

SRI M. RAJAH IYER : Will the Government take steps, when the level of the Periyar Dam goes down, to cut stumps of trees?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This is under consideration.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister has answered that the matter is engaging the attention of the Government. May I know what concrete steps have been taken, Sir?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The suggestion put forward by the hon. Member, Sri M. Rajah Iyer, namely, the question of cutting the trees left on the bank of the Periyar Dam is engaging the attention of the Government. But this is not a cause for this accident. In this incident, they went out of the way, and got stuck into a hole. Normally, such a thing never happens.

MR. CHAIRMAN : There was a reader's devil. We will take up question 13 now.

Music in Secondary Schools

* 13 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the steps taken by the Government for the encouragement of music in Secondary Schools for (i) Boys and (ii) Girls? 3-10 p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Music is one of the subjects taught in Standards VI to XI in all Secondary Schools under the subject "Arts and Crafts". Apart from this general provision, there is also provision for intensive instructions in Music as diversified course in Standards X and XI. The Government have permitted the appointment of a Music Mistress in a Boys' High School if the strength of girls students on rolls exceeds 50. They have also permitted the appointment of one Music teacher on the staff of the Girls' Secondary Schools irrespective of the number of girl students in the school.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Do the Government propose to make music compulsory for girls at least in standards VI to XI?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such proposal, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are the Government aware that parents have to incur a lot of expenditure by way of giving private tuition for coaching their girls in music? If the Government think that they will avoid this expenditure of money on the part of parents, what is the difficulty in making it a compulsory subject for all girls?

[3rd August 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would personally like it, Sir. But I am not sure whether all the girls would like their being compulsorily taught and trained in music.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : At least in view of the fact that it will be an equipment for their future life, cannot the Government try this measure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the parents should realise that; particularly the mothers should realise that; and they must persuade the girls to take to music even without compulsion.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the difficulty in trying the experiment and finding out the willingness of the parents or the girls?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, sometimes the parents and the girls may prefer dancing to music. If we compel them to learn music, then dancing would be affected. It is not practicable to accept the hon. Member's suggestion.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : May I submit, Sir, that dancing is part of music?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Not exactly so, Sir.

Construction of quarters for conservancy staff

* 15 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state :

(a) whether the Government propose to give aid to municipalities for the construction of quarters for their conservancy staff; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : (a) & (b) The Government are already giving loans and grants to municipalities for construction of quarters for their conservancy staff. Over 20 municipalities have availed of the opportunity and have constructed and allotted quarters to their conservancy staff. Some other municipalities are putting up construction while a few others have started finalising the preliminaries such as calling for tenders, etc.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, has there been any application from the Ramanathapuram Municipality for the construction of quarters for scavengers?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : I have no information, Sir.

DR. H. V. HANDE : What are the names of the municipalities where the construction has been completed?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : A separate question may be put.

[3rd August 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, are there any municipalities where the quarters have been constructed and the scavengers refused to occupy them?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : No, Sir.

Nylon yarn

* 16 Q.—SRI J. PONNUSWAMY VILLAVARAYAR : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether it is illegal to bring Nylon yarn from Ramanathapuram district to other places; and

(b) if so, whether such power to prevent the movement is vested in the Police Department or in the Customs Department?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : (அ) இல்லை.

(ஆ) சென்னைக்கு இடமில்லை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 1966-67 AND SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR 1965-66 OF THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD—*cont.*

MR. CHAIRMAN : We will now resume the discussion on the Electricity Board Budget.

*SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, I should like to deal briefly with one or two aspects alone. Now, Sir, the House has been supplied with a printed statement containing the action taken on the suggestions made by the Members of this House. This is a very welcome step and we would commend and praise the Electricity Board for this action. In fact I have made this suggestion—many others too have made a similar suggestion—that a similar statement should be prepared and submitted to the Legislature by the various departments of Government with regard to the suggestions made by hon. Members. That will go a long way to put more spirit in the members for further useful work.

Now, Sir, on pages 49 and 50 of this printed statement of action taken by the Board, the Board has taken the pains to point out how it tried to reduce the accidents. Now, Sir, electricity is our servant. But when it becomes our master, it takes away our life. Here is the statement given by the Board showing the figures in respect of the total number of accidents, departmental as well as non-departmental, for three successive years from 1962-63 to 1964-65. The Board explains that though the accidents may not

[Sri G. Krishnamoorthy] [3rd August 1966]

have fallen down considerably in number, what is called the accident frequency rate is decreasing, and therefore we must consider the accidents to be less and less. That is, they say that with the extension of electricity to further areas and with the increase in the number of consumers, naturally the number of accidents must be judged only by what is called the accident frequency rate. They have taken the trouble to show that the number of accidents cannot be taken to be rising in view of the figures supplied by them.

Now, Sir, previously also I have submitted the point and I wish to stress it again that these accidents could be minimised still further. Now with regard to technical men alone, there have been 56 accidents in the year 1964-65. With regard to non-departmental men, which I presume pertains to laymen or the consumers, the total number in the year 1964-65 is 310. That means that 366 precious lives have been lost during that year alone. Most of these accidents must have been fatal because they are accidents caused by electricity.

Sir, with regard to technical men, I had occasion to suggest and I would submit again that it must be possible to make work accident/free. There are a number of latest safety devices. The Board might have equipped itself with all these devices. But unless there is a particular officer responsible for seeing that these workers when going on work on live wires take these safety devices and use them, there is bound to be some accident. It is not that these workers want to risk their lives, but on account on the fact that they do not judge the load or intensity of the current, properly, they may just work on the live wires without the proper safety devices. So even in small areas, the Electricity Board must make an officer responsible to see that those who go on work on live wires get themselves equipped with these safety devices. If that should be the case, then the number of accidents will be practically nil.

Sir, with regard to the non-departmental laymen and consumers the number of accidents during that one year is given as 310. I would like the Electricity Board to just give a caution board to each domestic consumer. I know in some licensed areas a caution board is attached to the main switch board saying that the particular wiring should be renewed every five years. But I would like to suggest that the caution board, besides making suggestions, should warn the consumers about what they should not do and that they should not meddle with the wires and switches. Generally what happens is, when the lights do not burn and the fans do not work, the consumers begin to meddle with the switches. Therefore there should be some sort of a caution board attached to each main switch board in every consumer's house.

Now among the steps which are taken by the Board and which are mentioned on page 50 of the booklet, they say that propaganda vans tour the villages and propaganda films are screened. Then

3rd August 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

they say that instructive talks are also given in places where energy is newly taken. Then they also say that a portion of the expenditure in exhibiting slides at Cinema Theatres depicting the hazards of electricity if mis-handled is met by the Government. To make this work more effective they can just have a caution board of the size of 8 inches by 6 inches and make it a point to attach the board to the main switch board, the caution board being neatly painted and the warning written in Tamil so that even village people could understand. This is one of my suggestions to the Board to save the lives of consumers.

Now, Sir, there are materials and materials sold in the market. I have already submitted that there should be some standard prescribed for these materials. As a layman I just go to the market to purchase a plug pin. I go and get it for six annas, or eight annas or one at some prohibitive price. There are many makes. This is a question of life and death even for the educated people who are not technically qualified to judge the standard or quality of the materials sold. Therefore with regard to these materials, whether they be wires, switches or plug pins and so on, there should be some standardization, and there should be a section whose duty it will be to mark the products and certify that they have been tested before they reach the market and that they could be used without fear of any risk. We have Agmark for so many things. So this ought to be done in the case of electrical goods also. Some department should be there to test the materials before they reach the market. The details of the accidents have not been given in the note. I do not request the Board to furnish it. But I would request them to analyse the causes of the accidents that took place in the year 1964-65. Now we sometimes find that on account of the leakage of current through the plug point or radio switch, the accident has been caused. Another man might have tried to dry up a wet towel over a wire attached to two posts and another touching the aerial of the radio and got involved in an accident. In many of the houses we find the wiring is not proper. There are cables and cables used for wiring. There are cables which will last only five years. There are cables which will last twenty years. Then there are different systems of wiring prevailing. Previously we adopted case wiring and then tube wiring. Now we are having some exposed wiring, which is simply beautiful. They are exposed to weather. They do not last long. In the licensee's area a caution board is attached to the consumers' main switch board regarding the need for re-wiring once in five years. Here there is no such board warning the consumer about the necessity of rewiring the house once in so many years. Should there not be an inspection of the premises at least once a year to say that the wiring in the domestic consumer's house is expected to last for so many years—three years or four years? There must be some suggestion with regard to the necessity of re-wiring. It need not be mandatory. It should not be mandatory. But it can be recommendatory. It can be said that one can just depend on the wiring for two years. This must be put in writing

[Sri G. Krishnamoorthy] [3rd August 1966]

at least once a year to the consumer—a domestic consumer. If these things are adopted by the Electricity Board, there will be fewer accidents with regard to the consumers.

With regard to the materials, there should be a separate section to test these materials before they go to the market. Even in the case of standard firms manufacturing goods, there should be the Government department to test, certify, and put a stamp on the articles saying that these articles can be purchased by the consumers and used by them without any risk. There should be one standard for cables for wiring houses. There should be no cheap stuff which will last only five years. Then the question will arise. 'Will the consumer pay for this?' I ask, 'Why not?' If only the Government put in the fear that the house owner will be running the risk of his life, every one will go in for the standard quality. Because every body considers his life as precious, and he will not mind paying more for preserving his life. Anybody who wants electricity to his house must be prepared to pay a little more. Here again I have suggested that the underground cable system is preferable to the overhead wiring. The Electricity Board says, it is prohibitively costly and the consumers cannot pay for it. That is not the point. When it is a question of saving the lives of so many people from electricity accidents, especially in a cyclone area or storm area, it must be adopted. At least I suggest to the Electricity Board to insist on the underground cable system in places where there is cyclonic weather once or twice a year, viz., in areas like Nagapattinam. It is better for the Electricity Board to insist on cable system in the four streets around a big temple where the temple chariot has to be taken out with the idol therein, once or twice a year, avoiding the trouble of removing the overhead wires. They can insist upon the residents of the four streets around the temple, whose chariot has to be taken once a year round the four streets, to adopt the cable system of wiring.

With regard to the anti-climbing device, I have made a suggestion that it should be attached to each post. But the Electricity Board can at least try to place some obstruction on posts in places where urchins are playing. I quite often see children just climbing the posts, especially when they see that their kites get caught in the overhead wires. I actually saw a man climbing an electric post near my house, going up to the transmitter point. There was a big sound there, and the man naturally fell down. He was taken away by the Electricity Board three or four years ago. I do not know what was his fate. He should have been sent to the hospital. Therefore, there may be some anti-climbing device. There should be some spikes around the post preventing the climbing by men. The device may not be costly.

Then there is the need for anti-perch device. I see a number of crows sitting on the perch and falling down dead. It is a very sad sight. In this land of Mahatma Gandhi and Ahimsa, should we

3rd August 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

not see that these innocent birds are protected? We can prevent this by the anti-perch device. Let it be fixed at least near substations and places, which have got heavy loads.

MR. CHAIRMAN: Probably, they wanted to commit suicide.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Crows cannot commit suicide, Sir. These are the points which I want to submit in the interest of the consumers.

SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY: Hon. Chairman, Sir, thank Heaven that at last the monsoons have broken out, and this year also we have seen that the power cuts have been taken away and electricity supply has been restored fully. Considering what the neighbouring States have got to suffer, I think Madras compares really very well with every other State. Kerala has had eighteen months' power cut of more than fifty per cent. I am also glad to know that our Government are becoming really aware of the importance of installing thermal plants more and more. We are informed that forty-one per cent of the present supply comes from the thermal stations. Although we are looking forward eagerly to the erection of the Atomic plant at Kalpakkam, the disturbing news that we got the other day was that it was receding farther and that it might be considerably delayed. It is all the more reason why our present Government should see that both the Ennore Station, which is scheduled to commence production from 1968-69, and the thermal plant at Tuticorin, start functioning according to schedule. No date has been announced as far as the Tuticorin station is concerned. I do hope that our present Government will be able effectively to convey our anxiety to the Central Government so that in future all these power cuts will be completely banished.

We are very happy to see that Rs. 36 crores have been spent in rural electrification during the third plan period and more than ten lakhs of villages and hamlets have been electrified. Yesterday there was a complaint here that the agriculturists found it difficult to electrify their wells. The story that I heard is entirely different. The Electricity Board in its enthusiasm, I am told, has energised even the pumpsets of some of the wells which happen to be dry. Probably, hon. Members expect our Ministers to play the role of Lord Varuna. I wish they could.

There is another point which I would like the Chief Minister and the Minister for Industries to think about seriously even from now. I am told that quite a number of boys are coming out of the polytechnics as qualified Licenciates in Electrical Engineering and are still unemployed. I know it is not really possible for the Government to absorb all of them in their concerns. Some have got to be employed in private concerns. But there should be a sort of job assessment, and unless we do this and train our boys in the particular categories. I am afraid, we are going to have more and more frustrated boys coming out of polytechnics. Unless they are

[Srimathi Lakshmi Krishnamurthy] [3rd August 1966]

provided with jobs, there will be heartburning and frustration. This may be the case in every other trade. We must have a sort of experts' committee who can assess the requirements for the next five or ten years and train only that number which can be provided with jobs. Because it is better and kinder to nip in the initial stage without giving the candidates any false hopes.

I am sure that every one in this House will agree with what the Leader of the Opposition so very ably put forth yesterday regarding the meter reading complaints. I also plead that something be done immediately to rectify this position.

Our Electricity Board has done some tremendous job in the last three five year plans, which is evident from the fact that the *per capita* consumption, which was only 12 units at the beginning, has risen to 94 units now. I am afraid that the public relations work is very poor and so many people do not realise the great strides that Madras has taken in this field. I think we are one of the leading States in the whole of India.

I have mentioned last year also the feasibility of having a desalination plant somewhere near Madras; because it would not only provide the additional power but also serve the dual purpose of giving drinking water to this City. Madras has got linked up with the Atomic plant, which is going to be located at Kalpakkam. At least on some future date, we are going to have that plant. I will not say that the Government have been completely unaware of the difficulties with regard to this plant. The thermal capacity has been increasing. On the whole, the industrialists are all happy with the present state of affairs, because the Electricity Board is very helpful to them. Once again, I plead that proper steps should be taken to have more and more thermal power stations. Therefore, we need not depend on the vagaries of the monsoon.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, while I thank the Electricity Board for having managed without cuts in this drought year, I would like to make some observations with regard to the supply of electric energy to the agriculturists. I have been reiterating on the floor of this House that electric energy should be given to the agriculturists only during day time and not in the nights, because after a day's hard work, it may not be possible for the labourers or owners or tillers of the soil to use the electric energy during nights. There is also the fear of snake-bites and other things. They are not willing to avail themselves of this opportunity. In these days when we talk of stepping up of food production, I would like to impress upon the Government the necessity of supplying electric energy only during day-time.

The balance between hydel and thermal generators should be maintained, and we should not be solely depending on the hydel power. Though every effort is being made by the Electricity Board and the Government to introduce thermal stations, still it should be possible for the Government to expedite it, and the Board should

3rd August 1966] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar]

also be encouraged to build and run thermal stations by utilising the industrial potential available. It should not depend upon the foreign imports and know-how. Allowing private generating sets also, in the days of scarcity, should be examined, and they should be encouraged without penalising them.

The prices of wires and electric motors have gone up abnormally, with the result the ryryots find it difficult to purchase these things even though loans are given by the Blocks, and under the Takkavi loan Scheme. The possibility of controlling the prices of wires and motors should be examined by the Board, Sir. This is also very essential. Just now the Hon. Lady Member referred to the matter reading, and the Hon. the Leader of the Opposition also referred to it yesterday. Whenever there is complaint about the disorder of meters, the Board is charging Rs. 10 for examining them. The possibility of removing that fee and free examination should be looked into. Though every effort is being made, still I once again urge upon the Government that agriculturists should be given all kinds of encouragement.

Then with regard to private undertakings, the Government have been postponing the purchase of these undertakings. Even by raising loans, it should be possible for the Government to purchase all the undertakings in the districts. Even though the Board is doing its best, there is a complaint that the Private Undertaking is not giving useful service to the public. That is all my submission, Sir.

Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN : Now the hon. Member Sri A. R. Damodaran will speak. This will be his maiden speech.

* SRI A. R. DAMODARAN : May I at the outset thank you, Sir, for your kind felicitations to the new members of the House when you welcomed us yesterday? It is a great privilege to serve in this August Assembly, Sir, specially with the distinguished statesmen who have earned renown for themselves not only in this State but all over India. We are fully sensible of the great privilege of being associated with the membership of this House and we may assure you, Sir, that given your encouragement and the wise impartiality with which you have always conducted the proceedings, we shall maintain the dignity and decorum of this August Assembly. You have stated, Sir, that this is to be my maiden speech. It is undoubtedly so, and I feel somewhat like a test cricketer who was asked to face his first ball from a very fast bowler, and who, very anxious to get a strike scored a rather rash stroke, and was out for a duck. Members, who are interested in cricket would realise that this is an unhappy fate for a person, who wishes to make some impression in the House. But I am glad, Sir, that instead of having a very difficult subject before us, the Hon. Minister for Food deputising for the Minister for Industries has given me a comparatively easy dish to deal with.

[Sri A. R. Damodaran] [3rd August 1966]

Sir, the Madras State Electricity Board is a public utility concern and cannot be judged from the same standards by which we judge the commercial undertakings. It is intended to serve public consumers and non-consumers alike, and there is no doubt, Sir, that a great deal of the creditable work that has been done by the Madras State Electricity Board is due to the initiative, wisdom and foresight of the Chairman of the Electricity Board, who is a recognised technical authority on the subject and the Members of the Board who have given their dedicated service in the activities of the Board. We are glad, Sir, that encomiums have been paid to the work of this Board particularly in other States. I have been reading some of the proceedings of the Legislatures—Mysore and Andhra—where a certain degree of envy has been displayed at the creditable achievements of this Board. The Electricity Board may state that genius is not honoured within its own territory, to which a cynical legislative councillor of the Opposition may remark that 'distance lends enchantment to the view'. In my opinion, Sir, neither of these views can be termed to be fully correct about the position of the Madras State Electricity Board. There is very little doubt that there has been a vast increase in the generating capacity, that very good work has been done in laying transmission lines, distribution net work and much of this, as I said, goes to the credit of the management of the Electricity Board. If, therefore, I have a few remarks to offer in what may be termed as criticism of the working of the State Electricity Board, it is intended only to serve to highlight the difficulties that the consumers have and not in the sense of finding fault with the very able management of the State Electricity Board.

Sir, yesterday, the Hon. Minister in his statement on the work of the State Electricity Board while placing the financial statement before the House made a very significant remark regarding the appointment of a Committee of which our distinguished Minister for Industries, Sri R. Venkataraman, was the Convener and the acceptance by all the State Electricity Boards that in a few years, all the Boards should strive to earn a minimum return of 11 per cent on the capital base. Now, I am not a Cost Accountant. It would have been very helpful if the Hon. Minister had also stated what exactly the capital base was on 31st March 1966, and whether the gross revenues that were received by the State Electricity Board was anywhere near this percentage, which is sought to be achieved. From what I have heard, Sir, the return is only between 3 to 4 per cent now and I am afraid it would be very rash on our part to promise, as the Madras Electricity Board seems to have done to the authorities in Delhi, that they would give a return of 11 per cent by the year 1968-69.

3-40 p.m. I would have no quarrel with the State Electricity Board if we are able to realise a 11 per cent return on the capital base without increasing the charges to the consumers who are being served by the State Electricity Board today. If the Madras State Electricity Board could earn its 11 per cent by 1968-69 without

3rd August 1966] [Sri A. R. Damodaran]

imposing further surcharges and removing the surcharges that it has already introduced in January 1966, I would be the happiest person because generally public utility concerns rarely display that degree of enthusiasm for earning any profit at all. In fact, I must congratulate the Hon. the Minister for power, Sri Venkataraman, on having decided that 11 per cent was a decent rate of return. I only wish he would apply the same standards to the Commercial undertakings where, I believe, according to the latest audit reports that have been presented on the average mean capital investment of Rs. 16.8 crores a magnificent return of 0.81 per cent has been achieved by the Government of Madras. Therefore, I wish to make the suggestion that some efforts should be made to increase the profits.

Dealing with this matter, the State Electricity Minister also referred to the fact that Plan targets had been exceeded by achievements by the State Electricity Board and he naturally took a very legitimate pride in the achievements of this Board. In the First Plan, I believe, Sir,—the hon. the Lady Member who spoke before me also referred to it—Rs. 30.86 crores was fixed as target by the Planning Commission, and Rs. 30.28 was the achievement. The target for the Second Plan was Rs. 53.25 crores and Rs. 79.17 was the achievement. Yesterday the Hon. Minister mentioned that under the third plan as against a target of a hundred crores of rupees, the achievement was Rs. 120 crores. I do not know, Sir, because it is very difficult to read between the lines of financial statements of the Government and to draw conclusions whether the achievements represent a real gain on investment or whether they are due to one or the other of the two factors which I shall presently mention. Every year I have found that the ceiling for power fixed by the Planning Commission has been one figure and the achievement by the Madras State Electricity Board has been another. I do not know, Sir, if in the initial estimates of costs of projects that we give to the Planning Commission we have found a very clever means of under-estimating the cost of the projects so that they may be included by the Planning Commission and later on the Madras State Electricity Board could have deviations from the statements and thereby incur a larger investment on these projects. If the Government have evolved this very clever policy or scheme, then, I must congratulate them on their attempt at getting over the decisions of the Planning Commission and earning the praise of the Members of this House. On the other hand, Sir, if it is not due to this factor, it may be due to another factor also. Hundred crores is the target. I presume this was fixed sometime in the year 1961, at the beginning of the Third Five-Year Plan. One hundred and twenty is the achievement at the end of the Third Five-Year Plan, that is, in 1966. Sir, there has been a continuous increase in the prices of industrial raw materials and equipment that are used in the Hydro-electric projects and that are used in the thermal stations. I wonder, Sir, whether the additional investment of Rs. 20 crores could not be attributed to the price increases that have taken place during these

[Sri A. R. Damodaran] [3rd August 1966]

five years. I would request the Hon. Minister to clarify whether this is the position in regard to the achievements against the targets that have been set by the Planning Commission.

Sir, the Hon. Minister has mentioned that in the Fourth Plan Rs. 217 crores is expected to be set apart for the development of power in our State. This is expected to increase our installed capacity of 1070 M.W. or thereabouts. I would make a humble suggestion to the Government that in placing the financial figures before this House especially after June sixth, 1966 two letters may be added so that we may know whether it is before devaluation or after devaluation. We usually recount the Christian era by saying so and so year A.D. and the era before Christ by saying so and so year B.C. I would request that in placing financial statements at least for a period of one year until the confusion is cleared, these figures should contain the letters either A.D. or B.D. to indicate whether it is after devaluation or before devaluation. This suggestion is made in all humility because except for a general statement that has been made by the Hon. Minister that devaluation is expected to increase the cost of the project in the year 1966-67 by Rs. 2 crores we do not know how much the prepared programme is going to cost us in the next five years and how much we are likely to get from the Central authorities in Delhi.

Sir, reference was made yesterday by an hon. Member of the House to the difference that exists between the installed capacity and the actual generating capacity. According to the State Electricity Board's administration report at the end of 1964, the installed capacity was about 650 M.W. and out of this 81 per cent was hydro-electric and 16 per cent thermal. Probably, Sir, the difference between the installed capacity and the generating capacity is considerably reduced because hydro-electric projects can work to full capacity only for six months in the year and during the other six months they have to work at very much reduced capacities and, therefore, I must congratulate the State Electricity Board and the Hon. Minister on having realised, albeit belatedly, that it is necessary for us to depend more and more on thermal projects in the Fourth Plan period than on hydro-electric projects. But somehow, Sir, the plans that have been placed before us do not indicate that such importance has been given to the thermal projects and except for the 340 M.W. Ennore project which I believe is expected to cost Rs. 34 odd crores and the Tuticorin power project that has not yet been sanctioned by Delhi, the actual increase in thermal power is likely to go up only by 600 M.W. I would like the Hon. Minister to clarify whether further thermal stations are likely to be taken up because he has mentioned in his speech that he hopes that by the end of the Fourth Plan 60 per cent of the power generated would be from thermal plants.

Then, Sir, reference has been made by some hon. Members of the House that the Kalpakkam atomic power plant and the expansion of the Neyveli thermal grid are absolute necessities for

3rd August 1966] [Sri A. R. Damodaran]

the State. I must confess, Sir, to a degree of confusion as to whether these centrally sponsored projects will be completely utilized by this State, or whether there is a proposal to have a Southern regional grid to share the power generated from these central stations, among the other Southern States in this part of the country. If that be so, then I am afraid we cannot depend at least to a very great extent on the thermal power and the atomic power that is likely to be generated by both these centres although we may purchase power from them during the summer months. And, Sir, if that be the case, there is a very clear case for the Madras State Electricity Board to include other projects, and other thermal stations which are likely to increase the capacity of the grid. Neyveli thermal station is expected to produce about 600 M.W. at the end of the Third Plan and I believe, given some foreign exchange for a second mine cut at Neyveli, it would be possible to expand the capacity of that station to 1,000 M.W. I hope this Government will press the authorities in Delhi, although in regard to this Neyveli Project there are already rumours from the other States that power produced here is being consumed largely by the Madras State and that it is not shared with the other States. At the same time, I would suggest that if it could be of benefit to the Southern region and if we are really sincere in our attempts to have a Southern regional grid, then the development of Neyveli to 1,000 M.W. would greatly help to have a firm power in the electricity grid of our State.

Sir, I now come to some of the common difficulties which consumers of electricity have experienced and which have been referred to by the other hon. Members also who have spoken before me. One of the greatest difficulties has been the periodical power cuts that are imposed resulting in a great loss to industrial development and agricultural production and various commercial establishments. We must realise that unless we are able to give an assured power supply, there is no hope of industrial development or further growth of industrial development in the Madras State. If Maharashtra and West Bengal to-day lead us in the field of industrial production, it is largely due to the firm power that they have been able to give to their large consumers, especially industrial units. I would appeal to the Minister in-charge of Power to see that at least within a short time in view of the large generating capacity that has been installed, some assurance could be given to industrial entrepreneurs regarding firm power so that they may not migrate to other States.

As a consumer, Sir, I have often wondered why it is that we have the frequent voltage drops where we have the bulk system in domestic supply. I have unfortunately introduced a lot of electric gadgets in my house anticipating possibly that we may run out of various petroleum products as we found during the past year. I found during the summer months there is a tremendous drop in voltage from 230 or 220 to even 180. This is particularly so in Cuddalore, as a result of which many of the motors that are

[Sri A. R. Damodaran] [3rd August 1966]

working in the house have been burnt out. I am afraid, Sir, the present constitution of the Electricity Board prevents us from claiming any sort of compensation from them for this drop in voltage and the consequent loss suffered by us. I do presume that the connected load is not linked to the transformer capacity. I am not a technical person to talk on the subject. But this has been happening in many places and particularly in the agricultural sector if motors get burnt out in fields, officials of the Electricity Board should realise that in the absence of qualified mechanics in those areas, it creates a great deal of difficulty and loss to the agriculturists.

3-50 p.m. Then, Sir, I come to another very difficult and thorny subject which has been referred to by my hon. Friend Sri Jayarama Reddiar who spoke yesterday and that is in connection with the applications that are made for service connections. Sir, there must be some foolproof method of eliminating a certain amount of corruption that exists in dealing with these applications. I do not know whether we can have an automatic device or whether the principle of sending a copy of the application to some central office could not be followed to prevent much disturbance in priorities that are made according to the whims and fancies of the local officials. It is a great disappointment for those who applied for service connections four or five months ago to find that their neighbour, who applied only a month before, got connection earlier. I do not say, Sir, that corruption exists to a greater or less extent in the State Electricity Board than in other Government departments. But it is necessary for the Board to go into this aspect so that the quality of its service may be improved to its customers. After all a public utility concern can only be judged by the volume of service it renders and by the quality of service it gives to the consumer. In dealing with the service connections, I feel there is great scope for improving the efficiency in this field.

Yesterday, Sir, reference was made to the fact that bills were made out wrongly. It is quite true that there is a great deal of clerical error involved. Here again, I wonder whether it would not be possible for the State Board to consider the installation of automatic devices without retrenchment of staff of course, in view of what my hon. friend Dr. Hande said. I would be the last person to suggest retrenchment. But in view of the vast expansion of the facilities of the State Electricity Board and in view of the fact that we are going to have seven or eight power projects in the next five years, I am sure that it would be possible for us to absorb all the surplus staff and still introduce a certain amount of automation so that the amount of clerical errors may be eliminated.

Then, Sir I come to the question of underground cables. This is a subject on which I would like to mention something. I find, Sir, that in the City of Madras the overhead wires have been removed and cables are put in gradually. This is a very

3rd August 1966] [Sri A. R. Damodaran]

difficult thing for us, especially as we are subject to frequent cyclones in the districts of South Arcot and Tanjore. I am sure enormous damage is suffered by the Board, as a result of these overhead wires, which is a unique feature in our country. Possibly this does not exist in other well-developed States. I realise that there are financial implications and that we may not have sufficient resources to transform immediately all the overhead wires into underground cables. But I certainly hope that at least in the urban areas with a population of 500,000 or more the State Electricity Board can adopt a phased programme of providing underground cables and eliminating these overhead wiring, which is a considerable nuisance so far as the general public are concerned.

Sir, I am reminded of a story which was related to me by a friend of mine who said that when a State Electricity Board employee died and went to the gates of Heaven for admittance, the guardian angel asked him stretching out its hand (because there was silence observed in Heaven) ostensibly for his passport. But the Electricity Board employee unfortunately did not give him the passport but passed on to him a hundred rupee currency note, with the result the report was immediately sent to the Gods who said that for a period of two years this employee be barred from entering Heaven. The employee asked the angel, 'Why two years'. The guardian angel replied, 'You get one year for trying to bribe an employee of Heaven and you get another year for passing to him a hundred rupee currency note, which has been devalued; only dollar notes are acceptable here (Laughter.) I hope, Sir, that in view of the great programme that the State Electricity Board has for expansion and in view of the undoubted efficiency with which it has carried out its activities, and also in view of the large capital outlay that is envisaged in the coming five year plan, the State Electricity Board will take into due consideration the very many suggestions made by the hon. Members.

I thank you, Sir. (Cheers).

திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1966-67 ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையை பார்க்கும்போது சென்ற 1965 நவம்பர் மாதத்திலிருந்து நாள்தோறும் வரையில் நம் மாநிலத்திலே மழை சரியானபடி பெய்யா விட்டால் கூட மின்சார போர்டை சேர்ந்தவர்கள் அதிலே ஊதியம் புரியக் கூடிய பல நண்பர்கள் சிறந்த முறையில் அந்த பணியை செய்து இருக்கின்ற காரணத்தால் நாள்தோறும் வரையில் மின்சார வேட்டு இருந்தும் கூட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டிய நல்ல சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த நிலையை பார்க்கும்போது தமிழ்நாட்டிலே

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்] [3rd August 1966]

ஏற்பட்ட இந்த கஷ்டம் தீர்ப்பதற்கு மைசூர் சர்க்காரிலிருந்து நமக்கு கரண்ட் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆக மின்சார போர்ட் ஊழியர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்போது மைசூர் சர்க்காருக்கும் நமது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அடுத்து பார்க்கும்போது, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவதற்குள்ளே நமது ராஜ்யத்தை பொறுத்த வரையில் சுமார் 22,000 கிராமங்களுக்கும், சுமார் ஒரு லட்சம் என்ற அளவில் பம்பு செட்டுகளுக்கும் கரண்ட் கனெக்ஷன் கொடுத்து இருந்தும் கூட—அந்த குறை நல்ல முறையில் விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு தீர்க்கப்படவில்லை என்ற குறை இருந்தாலும் கூட—சென்ற மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டத்துக்குள்ளே போதிய அளவு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு கரண்ட் கனெக்ஷன் பம்பு செட் வைப்பதற்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பல்வேறு கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் உபயோகப் படக்கூடிய உதவி செய்து கொடுத்து இருக்கிறோம் என்ற பெருமையோடு சந்தோஷப்படுகிறோம். அடுத்த 5 ஆண்டு திட்டத்தை பார்க்கும்போது நம் மாநிலம் பொறுத்த வரையில் இன்னும் சிறந்த முறையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கான முயற்சி சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டி உள்ளது. அதே போல இன்னும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அதிகமான நீர்ப்பாசன உற்பத்தி கொடுப்பதிலே பம்பு செட்டுகள் அதிகமான அளவு வைக்க ஏற்பாடு சர்க்கார் செய்து இருக்கிறார்கள் என்று சந்தோஷப்படுகிறேன்.

4-00
p.m.

ஆனால் இவ்வளவு கஷ்டமான நிலையிலேயும் எவ்வளவு கிராமம் இருந்தாலும் கூட மின்சார போர்டும் சர்க்காரும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல பல அரிய சேவைகள் செய்து இருந்தாலும் கூட, விவசாயிகளுக்கு ஒரு சில குறைகள் இல்லாமல் இல்லை. இன்றைய தினம் ஒரு விவசாயியை எடுத்துப் பார்த்தால், கிணற்றிலே பம்பு செட் இருக்கிறது. அங்கிருந்து அங்குள்ள களத்து சாலையிலே தானியம் அறைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், கரும்பு போன்ற ஆலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால், அந்த கிணற்றுக்கு போரிங் செட் வைத்து அந்த கிணற்றை ஆழப் படுத்த வேண்டும். அதிகமான தண்ணீர் பெற வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரே கிணற்றிலே தண்ணீர் அடிக்க ஆரம்பிக்கும்போது ஆலை அடிக்கக் கூடிய Double throw ஸ்விட்ச் மூலம் வசதி செய்துகொள்ள முடியும், அல்லது அங்கு தானியங்கள் அறைவை செய்ய ஏற்பாடு செய்வதாக இருந்தாலும், 'டபிள் த்ரோ' ஸ்விட்ச் மூலம் போரிங் செட் வேலை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை பொறுத்த வரையில், கோவை ஜில்லாவில் பெரிய குறையாக ஒன்றை விவசாய மக்கள் கருதுகிறார்கள். ஒரே கிணற்றில் இருக்கக் கூடிய மின்சார ஏற்பாட்டில் அதில் டபிள் த்ரோ ஸ்விட்ச் தீரந்தாமாக இருந்து அந்த ஸ்விட்ச் மூலம் அங்கே ஆலைக்கு

3rd August 1966] [திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

வேண்டிய கரண்ட் எடுக்க அல்லது thresher க்கு வேண்டிய கரண்ட் எடுத்துக் கொள்வதற்கு தகுந்த ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிற தோற்றத்தில் ஒன்றை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விவசாயி கிணற்றிலே தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கக் கூடிய கரண்ட் மற்றவைகளுக்கு உபயோகப்படுத்த அடிக்கடி டிபார்ட்மென்ட் அசிஸ்டென்ட் இன்ஜினியர் அல்லது டிவிஷனல் இன்ஜினியர் அவர்களை சந்தித்துத்தான் உத்தரவு பெற வேண்டும். அப்படி உத்தரவு பெறுவதற்கு கஷ்ட நஷ்டங்கள் இடையிலே இருக்கின்றன என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விவசாயி கிராமத்திலிருந்து அசிஸ்டென்ட் இன்ஜினியர், டிவிஷனல் இன்ஜினியர் இருக்கக் கூடிய நகரத்திற்கு சென்று அந்த உத்தரவு பெற்று வருவதற்கு பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. எனவே ஒரு விவசாயி எந்த கிணற்றிலே மோட்டார் வைத்து இருக்கிறாரோ அந்த கிணற்றிலே ஒரு டபிள் த்ரோ ஸ்விட்ச் மூலம் மற்ற வேலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ள விரும்பினால் தயவுசெய்து டிபார்ட்மென்ட் அந்த உதவியை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கோவை ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில், கோவை தாலுக்கா கமிட்டி விவசாய பெருங்குடி மக்கள் இந்த குறையை மிகவும் சிறந்த முறையில் எடுத்துச் சொன்னார்கள். உணவு அமைச்சர் கோவைக்கு வந்து இருந்தபோது ஒரு தடவை அவர்களை நேரில் சொல்லாவிட்டால் கூட என்னப் போன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியில் பேசும்போது சொன்னார்கள். ஒரு விவசாயிக்கு ஒரு கிணற்றிலே பல சௌகரியம் இருக்க வேண்டும் என்றால் டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரிகளைச் சந்தித்து அவ்வப்போது உத்தரவு பெறுவதற்குப் பதிலாக ஆரம்பத்திலேயே அந்த டபிள் த்ரோ ஸ்விட்ச் மூலமாக ஆலை அடிப்பதற்கும், போரிங் செட் உபயோகப்படுத்துவதற்கும் கரண்ட் எந்த விதமான கஷ்டம் இல்லாமல், ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு தகுந்த உத்தரவு சர்க்காரிடமிருந்து பெற்று தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிணறு, தோட்டம், சாலை இவைகள் இருக்கக் கூடிய இடத்தில் 5 லைட்டுகள் போட்டுக் கொள்ள அனுமதி தரப்படுகிறது. நமது மாநிலத்தை பொறுத்த வரையில், தேசத்தை பொறுத்த வரையில் உணவு நெருக்கடி இருக்கக் கூடிய நிலையில் விவசாய மக்கள் தங்கள் கிராமத்தை விட்டு எந்த எந்த இடத்தில் பூமி இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்கு சென்று, அங்கே குடி இருந்து நேரிடையாக விவசாயம் கவனிக்கும்போது விவசாயம் சிறந்த முறையில் நல்ல பலனைக் கொடுக்கிறது. பலன் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் அங்கே இருந்து அந்தப் பணியை

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்] [3rd August 1966]

செய்கிற காரணத்தால் விளை பொருள் அதிகமாக விளைகிறது, குடும்பத்தோடு அந்த பகுதியிலே இருந்து செய்யும்போது மோட்டாருக்கு கொடுக்கக் கூடிய காண்டுக்கு 9 பைசா என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் லீட் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய காண்டுக்கு 30 பைசா என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே இருக்கக் கூடிய விவசாயி மோட்டார் காண்ட் 9 பைசா கொடுப்பதற்கு பதிலாக 30 பைசா கொடுத்து எடுக்கும்போது எலெக்ட்ரிசிட்டிக்கு அதிகமாக கட்டணம் செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. தன்னுடைய குழந்தைகள், குடும்பம், ஆடுமாடுகள், விவசாயப் பண்ணை ஆட்கள் அங்கே வைத்துக் கொண்டு தொழிலை செய்யும்போது அவர்களுக்கு 30 பைசா யூனிட் என்று பணம் கொடுப்பது என்றால் மிகுந்த கஷ்டமாக இருக்கும். அதிகமான பொருள் செலவு என்று சொல்ல முடியும். பண்ணையிலே இருந்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மோட்டாருக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மின்சாரம் வீட்டுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளத் தகுந்த அளவு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில் மழை சரியானபடி பெய்யவில்லை. அதனால் விவசாய மக்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம். கிணற்றிலே தண்ணீர் இல்லை. கொஞ்சமாக இருந்தக் கூடிய தண்ணீரை விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்த முடியாத காரணத்தால் கோவை ஜில்லாவில் அனேகம் பேர் கிணறு வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். இன்று இருக்கக் கூடிய கூலி மிக அதிகம். அந்த அதிகமான கூலி வைத்து எப்படியாவது ஆழப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு பகல் நேரத்தில் கரண்ட் சப்ளை இருந்தால்தான் அந்த கிணற்றிலே நல்ல முறையில் வேலை செய்ய முடியும். இரவில் அவர்கள் செய்யவேண்டிய வேலையை பகலில் செய்வதற்கு ஒரு சூழ்நிலையை உண்டாக்கத் தர வேண்டியது சர்க்காரின் கடமையென சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கரண்ட் வெட்டு இருந்தாலும் சரி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, கிணறு வெட்டுவதற்கு, விவசாயத்திற்குப் பதலில் அவசியம் குறைந்த பட்சம் 6 மணி நேரமாவது மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கோவை ஜில்லாவில் 'லோயர் பவானி' பிரதேசம், அமராவதி பிரதேசம் ஆகிய இடங்களில் முன்பு தண்ணீர் விவசாயத்திற்கு பாய்ந்து வந்தது. சென்ற ஆண்டில் 'லோயர் பவானியில்' தண்ணீர் விட முடியவில்லை. ஒரு சிலர் கிணறு வைத்து இருந்தார்கள். கட்டுப்பாடு இருந்ததால் பல புதிய கிணறுகள் வெட்ட வில்லை. பழைய கிணறுகளுக்கும் மின்சார சப்ளை கொடுக்க முடியவில்லை. அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மிகுந்த நஷ்டத்திற்குள்ளானார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

3rd August 1966] [திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்]

முக்கியமாக இந்தப் பகுதியில் கிணறு வெட்டுவதற்கு மின்சார கட்டுப்பாடு 'லோயர் பவானி', அமராவதி ஏரியாவில் இருக்கிறது. இந்தக் கட்டுப்பாடுகளைத் தவிர்த்தி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்து கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களை அனுசரியப்போது நிச்சயமாகச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

'லோயர் பவானி' அணைக்கட்டு ஆரம்ப காலத்திலிருந்து சென்ற வருஷம் வரையில் ஆண்டுதோறும் சிறந்த முறையில் விவசாயம் நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்ற முறை வேளாண்மை செய்ய முடியாத காரணத்தால், விவசாயத்தில் வருமானம் இல்லாத காரணத்தால் பெரிய சேதம் ஏற்பட்டு அதேகம் பேர் கடனுவியாகியிருப்பதைப் பார்க்கும்போது மிகுந்த கஷ்டமாக இருக்கிறது. கிணற்றுக் தண்ணீரை உபயோகிக்க முடியாது. அதற்கு மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை. நல்ல முறையில் வேளாண்மை செய்யாத காரணத்தால் மிகுந்த நஷ்டமேற்பட்டு இன்றைக்கு ஒரே ஏக்கமாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டுப்பாடுகளைத் தவிர்த்தி பல பகுதிகளில் பல கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுத்து சிறந்த முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஒரு ஏற்பாட்டை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு பாம்பிக்குளம், சோலையாறு, துணைக்கடவு முதலிய திட்டங்கள் ஏற்பட்டு சிறந்த முறையில் வேலை செய்து வருகின்றன. இங்கு கிடைக்கும் தண்ணீரில் இருந்தும், சோலையாற்றிலிருந்தும், சிறுகடவுலிருந்து, நீராற்றிலிருந்து தண்ணீர் அதிகமாக வரும் போது அதிலிருந்து மின்சாரம் அதிகமாக கிடைக்கும் வாய்ப்பு இருக்கின்றது. எங்களுக்குத் தெரிந்த வரையில் சென்ற 5 ஆண்டுகளாக சோலை ஆறு, பாம்பிக்குளப் பிரதேசத் திட்டத்தில் நல்ல முறையில் சர்க்காரின் மூலம் வேலை செய்து வருகிறார்கள். நீராறு பொறுத்த வரையில் அந்த பகுதியில் வருஷத்தில் சுமார் 200 அங்குல மழை பெய்தது என்று சொல்லுகிறேன். அங்குக் கிடைக்கக் கூடியத் தண்ணீர் பாம்பிக்குளம் சோலை ஆறு வழியாகப் பாசனத்திற்கு விட ஏற்பாடு நடைபெறுவதில் நிறைவேற்ற ஆழ்நிலை இருக்கிறது.

கோவை சர்க்காருடன் பேசி ஒரு திட்டத்தை நிறைவேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதோடு ஆனைமலை ஆறு பக்கத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த ஆற்று தண்ணீர் அங்கு கொண்டு வந்து சேர்க்க நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இந்த முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எஸ். வி. லட்சுமணன்] [3rd August 1966]

மற்றொரு விஷயம். கோவை நகரசபையில் மின்சார இலாகா வில் பணி ஆற்றும் பல நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். கோவை நகர சபையில் உள்ள அசிஸ்டென்ட் எஞ்சினியர் எஞ்சினியர் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு, சென்னையில் உள்ள மின்சார போர்டில் பணி ஆற்றுகிறவர்களைச் சம்பள விகிதம், இதர சலுகை, வசதிகள் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போல கொடுக்க வேண்டும் என்று சென்ற 1963-ல் முனிசிபல் தீர்மானம் போட்டு சர்க்காருக்கு தெரிவித்திருந்தோம். 1965-ம் ஆண்டு சர்க்காரிடமிருந்து அவர்களுக்கு ஒரு பதில் கிடைத்திருக்கிறது. சம்பள உயர்வு, மற்ற சலுகைகள், மின்சார போர்டின் ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய வகையில் கிடைக்காது என்ற பதில் அவர்களுக்கு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

4-10 p.m. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக இது போன்ற ஊழியர்கள் சுமார் 700 பேர்கள்தான் நமது மாநிலத்தில் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். கோவை, மதுரை, பொள்ளாச்சி, கரூர், தஞ்சை போன்ற பகுதிகளில் இது போன்ற தகுதி உள்ள ஊழியர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் மின்சார போர்டின் ஊழியர்களுக்கு எப்படி சம்பளம், இதர சலுகை கிடைக்கிறதோ அதே மாதிரி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அவர்கள் எல்லாம் சிறந்த முறையில் பரம்பரையாக அங்கே இருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள், தேசிய உணர்ச்சியுடன் நல்ல முறையில், நிர்வாகம் சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்கு நல்ல ஒத்துழைப்பு கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறையைக் கேட்டு அவற்றைத் தீர்க்க நல்ல முறையில், சர்க்கார் அவர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் எனது வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கை மீது எனது ஒன்று இரண்டு கருத்துக்களை கூற விழைகிறேன். இந்த அறிக்கையின் முதல் பக்கத்தில் மூன்றாவது பாராவில் “1965-ல் தென் மேற்கு பருவ மழை இதுவரையில் எக்காலத்திலும் இல்லாத அளவு தவறியதன் காரணமாக மின்சக்தி உற்பத்தி பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டுள்ளது” என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையிலும் இது இடம் பெற்றிருந்தது. உண்மையில் மழை இல்லாத நிலை இருப்பதைக் காண்கிறோம். இதற்கு உரிய காரணத்தை ஆராய்கிற முயற்சி இந்த அறிக்கையில் இருந்து தெரியவில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன். திலர் நினைக்கலாம். மழை இல்லை என்றால் அது இயற்கையினால் ஏற்பட்டது தானே என்று நினைக்கலாம். இது குறிப்பாக நமது ராஜ்யத்தில் மழையில்லாமல் பாதிக்கப்பட்டது

3rd August 1966] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காட்டுப் பகுதிகளில் அடர்த்தியான காடுகளை அகற்றிவிட்டதால் இந்தக் குறை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிவதற்கு ஒரு நிபுணர் கமிட்டி ஏற்படுத்தி மழை மிகுந்து இருந்த காலத்தில் ஒரு காட்டினுடைய அடர்த்தி நிலை என்ன? இப்போது ஏன் குறைந்து இருக்கிறது? ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது? அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அறிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு இந்த முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

எனவே, நிர் மின் சக்தி நாம் தினைந்த அளவு கிடைக்கப்பெறாத நிலையில் இருப்பதால் அளவு மின்சக்தி, அணு மின் சக்தித் திட்டம் ஏற்படுத்தி நம் மாநிலத்திற்கு அதிக மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று அறிக்கை மூலம் தெரிய வருகிறது. மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கை ஐந்தாம் பக்கத்தில் “அணு சக்தி கமிஷன் கல்பாக்கத்தில் 400 மெகாவாட் அணு மின் சக்தி உற்பத்தி நிலையத்தை நிறுவும் திட்டம் குறித்து பூர்வாங்க வேலையைத் தொடங்கிவிட்டது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு மின் சக்தி தேவை மிகுத ப் புவதால் ஒரு அணு மின்சக்தி நிலையம் மாத்திரம் போதாது இன்னும் பல அணு மின் சக்தி நிலையம் தோற்றுவிக்கவேண்டும் என்று நான் அறிகிறேன். அணு மின் சக்தி உற்பத்திக்கு மிகவும் இன்றியமையாததான “தோரியம்” கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணவாளகுறிச்சியில் மிகுதியாக இருப்பதாக நாம் அறிகிறோம். அங்கிருந்து வெளிநாட்டிற்கு கூட ஏற்றுமதி செய்வதாக அறிகிறேன். அந்தப் பகுதியில் அணு மின் சக்தி நிலையம் நிறுவ ஆராய வேண்டும் என்று மின்சார போர்டாலையும் குறிப்பாக கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அறிக்கையில் கிராமப் பகுதிகளுக்கு மிகுதியாக மின் விளக்குக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு துவக்கத்தில் கிராமப் பகுதிகளில் இன்னும் அதிகமாக ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். அறிக்கை வெளியீட்டில் என் பெயருக்கு எதிராகக் குறிப்பிட்டிருப்பது, பஞ்சாயத்துக்கள் அதற்குள்ள செயல்களில் ஈடுபட்டால் உதவி அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சுசீந்திரம் பஞ்சாயத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 80 தெருவினக்கு களுக்குள்ள கட்டணத்தைக் கட்டி அது செய்ய வேண்டிய பகுதி முழுவதையும் செய்து முடித்து இன்னும் தெரு விளக்குக் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தப் பகுதியில் தனியார் விடுகளுக்கு விளக்குகள் கூட ஏற்றப் பட்டுவிட்டன. என் தெருவினக்கு போடுவதற்கு இவ்வளவு தாமதம் என்று கேட்டால் அதற்குக் காரணம், மின்சாரம் போடுவதற்கான சாமான்கள், சாதனங்கள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின் சக்தி உற்பத்தித் துறையில்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd August 1966]

மாத்திரம் நாம முழுக்க முழுக்க கவனம் செலுத்துவதோடு மின் சக்தியைப் பயன்படுத்துவதற்கான கருவிகளை தோன்றுவிக்கும் பகுதியை ஏற்படுத்தி அதனால் தடையில்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமது மின் சக்தி இணைப்பு விடுகளுக்கு இருப்பதைப் போல இப்போது அதிக அளவில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்ற அறிக்கையை நான் பார்த்து வரவேற்கிறேன். ஆனால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிற நிலையில் சிறிது மாற்றம் இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அதிக சலுகையோடு மின் சக்தி அளிக்கப்பட வேண்டும். வியாபாரப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அளிக்கும் நிலையிலேயே உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு மின்சக்தி வழங்கலாகாது. குறைந்த அளவு சலுகையில் பாதி அளவு நிலையில் கிடைக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. உணவு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிக்கு வரி சலுகை வேண்டும். மின்சக்தியில் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது எல்லாம் நம் நாட்டை நோக்கியிருக்கிற உணவு நெருக்கடியைக் குறைத்துக்கொள்வதற்காகத்தான். நாகரிக நாடுகளில் உணவுப் பொருள்களை அரசாங்கமே வாங்கி மக்கள் எந்த சக்திக்கு வாங்கமுடியுமோ அந்த சக்திக்குக் கொடுத்து எஞ்சியுள்ள விலையை அரசாங்கம் திரப்ப வேண்டும். அதாவது ஆங்கிலத்தில் சப்ளைஸ் என்பார்கள். உணவு விவசாயிகளுக்கு எந்த விலைக்குக் கட்டுமோ அந்த விலைக்கு அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து எந்த விலைக்கு மக்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்வார்களோ அந்த விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு நெல், கம்பு, சோளம் போன்றவை உற்பத்தியில் ஈடுபடும் விவசாயிகளுக்கு மின்சக்தியில் பாதி சலுகை கொடுக்கவேண்டும். வரியில் அதிக சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற அந்த வழக்கை இந்த மின்சார போர்டா ராவது முதலில் தோற்றுவித்து விவசாயத்துக்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் பெருமையை அவர்கள் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமக்கு பருவ காலங்களில் எல்லாம் மழை ஏமாற்றி வந்தாலும்கூட இன்னும் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற நீர் வள முள்ள பகுதிகளில் மின்சக்தி எடுக்கும் திட்டங்களில் கோரையாறு திட்டம் ஒன்று. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வேகமாக செயல்பட்டு வருகிறது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். செயல்படுகிற விதத்தில் சில கோளாறுகள் இருப்பதாக அறிகிறேன். நேரில் சென்றும் பார்த்தேன். நமது திறமை மிக்க மின்சார போர்டினர் எல்லா மாநிலத்திலும் பாராட்டப்படுகிற நிலையில் செயலாற்றும் மின்சார போர்டினர் மிகுந்த அக்கறை காட்டி அங்குள்ள தவறான நிலையை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்குத் தெரிந்த ஒன்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

3rd August 1966] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

அத்திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு 3 கோடி 52 லட்சம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பகுதிக்கு நான் சென்றேன். அந்தப் பகுதியைத் திறந்து வைக்கும்போது அமைச்சர் வந்திருந்தார். அப்போது அவர்கள் பேசியது, இந்த அணைத்திட்டம் முடிய பல ஆண்டுகள் ஆகும், அதுவரையில் இந்த மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கு வேலை மிகுதியாக கொடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை அகற்றுவோம் என்று சொன்னார்கள் அதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தோம். குத்தகைக்கு அல்லது கான்ட்ராக்டிக்கு விடுவதற்கெல்லாம் வெளியிலிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதற்குப் பலவாறாகச் சொல்கிறார்கள். நான் அதையெல்லாம் இங்கு சொல்ல விரும்பவில்லை. அரசினர் அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கீழ் அணைத்திட்டம் மேல் அணைத்திட்டம் என்று இரண்டிருக்கிறது. இரண்டிலும் வேலை ஆரம்பமாகி இருக்கிறது. கீழ் அணைத் திட்டத்தில் 40 அடி அன்திவாரம் தோண்டியாகி விட்டது. இப்போது அங்கிருந்து மாற்ற வல்லுனர்கள் நினைக்கிறார்கள், 40 அடிக்குக் கீழே உறுதியான மண் இல்லை. எதிர் பார்த்த அளவு பாறையில்தான். ஆகையால் அதை அகற்றி வேறு ஒரு இடத்தில் போடலாமா என்று சிந்திக்கிறார்கள். அங்கே இதுவரை 40 அடி தோண்டியதெல்லாம் பாழ். அந்தத் திட்டத்தை வகுத்தவர்கள் ஏன் அந்த இடத்தைக் குறித்தார்கள். அதற்குக் காரணம் யார்? முதலில் அந்த இடங்களைத் துளைத்துப் பார்த்து பரிசீலனை செய்ததானே முடிவெடுக்கப்பட்டது? அதை யார் செய்தது என்று கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அவர் மீதுள்ள வெறுப்பால் அல்ல, இந்த நாட்டின் மீதுள்ள பற்றுதலால் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கான்ட்ராக்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பம்பாயிலுள்ள ஒரு கம்பெனி பட்டேல் கம்பெனி என்ற ஒன்றிற்கு அதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேல் அணையில் குத்தகை ரேட் ஒருவிதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு வேலை செய்யும் ஆட்களுக்குக் கூலியாக ஆறு முதல் ஏழு ரூபாய் வரை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. கீழ் அணையிலும் டெண்டர் இல்லாமல் இப்படிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற குத்தகைதாரர்களுக்கு டெண்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். கீழ் அணைத் திட்டத்தில் ஒரு ஆளுக்கு கூலி 3 ரூபாய் கொடுத்து வேலை நடைபெறுகிறது. மேல் அணை 5,000 அடிக்கு மேற்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மணிக்கு மேல் மனிதன் அங்கே நிற்கமுடியாது. அதனால் அங்கே ஆளுக்கு ஆறு அல்லது ஏழு ரூபாய் கூலி கொடுக்க வேண்டும். கீழ் அணையில் அவ்வளவு கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் அதே ரூபாய் கீழ் அணையில் கொடுப்பதற்கு அந்தக் கம்பெனிக்கு மட்டும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற கன்ட்ராக்டர்களுக்கு 1,000 அடி மண் வெட்டுக்கு மேல் அணையில் 200 ரூபாய் கூலி போட்டால் கீழ் அணையில் 20 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். பட்டேல் கம்பெனிக்கு இரண்டுக்கும் ஒரே அளவுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது தவறாக இருந்தால் அதை தவறு என்று சுட்டிக்காட்டுவது நம்மீது கார்த்தவிரக்கம் அல்லது

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [3rd August 1966]

சுமத்தப்படும் மாசை நடுப்பதற்கு உதவும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பாறை வெட்டுக்கு ரேட்டு என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு லாரியினர் அங்குள்ள ஷெட்டுகள் கட்டுவதற்கு சேலத் திலிருந்து மரம் கொண்டுவந்ததாக டிரிப் ஷிட் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அது மனிதன் நினைத்தாலும் போய்ப் பார்க்க முடியாத இடம். அங்கே காட்டு ராஜாக்கள் எல்லாம் சேர்ந்துகொண்டு ஏதோ செய்கிறார்கள் என்ற ஐயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. காட்டிலே நடைபெறும் இத்தகைய பற்றிய செய்தி காட்டுத் தீ போல பரவியிருக்கிறது. அது தவறாக இருந்தால் சுட்டிக்காட்டி மக்கள் மன்ற உறுப்பினர்களை அழைத்து சென்றாலும் நாங்கள் நினைப்பது தவறு என்று பதில்படி சுற்றிக்காட்டும் வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். அப்படி தெரிவிக்காவிட்டாலும் அங்குள்ள தவறுகள் அவசியம் திருத்தப்படவேண்டும். உயர் அதிகாரிகளை அழைத்துச் சென்று கவனிக்கவேண்டும். குறை கூறுவதற்காக அல்ல, நிர்வாகத் திறமையில் புகழ் பெற்று நாமெல்லாம் மதிப்புடன் பாராட்டும் போர்டார் மேலும் புகழ் பெற்று அதன் மூலம் பலன் பெற வேண்டுமென்ற குறிப்போடு நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு மின்சார போர்டின் 1965-67 ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பேசுகிற போது, முதலிலே இந்த மாநில எலெட் டிரிசிட்டி போர்டை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் தெரிவாக பேசி இருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு பகுதியிலே குறை குற்றங்கள் இருந்தாலும்கூட, நமது மாநில எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் பொருத்த அளவிலே சென்ற 15 ஆண்டு களிலே செயல்பட்டு இருக்கிற முறையை பார்ப்போம். இந்திய தேசத்திலே வேறு எந்த பகுதியிலேயும் செய்ய முடியாத அளவுக்கு அளவளவு வேகமான முறையில் நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த முன்னேற்றம் காரணமாக பல மாநிலங்களிலிருந்து சென்னை அரசாங்கத்திற்கே சில இடைஞ்சல்கள் வருவது உண்டு. 10, 15 வருடங்களுக்கு முன்பு நாட்டின் இந்த பகுதியிலே, தொழில் வளம் கிடைக்கவில்லை; வேறு பகுதியிலே பெருகி இருக்கிறது என்று சொல்லி வந்தோம். அந்த நிலை அறவே மாறி இன்று தொழில் துறையிலே கூட வேறு மாநிலங்கள் நம்மைப் பார்த்து இந்த அளவுக்கு வேகமாக வளர்ச்சி பெறுவதற்கு காரணங்கள் என்ன என்று ஆராயத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த மின்சார போர்ட் சேவைகளை மிக நல்ல முறையில் பாராட்டுகிறேன். குறிப்பாக, தொழிற்துறை மாத்திரம் அல்ல. கிராம மின்சார திட்டங்களைத் எடுத்துப் பார்ப்போம். ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே, 20 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் தீட்டினோம். ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்த பிறகு, கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தால் 22,000 கிராமங்கள்; அதாவது திட்டத்துக்கு

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

மேல் 2,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதே மாதிரி ஒவ்வொரு துறையிலும் இப்படிப்பட்ட திட்டம் போட்டாலும் அதிகமாகவே செயல்பட்டு வந்து இருக்கிறோம். பம்பி செட்டுகளிலும் அதே மாதிரி. இப்போது 4-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே மேலும் 2,50,000 பம்பி செட்டுகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டம் தீட்டி இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மிகவும் நல்ல முறையில் வரவேற்க வேண்டியது இது. குறிப்பாக இந்த மாநிலத்தில் நாம் இருக்கிற நிலையில் கிணறுகளுக்கு ஏராளமாக பம்ப்செட்டுகள் வழங்கி மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பை உணர்ந்து செயல்முறையில் காட்டப்பட்டதற்கு அறிவுறு இருக்கிறது. சென்ற இரண்டு வருடங்களாக பருவ மழை தவறிய காரணத்தால் ஒரு பக்கம் உணவுப் பிரச்சனை, மறு பக்கம் தொழில் துறையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மின்சாரப் பிரச்சனை. இந்த இரண்டு பிரச்சனைகளையும் சீரான முறையில் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது அவசியம். அதற்கு மிக சிறந்த முறையில் திட்டங்கள் தீட்டி வைத்து இருக்கிறார்கள். பல தொழில்கள் சொல்வது உண்டு, “திட்டம் மாத்திரம் தீட்டி விட்டால் போதுமா? உண்மையில் அவை பூராவும் செயல் முறைக்கு வருகிறதா என்று பார்ப்போம்” என்று ஆனால் இந்த மின்சார போர்ட் பொருத்த அளவில் தீட்டிய திட்டங்கள் செயல் முறைக்கு வருகிறதா என்று பார்ப்பதற்கே சந்தர்ப்பம் இல்லை. திட்டம் தீட்டியதைக் காட்டிலும் அதிகமாக செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் பல முறை இந்த சபையிலே பல அங்கத்தினர்களும், நானும் பேசி இருக்கிறோம். நம்முடைய பெரும்பகுதி மின்சாரம் நீர் மின்சாரத்தின் மீது இருப்பதன் காரணமாக வருஷா வருஷம் ஏற்படுகின்ற, பருவ மழை கோளாறுகள் நம்மை பாதிக்கின்றன. சாதாரணமாக பார்ப்போம். ஆனால் ஒவ்வொரு வருஷமும் பெப்ரவரி மாதம் வந்து விட்டால் என்னைப் போல தொழில் துறையில் இருக்கிறவர்கள், அவ்வப்போது அடிக்கடி மின்சார போர்டைச் சேர்ந்தவர்களிடம் “இந்த வருஷம் ஏதாவது பவர் கட் உண்டா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே இருப்போம். ஆனால் அதற்கு நேர் மாராக இந்த வருஷம் நவம்பர் மாதத்திலே பவர் கட் வந்தது. நான் நினைக்கிறேன், தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத்தில் இதுவரை கிடையாது. அந்தப் பவர் கட் எடுக்கப்பட்டு விட்டது என்றாலும் கூட 9 மாதங்கள் பவர் கட் இருந்தது. வருஷா வருஷம் பவர் கட் பார்த்து இருக்கிறோம் என்றாலும் கூட 3 மாதங்கள் இருக்கும். மிறிப்போனால் இன்னொரு மாதம் இருக்கும். அதற்கு பதிலாக 9 மாதம் பவர் கட் இருக்க வேண்டிய நிர்வாகத்தில் இருக்கிறோம். ஏன் இந்த நிலை வந்தது என்று ஆராய்ந்து பார்ப்போம். “நிரந்தரமாக கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரம்” (Firm power) மிக மிக குறைவு. பல முறைகள் இந்த சபையில் சொல்லி இருக்கிறோம் அனால் மின்சாரம் அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்று. குறைந்தது நம் உற்பத்தியிலே 60 சத விசதம் அனால் மின்சாரம் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்து இருக்கிறோம். அது ஏதோ பல காரணங்களால் இது

4-30
p.m.

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [3rd August 1966]

வரையில் நாம் நினைத்த மாதிரி வர சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. இதை மனதிலே வைத்துத்தான் கோவையில் உள்ளவர்கள் 6, 7 வருடங்களுக்கு முன்பு அனல் மின்சார நிலையம் தனியார் துறையிலே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இதை சென்னை அரசாங்கமும் ஆதரித்தது. மத்திய அரசாங்கத்தின் Industrial Policy Resolution காரணமாக தனிப்பட்டவர்களுக்கு மின்சார உற்பத்திக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்ற கொள்கை வைத்து, அது நடைமுறையில் வரவில்லை. அது எடுத்து இருந்தால் கூட இந்த நேரத்தில் இந்த பிரச்சனையை ஓரளவு சமாளித்து இருக்க முடியும். அது எல்லாம் சென்ற விஷயம். அது இனிமேல் பேசிப் பிரயோஜனமில்லை. இந்த படிப்பினையை வைத்து மேற்கொண்டு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று முக்கியமாக அலசிப்பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த வகையில் சென்னை அரசாங்கத்தை உண்மையில் நான் பாராட்டுகிறேன். அறிக்கையில் திட்ட வட்டமாக சொல்லி இருக்கிறார்கள். இனிமேல் நீர் மின்சாரம் மீது நம்பிக்கை வைத்து இருப்பது தவறு. நிரந்தரமாகத் தமிழ் நாட்டில் மின்சார பிரச்சனை ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்றால் அனல் மின்சாரம் 60 சத விசதம் இருந்தே ஆக வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டோம் என்று சொன்னதைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நேரத்தில் கணக்குப் போடுகிறோம். தூத்துக்குடி அனல் மின்சார நிலையம் 100 மெகாவாட்டா? 250 மெகாவாட்டா? அது ஒன்றும் முடிவு ஆகவில்லை. நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், சென்னை அரசாங்கத்திற்கு 100, 250 என்று இங்கே சொல்ல வேண்டாம். திட்ட வட்டமாக 250 மெகாவாட் என்று சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதே மாதிரிதான், பாக்கி இருக்கிற திட்டங்கள் கூட இன்னும் எவ்வளவு வேகமாக அனல் மின்சார நிலையங்கள் போடமுடியுமோ அவ்வளவும் போட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். ஒரு காலத்தில் நினைத்தோம், அனல் மின்சார நிலையம் மூலமாக மின் சக்தி உற்பத்தி செய்வோம், ஆனால் விலை அதிகமாகும் என்று ஜல மின்சார திட்டம் அதிகமாக பயன்படுத்த வேண்டும். அதில் மின்சார உற்பத்தி செலவு குறைவு. மிகக் குறைந்த விலையில் கொடுக்க முடியும் என்று ஆரம்பித்தார்கள். அந்த அளவில் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால், தமிழ் நாட்டிலே தொழில் துறை மிக வேகமாக வளர்ந்து இருக்கிறது. அகில இந்திய ரீதியில் இருக்கின்ற எல்லா மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடிய அளவுக்கு நாம் வளர்ந்துவிட்டோம் என்று சொன்னால், அதற்கு உண்மையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடியத் தொழில் அதிபர்கள் எல்லோருமே அரசாங்கத்திற்கு மிக மிக கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்று மனப்பூர்வமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே ஓரளவு நல்ல முறையில் தொழில் வளர்ந்து இருக்கிறது என்றால், காரணம் அரசாங்கம் குறைந்த விலையில் நமக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதுதான். அந்தக் காரணத்தால் மற்ற மாநிலங்களில் இருக்கக் கூடியவர்கள், தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிற நேரத்தில், சென்னைக்குச் செல்வோம் என்ற எண்ணம்

3rd August 1966] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

வருகிறது. அவர்கள் வருவதன் காரணமாக பல பகுதிகளில் இருக்கிறவர்கள், 'நாம் ஏன் தொழில் செய்யக் கூடாது' என்று பெரும் தொழில்கள் நினைக்க முடியாத அளவுக்கு, தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி வேகமாக வளர்ந்து நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றது. அதற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவது ஒருபுறம் இருக்க, இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையில் மேற்கொண்டு அதே மாதிரி நீர் மின்சார நிலையத்தை நம்பிக்கொண்டு இருப்பது நல்லது அல்ல. அனல் மின்சாரம் விலை அதிகமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை. விலை அதிகம் ஆகிறது என்று எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்ட் கவலைப்பட வேண்டியது இல்லை; அவர்கள் தாராளமாகச் செய்யலாம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை ஏன் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன் என்றால், சாதாரணமாகப் பேசுவது வழக்கம். எல்லா வசதிகளும் வேண்டும் என்று பேசுவோம். பேசுகின்ற அதே நேரத்தில் விலை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்போம். இரண்டும் நடக்காது. அதிகமான தரம் உள்ள சரக்கு வேண்டுமானால், விலை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். வேண்டுமென்று கேட்டுவிட்டு, கொடுக்கும்போது விலை அதிகம் என்று சொல்வது, உண்மை உற்பத்தியைக் காட்டக்கூடிய நிலையாகாது. விலை அதிகம், ஆனாலும் பாதகம் இல்லை, என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது 50 சத விசதம் சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் போட்டதனால் எனக்கு மாதம் 45,000 ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, எவ்வளவு வருமானம் வரக்கூடிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தொழில்கள் நிரந்தரமாகத் தாங்குமா என்று யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இதை எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால் இந்த அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 50 சத விசதம் சர்சார்ஜ் போட்ட உடனே, கோவை வந்திருந்த கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். ஏற்கனவே கோவையில் பஞ்சாலைகள் மிகுந்த கஷ்ட நிலையில் இருக்கின்றன. இதை குறைக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ 2, 3 மாதங்களுக்கு பவர் கட் இருக்கும். முடிந்த உடனே எடுத்து விடுகிறோம், என்று திட்டவட்டமாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இங்கே இருக்கிற அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது சந்தேகப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் 50 சத விசதம் என்று சொல்லியதை நிரந்தரமாக அப்படியே வைத்துக்கொள்ளலாமா என்று மின்சார போர்டார் யோசனை செய்துகொண்டு இருப்பதாக குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நான் வருத்தப்படுகிறேன். திட்டவட்டமாக அன்றைக்கு சொல்லியுள்ளோம். பவர் கட் முடிந்தவுடன் குறைத்துவிடுவோம் என்று. நான் இதை ஏன் வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன் என்றால் அன்று இருந்த நிலைதான் இன்றைக்கு. இந்த சர்சார்ஜ் விகிதம் நீர் மின்சார பகுதியில் 50 சத விசதம் அனல் மின்சாரப் பகுதியில் 25 சத விசதம் என்று இருக்கிறது. நீர் மின்சாரப் பகுதி என்றால், எப்போதும் கோவைதான் முன்னால்

[திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்] [3rd August 1966]

நிற்கும். கோவை என்றால் அங்கிருக்கும் பஞ்சாலைதான் முன்னால் நிற்கும். 1½ வருஷமாக அவற்றின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் பாலன்ஸ், 60, 65 சத விகிதம் நஷ்டத்தில், பாலன்ஸ் ஷீட் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தோடு மனப்பூர்வமாக ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில்தான் இருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டு அரசாங்கமும் அவர்களுக்கு எவ்வளவு ஒத்தாசை செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு செய்து கொடுக்கிறார்கள். 50 சத விகிதம் சர்சார்ஜ் என்று ஒத்துக் கொண்டு, சொல்லிவந்தபடி, நான்கு மாதங்கள் காத்திராமல் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்குப் பதிலளிக்கையில் அதை எடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த மின்சாரத் தைப் பொறுத்த வரையிலே இன்னும் நமக்கு திட்டவட்டமாக நிலை தெரியவேண்டும். சர்சார்ஜ் டெம்பரரிதான். நான் சொல்வது ஆலைகளுக்கு மாத்திரம் அல்ல. பவர் கட்டினால் விதிக்கப் பட்ட எல்லா சர்சார்ஜ்களும் இருக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் குறிப்பிட்டேன். நான்கு மாதங்களுக்கு காரணமாக இறக்கு மதி செய்கிற சாமான்கள் கொஞ்சம் விலை உயரும். அதையும் மனதில் வைத்துத்தான் சர்சார்ஜ் எடுக்கலாமா வேண்டாமா என்று யோசனை செய்து இருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இதை தனியாகக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளலாம். சொன்ன படி முதலில் இதை எடுத்துவிட்டு மேற்கொண்டு நான்கு மாதங்களுக்கு காரணமாக சாமான்களின் விலை அதிகமாகி விட்டால் அதனால் உற்பத்தி செலவு அதிகமாகி எந்தவிதமாக செய்யவேண்டுமோ அந்த விதமான முறையில் தான் செய்யவேண்டும். அதில் ஆட்சேபம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் நண்பர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னைப் போலுத்த வரையில் நேற்றைய முன்தினம் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகிற வரையில் நான் எண்ணிக்கொண்டு இருந்தேன். எலக்ட்ரிக் மீடர் fool proof தண்ணீர் மீடர் தான் முன்னும் பின்னும் போகும். மின்சார போர்டு மீடர்தான் பின்னால் போகிறது என்று இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன்: மீடர் முன்பு இப்படி ஒவ்வொரு இல்லம் மீடர் வாசிப்பவர்கள் தவறு.

திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்: அப்படியான ஒரு வகையில் திருப்தி. மின்சார போர்டு மீடரைப் பற்றி நான் நினைத்தது சரிதான். Fool proof meter என்று நினைத்திருந்தேன். கார்ப்பொரேஷன், முனிசிபாலிட்டி வாடர் மீடர்தான் முன்னால் பின்னால் போகும். ஆனால் நாம் எவ்வளவு சிலவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு தான் காட்டும் என்று நினைத்தேன். அப்படி சிறு சிறு குற்றங்கள் உண்மையில் இருக்கக்கூடாது. மின்சார போர்டு கிறந்த திறமையான நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனம். இந்தியாவுக்கே ஒரு சமிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபனம். சிறு தவறுகளால் அதற்குக் களங்கம் ஏற்படக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

3rd August 1966] [திரு. எஸ். ஆர். பி. பொன்னுசாமி செட்டியார்]

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். புது அங்கத்தினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அவசியம் என்றால் “automation without tears” வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆட்டுறைப்பு இல்லாமல் நன்ன சாதனங்களை வைத்து இன்னும் திறமையாக செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்தால் ஏன் செய்யக் கூடாது? அதற்கு கொஞ்சம் கூட தயக்கவேண்டியதில்லை. அகில இந்திய போர்டு நிர்ணயம் செய்து முடிவு எடுத்து “automation without tears” என்ற முறையை கையாள்வது தவிர, வேறு இருக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சிறு சிறு தவறுகள் எந்த வகையிலும் இல்லாத முறையில் மின்சார போர்டு இயங்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ செட்டியார்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து கிறீது பேச விரும்புகிறேன். இந்த மின்சார போர்டு மற்ற மாநிலங்கள் பொருமைப்படுகிற அளவுக்கு நம்முடைய பெருமையை வளர்த்து இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒரு முகமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள் அதையே திரும்பவும் பேசவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆனால் கனம் உறுப்பினர் ஹான்டே போன்றவர்கள் குறை சொல்கிறபொழுது எனக்கு மனதில் ஒன்று தோன்றியது. அவர் பட்டணத்தில் இருப்பதால் அப்படி சொல்லியிருக்கிறார். அவர் இன்மை மிக்கவர். சமூகத்தொண்டில் ஆர்வம் உள்ளவர். குணமும் நாடி, குற்றமும் நாடி, என்று சொல்கிறபடி குணத்தை நாடாமல் குற்றத்தையே அதிகமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். அது அவர்களுடைய குறை அல்ல. அவர் என்னைப் போன்ற கிராமத்தில் இருந்தால் இருளடைந்த கிராமங்கள் எல்லாம் மின்சாரத்தால் வளர்ச்சி பெற்று ஒளி பெற்று திகழ்வதைக் கண்டிருக்க முடியும். பட்டணத்தில் இருந்ததால் அதில் அவர் கவனம் செலுத்தாததற்கு நாம் வருத்தப்படவேண்டியதில்லை. ஆகையால் மின்சாரத் துறை இந்த மாநிலத்தில் செய்திருக்கும் வேலை இன்னும் குந்தா முதலிய இடங்களில் பார்த்த பொழுது உலகம் முழுவதும் சுற்றிவரும் ஆசியாக் கண்டத்தில் இதுபோன்ற நிர்ந்தானை மின்சாரம் இல்லை. என்று சொல்கிறார்கள். ஏழு மைல், 12 மைல் என்று மலையைக் குடைந்து இருக்கிறார்கள் என்றால் மற்ற இடங்களில் எப்படி என்று தெரியாது. இப்போதெல்லாம் மின்சாரத் துறை அரும் பெரும் சாதனையை ஆற்றியிருக்கிறது. அதற்காக நாம் பாராட்ட வேண்டும். பெருமைப்படவேண்டும். அதே சமயத்தில் இப்போது பேசிய அனுபவம் மிகுந்த பெரியவர் சொன்னார். கடந்த எட்டு மாதங்களில் தொடர்ந்து இதுபோன்ற மின்சார வேட்டு என்றும் இருந்தது இல்லை என்று. இன்னும் மின்சார குறைப்பு வருமோ என்று எதிர் பார்த்து இருந்ததாகவும் நேற்றுப் பேசியவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படியிருந்தாலும் திறமைக்கே போர்டார் கட்டுப் பாடு அதிகம் இல்லாமல் விடாபிழைக்க காரணமாக நிர்வாகித்ததற்கு உள்படியே அவர்களைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும். குறைந்த மின்சாரக் கட்டி கொடுத்து தண்ணீர் இறைக்கும் பம்பு செட்டு

[திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்] [3rd August 1966]

கள் நிலை பற்றி இனிமையும் எளிமையும் நிறைந்த முறையில் கவர்ச்
சியாகப் பேசினார்கள். அது அவர்கள் வளர்ச்சியின் பயனாக இருக்க
லாம். முயற்சியின் பயனாகவும் இருக்கலாம். அவர்களுடைய பேச்சில்
மின்சார பொறிகள் தீய்த்து போகின்றன என்று சொன்னார்கள்.
எங்கள் பகுதியில் முதலாவதாக பல நீர் இறைப்பு இயந்திரங்கள்
தீய்த்து போயின. இந்த ஆண்டு அப்படி ஏற்படவில்லை. அங்குள்ள
மின்சாரத்தைக் கட்டுப் படுத்தும் அலுவலர்களும் விவசாயிகளும்
அதில் பழக்கப்பட்டபிறகு நீர் இறைக்கும் மின்சாரப் பொறி
தீய்த்துபோயிற்று என்று குற்றச்சாட்டு அந்தப் பகுதியில் இல்லை.
இருந்தாலும் சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். புதிதாக
விண்ணப்பம் செய்கிறவர்கள் நீண்ட நாட்களாகக் காத்திருந்தும்
கிடைக்கவில்லை என்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் நானும்
ஒருவன்தான். ஜனநாயகத்தில் அது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று
என்பது என கருத்து. நான் கொஞ்சம் சக்தியுள்ளவனாக இருந்
தால் அமைச்சரைப் பார்த்து ஒரு காரியம் செய்தால்தான் அது
ஆகிறது என்று சொல்லும்போது ஒரு முறை அப்படி செய்தபிறகு
அங்குள்ள அதிகாரிகள் அவர்களுக்குச் செய்தது மற்றவற்றிற்கும்
ஆகட்டும் என்று பல இடங்களில் சொல்கிறார்கள். அது
இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு போர்டாரிடம் இல்லை.
இங்கே கீழ்சபை மேல் சபை அங்கத்தினர்களாகிற நாம் மனம்
வைத்தால் தனிப்பட்டவர்களுக்கு சிபாரிசுக்கு செல்வதில்லை என்ற
முடிவு எடுத்துக்கொண்டால் முன்னால் வருகிறவர்களுக்குப்
பின்னாலும் பின்னால் வருகிறவர்களுக்கு முன்னாலும் கிடைக்கும்
முறையை தடுக்க முடியும். அது அரசாங்கத்தின் கையில் இல்லை.
கீழ்மேல் சபை அங்கத்தினர்கள் கையில்லாதான் அது இருக்கிறது.
அதைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்களைக்
கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார போர்டு சேர்மன் அவர்கள் கீழ்
நிலையில் உள்ளவர்களிடம் கடுமையாக நடந்துகொள்கிறார்கள்
என்று கனம் உறுப்பினர் ஹாண்டே பேசியதாக அறிகிறேன்.
ஆனால் என்னுடைய கருத்து அதற்கு மாறுப்பட்டது. கீழ்நிலையில்
உள்ளவர்களிடத்தில் இன்னும் கடுமையாக இருக்கவேண்டும்.
எங்கள் ஊரில் மாலை 6-30 மணிக்கு தெருவிளக்கு ஏற்ற வேண்டும்.
ஒரு சமயம் 7 மணியாகியும் ஏற்றப்படவில்லை. அந்த ஊர் மணியாக்
காரர் ஒரு ஆளை அனுப்பி விசை போடுகிறவரை அழைத்து வரச்
சொல்லி 'ஏன் இன்னும் விசை போடவில்லை' என்று கேட்டதற்கு
'எனக்கு எப்போது சௌகரியமோ அப்போதுதான் போடுவேன்;
நீங்கள் எங்கே வேண்டுமானாலும் போய் சொல்லிக்கொள்ளுங்கள்'
என்று பொறுப்பில்லாமல் பேசினார். அதற்கு அவர், 'நான்
எங்கும் போய் சொல்லமாட்டேன்; உன்னை இந்த கம்பத்தில்
கட்டிப்போடுவேன்; இன்னும் பேசினால் செம்மையாக கொடுப்
பேன்; நீ வேண்டுமானால் பிறகு எங்கும் போய் சொல்லிக்
கொள்ள வேண்டும் என்றார்.' அதற்கு பிறகு அங்கே இப்போது
சரியாக 6 மணிக்கே விளக்கு எரிகிறது.

3rd August 1966] [திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார்]

கீழே இருக்கின்ற சாதாரண உத்தியோகஸ்தர்களின் குறை
என்று மேம்பர்கள் குறிப்பிடக் கூடாது. அந்தக் குறையைத்
தவிர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளு
கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே அரசாங்கம் விவசாயம் பண்ணு
கிறவர்களுக்கு அதிகமாக பம்பு செட் கடன் கொடுக்க வேண்டும்.
பம்பு செட் கடன் கொடுக்கிறபோது மின்சாரத் துறையிலே
இருந்து ஒரு ஒப்புதல் 'அவர்களுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கிறோம்
என்று குப்பிரண்டென்டிங் என்ஜினியர் தர வேண்டும்' என்று
சொல்கிறார்கள். உங்களுடைய Assistant Engineer இடம்
இருந்து சையெழுத்து வாங்கி வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.
அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு மாற்று வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டும்
என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த வாஷு செலவைப் பாராட்டிப்
பெச்சை முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். வி. நடராசன் : மதிப்புக்குரிய அவைத் தலைவர்
அவர்களே, 1966-67 ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான்
சில கருத்துகளைக் கூற விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள்
இங்கே நம் முன் வைத்து இருக்கின்ற இந்த அறிக்கையைப்
படித்தால் மார்கழி மாதங்களில் அதிகாலையில் கேட்கும் நல்ல
ஒலி போல சர்க்கார் தங்கள் அறிக்கையில் இதோ வா இருக்கிறது
அந்த திட்டங்கள் இதோ வரவிருக்கிறது இந்தத் திட்டம் என்று
அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த வாக்கியங்கள் எல்லாம்
முன்பே நாம் மிக ஆவலாக இருந்து கேட்டுக் கேட்டு பெரிய
மாதற்றத்திற்கு அளாகி இருக்கிறோம் என்பதை நான் குறிப்பிட
விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடி அனல் மின்சார திட்டம், ஒகேனகல்
திட்டம் வரப்போகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.
தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரத் திட்டம் கடந்த மூன்று ஆண்டு
களாக வருகிறது என்று சொல்லி, அதைத் துவக்கப் போகிறோம்
என்று சொல்லி, கடைசியில் இப்போது 1968-69-ல் அது நிறை
வேறும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். நான் இங்கே சொல்
லும்போது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் தவறாகக் கருதக்
கூடாது. அமைச்சர்களைப் பற்றி தனிப்பட்ட முறையில் சொல்வ
தாகக் கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. ஆளும் வரிசையில் இருக்கிற
அமைச்சர்களுடைய பெருமையை குறைத்துக் கூறவில்லை. ஆனால்
மத்திய சர்க்காரிடத்திலே நம்முடைய மாநிலத்திற்கு வேண்டிய
முக்கிய உதவிகள், அல்லது நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அந்த
திட்டத்துக்கான நிதி உதவிகள் ஆகியவற்றை பெறுவதில் மத்திய
அரசை வற்புறுத்துவதில் நம் அமைச்சர்கள் ஏன் பின்தங்கி இருக்
கிறார்கள் என்ற ஸ்யப்பாடு ஏற்படுகிறது. நான் பத்திரிகையில்
பார்க்கிறேன். ஆந்திர மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் நமது
மாநிலத்தில் உருக்காலை திட்டத்திற்காக ஒரு மத்திய சர்க்கார்
அமைச்சரை முன் வைத்துக்கொண்டு 'இதை நிறைவேற்றப்
போகிறீர்களா அல்லது பெரிய போராட்டம் நடத்தட்டுமா'
என்று எவ்வளவு துணிவோடு சொல்கிறார். நம் மாநில சர்க்கார்
இந்த அனல் மின்சாரத் திட்டம் போன்ற முக்கியமான பிரச்சனைகளை
நிறைவேற்றுவதற்கு மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தக் கூடாது

[திரு. என். வி. நடராசன்] [3rd August 1966]

என்று வலியுறுத்த அல்லது அதற்கு ஏன் துணிவு இல்லை என்று தாழ்மையோடு கேட்கிறேன். இதைப் போல சென்றுகொண்டு இருந்தால் எப்போது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியும் என்று அமைச்சர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா? அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சரியான காலத்தில் மழை பெய்யாததில் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. அந்த நிலைமை நமக்கு நன்றாக நன்றாக ஒரு எச்சரிக்கை செய்வது போல தெரிந்து இருந்தும், அதற்குப் பதிலாக அளவு மின்சாரத் திட்டம் நிறைவேற்றுவதில் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஏதோ எதிர்பார்த்த அளவில் பருவ மழை பெய்யவில்லை என்று சர்க்கார் சொல்வது ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லை. அப்படி 2, 3 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கடமையை நிறைவேற்றத் தவறி விட்டார்கள். கனம் உறுப்பினர் சங்கரலிங்கம் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஏன் மழை பெய்யவில்லை என்று ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தீர்களா என்று. பெரும் காடுகளிலுள்ள மாங்களை வெட்டுவதும் மழை காலகாலத்தில் பெய்யாததற்குக் காரணம் என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பெரிய ஆராய்ச்சி தேவை இல்லை. நீலகிரி போன்ற இடங்களில் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் உள்ள காடுகளில் மாங்களை வெட்டி விடுத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மழை பெய்யவில்லை என்று நிபுணர்கள் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். நமது மாநில சர்க்கார், எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்களும், நிபுணர்களும் சொல்வதை கேட்க மாட்டார்கள். அவர்களும் சொந்தமாகச் சிந்தித்து செய்ய மாட்டார்கள். சர்க்காருக்கு அது ஒரு பழக்கமாகப் போய்விட்டது. இப்படி கவனக் குறைவால் இந்த நிலைமை நமக்கு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. மற்ற வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

கல்பாக்கம் அணு மின்சாரத் திட்டம் பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறப்பட்டது. அது நிறைவேறும் என்று இதே மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு உறுதி கூறினார்கள் சர்க்கார் சார்பில். இங்கே மத்திய அமைச்சர் ஒருவர் வந்தார். சந்தேகக் குறி எழுப்பி விட்டுச் சென்று விட்டார். கல்பாக்கம் திட்டம் இன்று கிடைக்குமோ, கிடைக்காதோ என்று சந்தேகப்படுகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் பேசுவதை பொருள் படுத்த வேண்டாம், நம் சர்க்கார் நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை தருகிறார்களா என்றால் இல்லை. பேசாமல் இருக்கிறார்கள். எதற்கு எதற்கோ துணிவு வருகிறது. சட்டத்தை திருத்துவதற்கு துணிவு வருகிறது. இது போன்ற முக்கிய திட்டங்களை செய்வதற்கு மத்திய சர்க்காரை அணுகத் துணிவு இல்லை என்பதைக் கண்டு பரிதாபப்படுகிறோம்.

மதிப்புக்குரிய டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் சில குறைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கனம் உறுப்பினர், பொன்னுசாமி செட்டியார் பேசும்போது ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். கோயமுத்தூரிலே மின்சக்தி வெட்டு காரணமாக தொழில்கள் எவ்வளவு பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் எத்தனை தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது, எவ்வளவு விபரீத விளைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதைச் சர்க்கார்

3rd August 1966] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோவை பெரும் ஆலைகள் நிரம்பிய பகுதி ஆண்டு தோறும் மின்சார வெட்டு ஏற்படாத அளவு எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டாமா? மின்சார வெட்டினால் இந்த சிக்கல்கள் மட்டுமல்ல, அதன் காரணமாக பெரும் போராட்டங்கள், விபரீதங்கள் ஏற்பட்டு அமைதிக்குறைவு ஏற்படுகின்றது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் மின்சாரகுறைப்பு கள் அல்லது வெட்டுகள் ஏற்படாத அளவு எதிர் காலத்திலேயாகி லும் நம் சர்க்கார் கண்காணிப்போடு இருக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் மின்சார சப்ளை பெறுவதற்கான விண்ணப்பத் தாள்களில் தாசில்தார் கையெழுத்துப் பெற வேண்டுமென்ற முறை இருப்பதாக அறிகிறேன். தாசில்தாரைத் தேடிச் சென்று பிடித்து எழை விவசாயி கையெழுத்து பெறுவதற்கு காலதாமதம் ஏற்படு கிறது என்று விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தெரிவித்து இருக் கிறார்கள். நான் சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்வேன். அந்தந்த கிராமங்களில் உள்ள முன்சிப் அல்லது கர்னம் போன்றவர்களிடம் விண்ணப்பத்தாள்களில் கையெழுத்து பெற்றால் போதும் என்று விதி முறைகளில் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல், இப்போதுள்ள விதி முறையில் உடனடியாக மின் சாரம் சப்ளை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை எனவே அந்த விதி முறைகளைத் திருத்தி வினாவில் மின்சக்தியை விவசாயிகள் பெறச் செய்யவேண்டும். அதைத் தளர்த்தினால் விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இந்த மாநிலத்தில் மின்சார உற்பத்தி, மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிகமாக இருக்கிறது என்று சில உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். 5-00 p.m. நான் அதை மறுக்கவில்லை. அதேபோல் போர்ட் தலைவர் திறமை யைப்பற்றி சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் கூட நம்முடைய மாநிலத்துடைய மின்சக்தி போர்டின் தலைவ ருடைய திறமையைப் பாராட்டிப் பேசுவதில் பெருமைப் படு கிறோம். அந்த திறமை முழு அளவுக்கு மக்களுக்குப் பயன் பட வேண்டும். அப்படியானால் இந்த திறமையைத் திரவாகப் பணி கள் எல்லாம் ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டும். ஒன்று சொல்வேன். சென்னையிலே சைனா பஜார் பஸ் நிலையத்தில் ஒரு பெரிய ஓட்டல் இருக்கிறது. அந்த ஓட்டலில் சாதாரண விளக்குகளுக்கு ஒரு மீட்டர், ஓட்டலுக்கு வேண்டிய காப்பித்தாள் போன்றவை செய்வ தற்கு என்று ஒரு மீட்டர். ஆக 2 மீட்டர்கள் இருக்கின்றன. மீட்டருக்குரிய கட்டணத்தைக் குறிப்பிட்டு பட்டியல் அனுப்பிய போது விளக்குக்குரிய கட்டணத்தை காப்பித்தாள் செய்யும் மீட்டருக்கும் காப்பித்தாள் செய்யும் மீட்டரை விளக்குக்கும் மாற்றி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஓட்டல் முதலாளி அந்த பில்லை மின்சார போர்டு நிர்வாகத்திடம் கொண்டு போய் தவறாகப் போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று விளக்கினார்கள். அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. 'நீங்கள் 6 நாளைக்குள் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும்; இல்லை என்றால் உங்கள் மீது வழக்குத் தொடுப்போம்' என்று பயமுறுத்தி நோட்டீஸ் அனுப்பினார்கள். நோட்டீஸ் ஒழுங்காக நவணப்படி அனுப்பினார்களா என்றால்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [3rd August 1966]

இல்லை. பிறகு அவர்கள் மறுபடியும் போய் மின்சார போர்டு நிர்வாகிகளிடம் விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அந்தச் சமயத்திலும் ஓட்டல்காரரின் வேண்டுகோளை விளக்கத்தை எற்கவில்லை. இப்போது அது வழக்காக உருவெடுத்திருக்கிறது. நிதி மன்றத்தில் இருப்பதால் மேலும் சொல்வதற்கில்லை. போம்பூரில் ஒரு இடத்தில் 38 ரூபாய் பில் போட்டு அனுப்பியிருந்தார்கள். 8 ரூபாய்தான் செலுத்தவேண்டும். 30 ரூபாய் செலுத்திவிட்டோம் என்று சொன்னாலும் 38 ரூபாய் இப்போது கட்டுகிறீர்களா; இல்லா விட்டால் மின்சார தொடர்பை துண்டிப்போம் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். பிறகு மின்சாரக் கட்டணம் வசூலிக்கும் அலுவலகத்தில் போய் பார்த்தால் 30 ரூபாய் வரவில் இருக்கிறது. 8 ரூபாய்தான் கட்ட வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு திறமை பெற்ற நிறுவனத்தில் பொறுப்பில்லாத சிலர் இப்படி நடப்பதால் மக்களுக்கு இந்த நிறுவனத்தின் மீது வெறுப்பு வளருகிறது. குறித்த காலத்தில் கட்டணம் கட்டிவிட்டாலும் சில சமயம் மின்சார சப்ளை துண்டித்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அன்றுதான் அந்த எச்சரிக்கை வந்திருக்கும். உடனே பணம் கட்டுவதற்குப் போயிருப்பார்கள். பணம் கட்டுவதற்குப் போயிருக்கிறார்கள், உடனே லைசென்சு வந்துவிடும் என்று எடுத்துச் சொன்னாலும் காத்திருப்பதில்லை. துண்டித்துவிட்டுப் போய்விடு கிறார்கள். இதனால் பணம் உடனே கட்டியும்கூட 5 ரூபாய் அபராதம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அபராதத்தைக் கட்டினாலும் விளக்கு எரிய உடனே தொடர்பு தரப்படுகிறதா என்றால் அதற்குப் பத்து முறை போய் கெஞ்ச வேண்டும். இந்த நிலைமை சென்னையில் அதிகமாக வளர்ந்து வருகிறது. நானும் அதை அனுபவித்து இருக்கிறேன். அபராதம் 5 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அதைப் போடுவதில் ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால் ஏழை மக்களை இந்த 5 ரூபாய் எவ்வளவு பாதிக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். மின்சாரத்தை துண்டித்துவிட்ட பிறகு மீண்டும் டிபாக்ட் மூன்று மடங்கு கட்டவேண்டும் 30 ரூபாய் டெபாக்ட் என்றால் அதைப்போல மூன்று மடங்கு கட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அந்த விதி முறையையும் தளர்த்த வேண்டும். எங்கு பார்த்தாலும் விளக்கு எரிகிறது. கிராமப்புறங்களில் ஒளி வீசுகிறது என்று சொல்லும் நேரத்தில் அதைப் பெறுவதற்கு மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு பணம் தரவேண்டி யிருக்கிறது என்பதையும் கட்டிக்காட்ட வேண்டுகிறேன். எனவே மின்சாரப் பெறுவதில் கடினமான விதி முறைகள் இல்லாதவாறு சர்க்கார் திட்டவட்டமான முறைகளை வகுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தனியார் நிறுவனங்கள் என்று ஏறத்தாழ எட்டு நிறுவனங்கள் இருப்பதாக அறிகிறேன். சர்க்கார் நிறுவனமாக அவற்றை மாற்ற வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. தனியார் நிறுவனங்களாக உள்ள எட்டு கம்பெனிகளையும் சர்க்காரே மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று மீண்டும் இந்த மன்றத்தில் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். தனியார் துறைக்கும் சர்க்கார் துறைக்கும் எப்போதுமே தொடர்பு சரியாக

[திரு. என். வி. நடராசன்] [3rd August 1966]

இருப்பதில்லை. ஆகையால் இந்த நிறுவனம் சர்க்கார் துறையில் தான் இருக்கவேண்டுமே தவிர தனியார் துறையில் இருக்கக் கூடாது. நமது கனம் உறுப்பினர் பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள், தூத்துக்குடியில் 250 மெகவாட்டா அல்லது 100 மெகவாட்டா என்று நமக்குள் பெரிய ஆராய்ச்சியாக இருக்கிறது என்று, 250 என்பதை நாமே ஏன் 100 என்று குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 250 என்று சந்தம் போட்டாலும் 100 கூட வராது. 100 என்றால் அது எவ்வளவு வருமோ? ஆகையால் 250 என்று வைத்தால்தான் டில்லி தர்பாரிவிருந்து ஏதாவது கிடைக்கும். இந்த சர்க்கார் ஏழை மக்களுக்கு நல்ல காரியங் களைச் செய்வதில் தயக்கப்பட்டுக்கொண்டு டில்லி சர்க்காரிடத்தில் நல்ல பெயர் எடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. 250 மெகவாட் தான் வேண்டும் என்று கூறி அதை நிறைவேற்றத்தான் வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். ஏழை மக்கள் சர்க்கார் பக்கத்தில் நிற்பார்களே தவிர எதிர்க்கப் போவதில்லை. 250 என்பதில் மாற்றம் இருக்கக்கூடாது. அது மட்டுமல்ல, காலஞ்சென்ற இந்திய பிரதமர் லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் இரண்டு வாக்கியங்களை இரண்டு சண்டைப் போல எப்போதும் எடுத்துச் சொல்லி வந்தார்கள். 'ஜெய் கிசான், ஜெய் ஜவான்' என்பதுதான் அது. நாட்டில் விவசாய துறையில் உணவு உற்பத்தியில் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அத்துறையில் உற்பத்தி அதிகமாகுவதற்கு மற்ற துறையின் செலவுகளை வேண்டுமானால் குறைத்துக்கொண்டு விவசாயத் துறைக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிச் சென்றார்கள். லால்பகதூரின் உறுதிக்காவது மதிப்பு அளிக்கும் வகையில் விவசாயத் துறைக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். மின்சாரக் கட்டணத்தை விவசாயத் துறைக்கு குறைத்தோம் என்ற வரத்தை நானாய நினைம் அமைச்சர் பதிலில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைப்பதினால் ஏற்படும் உற்சாகத்தினால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களும் உணந்து இருப்பார்கள். ஆகவே, அதைக் குறைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாணய மதிப்புக் குறைப்பு பற்றி இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்க உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பிரச்சனைக்குரியது. ஆனால் நமது சர்க்கார் நாணய மதிப்புக் குறைப்பு தங்களை எப்படி பாதிக்கிறது என்பதை மின்சாரத் துறையில் ரொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது நாணய மதிப்புக் குறைப்பினால் சாமான்களின் விலை அதிகரித்துவிட்டதால் செலவு அதிகமாகும் என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைக் காரணம் காட்டி இப்போது இருக்கும் கட்டணத்தை தயவு செய்து உயர்த்தாதீர்கள் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டும். நிர்வாகத் துறையில் உள்ள குறைகளைப் பற்றிக் கூறினார்கள். கனம் உறுப்பினர் தாமோதரன் அவர்கள் பேசியபோது கூட தொழில் துறையில்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [3rd August 1966]

உள்ள நிலைமையை எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் சொல்லுவதைத் தவறாகக் கருதக் கூடாது. தொழில் துறையில் உள்ளவர்களுக்கு வேண்டும் என்றால் கொஞ்சம் கட்டணத்தைக் கூட்டுங்கள். அவர்கள் தொழிலில் லாபம் பெறுகிறார்கள். ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஓரளவாகிலும் வசதி செய்து தருங்கள். பணக்காரர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் வரியை சுமக்கலாம். அப்படி கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் கனம் பொன்னுசாமி செட்டியார் போன்றவர்களுக்கு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதி ஏற்கனவே அமைந்து இருக்கிறது. ஏழை தொழிலாளிகளின் வீட்டில் அப்படி இல்லை. அடுப்பில் பூனைதான் தூங்கும். அதைப் பார்க்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தை தொழில் துறையில், உள்ள பெரும் வணிகர்களுக்கு அவசியப்பட்டால் கூட்டி ஏழைகளுக்கு கட்டணத்தை குறைக்க வேண்டும். கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்களுக்குப் பதிலாக இந்த மன்றத்தில் இந்த அறிக்கையை நம் முன் வைத்த கனம் திரு. இராமைய்யா அவர்களை மீண்டும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் கேட்ட வரத்தை நானே தினம் தர வேண்டும் என்று சொல்லி, இந்த மின்சார போர்டு சிறந்த ஒரு தலைவரைக் கொண்டு பணியாற்றி வருவதைக் கண்டு பாராட்டுகிறேன். இன்னும் நல்ல முறையில் அந்த நிறுவனம் திறமையாக நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அதில் உள்ள குறைகளைக் கூறினேன் என்பதைச் சொல்லி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மின்சார போர்டு விவாதத்தைப் பொருத்த வரையில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இதே மின்சார போர்டு விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்துப் பேசியபோது நமது மதிப்பிற்குரிய கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அன்று சொல்லியது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. மேட்டூர் டன்னல் ஸ்கீம், நெய்வேலி ஸ்கீம், ஆகியவை இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள் இயங்க முற்பட்டால் அத்துடன் வேறு சில திட்டங்களும் அமல் படுத்தப்படுமேயானால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வருடா வருடம் நாம் அனுபவித்து வரும் மின்சாரக் கட்டுப்பாடு ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் இராத நிலையே ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று கூறினார்கள், சுமார் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு. தட்டுப்பாடு இரண்டு ஆண்டு களுக்கு பிறகு இருக்காது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் தட்டுப்பாடே இல்லாமல் போகும் என்று குறிவைத்து பேசிய ஆண்டு மூன்றாவது ஆண்டு. அதாவது கடந்து போன ஆண்டு. நடை முறையிலே அவர்கள் சொல்லியது ஒன்று: நடந்தது நேர் மாற்றமாக இருக்கிறது. நல்ல எண்ணத்துடன் தான் சொன்னார்கள். எப்பொழுதும் நமக்கு ஐந்து மாதங்களுக்கு மேல் கட்டுப்பாடு இருக்காது. அவர் எந்த ஆண்டு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்கும் என்று சொன்னாரோ அது இந்த ஆண்டு. ஒன்பது, பத்து மாதங்களுக்குக் கட்டுப்பாடு இருக்கும் நிலையை அனுபவத்தில் பார்த்தோம். அதற்கு என்ன காரணம் என்று பல அங்கத்தினர்கள் பல வகைகளில் சொன்னார்கள். சிலர் கட்டுப்பாட்டுகளுக்குக் காரணம்

3rd August 1966] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

மழையின் தவறே என்ற சந்தேகத்தை சொன்னார்கள். ஆனால் இயற்கை ஒத்துழைப்பு இல்லை; அதனால்தான் மழை பெய்யவில்லை என்ற காரணம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு பேசினர். சிலர் மட்டும் காடுகள் வெட்டப்பட்டதும் காரணம் என்று சேர்த்து சொன்னார்கள். காடு வெட்டியதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம், என்ற சந்தேகத்துடன் பேசினார்களே தவிர, இயற்கை ஒத்துழைக்கவில்லை என்பதில் யாரும் சந்தேகத்துடன் பேசவில்லை. இயற்கை ஒத்துழைக்கவில்லை என்றால் என்ன பொருள் என்பதை ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இதே விவாதத்தில் பேசியபோது நான் சில கருத்துக்களைச் சொன்னேன். நான் சொன்ன கருத்துக்களின் பேரிலும், கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களின் பேரிலும் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்ற குறிப்பு ஒன்று வெளியிடப்பட்டு இருக்கின்றது. நான் வணக்கஸ்தலங்கள், கோவில்கள், பள்ளிவாசல்கள், சர்ச்சுகள் ஆகியவைகளுக்கு நிர்ணயிக்கப்படும் மின்சாரக் கட்டணத்தை குறைவாக நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தேன். அந்தக் கருத்தை இந்த அறிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை இருப்பதாக குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். சொல்லப்பட்டு இருக்கும் காரணம் இந்த நிறுவனம் "No loss, No gain" என்ற அடிப்படையில் இயங்கப் படுகிறது. ஒரு துறையினருக்குமட்டும் சலுகை கொடுத்து விட்டால் அதனுடைய நஷ்டம் அடுத்த துறையினர் மீது சுமத்தப்படும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே அதைக் கேட்பதில் நியாயம் இல்லை, வாய்ப்பு இல்லை. வசதி இல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மின்சார உற்பத்தி செலவு யார் யார் செலவு செய்தாலும் ஒரே அடிப்படையில்தான் அமைகிறது. ஆனால் செலவு செய்கிறவர்களைப் பொருத்து நிர்ணயிக்கப்படும் கட்டணம் மாறுகிறது. வீடுகளுக்கு ஒரு கட்டணம். இன்டஸ்ட்ரீஸ் மெஷினிகளுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் அதே கரண்டுக்கு வீடுகளுக்கு விதிக்கப்படும் கட்டணத்தைவிட குறைவாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் ஹோட்டல்கள், கடைகளுக்கு யூனிட் கட்டணம் செலுத்தும்போது வீடுகளுக்கு உள்ள கட்டணத்தைவிட கூடுதலாக நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. உற்பத்தி செலவு அதே விதிதம். செலவில் மாறுபடுகிறது. ஒருவர் பாரத்தை மற்றவரிடம் சுமத்தித்தானே இந்த நிறுவனம் இயங்குகிறது. அப்படி நடைமுறையில் இருக்கும்போது வணக்கஸ்தலங்களுக்கு சலுகை கொடுத்தால் மற்றவர்கள் மீது பாரத்தை சுமத்துவது ஆகும் "No loss, No gain" என்ற கொள்கைக்கு மாறாக அமையும் என்ற வாதம் சரியாக இல்லை என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்; எந்த வருஷமும் இல்லாமல் கனம் அங்கத்தினர் எஸ். ஆர். பொன்னுசாமி செட்டியார் அவர்கள் சொன்னபடி தமிழ் நாட்டிலே ரெக்கார்டு உற்பத்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஒன்பது மாதம் கட்டுப்பாடு

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [3rd August 1966]

இருந்தது. எப்போதும் இல்லாத அளவு இந்த வருடம் இவ்வளவு நீண்ட காலம் கட்டுப்பாடு செய்கிற அளவுக்கு இயற்கை ஒத்துழைக்கவில்லை என்றால் அது என்ன காரணம்? ஒருக்கால் நான் சொன்னதை ஏற்று இருந்தால் இயற்கை ஒத்துழைத்து இருக்குமோ என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

(Sri M. Rajah Iyer, Vice-Chairman, in the Chair.)

ஆகையால் நான் மறுபடியும் வணக்க ஸ்தலங்களுக்கு கொஞ்சம் சலுகையான கட்டணம் நிர்ணயிக்கப்படவேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மீண்டும் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹோக்கனக்கல் திட்டத்தைப்பற்றி சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். சுமார் நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பு ஹோக்கனக்கல் திட்டம் அமுல்படுத்தப் போவதாகப் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு வருஷமும் நான் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். நான்கு வருஷம் சென்றும் கூட அந்த ஆரம்ப நிலையிலேயே அது இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஹோக்கனக்கல் திட்டம் பொறுத்தவரையில் 55 கோடி ரூபாய்கள் அதற்காக ஒதுக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் அது செயல்பட முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் இண்டர் ஸ்டேட் ஸ்கீம் என்று சொல்வதால் வேறு மாகாணம் அதில் ஒத்துழைக்கவில்லை. அது சில சிக்கல்களை உருவாக்குகிறது. நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சில நிபந்தனைகளை அவர்கள் விதிக்கிறார்கள். திட்டம் அதனால் நீடித்துக் கொண்டே வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த சூழ்நிலையைப் பார்க்கும்போது ஹோக்கனக்கல் திட்டம் பொருத்த வரையில் நான் திட்டவாட்டமான அபிப்பிராயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டத்தை நம் பொறுப்பில் செயல்படுத்த முற்படுவது விரும்பத் தக்கதல்ல. அந்தத் திட்டத்தை எந்த இடத்தில் நாம் உருவாக்க நினைக்கிறோமோ அந்த இடம் நம் மாகாணத்திற்கு எல்லையில் இருந்தாலும் நம் மாகாணத்திற்குள் இல்லை. மைசூர் மாகாணத்திற்கு உட்பட்ட எல்லையில் தான் அந்த இடம் இருக்கிறது. எடுத்தப் பிரச்சனைக்கு எல்லாம் ஒவ்வொரு மாகாணமும் தகராறு செய்கிறார்கள். ஆரம்பத்திலேயே தகராறுடன் ஆரம்பித்தால் அது எங்கே போய் முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. நம் பொறுப்பில் 55 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இதில் உற்பத்தியாகக் கூடிய மின்சாரம் 800 மெகாவாட் என்று சொல்லப்படுகிறது. 55 கோடி ரூபாயில் மைசூர் ஸ்டேட் எவ்வளவு கொடுக்கிறது என்பது இதுவரையில் இந்த சபைக்கு சொல்லப்படவில்லை. வருகிற 800 மெகாவாட் மின்சாரத்தில் மைசூர் ஸ்டேட்டுக்குக் கொடுக்கிற அளவு எவ்வளவு என்றும் சொல்லப்படவில்லை. இந்த நிலையையெல்லாம் பார்க்கும் போது அந்த இடத்தில் நாம் அமைப்பதற்கு முயற்சிப்பதைவிட இன்னும் 15 அல்லது 20 மைல் உள்ளே வந்து

5-20
p.m.

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : உள்ளே வந்தால் மேட்டுக்கு வரவேண்டியதுதான்.

3rd August 1966]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : இன்னும் உள்ளே வந்து அதை அமைப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அதை ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி அமைத்தால் 800 மெகாவாட் நமக்கு வராமல் போனாலும் 400 அல்லது 500 அளவுக்கு வரும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அப்படி அமைப்பதால் இந்த 55 கோடி கூட செலவாகாது. அதில் பாதியோ கால் பாகமோதான் செலவாகும். மிஞ்சியுள்ள தொகைக்கு சிறுசிறு மின்சார அமைப்புகளை அமைக்கலாம். மொத்தத்தில் அந்தத் தொகைக்கு 800 மெகாவாட் இல்லாவிட்டாலும் 600 அல்லது 700 மெகாவாட் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த வகையில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல உறுப்பினர்கள் ஒன்றை வலியுறுத்தினார்கள். குறிப்பாக அருமை நண்பர் பொன்னுசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் ஸ்கீம்கள் பற்றி சொன்னார்கள். இப்போது இயற்கையின் ஒத்துழைப்பு சரிவர இல்லாததால் அனல் மின்சார நிலையம் அமைக்க வற்புறுத்தப் படுவதாக பேசினார்கள். என்னைப் பொருத்தவரையில் இதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. திருச்சியில் பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிகல் பாய்லர் பிளாண்ட் நிறுவப்பட்டு வருகிறது. 20 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அது இன்னும் அதிக தொகை ஒதுக்கப்பட்டு 40 கோடியில் செலவாகுமென்று திட்டமிட்டு சுமார் 20 கோடிக்கு மேலும் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். நான் திருச்சியில் இருப்பதால் மற்றவர்களை விட அந்த சூழ்நிலை அதிகமாக அறிய வாய்ப்பிருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் சில இஞ்சினியர்களிடத்தில் நான் பேசும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்தத் திட்டம் நல்ல எண்ணத்தோடு துவக்கப்பட்ட திட்டம். ஆனால் எதிர்பார்த்த பலன் நமக்குத் திணுக்கப் போவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் அங்கே அங்குள்ளவர்களுக்குள் அங்கிருந்து நமக்கு மின்சார உற்பத்தி மிஷின் கிடைக்கப்போகிறது. ஆரம்ப நிலையில் கொஞ்சமாக

கனம் திரு. வி. ராமைய்யா : அங்கேயிருந்து மின்சாரம் கிடைக்குமென்று நிபுணர்கள் உங்கரிடத்தில் சொன்னார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அங்கு செயல்பட இரண்டு மூன்று வருஷமாகும். பூரணமாக இயங்குவதற்கு 10 வருஷமாகும். 10 வருஷத்திற்குப் பிறகு பூரணமாக இயங்க முற்பட்டுவிட்டால் அது அலுட் ஆஃப் டேட் ஆகிவிடும். உலக அளவிலேயே இந்தக் காணும்போது அங்கங்கு ஏற்பட்டுத்தப்பட்டுள்ள அடாமிக் Plant களைக் காண்கிறோம். பாய்லர் பிளாண்ட் பேசினால் அமைக்கும் இத்திட்டம் Out of date ஆகிவிடும். இவ்வளவு சிரமத்தையும் அடாமிக் சிஸ்டத்தில் அமைக்கும் முறையில் நாம் எடுத்துக்கொண்டால் அது நல்ல பலனுள்ளதாக அமையும் என்று வல்லுனர்கள் சொல்லியதை நான் கேட்டேன். அடாமிக் பிளாண்டைப் பொருத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் ஒரே ஒரு அட்டாமிக் பிளாண்ட் கல்பாக்கத்தில் அமைப்பதாகத் திட்டம்

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [3rd August 1966]

உருவாக்கப்பட்டது. மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது, பாராட்டத் தக்கது. அருமை நண்பர் நடராசன் அவர்கள் பேசினார்கள். அத்திட்டம் நடைமுறையில் துவக்கப்பட்டாலும் அமல் நடத்தப்படுமர் என்ற சந்தேகத்தோடு மத்திய அமைச்சர்கள் பேசும் நிலையில் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அடாமிக் பிளாண்ட்தான் வருங்காலத்தில் மிகவும் முன்னேற்றத்திற்கு வழியாக உள்ள ஒரு அமைப்பு. அதை வலியுறுத்தி ஆரம்பித்ததை நிறுத்தி விடாமல் செயல்படுத்த அமைச்சரவை முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வதுடன் மேற்கொண்டும் நம் மாகாணத்தில் சில அடாமிக் பிளாண்டுகளை மேலும் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்சார்ஜ் குறைப்பதைப்பற்றி நண்பர்கள் கனம் பொன்னுராமி செட்டியார் அவர்கள் பேசினார்கள். அறிக்கையில் நானய குறைப்பு காரணமாக சர்சார்ஜ் குறைக்கும் நிலையில் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பதாகக் சொன்னார்கள். இது மிகவும் வருந்தக்கூடிய நிலை. மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு அறிக்கையும் நானய மதிப்புக் குறைப்பினால் உள் நாட்டில் எந்த விளைவாகியும் ஏரூது என்ற உறுதி மொழிகள் சொல்லியவண்ணம் இருக்கும் நிலையில் அரசாங்கம் தன் பொறுப்பிலுள்ள இந்த நிறுவனத்தில் சர்சார்ஜைக் குறைக்கும் நிலை நானய மதிப்புக் குறைப்பினால் சாத்தியமல்ல என்று சொல்வது அவர்களுடைய வாதத்தைப் பொய்ப்பிப்பதாக அமைகிறது. அதில் கவனம் செலுத்தி சர்சார்ஜ் எடுக்க முற்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீட்டர் ரீடிங் வித்தியாசங்களைப் பொருத்து மிகவும் விளக்கமாக சொன்னார்கள். மற்றபடி இந்த ரீடிங் எடுப்பதில் தவறாக அங்கங்குள்ள வர்கள் எடுக்கிறார்கள் என்பதை நடைமுறையில் அறிவார்கள். ஒருவர் மீட்டர் ரீடிங் எடுக்கிறார் என்றால் அதன்மீது பில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்ற நடைமுறை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். ஒருவர் ரீடிங் எடுத்தால் மற்றொருவர் அதைச் செக் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பிறகு அதைப் பில்லில் போடக்கூடிய நிலையை உருவாக்கவேண்டும். அந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றினால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்ட கோளாறுகளை நிவர்த்திக்க வழி ஏற்படலாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

VICE-CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 71. Notification issued with G.O. Ms. No. 1359, Agriculture, dated 22nd April 1966 declaring the area of Andhiyur market to be notified market areas of the Andhiyur market for the purpose of the Madras Agricultural Produce Markets Act, 1959 in respect of

3rd August 1966]

cotton, groundnut, tobacco and turmeric. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]

* 72. Notification issued with G.O. Ms. No. 1513, Agriculture, dated 30th April 1966, directing that the Ramanathapuram Market Committee to establish regulated markets for the purchase and sale of cotton, groundnut, chillies, and cane jaggery at Watrap, Sivagangai, Manamadurai, and Thiruppuranam in Ramanathapuram district. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Madras Act XXIII of 1959).]

* 73. Notification issued by the Director of Rural Development in Roc. No. 20292/65-F-5, dated 29th March 1966, declaring that the provisions of the Madras District Municipalities Act, 1920 specified in the schedule shall be extended to and be in force in the entire area of the Sendamangalam Town Panchayat in Namakkal taluk of Salem district with effect from 1st May 1966. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 74. Notification issued with G.O. Ms. No. 752, Rural Development and Local Administration, dated 19th March 1966 making amendment to the Rules relating to illicit cutting of trees resting in Panchayats. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

† 75. Audit Report on the Annual Accounts of the Madras State Electricity Board for the year 1963-64 and balance-sheet as on 31st March 1964. [Laid on the Table of the House under section 69 (5) of the Electricity Supply Act, 1948 (Central Act LIV of 1948).]

* 76. Notification issued with G.O. Ms. No. 861, Local Administration, dated 28th March 1966 including within the jurisdiction of Tambaram Municipality the local areas specified in the schedule. [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 77. Notification issued with G.O. Ms. No. 1150, Rural Development and Local Administration, dated 4th May 1966 regarding the removal of Dr. T. P. Natesan, Chairman, Coonoor Municipal Council under section 40-A (12) of the Madras District Municipalities Act, 1920 [Laid on the Table of the House under section 304 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 78. Notification issued with G.O. Ms. No. 1440, Revenue, dated 28th April 1966 appointing the 1st June 1966 as the date on which the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 other than sections 1, 2, 4, 5, 7, 8, 56 (3), 59, 64, 73, 75 and 76 which have already come into

[3rd August 1966

force shall come into force in Naickanur inam estate, Thiruppattur taluk, North Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963).]

* 79. Notification issued with G.O.P. No. 2282, Revenue, dated 5th July 1966 reducing from 6½ per cent to 2½ per cent single point the rate of tax payable under item 41 in the First Schedule of the Madras General Sales Tax Act, 1959, in respect of sale of electrical goods by any dealer to Madras Government Departments and Indian Railways [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 9. Notification issued with G.O. Ms. No. 5885, Industries, Labour and Co-operation, dated 18th December 1965 making certain amendments to the Rules framed under the Madras Agriculturists' Relief Act, 1938, and the Madras Debtors Protection Act, 1934, extending the rules to the added territories.

* 10. Statement showing the action taken on the suggestions made by the Members of the Madras Legislature during the discussions on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board for the year 1965-66 (Tamil and English).

* 11. Speech of Sri V. Ramaiah, Minister for Food, initiating the discussions in the Madras Legislature on the Annual Financial Statement for 1966-67 and the Supplementary Financial Statement for 1965-66 of the Madras State Electricity Board (Tamil and English).

* 12. Answer to L.C.Q. No. 167.

* Laid on the table of the House on 2nd August 1966.

† Sent by messengers to all M.L.C.s on 30th July 1966.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 8th August 1966

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Evening Colleges in the Government Engineering Colleges

* 35 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to start Evening Colleges in the Government Engineering Colleges at Guindy and Coimbatore for the benefit of Engineering Diploma holders in service in order to enable them to acquire University Degree in Engineering; and

(b) if so the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The approval of the University of Madras is awaited.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, in view of the fact that the people who are to receive the degrees are Government servants, would the Government consider making the tuition fee free for them? Because the Government are going to be benefited by their education.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

Pay of Elementary School Teachers

* 36 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it has been ordered that the teachers of Elementary Schools of Kanyakumari district should get their pay from the Deputy Inspector of Schools since 1966, instead of disbursement of the salary by the headmasters till December, 1965; and

(b) the reasons for this change of procedure?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

[8th August 1966]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, 1966 ஜனவரி மாதம் ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அந்தப் பகுதித் தனிக் கையாளர்கள் மூலமாக ஊதியம் வா வேண்டுமென்ற உத்தரவு இருந்தது. அதன்படி மூன்று மாதம் தொல்லை இருந்தது. பிறகு அரசாங்கம் அதை மாற்றியிருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற முறையே நிரந்தரமாக கடைப்பிடிக்கப்படுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்போது அமுலில் இருக்கிற முறையே நிரந்தரமாக இருக்கும்.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Am I to understand, Sir, that the old Kanyakumari system is in vogue; 20 per cent being retained by the managements remitting 80 per cent into the Treasury?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That question does not arise.

Stipend for Teacher Training Course

* 37 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any stipend is paid to the persons undergoing teacher training during this academic year;

(b) the month in which this stipend was paid during last year;

(c) the reasons for the delay, if any, in the disbursement of stipend in this year; and

(d) whether any representations have been received in this regard?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) & (c) Particulars are awaited from the Director of Secondary Education.

(d) Yes.

Tamil Text Books

* 38 Q.—SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Tamil Text-books are not available so far in the Basic Training school at Aralvoimozhi;

(b) if so, the reasons for the non-supply of Tamil Text-books till the end of the year by the Government Press; and

(c) whether the Government are aware that the second year students of this school have not yet received the Tamil Text books even after their payment of the price in the previous year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (c) Particulars are awaited from the Commissioner for Government Examinations, Madras.

[8th August 1966]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, ஆதாரப் பயிற்சிப் பள்ளிப் பரீட்சை எழுதுகிற காலம் வரையில் அவர்களுக்குப் புத்தகம் வராத நிலை இருக்கிறது. அதனால் தேர்வு வருவதற்கு முன்னால் புத்தகம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் தெரிவித்தது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. அதுபற்றிய விவரம் சர்க்கார் பரீட்சை கமிஷனரிடமிருந்து கோரப்பட்டிருக்கிறது.

SRI G. KRISHNAMOORTHY. Sir, with regard to the publication of the text-books by the Government, is sufficient data in regard to the exact requirements gathered sufficiently in advance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir.

Hindi Pandits

* 39 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to recover the Special pay of Rs. 10 given to Grade II Hindi Pandits handling Higher Standards in Board High Schools; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Government do not have details in the matter. A report has been called for from the Director of Secondary Education. His report is awaited.

* 40 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any representations have been received from Hindi Pandits praying for First Grade scales of pay to such Hindi Pandits as are eligible according to the qualifications prescribed; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The matter is under examination.

Fatal accident at Singanallur

* 41 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) whether there was any fatal accident at Singanallur near Coimbatore in the first week of April 1966 involving an Electricity Board employee on duty;

(b) if so, the cause of the accident; and

(c) the compensation, if any, proposed to be given to the family of the deceased?

[18th August 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes. There was a fatal accident at Singanallur on 8th April 1966 to one Sri Rangasamy Gounder, an employee of the Electricity Board (Pykara System).

(b) The cause of the accident is reported to be that the individual while doing the clearing work touched the live portion of the bushings on the incoming side;

(c) A sum of Rs. 6,000 has been proposed by the Superintending Engineer, Pykara Electricity System, Coimbatore, as compensation, and sanction of the additional Chief Engineer for Electricity, Madras-2, to deposit the compensation amount, is awaited. The exact amount of compensation payable under the Workmen's Compensation Act, 1922, will however be finally settled by the Commissioner for Workmen's Compensation, Madras.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, in the case of such workers working on the live wires, do the Government get their lives insured by paying the premia themselves (the Government)? Are the lives of such workers working on live wires compulsorily insured at Government expenses?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have no information, Sir. But I do not think so.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: May I know, Sir, how this compensation is being decided? Is it on the basis of the income of the party or on the nature of the accident?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Perhaps both are taken into account. I do not have particulars with me.

DR. H. V. HANDE: Sir, have the Government taken steps to prevent such occurrences in future?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: It is not merely for the future. The Government have always been taking sufficient precautions about it.

Factory for making brooms, brushes, etc.

* 42 Q.—SRI M. RAJAH IYER: (on behalf of Sri J. Ponnuswamy Villavarayar): Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state whether there is any proposal to start a factory for making brooms, brushes for automatic sweeping machines, etc., out of the palm stalk available in the Tirunelveli District?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன்: (on behalf of the Hon. the Minister for Co-operation): இல்லை.

Zinc.

* 43 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from printers and block makers expressing their handicaps in block-making due to non-availability of zinc; and

[8th August 1966]

(b) if so, the action taken thereon or proposed to be taken thereon?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் (on behalf of the Hon. the Minister for Co-operation): (அ) அத்தகைய முறையீடு எதுவும் அரசாங்கத்துக்கு வரவில்லை. ஆயினும் அச்சிடுவோர், அச்சுக் கட்டை தயாரிப்போர் ஆகியோருக்குள்ள இடர்ப்பாடுகளை அரசாங்கம் நன்கு உணர்ந்துள்ளது.

(இ) அச்சிடுவோருக்கும் அச்சுக்கட்டை செய்வோருக்கும் வழவழப்பான துத்தநாகத் தகடுகள் தேவை. இதில் அவர் களுடைய இடர்ப்பாடுகளை நீக்கத் தொழில் வணிகத்துறை கீழ்க் கட்டட வகையில் தன்னால் இயற்றத்தக்க செய்து வருகின்றது—

(1) வழவழப்பான துத்தநாகத் தகடுகளைத் தயாரித்து வழங்குவதில் ஈடுபட்டுள்ள சில அளவுத் தொழில் பிரிவுகளுக்கு துத்தநாகம் வழங்குதல்;

(2) துத்தநாகத் தகடுகளை இறக்குமதி செய்வதற்கான விண்ணப்பங்களைச் சிபாரிசு செய்து அனுப்புதல்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: இதனால் மினாக் மேக்கிங் வேலை தடை படாமல் நடந்துகொண்டிருக்குமாறு அரசாங்கம் கவனித்துக் கொள்ளுமா?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன்: தடையில்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றதான் இந்த ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

DR. H. V. HANDE: Sir, are the Government aware of the fact that in the whole of last year, there was serious shortage of zinc?

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: No such information is with me.

Distress relief to fishermen

* 44 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether there is any provision for the award of distress relief to fishermen or their families consequent on serious or fatal accidents at sea while fishing; and

(b) if so, the details thereof?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன்: (அ) ஆம்.

(இ) மீனவர் குடும்பத்தில் பொருளிட்டி அக்குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவவர் ஒருவரேயிருந்து, அவரை இழக்க நேர்ந்தால், அத்தகைய ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ரூ. 50 வீதம் கருணைக் கொடை வழங்க மீனவத் துறை உதவி நெறியாளர்களுக்கு அறி காரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பொருளிட்டிக் குடும்பத்தைக்

[8th August 1966]

காப்பாற்றுபவர் ஒருவராக இருந்து அவர் ஓரளவு ஊன மடைந்தால் ரூ. 25 கருணைக்கொடையும், அவர் நிலையாகவே ஊனமடைந்தால் ரூ. 50 முழுக்கருணைக்கொடையும் வழங்கப் படுகின்றது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: தலைவர் அவர்களே, சமீபத்தில் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இரண்டு கால்களையும் இழந்த ஒரு மீனவருக்கு அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: இந்த கேள்வியில் அது எழவில்லை. இருந்தாலும் எனக்கு நினைவு இருக்கிற வகையில் சொல்கிறேன்; தனிச் சலுகை காட்டி கிட்டத்தட்ட அதிக பணம் வழங்கியிருக்கிறது என்று அறிகிறேன்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: இரண்டு செயற்கைக் கால்களைக் கொடுத்து அதற்கான செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா? இரண்டு கால்களையும் மீன் பிடிக்கும்போது அவர் இழந்துவிட்டார். அவருக்கு வேண்டிய ரப்பர் கால்களுக்கான அந்த கிரயத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு அந்தக் கால்களை கொடுத்து உதவுமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன்: அது சம்பந்தமாக விண்ணப்பம் அனுப்பினால் அரசாங்கம் கூடுமானவரையில் எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உதவி செய்யலாம்.

Mr. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk(*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—RULING ON PRIVILEGE ISSUE *re.* GOVERNMENT'S REFUSAL TO SUPPLY COPY OF G.O. TO A MEMBER OF THE COUNCIL

Mr. CHAIRMAN: Hon. Members would remember that Dr. H. V. Hande sought consent on the 2nd instant to raise a matter involving an alleged breach of privilege by reason of the fact that a copy of G.O. Ms. No. 1950, dated the 6th August 1963 had not been furnished to him by the Government in the Education and Public Health Department on the ground that it was a confidential document. The contention of the Member was that such refusal by the Government hampered the Members of this House in the discharge of their duties and that, therefore, it was a breach of privilege of the House.

In the matter of determination of the privileges of the House, we are governed by the provisions of Article 194 (3) of our Constitution which reads as follows:—

“In other respects, the powers, privileges and immunities of the House of the Legislature of a State, and of the members and the Committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and,

RULING ON PRIVILEGE ISSUE *re.* GOVERNMENT'S REFUSAL TO SUPPLY COPY OF G.O. TO A MEMBER OF THE COUNCIL

[8th August 1966] [Mr. Chairman]

until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its Members and committees, at the commencement of the Constitution.”

Since the State Legislature has not so far defined by law the privileges of the Houses of Legislature and their Members, the privileges of the House and of its Members are the same as those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom and its Members at the commencement of the Constitution, and no new privilege can be created.

Now, according to May, “any act or omission which obstructs or impedes either House of Parliament in the performance of its functions, or which obstructs or impedes any member or officer of such House in the discharge of his duty, or which has a tendency, directly or indirectly, to produce such results may be treated as a contempt even though there is no precedent of the offence”. Wilful obstruction of the proceedings of the House, and disobedience of the orders or rules which regulate the proceedings of the House, *inter alia*, are generally considered to be contempt of the House.

The act referred to by the Member does not come within the scope of any of the above items. Also, there are certain matters which by their very nature cannot be raised as questions of privilege, for example, the refusal of a Minister to answer a question.

The Member quoted, in support of his contention, the following passage from May's “Parliamentary Practice” :—

“Each member can obtain one free copy of all non-parliamentary publications, whether presented to Parliament or not, provided that the paper is required in connection with his parliamentary duties.”

Before exercising this right, we must understand what is meant by non-parliamentary publications. In England a Member of Parliament may obtain, on application to the Controller of Stationery Office, a copy of any non-parliamentary publication of the current session reasonably required for the discharge of his Parliamentary duties. This rule is extended to apply to older publications, provided that copies are available.

The same facilities are available to Members of the Madras Legislative Council also. All official publications usually available to the public and are likely to be required by a Member after the Member has taken his seat in the House are supplied to Members. Costly publications are kept in the Library and publications, the cost of which does not exceed Rs. 2.50 in value, are supplied free of cost on application to the Secretary, Legislative Council Department.

As pointed out by the Leader of the House, a confidential Government Order cannot be considered to be a ‘publication’.

3-10 p.m.

[Mr. Chairman] [8th August 1966]

This House has got the power of ordering all documents which are necessary for its information, to be laid before it. But the power of the House to enforce the production of papers should not be confused with the privileges of the House or of its individual Members. Further, this power is not an unrestricted one. As the Leader of the House quoted, May says—

“However ample the power of each House to enforce the production of papers may be, a sufficient cause must be shown for the exercise of that power; and if considerations of public policy can be urged against a motion for papers, it is either withdrawn, or otherwise dealt with according to the judgment of the House.”

Normally, Members are entitled to all facilities at the hands of the Government for the due discharge of their duties as legislators. At the same time, it must be recognized that in the nature of things, certain Orders have to be kept confidential in the public interest. That is why, even in regard to questions, rule 40 of the Council Rules provides that a Minister may decline to answer a question on the ground that to answer it would be against the public interest.

Even in the House of Commons, as early as 1893, the Speaker ruled that confidential documents or documents of a private nature passing between officers of a department and the department, cited in debate, are not necessarily laid on the table of the House, especially if the Minister declares that they are of a confidential nature. Indeed, it is obvious that, as the House deals only with public documents in its proceedings, it could not thus incidentally require the production of papers which, if moved for separately, would be refused as beyond its jurisdiction.

In this connection, I would like to inform the hon. Members that in the Lok Sabha on the 7th August 1959, a Member sought to raise a question of privilege regarding the statement made by the Minister of Home Affairs in the House on the 3rd August 1959 expressing his inability to lay on the table of the House a copy of the Governor's Report to the President on the situation in Kerala, claiming it to be confidential. The Speaker, Lok Sabha, refused to give his consent for asking for leave to move the Privilege Motion and stated *inter alia* that it was open to a Minister to refuse to place a document on the table of the House in the public interest, whether the document had been cited in the House or not.

But all this should not lead to the conclusion that Government departments can withhold supply of papers, claiming them to be confidential, without sufficient reasons.

Thus it will be seen that the Government are within their rights to refuse to supply copies of Government Orders which they treat as confidential and whose disclosure will be against the public interest. In the light of the facts I have stated and the precedent in the Lok Sabha, I am of the opinion that sufficient material has

8th August 1966] [Mr. Chairman]

not been placed before the House to show that the matter sought to be raised involves any question of privilege of the House or of its Members, since the G.O. referred to by the Member is claimed to be confidential and I, therefore, withhold my consent for raising the matter.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, on a point of information, my main contention was whether a G.O. . .

MR. CHAIRMAN : I am not allowing it.

III.—CALLING ATTENTION TO THE DANGEROUS CONDITION OF THE WEST ELEMENTARY SCHOOL AT KURINJIPADI HOUSED IN A VERY UNSOUND BUILDING.

DR. H. V. HANDE : I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the dangerous condition of the West Elementary School at Kurinjipadi, as the school is now housed in a building, which is structurally very unsound and is in a dangerous condition.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Panchayat Union Junior Basic School, Kurinjipadi West, is housed in an old building requiring vast repairs. The Panchayat Union has withheld the payment of rent to the owner of the building, as he failed to undertake necessary repairs to the building. Suitable instructions have been issued to the Inspecting Officers to see that the building is got repaired quickly or in the alternative to shift the school to a suitable safer building.

Regarding the present position and the action taken by the Inspecting Officers as well as by the Commissioner, Panchayat Union Council, Kurinjipadi, they have been addressed and the report is still awaited. On receipt of the report, suitable action will be taken immediately.

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) NOMINATION OF ONE MEMBER TO ASSOCIATE WITH THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY FOR THE YEAR 1965-66.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

“This House nominates the following one Member of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of the Legislative Assembly for the year 1965-66 in the vacancy caused by the expiration of the term of office of Sri S. K. Sambandhan with effect from the afternoon of 20th April 1966 :—

Sri A. R. Damodaran.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“This House nominates the following one Member of the Council to associate with the Committee on Public Accounts of

[Mr. Chairman] [8th August 1966]

the Legislative Assembly for the year 1965-66 in the vacancy caused by the expiration of the term of office of Sri S. K. Sambandhan with effect from the afternoon of 20th April 1966—

Sri A. R. Damodaran.”

The motion was put and carried.

(2) NOMINATION OF TWO MEMBERS TO ASSOCIATE WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY FOR THE YEAR 1965-66.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

“This House nominates the following two Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1965-66 in the vacancies caused by the expiration of the term of office of Sri M. Subbiah Chettiar and Srimathi S. Manjubashini with effect from the afternoon of 20th April 1966 :—

(1) Sri D. Santosham.

(2) Srimathi S. Manjubashini.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“This House nominates the following two Members of the Council to associate with the Committee on estimates of the Legislative Assembly for the year 1965-66 in the vacancies caused by the expiration of the term of office of Sri M. Subbiah Chettiar and Srimathi S. Manjubashini with effect from the afternoon of 20th April 1966 :—

(1) Sri D. Santosham.

(2) Srimathi S. Manjubashini.”

The motion was put and carried.

V.—DISCUSSION FOR SHORT DURATION ON AN URGENT MATTER OF ADMINISTRATION UNDER RULE 57—cont.

* திரு. என். வி. நடராசன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் உணவுப் பொருள்களின் விலையையும் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் பிற இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலையையும் ஏற்ற விலைக்கு விற்குமாறு விலையைக் கட்டுப் படுத்த இந்த அரசாங்கம் தவறி விட்டது குறித்து நடைபெற்று வரும் விவாதத்தில் என்னுடைய கருத்தை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி ஏற்கனவே சர்க்காருக்கு பல்வேறு கட்சிகள் இந்த மன்றத்திலும் வெளியிலும் எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறி இருக்கின்றன. சர்க்கார் தக்க சமயத்திலே அந்த விலைவாசி

8th August 1966] [திரு. என். வி. நடராசன்]

ஏற்றத்தை தடுக்க தீவிரமான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருப்பார்களானால் இன்று இவ்வளவு அக விலைகொடுமைக்கு மக்கள் ஆட்படவேண்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. நான் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக சர்க்காருக்கு இந்த விலைவாசிக் கொடுமையினால் மக்கள் படும் அவதியை எடுத்துக் கூறும் வகையில், சுட்டிக் காட்டும் வரையில் அறப் போராட்டம் நடத்தியதை நான் அறியும். அறப் போராட்டம் நடத்தியது மட்டுமல்ல. அதன் காரணமாக கழகத் தோழர்கள் இருவர் தங்களின் மகத்தான உயிரையும் அர்ப்பணித்த அவ்விதகு அந்த அறப்போராட்டம் நடத்தியதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இப்படி எதிர்க்கட்சி எவ்வளவோ எடுத்துக் கூறியும், விவியுறுத்திக் கூறியும், சர்க்கார் தங்களுடைய கட்சியின் பலத்தைத் தான் பார்த்தார்களே தவிர, எதிர்க் கட்சி கூறும்படியான நியாயத்தை சிறிதும் உணரவில்லை. எதிர்க்கட்சி சொல்வதா, அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதா, என்ற நிலையிலேயே சர்க்கார் இருந்து வந்ததே தவிர, விலைவாசி ஏற்றத்தை தடுக்க வேண்டும் என்ற நியாயத்தை அவர்கள் உணர்ந்து இருந்தால் இன்றைய நினமும் நாட்டிலே அதற்காகப் பெரும் கிளர்ச்சிகள் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்காது.

3-20
p.m.

இன்னும் நான் சொல்லேன். நானய மதிப்புக் குறைப்புக்குப் பிறகு விலைவாசி ஏற்றத்தை எந்த வகையிலும் உயராமல் தடுப்போம் என்று சர்க்கார் உறுதி அளித்தார்கள். அது இன்றைய நிலைமை என்ன என்பதை எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர்களெல்லாம் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். நானய மதிப்பு குறைந்தவுடனே, வாடுவோ மூலமாக சர்க்கார் சார்பில் நினசரி காலையில் விலைவாசிப் பட்டியல்—குறிப்பாக உணவுப் பொருள்கள் காய்கறி விலைப் பட்டியல்—சொல்லப்பட்டது. அந்த விலையைக் குறித்துக் கொண்டு கடை எதிக்குச் சென்றால், அதை விலைக்கு உணவுப் பண்டங்களும் காய்கறி கடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அப்படி கடைக்களில்லை என்பது மட்டுமல்ல, ‘சர்க்கார் தெரிவிக்கும் விலைக்கும் எங்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை’ என்று வியாபாரிகள் கூறிவிட்டார்கள். சாதாரண வியாபாரிகளா அப்படிக் கூறினார்கள் என்றால் இல்லை. வியாபாரிகள் சங்கத் தலைவர்—அவர்கள் பெயர் குரிய நாராயணன் என்று கருதுகிறேன்—அறிக்கையே வெளியிட்டு இருந்தார். ‘சர்க்கார் தெரிவிக்கும் படியான அந்த விலைக்கும் எங்களுக்கும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லை. அது எங்களைக் கட்டுப் படுத்தாது’ என்று அறிவித்திருந்தார். விலைவாசியை அதிகார பூர்வமாக வாடுவோரின் சொல்லும் போதுது; அதற்கு முன்னதாக வியாபாரிகளையாவது கவந்து இந்த விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்தினார்கள் என்று இல்லை. இந்த சர்க்காரை நான் கேட்கிறேன். அதற்குப்பிறகு ஆகிலும் வியாபாரிகளை சர்க்கார் அறிவித்துள்ள விலைக்குத்தான் விற்க வேண்டும் என்று கட்டுப்படுத்தினார்கள் என்றால் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக வாடுவோரின் மூலம் விலைப் பட்டியலை சொல்லுவதையே நிறுத்திச் கொண்டார்கள். இப்படி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [8th August 1966]

பயந்தாங் கொள்ளித் தனமாக சர்க்கார் இருந்தால், இந்த நாட்டு மக்கள் விலைவாசி உயர்வின் கொடுமைக்கு மேன்மேலும் ஆளாகாமல் இருக்க முடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன்.

அண்மையிலே இட்லி விலை அதிகமாகிவிட்டது என்று எங்கும் பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலேயும் அந்த குறைபாட்டினை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பரிசீலனை என்ன தெரியுமா! ஓட்டல் முதலாளிகள் இட்லி விலையை ஒருபைசா குறைத்துவிட்டு சாம்பாருக்கு வேண்டுமானால், ஒரு பைசா வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்பதுதான். இது பத்திரிகைகளிலே நான் படித்த செய்தி.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது முற்றிலும் சரி அல்ல. பத்திரிகையில் வந்ததைப் பார்த்துத்தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள். 'சாம்பார், சட்னி இரண்டும் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. அதனால்தான் விலை அதிகமாகிறது என்று ஓட்டல் காரர்கள் சொல்கிறார்கள்' அப்படி இரண்டும் கொடுப்பதால், உண்மையிலேயே விலை அதிகமாகாதது இருந்தால், இரண்டில் ஒன்றை வாங்கிக் கொள்ளட்டும். இரண்டும் வேண்டும் என்றால் ஒரு பைசா அதற்காக கொடுக்கட்டும் என்று நான் சொன்னேன். ஓட்டல்காரர்கள் சொன்னார்கள், 'சாம்பாருக்காக சொல்லவில்லை', சட்னிக்காக சொல்லவில்லை, இட்லிக்கு வேண்டிய அரிசி, உளுந்து போன்ற பொருள்கள் எல்லாமே விலை அதிகமாக இருக்கிறது' என்று. இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சொன்னேன் 'அதனாலெல்லாம் விலையை ஏற்றாதீர்கள்' என்று. இப்பொழுது சாம்பார் சட்னி பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை.

திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால்கூட, நேற்றைய தினம் நமது சென்னை நகரத்தில் ஒரு பெரிய ஊர்வலம் நடத்தப்பட்டு, ஓட்டல் களுக்கு முன்னால் மறியல் செய்தும், ஆர்பாட்டம் செய்தும், 'சாம்பாருக்கு பணம் கேட்காதே, சாம்பாருக்கு காசு கேட்காதே' என்று கோஷம் போட்டுக் கொண்டு மக்கள் போயிருக்கிறார்கள். இச்செய்தியும் பத்திரிகைகளிலே வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: இது பொய்யான செய்தி.

திரு. கே. ராஜாராம்: பொய் என்று சொல்லக்கூடாது.

திரு. கே. ராமதாஸ்: இது தவறான செய்தி. போடப்பட்ட கோஷங்கள் 'இட்லி விலையை ஏற்றாதே; விலை ஏற்றம் செய்யாதே' என்பவைதான். 'சாம்பாருக்கு, சட்னிக்கு விலை போடாதே' என்று கோஷம் போடவில்லை.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கனம் அங்கத்தினர் முதலிலே இருந்த கடைசி வரையில் இருந்தார்களா?

8th August 1966]

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, நேற்று ஏற்பட்ட ஆர்பாட்டத்தை பார்த்து எனக்கு சொன்னவர்கள் நம்பிக்கையானவர்கள். 'சாம்பாருக்கு காசு கேட்காதே' என்ற கோஷத்தை அவர்கள் எழுப்பிக் கொண்டு போனதை பத்திரிகையிலேயும் பார்த்தேன்.

MR. CHAIRMAN: This is indirect evidence; not direct evidence.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அது மாதிரி கிளர்ச்சி செய்து இருந்தால், அது ஓட்டல்காரர்களுக்குத் தான் நன்மை. சாம்பாருக்கு அவர்கள் காசு கேட்கப் போவதில்லை. ஆகையினாலே இந்தக் கிளர்ச்சி ஓட்டல்காரர்களுக்கு அனுகூலமானது.

திரு. என். வி. நடராசன்: நான் குறிப்பிடுவது எதற்காக என்றால் இப்படி மக்களுடைய வாழ்க்கை அன்றாடம் பாதிக்கப்பட்டு வருவதை உணர்ந்து செயல்முறையில் சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான். பஞ்சாப் நடவடிக்கைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டபோது பஞ்சாபில் நடைபெறுவதைப்போல் அவ்வளவு அக்கிரமங்கள் நடைபெறவில்லை என்று சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்படுகிறது. இங்கு சர்க்கார் இப்போதே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், இங்கேயுள்ள அக்கிரமப் பஞ்சாபைப் போன்ற அளவுக்கு வளர்ந்துவிடக் கூடும் என்று எச்சரிக்கிறேன்.

மற்றும் ஒன்று சொல்வேன். பஞ்சாபிலேகூட கவர்னர் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகுதான் இவ்வளவு தீவிரமான நடவடிக்கைகள் எடுத்ததாகக் கருதுகிறேன். இப்படிச் சொல்வதால் இந்த மாநிலத்திலேயும் கவர்னர் ஆட்சி வேண்டும் என்று விரும்புவதாக யாரும் கருதிவிடக் கூடாது. அந்த அளவுக்கு அங்கே அனரிவாக நடக்கிறது என்றால் அப்படி ஏற்பட்ட காரணத்தால்தானோ என்று என்ன வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே நமது மாநில சர்க்கார் இவ்விதமில்லாத காலத்தைக் கடந்தாமல் விலைவாசிக்கு கொடுமைகளைத் தடுப்பதற்கு தாய்மையான, தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் இது பெரும் கிளர்ச்சியாக உருவாகி விடும். மக்கள் எந்த அளவுக்கு விலைவாசி சுமையைத் தாங்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மேலாகவே கூந்து ஆகிவிட்டது. அந்தச் சுமை அளவு மீறுகிறபோது, ஓட்டல்களிலே சாப்பிட்ட துற்து காசு கேட்டும்கூடாது, எங்கவிடத்தில் காசு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு வெளியேறக் கூடிய நிலைமை வந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. அந்த விபரீத நிலை ஏற்பட்ட பிறகு தடுப்பதற்கு சட்டத்தை, மற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதைவிட, இப்பொழுதே அக்கிரமம் செய்பவர்களைச் சர்க்கார் தாடி தாடாண் யமின்றிக் தடுக்க வேண்டும். மக்களை வந்தித்து பெரு வாயம் பெறுபவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும்.

விலை எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதற்கு ஒன்று சொல்வேன். நேற்று வாங்கிய விலைக்கு இன்றைய தினம் பண்டம் கிடைப்பது இல்லை. கடைக்குப் போய் நேற்று வாங்கிய விலைக்கு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [8th August 1966]

வாங்கி வரலாம் என்றால், ஏமாற்றத்துடன் பெரு மூச்சுடன் திரும்ப வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார், 'நாங்கள் உத்தரவு போடுகிறோம், விலை அதிகமாவதைத் தடுக்கின்றோம்' என்று வாயளவில் கூறி வருகிறார்களே தவிர நடைமுறையில் அந்த அக்கிரமத்தை எங்கே தடுத்திருக்கிறார்கள்? யாருக்கு தண்டனை தந்தார்கள் என்று கேட்கிறேன். கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்கள் நம் மாநிலத்தில் இல்லையா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: 'கொள்ளை லாபம்' என்ற வார்த்தை கூடாது என்று மூன்றாவது நாள் சொன்னார்கள்.

திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் உறுப்பினர் கொள்ளை லாபம் அடித்தார் என்று சொல்லவில்லை. கொள்ளை லாபக்காரர்கள் என்றுதான் சொல்கிறேன். கனம் உறுப்பினர் கொள்ளையடித்தார் என்று குறிப்பிட்டு சொல்லி இருந்தால்தான் தவறு.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, 'கொள்ளை' என்ற சொல் இந்த பார்லிமென்டரி நடவடிக்கையிலே வருமேயானால், அங்கத்தினரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். இந்த சொல் வரலாமா என்பதுதான் கேள்வி.

திரு. க. அன்பழகன்: பாரிஸ்ட் அப் ஆர்டர், மிஸ்டர் சேர்மன் 'கொள்ளை' என்ற வார்த்தைக்கே சரியான பொருள் 'லாபம்' என்பதுதான். ஆனால் அதே நேரத்தில் 'கொள்ளை லாபம்' என்று சேர்த்து வருகிறபோது, தவறான முறையிலே பெறுகிற லாபம் என்றாகிறது. அங்கத்தினர்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதுதான் தவறே தவிர 'கொள்ளை லாபம்' என்ற சொல் பார்லிமென்டரி முறைக்கு மாறானது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கொள்முதல் என்றால் என்ன?

திரு. என். ஆர். தியாகராசன்: 'கொள்ளை' என்பது அடித்துப் பறித்துக் கொள்வது. யாழ்ப்பாண தமிழ்ப் போகராஜியில் இருக்கிறது. அது லைப்ரரியிலே இருக்கிறது. போய் பார்த்துக் கொள்ளலாம். பறிமுதல் செய்வதுதான் 'கொள்ளை' என்பது.

மிஸ்டர் சேர்மன்: கொள்ளைக்குப் பல அர்த்தம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

திரு. என். வி. நடராசன்: மக்களுடைய வாழ்வை அன்றாடம் பறித்து, கொழுத்து, கொள்ளை அடிப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று எல்லோருமே சொல்லி வருகிறார்கள். இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாரிலிருந்து அமைச்சர்கள் வரையில் 'கொள்ளை லாபக்காரர்களைத்' தடுப்பதற்கு சட்டம் தீவிரமாக கொண்டு வருகிறோம் என்றுதான் சொல்லி வருகிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தலைவர் அவர்களே, கொள்ளைக் காரன் என்ற வார்த்தை கூடாது என்பது சம்பிரதாயத்தால் ஏற்படுவது அன்பார்லிமென்டரி (Unparliamentary) அல்ல

8th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்பதற்காகப் பல வார்த்தைகளை தவறாகச் சொல்வது என்பதல்ல. பார்லிமென்டரி சம்பிரதாயத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் இது அன்பார்லிமென்டரியாக இல்லாமல் Unparliamentary இருக்கலாம். ஆனால் திரும்பத் திரும்பக் 'கொள்ளை' என்ற சொல் வருவது அவ்வளவு நன்றாக இருக்காது என்பதைத் தாங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அப்படிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. 'அத்து 3-30 மீறி லாபம்' சம்பாதிப்பது என்று சொல்லலாம். p.m.

திரு. என். வி. நடராசன்: நமது தலைவர் அவர்களுடைய தீர்ப்புக்கு ஏற்ப நான் சொல்கிறேன். பேராசைக்காரர்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பேராசைத்தனமாக லாபம் பெறும் வியாபாரிகளை, அல்லது மக்களைச் சுரண்டுகிறவர்களைத் தடுப்பதற்கும் தண்டிப்பதற்கும் சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தேவை இல்லாத சட்டத்தை அவசர அவசரமாகக் கொண்டுவரும் சர்க்காருக்கு அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வர துணிவு இருக்கும்போது மக்கள் ஏற்கின்ற கொடுமைகளைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டுவர ஏன் துணிவில்லை? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? பத்துப் பேர்தானே ஊர்வலமாகப் போகிறார்கள் விலைவாசியை எதிர்த்து என்று சர்க்கார் சாதாரணமாக கருதலாம். அது எதிர்காலத்தில் பெரும் போராட்டமாக மாறிவிட்டால் விபரீத விளைவுகள் ஏற்பட்டால் இன்று சர்க்கார் பிடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள்தான் அதற்குப் பொறுப்பு என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இனிமேல் மக்களுக்கு உபதேசம் செய்து கொண்டு விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுத்துவிட்டோம் என்று எட்டளவில் சொல்வதைவிட நடைமுறையில் கொண்டுவர வேண்டும். இனி நாட்டு மக்கள் வெறும் பேச்சுக்களை சகிக்க மாட்டார்கள். ஏழைகள் அழுத கண்ணீர் கூரிய வாளுக்கு ஒத்ததாகும் என்பதை அரசினர் உணர வேண்டும். மூன்று பைசா இட்லி பத்து பைசா விற்கிறது. பத்து பைசாவாக ஏன் உயர்த்துகிறார்கள் என்றால் அரிசி விலை உயர்கிறது என்கிறார்கள். அப்படிப் பத்து பைசா கொடுத்தாலும், இட்லி முன்னைய அளவுக்கு இருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அளவும் குறைவு தரமும் குறைவாக இருக்கிறது. ஏன் சர்க்கார் ஹோட்டல் முதலாளிகளை கண்டிக்கக்கூடாது? ஏழைகளைத் தண்டிக்க சட்டம் கொண்டுவர சர்க்காருக்கு துணிவு இருக்கும்போது இதுபோன்ற அக்ரமங்களை கண்டுபிடித்து தண்டனை கொடுக்க முன்வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் நாட்டின் பிற்காலம் எங்கு போய் முடியுமோ தெரியாது. நான் இவற்றை அச்சுறுத்த வேண்டிடுமென்பதற்காக சொல்லவில்லை. மனத்துய்மையோடு சொல்கிறேன். சர்க்கார் ஒரு வேண்டுகோளை விடுகிறது. வாஸ்தவ மூலமாக விலைப்பட்டியலை அறிவிக்கிறது. அந்த விலைக்கு விற்க மாட்டோம் என்று வியாபாரிகள் அறிக்கை விடுகிறார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு சர்க்கார் சம்மர இருக்கிறது. அவர்களைத் தண்டிக்க துணிவில்லாமல் இருக்கிறது சர்க்கார் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனியாவது தீவிரமான நடவடிக்கை

[திரு. என். வி. நடராசன்] [8th August 1966]

எடுக்கவேண்டும். வெளிநாட்டில்கூட இன்று விலைகள் உயர்ந்து விட்டன; அங்குள்ள மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் கஷ்டமாகத் தான் இருக்கிறது; என்பதாக ஆளும் கட்சியினர் சொன்னார்கள். வெளிநாட்டில் மக்களுடைய வருவாய் என்ன? அங்குள்ளவர்களைப்பற்றிச் சுட்டிக்காட்டும்போது அவர்களுடைய வருவாய் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். வருவாய் பெருகப்பெருக சிரமங்கள் சகித்துக்கொள்ள முடிகிறது. ரஷ்யாவில், அமெரிக்காவில், எல்லாம் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதென்று சில உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இவற்றை மனச் சாட்சியுடன் வாத்தத்திற்காவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? கட்சி வேறுபாடு இதில் இருக்கக்கூடாது. நாம் எல்லோரும் வாழ வேண்டியவர்கள். மக்களுக்கு வழி வகைசெய்யவேண்டியவர்கள் என்ற கடமையுணர்ச்சியோடு இந்தப் பிரச்சினையை சித்திக்க வேண்டும். நான் பேசுகிறேன் என்றால், எதிர்க் கட்சிக்காரன் பேசுகிறேன் என்ற அளவில் மட்டும் அமைச்சர் அவர்களோ, ஆளும் கட்சியினர்களோ கருதக் கூடாது. மக்கள் பதும் அல்லல் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைத்தான் தொர்வத்துக்கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள நிலையை அப்படியேயாவது நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விலை உயர்வால் புரட்சி ஏற்பட்டால் அதற்கு இந்த சர்க்காருடைய அலாக்காரை தான் காரணம் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுவேன். 'எண்ணிக்கைப் பலத்தை அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறோம்; இந்தப் பிரச்சினையை அடக்கவில்லாம்' என்று எண்ணக்கூடாது. சில ஆண்டுகளுக்குமுன் நாங்கள் இதைச் சொல்லியபோது கேலி பேசினார்கள். 'விலை உயரவில்லை, இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்களுக்குத்தான் நாக்கு நீண்டு விட்டது' என்று பேசினார்கள். அமைச்சர் இல்லங்களிலுள்ள அம்மையார் எல்லாம் கூட விலை உயர்வைப் பற்றித் தீர்மானம் போட்டார்கள். 'எங்கள் துணைவர் எவ்வளவு சம்பாதித்தாலும் போதவில்லை; காய்கறி கிரை வாங்கப் போனாலும் அவை போதவில்லை' என்றார்கள். வேறு யாருமல்ல; கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்கள் மனைவியார்தான். அப்படிப் பேசியதாக பத்திரிகையில் செய்தி வந்தது. திரு. கக்கன் அவர்கள் அதை மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர் வீட்டாரே விலைவாசி பற்றி அஞ்சுகிறார்கள் சாதாரண துணி வெளுக்கிறவர்கள், முடி திருத்துகிறவர்கள், ஏழைப் பாட்டாளிகள் என்ன செய்வார்கள்? 1947-ல் ரூபாய்க்கு நான்கு படி விற்பது. அப்போது அந்த ஆட்சியை 'அக்கிரமகார' ஆட்சி என்றோம். இன்று ஒரு படி அரிசி இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்கிறது. ஒரு முருங்கைகாய் பன்னிரண்டு பைசா விற்கிறது. நாலாறு கொடுத்து கிரை வாங்கினால் சட்டைப்பையில் போட்டுக்கொண்டு போகும் அளவுக்கு அவ்வளவு குறைவாக இருக்கிறது. விருந்தினர்கள் வந்தால் அவர்களை எப்படி போகச் சொல்வது என்று யோசிக்கிறோம். 'எட்டரை மணிக்கு அடுத்த பஸ் இருக்கிறது, பத்தரை மணிக்கு எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் இருக்கிறது' என்று சொல்லி அவர்களைக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தள்ளாத குறையாகச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. வந்தவருக்கு விருந்து அளித்து வருவோருக்கு உலை வைத்த தமிழகத்தில் இன்றைக்கு சொந்தக்காரர்கள், சம்பந்தி

8th August 1966] [திரு. என். வி. நடராசன்]

வட்டார், வந்தால்கூட இப்படிச் சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. குழந்தைகளை முன்பெல்லாம் கட்டாயப்படுத்தி சாப்பிடச் சொல்வதுண்டு. இன்றைக்கு குழந்தைகளுக்கு வயிரூ உணவு கொடுப்பதற்கு இல்லை. இதற்குத்தான் மகாத்மா காந்தியின் சுயராஜ்யம் என்று பெயரா? அவருடைய தத்துவத்தை எந்த வகையில் கடைப்பிடித்தது இந்த அரசாட்சி? பண மதிப்பின் குறைப்புக்கு பிறகு உப்பு விலை 5 காசு உயர்ந்து விட்டது. மகாத்மாவின் தத்துவத்திற்காகிலும், நீங்கள் நன்றி காட்ட வேண்டாமா? அவர் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆட்சியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் அவருக்கு நன்றி காட்டுகிறீர்களா?

திரு. கே. ராஜாராம்: இதையெல்லாம் இங்கே உட்கார்ந்திருப்பவர்களைப் பார்த்து கேட்கிறீர்களா? தலைவரைப் பார்த்து கேட்கிறீர்களா?

திரு. என். வி. நடராசன்: எல்லோருக்கும் படவேண்டுமென்று தான் பேசினேன்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரைப் பார்த்துத்தான் பேச வேண்டும்.

திரு. என். வி. நடராசன்: அந்த முறை எனக்குத் தெரியும். வேறு விதமாகப் பேச்சைத் திருப்பிவிட்டால், இந்தப் பிரச்சனை மறைந்துவிடும் என்ற எண்ணம் வேண்டாம். நீங்கள் செய்துள்ள காரியத்திற்குப் பதில் சொல்லுங்கள். அதற்காக வருந்த வேண்டும். இன்னிள்ள வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று திட்டவட்டமாக பதில் சொல்லவேண்டும். எங்களுடைய எண்ணத் தைத்தான் இங்கே சொல்கிறோம். அது தூய்மையானது என்று மதிப்பிருந்தால்தான் இந்த ஆட்சிக்கு நல்ல பெயர் கிடைக்கும். நீங்கள் அலட்சியப் படுத்துகிறீர்கள். எதிர்க் கட்சியால் ஆறு பேர், பன்னிரண்டு பேர் என்ற எண்ணிக்கை பலத்தை பார்க்கிறீர்களே தவிர . . .

மிஸ்டர் சேர்மன்: அதையெல்லாம் இங்கே சொல்லவில்லை. எட்டு, பத்து என்று யாரும் சொல்லவில்லை.

திரு. என். வி. நடராசன்: ஆகவே எதையும் முடி மறைக்காமல் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து இப்போதுள்ள விலைவாசி உயர்வை தடுக்கச் செய்யவேண்டும். அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி படையாட்சி: கனம் சேர்மன் அவர்களே, இந்த விலை ஏற்றத்தைக் குறைக்கும் முறையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் முதல் நடவடிக்கையாக வேர்க்கடலைக்குக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவரவேண்டும் என்று கூறியிருந்தார். இந்த மணிலாப் பயிரை மிகவும் பின்தங்கிய வசதியில்லாத நிலங்களில் அதாவும் குறிப்பாக பிற்பட்ட இனமக்கள் பயிர் செய்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாட்சி] [8th August 1966]
அந்த ஒரே பயிரை விவசாயம் செய்வதை வைத்துக்கொண்டு அவர்
கள் மற்ற பொருள்களை வாங்கும் அவசியத்தில் இருக்கிறார்கள்.
அதற்குத் தகுந்தபடி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய மற்றப் பொருள்களை
கட்டுப்பாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தால், அது வரவேற்கத்
தக்கதாக இருக்கும். மணிலாப் பயிருக்கு மாத்திரம் கட்டுப்பாடு
செய்வதாக இருந்தால், ஏழைகள் தாங்குவார்களா? அது மிகவும்
கஷ்டமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த
விடில் ஏற்றத்தினால் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு விவசாயிகளுக்கு
இருக்கவேண்டும் என்று.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: கட்டுப்பாடு வேண்டாம் என்று
சொல்லுகிறீர்களா?

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாட்சி: மற்றவைகளுக்கும்
சேர்த்து அவசியம் கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டும். மற்ற பொருள்
களை வாங்குவதற்கு கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: நான் கனம் அங்கத்தினரை
ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். இராமசாமி பட்டையாட்சி: இரண்டாவது
சொன்னதை ஆதரித்தால் சரிதான். நியாயத்தை ஆதரித்தால்
சரிதான். விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு இருப்ப
தாகத் தெரியவில்லை. வியாபாரிகளுக்கு எத்தனையோ பாதுகாப்பு
இருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு சம்பவத்தை இங்கு குறிப்பிட
விரும்புகிறேன்.

140 இரண்டொரு மாதத்திற்கு முன்பு கள்ளக்குரிச்சியிலே 10 லாரி
200 நெல்லை அங்கேயிருந்த ஸ்தலத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் பிடித்து,
அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதைப் பறிமுதல் செய்தார்
கள். கலெக்டர் அவர்கள் அந்த லைசென்ஸை cancel செய்து
விட்டார் என்று நான் எண்ணுகின்றேன். அதில் எப்படியோ
அரசாங்கம் தலையிட்டு, அதை மீண்டும் கொடுத்து, லாரிகள் எல்லாம்
திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டன. அதற்கான ஆயிரம் ரூபாய்க்கு
வாணம் வாங்கி தாலுகா ஆபீஸுக்கு எதிரே விடப்பட்டது.
அப்பொழுது 'அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களும், புவராகன்
அவர்களும் வாழ்க' என்று குரல் எழுப்பப்பட்டது. இப்படி
நடவடிக்கைகளும், உதவியும் இருப்பதால்தான் வியாபாரிகள்
இப்படி தவறான வழியை பயன்படுத்திக்கொண்டு முன்னேறிக்
கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று வருத்தத்துடன் கூறிக்கொண்டு
என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, at
the outset I must say that the question of rise in prices of food-
stuffs is a real one and in which we are all interested, whatever
may be said about individual leaders. We must all accept that
there has been a rise in prices. There is no doubt about it. After
devaluation, even the price of vegetables had gone up. A friend of

8th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

mine told me that when he went to market to purchase brinjals, he
was told that the price had risen up due to devaluation of the rupee.
Even the very talk about devaluation has an effect on the prices.
The general mentality of our merchants and other people is towards
putting up the prices. Take for instance, the distribution of
coffee seeds. It is in a most deplorable state. If you go to
Venkatachala Mudali street in Royapettah, you will see a long queue
formed even from 6-30 in the morning, people waiting till 10 a.m.
or 12 noon. Only after such long waiting, people are able to get
half a kilo of coffee seeds. People are prepared to silently and
patiently wait if they are interested in drinking coffee. But I do
not know when they will out step the bounds. They may repeat
the same things that happened in West Bengal. Large numbers of
people may enter the Coffee House and take away all the seeds.
Only I fear one must not reach the limit of perfect recovery. This
is a very deplorable state. A relative of mine went there yesterday
and had to wait in the queue from 6 o'clock in the morning till
11 a.m. At 11 o'clock he got half a kilo of seeds. I do not know
what is happening to the coffee seeds. There is a big coffee pool,
and they say that coffee is being exported and all that. But now
we feel that there is no adequate supply, and people get very little
in the distribution arranged by the coffee house—less than half a
kilo. The situation is very difficult and something must be done.

Of course, there must be co-operation among the people, the
merchants and the Government. There are three parties involved,
and if any one were to fail, then the whole situation becomes diffi-
cult. If the Government is not vigilant, if it will not prosecute
profiteers, hoarders and so on, then there will be trouble. If the
Government do not make proper arrangements for the storage and
distribution of foodgrains, then there is trouble. These things have
to be done carefully by the Government. So far as merchants are
concerned, they should not indulge in anti-social activities. Prices
increase on account of various reasons, but they should not purposely
increase the prices. The Government also increase the prices
merely on account of overhead charges, for those foodgrains they
import from other States. Overhead charges should not be one of
the reasons for the Government to put up prices. If they show an
increase of prices, whatever may be the necessity or reason for it,
it comes in as a good reason for everybody to put up the prices.
Therefore the Government should not add the overhead charges to
the prices.

Then, Sir, so far as Maida and other things are concerned, what
the hon. Member Anbazhagan said was perfectly correct. That
has also been my experience. During storage a lot of adulteration
takes place. Even lime powder is being added. Therefore, that
also must be carefully considered and proper and appropriate action
should be taken against those people who commit all these adultera-
tion. Even in regard to rice—this was three or four months ago
—as soon as rice was put in water and allowed to remain there for
some time, we found a number of small stones at the bottom of the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th August 1966]

vessel. That is what we have actually seen. I do not think anybody can deny these facts. But, how is the Government responsible for these things is a matter for consideration. It should be looked into.

Therefore, the merchants are not also co-operating. Even in the case of the coffee seed distribution, very curious things happen. Ten or twenty people join together and they get all the seeds by standing in the queue. Then they sell it at half a rupee more or even a rupee more than the price charged by the Coffee house. Instead of waiting in the queue for a long time, people are prepared to pay this extra to get the coffee seeds. Then the price becomes Rs. 7.50 and therefore prices increase on account of the action of these people also. That is also a fact. Even in the cinema, we see this phenomenon. Yesterday a friend of mine went to a cinema and he was told 'No tickets. All sold out'. A fellow had got at 20 'two rupee' tickets and he was selling them at Rs. 2/8 a ticket. My friend had to buy from him because his child wanted to go to the cinema. (Interruption.) That is not relevant for my purpose. But I wanted to say that that kind of activity is going on everywhere and therefore the difficulty arises, whenever there is storage and distribution through rationing. In storage, in distribution, through ration and other things, there are innumerable difficulties, and I do not think the Hon. the Food Minister, whatever assurance he gives, will be able to do anything. He is not fully responsible for the whole thing. There are so many people involved in this and no one cares for the interest of the community or the country as a whole. They care only for their rupees, annas and pies. That is all they care for. That should not be the attitude of our people. I am very sorry that the whole situation is not very happy at all. There is no doubt about it. What is the use of blaming this party or that party and exchanging words all the time. It is not necessary at all. It is a very simple matter of life and death for a large number of poor people.

And then, Sir, there is no use of comparing this country with other countries. Their national income has increased a good deal and therefore they are able to bear all these difficulties. Ours is a poor country and we cannot compare our country with other countries. It is also very difficult to stand in the queue for hours together to get our requirements. That is why I wanted to intervene in this debate and suggest that steps have to be taken to set right things. I saw in the newspapers the steps taken by the Bombay Government to distribute vegetables. One was that the mobile vans carried large quantities of fresh vegetables and sold them at reasonable prices at various places throughout the suburbs of Bombay. Another was that people themselves organized committees. Money was collected and like co-operative societies, they purchased vegetables and other articles and distributed the articles among themselves. Friends who came from Bombay mentioned to me all these things. The people also must co-operate. There must be consumer resistance. They must have a consumer

8th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

organization also for the purpose of defeating this rise in prices. It is in that way that we can co-operate with the Government. But the Government also should be vigilant so far as storage and distribution of articles are concerned, wherever there is large-scale storage, there is the difficulty of adulteration, the difficulty of useless things being added to it, which sometimes is deleterious to the health of the people. With these words I would appeal to Government to seriously think about the food situation and take all steps necessary for the purpose of assisting the community and see that merchants do not behave in an anti-social manner.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, there can be no doubt that the prices have increased in spite of any amount of statements made by Ministers or in spite of the daily morning All India Radio news about prices of commodities. It is an acknowledged fact that the lady of the house when she goes to the market finds the prices have increased. Any middle class family finds it extremely difficult to get on with the high increase in prices. It is an obvious fact that prices have increased. I do not wish to dwell on that subject. The question that we should ask ourselves is, how best we can control, and what is the exact cause of this increase in prices. But whenever we point out clearly and put the Treasury benches into a corner by saying that the prices have increased the members on the Treasury bench have been saying that all prices would definitely increase in a developing economy. Their argument seems to be that because the economy is developing a certain amount of increase in prices is absolutely normal. In this context, I would like to give some figures to show that the per capita income remains the same at the end of the third plan. From Rs. 321 in 1960-61 it rose to Rs. 348 in 1964-65, but in 1965-66, it came down to Rs. 324. That is in 1965-66, we are exactly where we were in 1960-61. This is a Government statement. It is not a party organisation statement. The argument of the Minister would be it is true that the average income has not increased, but the total income has increased; because of the increased population, the total income is not properly distributed. So, the per capita income has not increased. Here also I would give another statement. The national income rose from Rupees 10,000 crores in 1960-61 to Rs. 16,680 crores in 1964-65 but in 1965-66, due to the widespread drought and aid bottlenecks, it came down to Rs. 15,900 crores. There has been a drop in 1965-66. But the national income target had been set at Rs. 19,000 crores. The national income increased at the rate of only 2.5 per cent in the first year of the plan and at 1.7 per cent in the second year. This was followed by a recovery in the next two years, the national income having increased by 4.9 per cent in the third and by 7.9 per cent in the fourth year. But in the fifth year, it declined by 4.7 per cent. In other words, there is no room for the argument that it is possible in a developing economy for prices to go up. This is not so according to the statistics given by the Government themselves. There is no development at all in economy.

3-50
p.128

[Dr. H. V. Hande] [8th August 1966]

Then we come to the next point as to why have the prices increased. Here unfortunately because of lack of time I can only make some statements which I cannot elaborate on. The increase in price is obvious for two reasons. The first reason is that there is a decrease in production. Production is not commensurate with the requirements. Production is not satisfactory. Increase in production is not there. Then the second difficulty is the bottlenecks in distribution. There are impediments in the smooth distribution. The third point is the bad economic policies pursued by this Government. The fourth is that these bad economic policies are not executed efficiently. These policies are not handled efficiently and put into practice by the administration. Even if the economic policies be had, if they are properly attempted they may result in good. These are the factors that are responsible for the increase in prices. In this context, I would like to quote one instance. That is, the creation of the super markets. This is supposed to be the one solution that is suggested by our Prime Minister. This has been taken up by the State Ministers. I am given to understand that super markets are going to come to Madras City. I would like to tell this House that super markets if they come into Madras, they will be markets only for supermen and not for ordinary people. A capital outlay of Rs. 80 lakhs for the City of Madras has been proposed. In Madras City Rs. 40 lakhs are earmarked for South Madras and Rs. 40 lakhs for North Madras. The T.U.C.S. has been asked to take up this super market for South Madras at a place near Abbotsbury, Mount Road on a payment of Rs. 21,000 as rent with a capital outlay of Rs. 40 lakhs. Furniture and other things according to my information will cost another Rs. 7 lakhs. In other words, this fantastic sum we are going to invest on this super-market, which will ultimately defeat the purpose for which these markets are sought to be created. Instead of giving food-stuffs and other articles cheaply, we might hand over the articles to the dealers. These markets will be an eyesore to the public, and they will be a drag on the Government. If they do not increase the cost, they will incur a loss. Otherwise, they will have to pass on the loss to the State Exchequer in some form or other. To offset the loss, they will have to increase the prices, and the prices in the supermarkets will therefore have to be increased. All these factors have to be taken into consideration. I think the situation is fairly serious. The private people and the trade must take the initiative. But the whole difficulty is want of sufficient production. More and more production should be ensured. The grievances voiced by the legislators must be redressed. The Government must hold the price line. The Government are essentially responsible for the distribution of foodgrains. When once the Government take up this responsibility, there is no point in trying to escape from it.

Sir, there is one statement in the newspapers that the newspapers are costly because the Government are not giving them sufficient advertisements, and certain papers are able to carry on

8th August 1966] [Dr. H. V. Hande]

because of the very wide circulation. In democracy newspapers are very essential. Every morning one wants to know the news. (Sri K. Rajaram : Do you justify the increased cost of a paper?) I am only saying that there are certain newspapers charging 10 nP. for a copy. The difficulty of a newspaper is that it is unable to carry on because of want of adequate advertisements. There are certain newspapers selling their paper at 10 paise per copy, and they are actually incurring a loss.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If I may put it to the hon. Member, instead of suggesting that Government advertisements should be given, he might suggest that such papers may be subsidised by the Government. The advertisements are not given either as a matter of patronage or as a matter of subsidy to the papers.

MR. CHAIRMAN : After all, it is an illustration.

DR. H. V. HANDE : If I have to explain, I will have to get into that territory where the other matter was raised and it will not be proper. I would request the Government to see that as far as possible the bottlenecks of storage and the bottlenecks in distribution are removed. There are several godowns where huge stocks are stored for long and therefore they become useless. The Civil Supplies department should release the grain for distribution quickly, and the Government must take it on themselves to see that the stocks are immediately released and sent to the distribution centres so that the foodgrains may not be spoiled.

Thank you, Sir.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி விவாதம் நடத்துகின்றோம். அதில் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று புள்ளிவிவரம் காட்டத் தேவையில்லை என்பதுதான் என்கருத்து. ஏனென்றால் எல்லோரும் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை மட்டுப்படுத்தி மக்களுக்கு நன்மை பயக்கின்ற விதத்திலே செய்ய வேண்டும் என்பது எல்லோருடைய கருத்தும் கூட. அதைச் செய்ய முனைகின்றபோது முதன் முதலிலே இன்றியமையாத உணவுப் பொருள்களிலே மட்டுப்படுத்த முயல்கிறோம். ஆனால் உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகளை உற்பத்தி செய்கின்ற நிலையில் வைத்திருக்கிறோமா என்பதுதான் நான் கேட்கின்ற வினா. இன்று நெல்லுக்கு விலையை மட்டுப்படுத்துகிறோம். உணவுப் பொருள்களுக்கு விலையை மட்டுப்படுத்துகிறோம். அந்த விவசாயிகளுக்கு மட்டுப்படுத்திய விலைக்கு மாடு கிடைக்கிறதா, அதற்கு தீனி மட்டுப்படுத்திய விலைக்கு கிடைக்கிறதா? அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிக்குரிய பொருள்கள் எல்லாம் மட்டுப்படுத்திய விலைக்கு கிடைக்கிறதா? அவர்களுடைய குழந்தைகளை எல்லாம் கல்லூரியிலே படிக்க வைப்பதற்கு உரிய பணம் இருக்கிறதா என்றால் அவை இல்லை. இது எதுபோல் இருக்கிறது என்றால் இரண்டு பேர் சண்டை போடுகிறார்கள். சண்டை போடுவதிலே ஒருவர் பக்கம் வலுத்தப்பக்கம். இன்னொருவர்

4-00
p.m.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

ஏழை. அந்த வழியே வந்த ஒருவர், அந்த ஏழையை அடிப்பதிலே உள்ளத்திலே இரக்கம்தான் இருக்கிறது. ஆனால் எழுந்தவனை விரோதித்துக் கொள்வதிலே பயமும் இருக்கிறது. அந்த பயத்துக் காக அஞ்சி ஏழையை 'நீ போ, நீ போ' என்கிறான். அப்போது போகச் சொல்லச் சொல்ல, இவன் ஏறி ஏறி அடிக்கிறான். அது போல "விவசாயப் பொருள்களை மட்டுப்படுத்துங்கள் மட்டுப் படுத்துங்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற நிலையிலே மற்றப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் எல்லாம், இந்த விவசாயி களுக்கு மட்டும், விலையை மட்டுப்படுத்துகிற வசதியை வைத்துக் கொண்டு, தங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற இயந்திரப் பொருள்களையும், மற்ற எத்தனையோ வகையான பொருள்களையும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலையில் கொடுப்போம் என்று கொடுப்பதில்லை. அந்த பொருள்களை மட்டுப்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சிக்கவில்லை. ஆகவே, நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலைக்கு மற்றப் பொருள்களை எல்லாம் கொடுக்காதவரை, அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை மட்டும் மட்டுப்படுத்த இந்த அரசாங்கத்திற்கு உரிமை கிடையாது என்பது. அதனால் மற்றப் பொருள்களின் விலைகள் உயர்ந்துகொண்டு போகட்டும் என்று சொல்லவில்லை. அப்படி ஒரு நிலையை விட்டு வைப்போ மானால், விவசாயத்தில் உள்ளோர் மற்றப் பொருள்களை பண்ட மாற்றில் கேட்பார்கள். பணத்திற்கு மதிப்பு இல்லாமல் போய் விடும். வங்காளப் பஞ்சத்தைப்பற்றி கேள்விப்படும்தோது, பணத்தை 'நோட்டு நோட்டுகளாக வைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அரிசி கிடைக்கவில்லை' என்று நாம் கேட்டோம். அதுபோல் நெல்லை மட்டும் வாங்கி, அரிசிக் கடையிலே ரேஷன் கொடுப்பது திறுத்தும் நிலை வரும். விவசாயிகளாகிய எங்களிடத்தில் பணக் காரர்கள் வருவார்கள். ஏழு கோட்டை நெல்லுக்கு ரூ. 700 கேட்போம். அவர்கள் இடத்தில் இருக்கிற பொருளையாவது கேட்போம். இப்படி ஒரு சாரார் கையைக்கட்டி வைத்துக் கொண்டு, ஒரு சாராரை விட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது, இந்த அரசாங்கம் என்று குற்றம் சுமத்தத் துணிகிறேன். அது உண்மை என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். விவசாயிகள் ஆங்காங்கே சிலராக இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்துக்கொண்டு இருந்தால் உணவுப் பொருள்களை விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யமாட்டோம் என்பார்கள். கன்னியாகுமரியில் நாங்கள் பேசிக்கொள்ளுவது உண்டு. அப்படி உற்பத்தி செய்யாமல் இருந்தால் தப்புதான். நெல் விவசாயம் செய்யும் இடத்தினே தெங்கு நடுகிறார்கள். ரப்பராக மாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறோம். நெல் விவசாயம் கரும்புப் பயிராக மாறிக் கொண்டு வருகிறது. ஏன் என்றால் நெல் விவசாயத்துக்கு ஆதரவு இல்லை. அப்படி செய்வதாக இருந்தால், பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் விவசாயி களுக்குத் தக்க விலைக்கு வாங்கி, சப்ளைட் செய்து, மற்றவர் களுக்கு விற்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு குறைந்த விலைக்கு எல்லாப் பொருள்களும் கிடைக்கக்கூடிய நிலையில் நமது அரசினர் முற்பட்டபிறகுதான், நமது அரசினர் விவசாயிகள் மேல் கை வைக்க வேண்டும் என்று நான் விழைகிறேன்.

8th August 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, a number of hon. Members have participated in this discussion. Though it is meant for an hour, we have taken a whole day for this purpose. I personally welcome the discussion in order to know many of the views from different sections of the House. The hon. Member, Sri Natarajan, while he was speaking, was imagining some positions, which do not exist in this House. As far as I am concerned, and my colleagues are concerned, we have been giving the highest regard for the valuable suggestions put forth by the hon. the Leader of the Opposition and other Opposition Members. I do not think at any time we have ever considered the numerical strength of the Opposition Party, as far as valuable suggestions are concerned. Further more, while referring to the numerical strength, it should also be borne in mind, and it should not be forgotten that the strength in the House depends on the amount of support we generally got from the people as such. When we approach the problem from the numerical point of view, we should bear this in mind. Even if there are only a few people, if their opinion is valuable to the public, it will be given the proper weight. But let us not go into that now. Let us leave it there. My only approach is that we are giving due weight to all valuable suggestions. Particularly the Deputy Leader was good enough to participate in this discussion. His speech has created an impression that everything has reached more or less a hopeless stage. I do not think I can accept that view. I am sure he would have gone through carefully the statement made by the Hon. the Chief Minister in reference to the Call Attention Notice of the hon. Member Dr. Hande. In that statement, the Hon. the Chief Minister has completely covered our position at least during the last one year and the steps we have taken.

To-day, I want to take just a few minutes to explain the present position. I do not want to go into details. I will only narrate to the House how seriously and sincerely we are following the trends that are going on in the country, as was particularly pointed out by the hon. Member Sri Natarajan. If one goes through the statement made by the Hon. the Chief Minister and understands what was actually taking place so far as conditions in the State are concerned, one should see, as the opening remarks of the statement would indicate, that we are in a fairly satisfactory condition. From the beginning of July last year, we have gone through a number of crises. Things have practically gone out of our control. The South-West Monsoon in the previous year, though it set in early, was not good. It was a disastrous monsoon not experienced in the course of the last 30 or 40 years. Just when the rain started, a situation arose in the whole State in July and August when it was feared that the whole agricultural operation would fail. That had a chain of reactions. Then the second difficulty came when Pakistan invaded India. I do not want to say that the people did not rise to the occasion. They did, and many appeals made by the Prime Minister to the people to forgo a meal on Monday evening, and the appeal made by the Chief Minister to

[Sri V. Ramaiah] [8th August 1966]

give up cereals on Thursday evening, had a tremendous response from the people. They all appreciated the problem. We must recollect what happened in the month of November and December. That was a most difficult period through which we went. The position was gloomy so far as production was concerned. Almost every morning papers came out with a report that the *samba* crop of Thanjavur was withering away. That was the position then. Luckily for us then, and particularly for the State, I should say, the rains in the first week of December saved us from a disaster. If that disaster had overtaken us, we would have been in very great difficulty. Nobody, not even the Government of India, could have saved us. But we did get through that period. Well, then we had a very good purchasing machinery well set, from our previous experience. In spite of the difficulties we were able to buy all the marketable surpluses through this machinery both in the Thanjavur and other districts. Therefore, so far as we were concerned, we were in a position to go through any crises as far as rice was concerned. Again another big crisis came, when we were going through that crisis. That period is not yet over. All the problem of 'Idli' and 'Chutney' probably came into the picture only in the month of June-July. What was that due to? If you just go back by two months and recollect the situation then prevailing, you would see that it was because the Mettur water was not let in, in proper time. There was a chain of reactions consequent on that. There was difficulty for the people in Thanjavur and it got reflected in other districts also; even in districts like Chingleput and North Arcot, which had fairly good harvests and where difficulty should not have been felt. Therefore in the month of November, everything was gloomy and there was movement of paddy within the Thanjavur district in that particular part of the year. There was the drain going on. We had to step in and we stepped in and successfully arrested it.

For the first time during the course of the last two or three years we had to control the movement of coarse grains such as millet and ragi. The Government had thought earlier that it was not necessary to interfere with the movement of these grains. But in November of that year, we actually saw the prices of these shooting up. My hon. Friend from Theni, I thought, would have referred to it. But in his heated approach to certain other questions, he forgot what actually took place in the month of November in the Theni market. The price of millet was at a particular level in the morning in the Theni Market, but at 2 O' clock on the same day the prices shot up. The price for the same variety of millet shot up from Rs. 50 to Rs. 80 within three or four hours. We wanted to know what was happening. When we enquired, we came to know the entire thing was moving to another State. I am not grudging things moving to another State. But that disturbed the local people so much that for the first time we said 'We would impose a ban on the movement of these coarse grains'. We

8th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

arrested the movement and immediately the prices came down. Also the rains in December eased the situation so far as the coarse grains, paddy and rice were concerned.

Again the delayed setting in of monsoon in December caused us some difficulties, as I have already stated. Even in well settled districts such as Thanjavur where queues and food shortages should normally be unseen, we had to go through some difficulties and strains. It is not because we procured all the foodgrains from the producers that they did not have enough grains, and they had to go to the ration shops. In Thanjavur we did not procure all that was produced. I do not think we had bought more than 20 per cent of the production in the district. The balance was left with the farmers. It is the tradition in the district, among the small and the big zamindars, to keep back the grains to meet cultivation expenses. Now the delay in opening the Mettur irrigation by about 40 days caused great difficulties, as far as agricultural labourers were concerned, whose number is considerably large. So we had to meet their demands, and we did meet their demands because we had stocks with us. While meeting this demand chain of reaction was created in the other districts. The other district officials wanted to conserve their stocks for meeting their minimum requirements. That situation has eased now, because cultivation operations have started in Thanjavur district and wages are being paid in kind, and the agricultural labourers are getting rice and paddy. Therefore so far as paddy and rice are concerned, I am confident that we should be able to go through even the most critical period of this year.

Fortunately for us, this is the first time that mirasdars of Thanjavur have come forward to take to an extensive *kururai* cultivation. According to the pattern prevailing 10 or 15 years ago, they would never have been keen on raising *kururai*. They were interested only in *samba*. If they had taken to *samba* cultivation, we could not expect any crop to come to the market in December, or early January. Luckily for us, due to the efforts of the Agriculture department and the co-operation of the farmers, the acreage under *kururai* will not come down. It will cover about 90 per cent of the paddy area of Thanjavur. The return is also expected to be better, because the new variety ADT 27 has been sown over nearly 2 lakhs of acres. The department also is ready to extend all necessary help in the shape of fertilizers, loans, etc. So much so, everyone was prepared to take up *kururai* cultivation, and it is in full swing and we should get good yield in the month of October or middle of November itself. So we should normally have to face no difficulties at all.

And again, Sir, everything is not under our control. There are other shortages and other reactions, which may affect our position. But still we have to keep a close watch on the situation.

[Sri V. Ramaiah] [8th August 1966]

I am happy to say, Sir, that the Government of India have assured us, and the supply is steady in regard to wheat and wheat products. Sir, the hon. Member Sri Anbazhagan was mentioning about distribution of wheat and wheat products. There are some difficulties in this. He was mentioning that large stocks of *Maida* were being stored without distribution and nobody looked into it. I may inform the hon. Member that the Civil Supplies Department is looking into these things, and so far as information available with me is concerned, there is no cause for any sort of fear that the stocks are held up for a long time. Things are moving quickly. I do not have the full details of the case complained of by the hon. Member. I will ask the Civil Supplies Department to look into it. There is no reason why they should have held it over.

Sir, in regard to the holding of the price line in respect of other consumer articles we are trying to do our best to hold the price line. Particularly in the matter of gram and gram dhal and toor dhal, instead of depending on the normal pattern of imports through the Food Corporation of India and the private trade, our Hon. the Chief Minister, expecting difficulties in this regard, wrote personally to the Chief Ministers of other States. They were good enough to allot the stocks required by us. As a result of this direct import—this point had been made clear in the statement of the Hon. the Chief Minister—prices of gram dhal and toor dhal, which remained at a high level came down. Immediately the prices came down, the private dealers felt that we had sufficient stock, and therefore began to create a fear in the minds of the public that the stocks, which we had imported were all rotten. The stocks with us were all good and got exhausted. The problem now is to meet the demands of the private trade for supply of gram and gram dhal and toor dhal. We are trying to get sufficient imports through the Food Corporation of India. If it is not successful, then we have to advise the Civil Supplies Commissioner to resort to the method that we recently adopted to get them. For vegetarians particularly, gram and dhal are very necessary. Not only for vegetarians; it is also necessary for the non-vegetarians. For them at least there are some substitutes, but for vegetarians this is a 'must'.

Now one of the problems before us is the prices of oils. These have gone up, and they are even now going up further. We are trying to impose a ban on the movement of oil from this State to the other States. But the Government of India was not in a position to impose that ban. Alternatively they say that so far as oil products such as 'Vanaspathi' and other articles are concerned, they will import other varieties of oilseeds such as soya-beans and sunflower from other countries and convert them here into oil. We are not satisfied with what is happening on the All-India level. As our Chief Minister has announced, we are going in for bulk purchase of groundnut for converting it into oil for building a buffer stock so that we can pump it into the market whenever there is a rise in prices. When we decide to go in for purchasing

8th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

the groundnut, immediately opposition comes from one of the hon. Members saying 'Please do not slide down the price of groundnut, here we will have to be careful. In the name of the producer, we should see that others do not get the advantage. We will be very happy if the higher price actually reaches the producer. But very often we find that the middleman pockets the higher price. The producer loses and the consumer also suffers. So one of the approaches we will have to make is to make a bulk purchase as far as certain articles are concerned and distribute them to the consumers either through the Government departments or the co-operatives. The best arrangement is that there should be a chain of producers' co-operative societies to make bulk purchases and they should be linked with the consumers' co-operatives. Well, we are trying to do it. This should be made a perfect system. Then the producers will get their price and the consumer also will get his articles at the price which he can afford. He should be able to get his articles not only at prices which he can afford to pay but the prices also should be fair. Also the article must be an unadulterated one. In the matter of rice distribution, hon. Members wanted to know what we were doing. At one time, one of the biggest complaints was that rice was very badly adulterated. We went into the various causes. When rice left the Government godowns, the people accepted them, and there was no trouble. But when it reached the retailer, some mischief took place, and people complained. The hon. the Deputy Leader of the Opposition mentioned that he found stones. Even sand was there. Actually when rice was soaked in water for a long time, one could see a sediment of sand at the bottom. In the course of the last few months, we have cut out one point where adulteration could be made. The wholesaler was eliminated. From the Government depot, the stock straight goes to the retailer. But my desire is that in the place of the retailer, we can have a large number of consumers' co-operative societies. They may be located all over the city. The Government's idea is that these consumers' societies should be directly supplied with all articles. As an experimental measure, we have started ten women's consumers' co-operative societies in the City of Madras. For the last twenty days, they are working. I am told all of them are functioning well. The Civil Supplies Department should take the articles to these co-operatives for distribution, and money can be collected from them. Arrangements have to be made in this behalf. I am of the view that even small difficulties, which are normal, should be eliminated as far as the civil supplies charges are concerned so that the housewife can get all articles without much of difficulty. This is being looked into.

When the idea of putting up departmental stores came in, our Chief Minister, as he had several times mentioned, did not automatically accept it. What is the idea of the Government in starting the super markets? The departmental stores as such is the idea that we should make bulk purchases and distribute them through a chain of co-operative stores or similar stores run

4-20
p.m.

[Sri V. Ramaiah] [8th August 1966]

by the Government themselves. It is for that purpose we have got a Special Officer in the Directorate of Consumers' Stores and he will work out a scheme under which we will buy such articles like chillies or other products so that we can distribute them through various agencies. I am sure in that way we will be able to hold the prices down—not cent per cent, but atleast to a very large extent. This is a thing which has to be continuously looked into, because much has to be done both by the private trade and the Government. Exhibit has its definite part to play. We must keep a constant watch on what is happening.

When the difficulty about 'idly and chutney' came, I knew what was taking place. This is a preliminary difficulty which they anticipated in the month of June-July. There was actually a newspaper report that either the Chief Minister or I or the Commissioner of Civil Supplies will reduce the quantum of rice in the rationed areas. It did come out in the papers. After enquiries, we said there was no such thing. I do not quarrel with such opinions being given. But we will have to be very careful, because such opinions also create problems. When once the feeling is circulated that everything is getting scarce, there will be difficulty. The desire of the people who want to get these articles is very great. We find cardholders in long queues almost everyday waiting eagerly to purchase their articles. People sometimes buy for more than two or three months. Then everything becomes a problem. All these are taken into consideration by the Government. The Government do act expeditiously as far as meeting the situation is concerned. I am sure the difficulties which we see will not be there atleast for some time to come. As was pointed out by many, we will have to anticipate a difficult period just before 'kuruvai' comes in. We are prepared to meet any such difficult situation. We have plans to see that we go through any difficult period in future. I do not think we will be in a bad position. The Government of India is in a position to give us all that we require during the lean period, and there should be no difficulty.

The hon. Member Sri Balasubramanya Iyer pointed out another important problem faced particularly by the ladies. He pointed out the large crowds before the coffee depots in Madras City. We have approached the Coffee Board, and we have asked for a larger supply of coffee seeds to the co-operative societies so that instead of having a few points of supply, they will have a greater number of supply depots. This question has already been taken up by the Civil Supplies Department.

I shall restrict myself to these difficulties which are being gone through. I need not attempt to go through the general problems posed by many of the hon. Members, particularly Sri Natarajan and others on general issues.

Thank you, Sir.

MR. CHAIRMAN: The discussion under Rule 57 is now over.

8th August 1966]

VI.—NON-OFFICIAL RESOLUTIONS

(1) ADMISSION IN SCHOOLS AND COLLEGES—(cont.)

MR. CHAIRMAN: The hon. Sri K. Anbazhagan will now reply to the discussion.

* திரு. க. அன்பழகன்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னர் இந்த அமைச்சர் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் நான்கு தங்களுக்கு முன்னர் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு முதலமைச்சர் அதற்குப் பதில் சொல்லிய பிறகு நான் அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்தேன் என்ற முறையில் என்னுடைய முடிவான கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டிய நிலையில் நான் இங்கே நிற்கிறேன். கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்தின் கருத்து பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் மாணவர்கள் சேர்க்கப்படுவதில் உள்ள இடர்ப்பாடுகளையும் தோல்லைகளையும் குறைப்பதற்கு வழிவகை காண நிபுணர் குழு அமைக்க வேண்டுமென்பது. நிபுணர் குழு வாக அமைக்கப்பட்டாலும் நிர்வாக முறையில் சீர்திருத்தும் முறை பற்றி எண்ணிப் பார்க்கும் வகையில் கல்வித் துறையில் தொடர்புள்ளவர்கள் கொண்ட குழு அமைப்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட குழு தேவையில்லை என்றும் பென்ற ஆண்டு நடைமுறையில் இருந்ததே போதுமென்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

இந்த ஆண்டில் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடான நிலைமையை முதலமைச்சர் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். உயர்நிலை பள்ளியில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது ஒரு பெரிய சிக்கலாக விட்டது. எவ்வளவு செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் ஒரு முறைக்கு நான்கு முறை தலைமை ஆசிரியர்களைக் கண்டு திரும்பத் திரும்பக் கேட்டுக்கொண்டால்தான் சென்னை போன்ற நகரங்களில் மாணவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. புகுமுக வகுப்பில் மாணவர்கள் சேருவது உண்மையாகவே பல தோல்லைகளுக்கு இடமளிப்பதாக இருந்தது. 1965-ம் ஆண்டில் இருந்த நிலைமை மட்டுமல்ல, 1966-ம் ஆண்டு தொடக்கத்திலும் அந்த நிலைமை நீடித்தது என்பதை மறுபரிசீலனை செய்து அவற்றைப்பற்றி ஆராய வழி செய்யவேண்டுமென்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாணவர்களைப் பள்ளியில் சேர்ப்பது என்பது உண்மையாகவே பெற்றோர்களுக்குப் பெரும் சமையாக இருப்பதை நாளிதழ்களாக வருகின்றன, ஏடுகளான மெயில் போன்ற பத்திரிகைகள் படம் பிடித்துப் போட்டுக் காட்டியிருந்தார்கள். தூறு, இருதூறு என்று பிள்ளைகள் தலைமையாசிரியர் வீட்டிற்கு முன்னும், பள்ளியில் அவருடைய அறைக்கு முன்னும் நிற்பதும் தாய்மார்களும், பெற்றோர்களும், சிழவர்களும் காத்திருப்பதையும் புகைப்படத்தில் காணமுடிந்தது. நிலைமையை மிகைப்படுத்திச் சொல்வதால் எனக்குப் பயன் எனவும் இல்லை. இவை நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். புகுமுக வகுப்பில் சேருவதில் இந்தத்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[8th August 1966]

தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நிலைகுட்ட விரும்புகிறேன். இவற்றில் பிள்ளைகள் சேருவதற்குப் பல நாட்கள் காத்திருக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. பென்னை மாநகராட்சி நிர்வாகப் பள்ளிகளில் எந்தப் பிள்ளைகளாக இருந்தாலும் கூடுமான வரையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற நிலைமை இருந்தாலும் ஆசிரியர்களால் சேர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எண்ணிக்கை அங்ஙனவு அதிகமாக இருக்கிறது. தொடக்கப் பள்ளிகளிலிருந்து கல்லூரி வகுப்பு முடிய தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட நிலைமை வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. பொறியியல் கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரி போன்றவற்றில் இட நெருக்கடி மேலும் அதிகமாக இருப்பதால் அதைப்பற்றி பல தவறான எண்ணங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருப்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் இன்றைக்கு அரசாங்கம் கல்விக்கு 30 கோடி, 35 கோடி என்று செலவழிக்கும் நிலைமையில், பல பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்கும் நிலையில் மாணவர்கள் சேர்க்கும் முறையில் ஒழுங்குபடுத்த ஏதாவது முறை கண்டுபிடித்தால்தான் அடுத்த ஆண்டு இந்த ஜூலை திங்களில் பெற்றோர்கள் படுகிற இடர்ப்பாடுகள் அதிகமாகாமல் இருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்கள் தொகை அதிகமாகி வருவதால் ஏற்படுகிற இடர்ப்பாடு என்று சொல்லக்கூடும். மக்கள் தொகை அதிகமாகி வருவதை உணவுப் பிரச்சனையை முன்வைத்து மக்கள் தொகையைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். குழந்தைகள் பெருமல் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்கிறோம். நான் அதை ஒப்புக்கொள்ள ஒரு முக்கியமான காரணம், பள்ளிகளில் இடம் கிடைக்காததால் அதற்காகவாவது கட்டுப்பாடு இருக்கவேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்துள்ள விவரத்தைக்கொண்டு கூறுகிறேன். இவ்வளவு பணம் செலவழித்தும், பள்ளிகளில் குழந்தைகளைச் சேர்க்க முடியாத நிலைமை ஜனநாயகத்தில் இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட நிலை நீடிப்பது விரும்பத் தக்கதல்ல. மேல் நிலை வகுப்பில் மட்டுமல்ல, புகுமுக வகுப்பில் கூட 400 என்றும் 410 என்றும் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் மார்க்குகள் வாங்கிய மாணவனுக்கு அவன் விரும்புகிற கல்லூரியில் இடம் கிடைக்கவில்லை. ஏறக்குறைய அதே வட்டாரத்தில் குடியிருப்பவனுக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் 300 மதிப்பெண் வாங்கியவனுக்கு அதே கல்லூரியில் இடம் அளிக்கப்படுகிறது. வேறு வட்டாரத்தில் குடியிருந்தாலும், இது வேண்டுமென்றே செய்கிற தவறு அல்ல என்றாலும் இயற்கையாகவே அப்படி ஏற்படுகிறபொழுது படிக்கிற மாணவர்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். புகுமுக வகுப்பு மாணவர்கள் விண்ணப்பங்கள் என்ற முறையில் எல்லா விண்ணப்பங்களும் குறிப்பிட்ட ஒரே இடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு அவை வகை படுத்தப்பட்டு அவரவர் முதல் விருப்பப்படி அந்தந்தக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்படவேண்டும். மிச்சமாக விடப்பட்டவர்கள் மட்டும் கல்லூரி முதல்வர்களின் விருப்பப்படி மாணவர்களின் மார்க்குகளுக்குத் தகுந்தபடி வெவ்வேறு கல்லூரிகளில் சேரவாய்ப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு இந்த நிலைமை நன்றாகத் தெரியும்.

[8th August 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

புகுமுக வகுப்பு ஒரு ஆண்டாக இருப்பதால் ஏற்படுகிற இடர்ப்பாடும் சாதாரணமானது அல்ல. நிபுணர்கள் எல்லாம் கூட ஒரு ஆண்டு படிப்பு முறையை வடிவெற்கவில்லை. கல்வித் துறையில் இருக்கிற கல்லூரி முதல்வர்களைக் கேட்டாலும் புகுமுக வகுப்பு நடத்துகிற ஆசிரியர்களைக் கேட்டாலும் படிக்கிற மாணவர்களைப் புத்திசாலிகளைப் பார்த்துக் கேட்டாலும் ஓரளவில் படித்து முடிப்பது கடினமாக இருப்பதோடு இடற்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் கூறுகின்றனர். படிப்பின் தரமும் குறைகிறது. ஒரு ஆண்டில் முழுத் தகுதியையும் பெறமுடியவில்லை. இந்த இடற்பாடுகளை மாற்றவேண்டுமென்றால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. முழுத் தரவு எழுதும் நிலைமை ஏற்பட்டு ஒன்பது திங்களுக்குள்ளாக அடுத்த பக்கைக் கழகத் தேர்வுக்குத் தயாராகிற நிலைமையை பக்கைக் கழகம் மேலும் ஆலோசித்து மாற்ற வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இல்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு முன் மருத்துவத் துறையில் உள்ள ஒரு பெரியவரிடத்தில், கல்லூரித் தொடர்பு உள்ளவரிடத்தில் பேசும்போது அவர் விட்டுப் பிள்ளையைப்பற்றியே குறிப்பிட்டார். அவருடைய தமையார் மகன் தன்குடிப் படிக்கிற மாணவன், புகுமுக வகுப்பில் சேர்த்ததிலிருந்து அதில் நல்ல மார்க்கு வாங்கினதால் பின்னர் படிக்க வேண்டிய துறையில் இடம் தேவதற்கு உதவியாக இருக்குமென்ற எண்ணத்தில் விளையாடக்கூட எல்லாமல் வேறு எதையும் கவனிக்காமல் படிக்க முற்பட்டு, உடல் நலத்தைக் கூட இழந்துள்ளான் என்றார். உடற்பயிற்சி, விளையாட்டு முதலியன இல்லாமல், அதற்கு நேரம் இல்லாமல் படித்துக் கொண்டிருந்தால் எதிர்காலத்தில் தகுதியுள்ளவனாக தன்னை ஆக்கிக்கொள்வதும் கடினமாகும் என்றார். புகுமுக வகுப்புப் படிப்பு முறையால் படிப்பு ஒன்றில் மட்டும் அக்கறை காட்டுகிறார்களே தவிர மற்றவற்றிற்கு நேரம் இல்லாததால் தங்களைத் தாங்களே பாழ்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்று அவர் கூறினார். கற்பதை நிலைவு வைக்கும் திறன் கூட ஒரு ஆண்டுப் படிப்பினால் கெட்டுப்போகிறது என்று அந்த மருத்துவ நிபுணர் தெரிவித்தார். அந்தக் கருத்து மேலும் ஆராயப்பட வேண்டும். இரண்டாண்டுப் படிப்படியாக மாற்றப்பட்டு வேறு நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் படிப்புத் துறையில் ஏற்படுகிற இக்கட்டான நிலைமையிலிருந்து மிளகுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். புகுமுக வகுப்பு ஒரு ஆண்டு தனித் தேர்ச்சியுடைய வகுப்பாக பக்கைக்கழகம் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுமென்று ஆரம்பத்தில் எதிர்பார்க்கவில்லை. பள்ளிக்கூட படிப்போடு, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படிப்போடு இணைக்கப்படும், அதற்கு பதிலாக மேற்பட்ட ஒரு ஆண்டில் தேர்வு அமைக்கப்படும் என்று கருதியதைத் தற்போது தடைமுறையில் கொண்டுவர முடியாத காரணத்தாலும் பாடத் திட்டங்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் ஒன்பது மாதங்களில் நடத்தி முடிக்க முடியாத காரணத்தாலும், தமிழில் படித்து வந்த மாணவர்களும் ஆங்கிலத்தில் படித்தால் நான் மேற்படிப்புக்குச் செல்ல முடியும் என்ற நிலைமை இருப்பதால், ஆங்கிலத்தில் படித்து தேர்ச்சி அடைய முடியாத நிலைமை இருப்பதாலும், இந்த வகுப்பு பல இடர்ப்பாடுகளை உண்டாக்கு

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1966]

கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடிக் கொள்கிறேன். உண்மையாகவே புகுமுக வகுப்பைப்பற்றி அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேறு சில மாநிலங்களில் புகுமுக வகுப்பின் பாடத் திட்டம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்குப் பதிலாக வேறு மாநிலங்களில் இரண்டாண்டு படிப்பாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற முறை பேசும்போது பைப்பர்கேட்டட் கோர்ஸ் என்ற வகையில் பல்வேறு தொழிற்படிப்பு அடிப்படையில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் வகுப்புக்கள் தொடங்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவித்தேன். அது இப்போதே நிறைவேற்றப்படுகிறது என்று தெரிவித்துள்ளனர். பைப்பர்கேட்டட் கோர்ஸ் முறையில் படிப்பு மேலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அது விரிவாக ஏற்படுத்தப்பட்டால் தவிரப் பிள்ளைகள் அத்தனை பேரும் பி.யு.சி. வகுப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலைமையை மாற்ற முடியாது. பல்வேறு பிரிவுகளில் சேர்ந்து படிக்கும் முறையில் பத்து, பதினொராவது வகுப்புகளில் மிக அதிகமான ஆப்ஷனல்களை விருப்பப்பாடங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்வதன் மூலமாக, கணக்கு மட்டுமல்ல வேறு ஆப்ஷனல்கள் எடுத்துப் படிக்க வாய்ப்பு அளிப்பதன் மூலமாக வேறுபல துறைகளில் மாணவர்கள் படிக்க விருப்பம் ஏற்படும் நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் பள்ளிக்கூடக் கல்லூரி வகுப்பு அமைப்பு முறையில் ஏதேனும் சீர்திருத்த முடியுமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு எந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலே படித்த பள்ளியாக இருந்தாலும் அதற்கு மேற்பட்ட வகுப்பு உள்ள பள்ளிக் கூடத்திலே போய்ச் சேரவேண்டுமானால், முதலிலே படித்த பள்ளிக்கூடத்திலே தேர்ச்சி பெற்றிருப்பினும் அங்கு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற விதிமுறையில்தான். ஒரே நிர்வாகத்தைச் சார்ந்த பள்ளிக்கூடத்திலேயே மேல் வகுப்பில் படிக்க விரும்பினால் சேர்த்துக்கொள்ள மறுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது, எனவே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கிந்திப்பார் என்று எதிர் பார்த்துக் கூறுவது இது பள்ளிக்கூடங்களின் நிர்வாக அமைப்பு முறைகளில் ஒரு சீர்திருத்தம் செய்யலாம். இரண்டு, மூன்று தொடக்கப்பள்ளிகள் இருந்தால், அவற்றின் மாணவர்கள் மேல் வகுப்பிலே சேர்த்துக் கொள்கிற பொறுப்புடைய ஒரு உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடம் இருக்க வேண்டும். அது போன்று உயர்தர ஆரம்பப் பள்ளிகளில் எழுவது, எட்டாவது வகுப்பிலே தேர்ச்சி பெற்ற பிள்ளைகள் மேல் வகுப்பிலே சேர விரும்புவார்களானால் அவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள பொறுப்புடைய ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கவேண்டும். மூன்று, நான்கு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்கள் தேர்ச்சி பெற்று சேர்விரும்பினால் அவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள பொறுப்புடைய ஒரு புகுமுக வகுப்புக் கல்லூரியும், அவற்றின் மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்கிற பொறுப்புடைய ஒரு பட்டப் படிப்புக் கல்லூரியும் இருக்க வேண்டும். இப்படி ஒரு அமைப்பு முறை இருக்குமானால், ஒரு வட்டாரத்திலே ஒரு தாலுகாவுக்கு ஒரு புதுமுக வகுப்புக் கல்லூரி என்று ஏற்படு

[திரு. க. அன்பழகன்]

8th August 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]
மானால், அந்தப் புகுமுக வகுப்புக் கல்லூரிக்குத் தொடர்புடைய பள்ளிக்கூட மாணவர்களை அங்கே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். கிராம மக்கள், பின்தங்கிய மக்கள் படித்து முன்னேற வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுக்கு ஏற்றதாக இப்படிப் பள்ளிக்கூட வட்டங்கள் தொடக்கப் பள்ளிக்கூடத்திலே இருந்து அமைக்கப்படவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஒருவேளை பேரும் செலவாகும் என்று எண்ணப்படுமானாலும், பெருங்கட்டம்ங்களை விட, பெரிய செலவில் வேறு ஏற்பாடுகளை விட, இந்த ஒரு வட்ட அமைப்பு முறை பல வகையிலே உதவியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அழுத்தமான கருத்தாகும்.

அதற்கு அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது சென்னை, திருச்சி, மதுரை போன்ற நகரங்களில் படிக்க விரும்பும்பிக்கும் மாணவன் ஒவ்வொரு கல்லூரிக்கும் மனு போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரே கல்லூரிக்கு 10 ஆயிரம், 8 ஆயிரம் என்று விரும்பும்பிங்கள் வருகின்றன. அங்கு 450, 500 பேர் சேர்க்கப்படுகின்றனர். ஒவ்வொருவரும் ஏறத்தாழ நான்கு, ஐந்து கல்லூரிகளுக்கு விரும்பும்பிக்குறிகள். இந்த நிலைமையை, சிக்கலைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஐந்து கல்லூரிக்கு விரும்பும்பித்தும் மூன்று கல்லூரிகளிலே இடம் மறுக்கப்பட்டு நான்காவது கல்லூரிக்குப் போகிறபோது, அங்கே ஏற்கெனவே இடங்கள் நிறைந்துவிட்டதால், ஐந்தாவது கல்லூரியின் வாயிற்படியிலே காத்து நிற்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. பெற்றோர்கள் பிள்ளையைச் சேர்க்க அலைந்து அலைந்து வருந்துகிற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே சென்னை, மதுரை, திருச்சி, கோவை, போன்ற நகரங்களில் அதிகமாக விரும்பும்பிங்கள் வரக்கூடிய பி.யு.சி. வகுப்புக்கான விரும்பும்பிங்களை, ஒரு மத்தியக் குழு அமைத்து, அங்கு ஒரு விரும்பும்பிப் போடுவதன் மூலம், விருப்பப்படும் வரிசை பிரிபான்ஷியல் ஆர்டர், குறிக்கச் செய்வது மூலம், எந்த எந்தக் கல்லூரியிலே சேர விரும்புகிறார்களோ, அதையும் எந்த எந்த வட்டாரத்திலே குடியிருக்கிறார்களோ அதையும் கவனித்து சேர்ப்பதற்கான முறை வேண்டும். எல்லா விரும்பும்பிங்களும் ஒரே இடத்திலே சேர்க்கப்பட்டு பங்கிடப்படுகிற நிலைமையும், அதிலே தகுதி உடையவர்களாக 100-க்கு 50 பேர் மதிப்பெண்களின்படித் தீர்மானிக்கப்பட்டு எல்லோரும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படவேண்டும். நுக இப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டாலோழிய பி.யு.சி. வகுப்புகளில் சேர்ப்பதற்கு இருக்கிற இட நெருக்கடி குறையாது. பத்தாவது வகுப்பு படித்து முடித்தவுடன் நேடியாக பி.யு.சி. வகுப்புக்குப் போவதுபோல் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி வகுப்புகளுக்கும் நேடியாகப் போக வசதி இருக்க வேண்டும். அதே போல விவசாயத் துறையிலே ஓராண்டு காராண்டு படிப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும். அதேபோல சுகாதாரத் துறையிலேயும் சாவிடரி துறையில் ஓராண்டு காராண்டு படிப்பு ஏற்படுத்தப்படுவது படித்தவுடன் நேடியாக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். சொட்டேரியட் கோர்ஸ் என்ற முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவுடனே இரண்டாண்டு படிப்பு இருக்கவேண்டும்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [8th August 1966]

டைபரைட்டிங், ஷார்ட்ஹெண்டு முதலானவற்றையும் அதில் இணைக்கலாம். இவையெல்லாம் கல்லூரியிலே சேர்வதை தடுப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல் அவர் நாம் வாழ்க்கையிலே வெற்றிபெறவும் துணை செய்யும் என்ற காரணத்தாலேயும் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது எளிதாக இருக்கும் என்பதாலும் மாணவர்கள் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டிய அவசியம் குறையும் என்ற காரணத்தாலும் இவற்றை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவற்றிற்காகத்தான் நிபுணர்களை அல்லது அனுபவம் ஆலோசிக்கக்கூடியவர்களை, அதற்கு அதிக நேரம் செலவிடக்கூடியவர்களைக் கொண்டதாக ஒரு குழு அமைத்து இந்தக் கருத்துக்களைப் பரிசீலிப்பாரானால், இந்த அறுபத்து ஆறாவது ஆண்டு நெருக்கடியை கடத்துவிட்டோம் என்று கருதினாலும் அறுபத்து ஏழாவது ஆண்டு ஒரு பெரிய நெருக்கடி ஏற்படுவது தவிர்க்கப்படும். மாணவர்கள் எண்ணிக்கை பெருக வருகிறபோது, அந்தப் பெரிய போதுப்பை எளிதாக சமாளிக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு வேளை முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நீ சொல்லாதால் நிபுணர் குழு அமைக்க அவசியமில்லை'; 1967-க்கு முன்னாலே இருக்கக்கூடிய நிலைமை தனக்கு தெரியும்' என்று பதிலளிக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்தக் கருத்தை அவர்கள் ஆலோசிக்கக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த ஏற்கனவே முன்மொழிந்த தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இந்தக் கருத்துக்களைக்கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளை, முறைகளை தீர்ப்பதற்கு ஒரு நிபுணர் குழு அமைக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு நிபுணர் குழு வேண்டியதில்லை. கனம் அங்கத்தினர் சொன்னாலே போதும். சில சமயங்களிலே நிபுணர்களை ஒருவருக் கொஞ்சம் மாறுபட்ட கருத்தை எல்லாம் தெரிவிப்பார்கள். நமக்கு குழப்பம் ஏற்படும். இப்பொழுது எஜுகேஷன் கமிஷன் சிபார்சுகளை அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதிலே சில சிபாரிசுகளை நாம் ஏற்குகொள்ள முடியாத நிலையிலே இருக்கிறோம் என்பதை இப்போதே சொல்லுகிறேன். என்னாலும் எல்லாவற்றையும் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும்.

இந்தத் தீர்மானத்தை பிரேரிக்கும்போது என்ன சொன்னார்கள் அதையே தான் திருப்பிச் சொன்னார்கள். மாணவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம். பள்ளிக்கூடத்தில் இடமில்லை என்பது நான் அவற்றில் முக்கியமானது. ஆனால் அப்படி நிலைமை இல்லை. சென்ற ஆண்டிலே நான் சொன்னேன். சென்ற ஆண்டில் மொத்த கல்லூரிகளில் சுமார் 1,500 ஸ்தானங்கள் காலியாகவே இருந்தன. ஆனால் மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட ஒரு கல்லூரியிலே தான் இடம் வேண்டும், குறிப்பிட்ட பாடம் தான் வேண்டும் என்றால் அதிலேதான் சிரமம் ஏற்படுகிறது. இவ்வாண்டிலே மேலும் 14 கல்லூரிகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் 130 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் விசாரித்த வகையிலே பல்கலைக் கழகத்தார் பல

[8th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கல்லூரிகளிலே ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஓரளவு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் விசாரித்த அளவிலே பல கல்லூரிகளிலே எவ்வளவு ஸ்தானங்கள் இருந்தனோ, அவ்வளவும் நிரம்பவில்லை. "இன்னும் ஒரு செக்ஷன் வைத்துக்கொள்ளலாம். பல்கலைக் கழகத்தார் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் வேண்டுமா என்றால் அவசியம் இல்லை என்றுதான் சில கல்லூரிகளிலே இருந்து எனக்கு தகவல் வந்தது. எனவே அவ்வளவு நெருக்கடி இல்லை. கனம் அங்கத்தினர்கூட ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். மெட்ராஸ் மெயில் மற்ற பத்திரிகைகளிலே இதுவரைக்கும் வந்த போட்டோவும் இந்த வருஷம் வரவில்லை. அவர்கள் போட்டோ போடுவதாலேயே நெருக்கடி என்று வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பெரிதாக மிகைப்படுத்தி போட்டோ போடுகிறார்கள். போட்டோ போடுவது ஒரு ஃபேஷன் ஆக இருந்தது. அந்த ஃபேஷன் படி கூட இந்த வருஷம் போட்டோ வரவில்லை. அதனால் நெருக்கடி நின்று விட்டது என்று சொல்லவில்லை. நாம் பல கல்லூரிகளைப் புதிதாக அமைத்திருக்கிறோம். பழமையான கல்லூரிகளிலே இடம் போரது என்றார்கள். பல்கலைக் கழகத்தாருக்குச் சொல்லி அனுப்பினோம். அவர்களும் மனம் வந்தா எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 80 இடத்தை 85 ஆக்கினால், 8 செக்ஷன் இடத்தால், 30 ஸ்தானங்கள் அதிகமாக வரும், அது மாதிரி நிலைமை சமாளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே இடம் இல்லாமல் சேர முடியாமல் போய்விட்டது என்று இல்லை. வேறு துறையிலே, ரெகூலர் பள்ளிப் படிப்பு முடிந்ததும், மேற்படிப்புக்கும் இடம் இல்லாமல் இல்லை. மருத்துவக் கல்லூரிகளில் எல்லாம் ஐந்தாண்டுப் படிப்பு என்பது அல்ல. சர்வீஸரி கோர்ஸ் என்ற மற்ற வகுப்புகளும் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த புதுதாக வகுப்பு ஓரண்டாக இருப்பதை இரண்டு ஆண்டாக ஆக்க வேண்டும் என்றார்கள். இது பல்கலைக் கழகம் கவனிக்க வேண்டியது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா, எப்படி மாற்றுவது என்று முடிவு செய்ய வேண்டியவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தினர். இன்னொரு கருத்துகூட இருக்கிறது. இந்த புதுமுக வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே சேர்த்துவிடலாம் என்பது. இப்பொழுது 2,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றபோது இந்தப் புதுமுக வகுப்பையும் சேர்த்தால், இப்போதே அந்தப் பள்ளிகளை சேர அமைக்கவேண்டும். அதற்கு நிதி வேண்டும் என்ற நிலைமையும் இந்த புதுமுக வகுப்பையும் சேர்த்தால் அதிகச் செலவு ஆகும் என்ற நிலைமையும் ஏற்படும். அப்பொழுது உயர்ந்த பள்ளிகள், மட்டமான பள்ளிகள் என்று வரும். இது நல்லதல்ல. அதுவும் அல்லாமல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்களிலே 100-க்கு 40 பேர் தான் கல்லூரிக்குப் போடுகிறார்கள். எல்லோரும் கல்லூரிக்குப் போக வேண்டியது நிமித்தமா? புதுமுக வகுப்பை பள்ளிசண்டாவது வகுப்பாக வைப்பது சரியில்லை. இம்மாதிரி பிரச்சனைகளைல்லாம் இருக்கின்றன. டிகிரி கோர்ஸ் இப்பொழுது 3 ஆண்டு. முன்பு இரண்டு ஆண்டு. ஹானர்ஸ்தான் மூன்று ஆண்டு. இப்போது மூன்று ஆண்டு வேண்டும் என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். எனவே இரண்டு ஆண்டு போதும் என்று

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th August 1966]

கூறுவது சரியல்ல. மூன்று ஆண்டு அங்கே உயர்நிலைப்பள்ளியிலே 11 ஆண்டு புகுமுக வகுப்பு 2 ஆண்டு என்றால் 16 ஆண்டுகள் ஆகும். அதை பெற்றோர்கள் தாங்க முடியுமா? புகுமுக வகுப்பு படிப்பதிலே சிரமம் இருக்கிறது என்றால் தொடர்ந்து பல்கலைக் கழகம் கவனித்துக்கொண்டு வருகிறது. பாடத்திட்டங்களை எவ்வாறு மாற்றுவது : தரார் உயர் வேண்டும், கல்பமாகவும் இருக்கவேண்டும். என்பதிலே கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. எலுகேஷன் கமிஷன் சிபார்சுகள் சேப்டர் சேப்டராக வந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் கல்வித்துறையிலே பல விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் ஆராயவேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் முடிவு செய்யவேண்டும். தொடர்ந்து பல பிரச்சனைகள் இந்த அரசாங்கத்தினாலே கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. கல்வி ஆலோசனைக் குழு ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் குழுவும் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறது. ஆகையினால் பள்ளிக்கூட மாணவர்களை கல்லூரிகளில் சேர்க்கும் விஷயத்திலே நிபுணர் குழு போய் அதைத் தீர்க்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் ஒன்றும் இல்லை. நிபுணர் குழு சொன்னால் தான் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. அதைவிட கனம் அங்கத்தினர் கருத்தை ஆராய்வது சலபம். நிபுணர்கள் வைத்துக் கொண்டு சொன்னால் புரியாமல் போகும். இப்போழுது அங்கத்தினர் சொல்வதைக் கவனிப்பது சலபமாக ஆகிவிட்டது. அதை டிஸ்போசலும் செய்யலாம். நிபுணர் குழுதான் சொல்லவேண்டும் என்று நினைக்கவில்லை. ஆகையினால் நிபுணர் குழு அமைக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. எனவே கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

The resolution was, by leave, withdrawn.

(2) ESTABLISHMENT OF THERMAL PLANT NEAR TUTICORIN.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member, Sri J. Penneswamy Villavarayar, is not in his seat. His Resolution is deemed to have been withdrawn.

(3) GRIEVANCES OF TEACHERS IN THE KANYAKUMARI DISTRICT.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, நான் சில கண்ட தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

"கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழ்நாட்டுடன் இணைந்த பின்னர் அங்குள்ள ஆசிரியர்களின் இடர்ப்பாடுகளையும், குறைகளையும் கேட்டறியவும் அவற்றைப் பேர்க்கும் வழி வகைகளை அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்கவும் அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து அரசாங்கத்துக்கு இச்சபை பரிந்துரைக்கிறது".

The resolution was duly seconded

SRI M. RAJAH IYER: Sir, the resolution was not duly seconded.

[8th August 1966]

MR. CHAIRMAN: The resolution was seconded by his neighbour.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர்ந்து ஒன்பதாண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. அந்த மாவட்டம் 1956-க்கு முன்னால் திருவங்கூர் சமஸ்தானத்தின் ஒரு பாகமாக இருந்தது. அங்குள்ள ஆட்சி சட்டமுறைகள் வேறு, இங்குள்ளவை வேறு. எனவே அங்கிருந்து இணைந்த அரசாங்க அதிகாரிகளில் குறிப்பாக ஆசிரியர்களிடையே பல சிக்கல்கள் இன்னும் இருந்து வருகிறது. முன்பு நிரம்ப இருந்தன. நமது அரசாங்கம் அவற்றை தெரிந்து, தெரிந்து, தீர்த்தது. அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். இன்னும் அங்கு பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதை அரசாங்கத்திடத்தில் கூறுகிற போது மிக்க அனுதாபத்தோடு அதைத் தீர்க்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடுகூட நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். ஆனால் கல்வித்துறை அதிகாரிகள் மத்தியில் போகிறபோது, வேறு பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது என்பது எங்களுடைய நேரடி அனுபவமாக இருக்கிறது. எனவே அரசாங்கக் கல்வித்துறை என்று சொல்லுகிற போது டைரக்டர்மேட்டை மனதில் வைத்துச் சொல்கிறேன், அதற்கு மேலுள்ள சேகரட்டேரியட் அளவில் ஒரு அதிகாரியிடத்தில் இந்தக் குறைகளைத் தெரிவித்து அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு தீர்க்கும் முறையை அரசாங்கத்திற்குத் தெரிப்பது என்ற வழிவகை இருக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தீர்மானத்தின் நோக்கம். இந்தத் தீர்மானம் பல மாதங்களுக்கு முன்பு அனுப்பப்பட்டு அதற்குப் பிறகு பல முறை கல்வித்துறை சேகரட்டர், டெபுடி-சேகரட்டரி அவர்களையும், நமது முலமைச்சர் அவர்களையும் சத்தித்து விளக்கமாக எடுத்துக் கூறினோம். குறிப்பாக சில வாரங்கள் அல்லது மாதங்களுக்கு முன்பு என்று நினைக்கிறேன். நமது முலமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரிக்கு வந்திருந்தபோது நாங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து எங்களுடைய குறைகளைக் குறிப்பாக ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை இளைப்பிற்றகுப் பின் எழுந்த குறைகளைத் தெரிவாகச் சொன்னோம். அமைதியாக அனுதாபத்தோடு கேட்டு அவற்றைத் தீர்க்கும் வகையில் குறிப்புகளை எடுத்துச் சென்றார்கள். அதற்கான வாய்ப்புகள் காண்கிற சூழ்நிலை சில வாரங்களுக்கு முன்னால் தென்பட்டது. இந்த அளவில் மாற்றம் அதில் இருப்பதுபோல் தெரிகிறது. அமைச்சரைக் காணும் போது தெளிவு ஏற்படுகிறது. இந்த சங்கடத்தில் இருப்பதால் இதனால் வரும் சிக்கல்களை எடுத்துக்கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு இணைந்தது 1-11-1956-ல். அப்போது இங்கு சேருகிற காலத்தில் 222 பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் அங்குள்ள அரசாங்க ஆசிரியர்களாக இங்கே மாற்றப்பட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சிறியதாக இருந்தாலும் அங்குள்ள பெரும்பாலான பள்ளிகள் அரசாங்கப் பள்ளிகள். சுமார் 80-க்கு மேல் அரசாங்க உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அங்கே இருக்கின்றன. 1956-ல் மற்ற எல்லா மாவட்டங்களின் எண்ணிக்கையைச் சேர்த்தாலும்கூட இந்த

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

எண்ணிக்கை அரசாங்கப் பள்ளிகள் இருந்ததில்லை. தனியார் பள்ளி கழகப்பள்ளி மிகுதியாக இங்கே இருந்தன. கழகப் பள்ளி அரசாங்கப் பள்ளிகளாக பிறகு கடலில் காயம் கரைத்த கதையாக மாறியிருக்கலாம். அப்படி 222 ஆசிரியர்கள் இங்கே மாற்றப் பட்டார்கள். அவ்வாறு மாற்றப்பட்டார்கள் இங்கே முதல்கிரேடு ஆசிரியர்களாக கொஞ்ச பேர் ரொஜுவேட் ஆசிரியர்கள், எஞ்சி யவர்கள் செகண்டரி கிரேடு இரண்டாம் நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர் களாக மாற்றப்பட்டார்கள். அங்குள்ள சட்டத்திற்கும் இங்குள்ள சட்டத்திற்கும் ஏற்ப இணைப்பு ஜி.ஓ. 1959-ல் ஏற்பட்டது. அதன் எண் 2959. அது போடும் வரையில் எங்களுக்கு எந்தக் குறையும் இல்லை. இணையும்போது 1956, 1959 வரையில் அரசாங்கம் தெரிவாக அங்கு இருந்து இணைத்தவர்களுக்கு கிரேடு வைத்து இங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் அங்குள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் சீனியரிட்டி அவர்களுடைய வேலையைப் பொருத்து காலவரையறை அமைத்து கொடுத்து ஜி.ஓ. வெளியிட்டார்கள். அதில் நாங்கள் எந்தவிதக் குறையும் காணவில்லை. முறையாக அந்த ஜி.ஓ. அமைந்திருந்தது. 1960-ல் இரண்டாம் நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் 35 பேருக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்தார்கள், முதல் நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக. அரசாங்கப் பள்ளிகளில் முதலில் நியமிக்கப்படுவதன் இரண்டாம் நிலை. செகண்டரி கிரேடு ரொஜுவேட் அசிஸ்டெண்ட் 140-250 ஆகும். பிறகு முதல் நிலை பட்டதாரி ஆசிரியர்களாக உயர்த்துகிறோம். அதிலிருந்து கெஜட்டட் ஆபீசராக மாற்றுகிறோம். 1959 வரையில் அதில் குறையில்லை. 1960-ல் பதவி உயர்த்தும்போது 35 பேர்கள் உயர்த்தப்பட்டார்கள். இணைப்போது மாற்றப்பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சிலர் புறக் கணிக்கப்பட்டார்கள். அவர்களுடைய சீனியரிட்டியை புறக் கணித்து அவர்களுக்குப் பிறகு பின்னால் பதவியில் இருந்தவர் களைப் பதவி உயர்த்தினார்கள். 1962-ல் இரண்டாவது பதவி உயர்வு லிஸ்ட் வந்தது. செகண்டரி கிரேடு அசிஸ்டெண்டிலிருந்து முதல் கிரேட் ரொஜுவேட் அசிஸ்டெண்டாக 35 ஆசிரியர்கள் உயர்த்தப் பட்டார்கள். அதிலும் புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள். இத்தகைய புறக்கணிப்பு 1956, 1959-ல் இல்லை. 1960-லிருந்து ஆரம்பமானது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம் கல்வித் துறையிலிருந்து சொல்லப்படுகிற காரணம், அங்கிருந்து மாற்றப் பட்ட ஆசிரியர்கள் முதல் கிரேடு ஆசிரியர்களாக பதவி உயர்வு பெறுவதற்குரிய டிபார்ட்மெண்ட் டெஸ்ட்டில் தேறவில்லை. அதனால் பதவி உயர்வு கொடுக்கவில்லை என்பதுதான். மாற்றப் பட்ட ஆசிரியர்கள் பதவி உயர்வு பெறுவதற்கு டிபார்ட்மெண்ட் டெஸ்ட் அதாவது இலாகா தேர்வு எழுதவேண்டுமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. அதை ஆராய்ந்து முடிவு காணவேண்டுமென்பதுதான் அமைச்சர் அவர்களையும் அதிகாரிகளையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது. திருவாங்கூர் கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட வர்கள் அங்குள்ள கல்வி சட்டத்தில் சொல்லப்பட்ட உரிமைகளைப் பெற்றவர்கள். இணைப்போது Integration and reorganisation Act செண்டரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து செய்யப்பட்டது. மத்திய

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

அரசாங்கம் செய்ததாகிய எஸ்.ஆர்.சி. ஆக்ட் என்று சொல்கிற அந்த சட்டத்தில் திருவாங்கூர் கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு முந்தைய நான் வரையில் என்னென்ன பாதுகாப்புகள், சர்வீஸ் கண்டிஷன்கள் இருந்ததோ இவை இணைப் பிற்குப் பிறகு இணைப்புப் பிரதேச சட்டத்தால் பாதிக்கப்படக் கூடாது. பாதிப்பதாக இருந்தால் மத்திய அரசினர் அனுமதி வேண்டுமென்று 115-வது பிரிவு 7-வது செக்ஷனில் சொல்லப்பட் டிருக்கிறது.

Provided that conditions of service applicable immediately before the appointed date in the case of any person referred to in sub-sections (1) and (2) shall not be varied to his disadvantage except with the previous approval of the Central Government.

என்று தெரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த சட்டத்தில் அங்கிருந்து மாற்றப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அவர்களுடைய இணைப்பிற்கு முன்னால் அனுபவித்தாக் கொண்டிருந்த சர்வீஸ் கண்டிஷனுக்கு மாற்றம் இருந்தால் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி பெற்று மாற்ற வேண்டுமென்று இருந்தது. நமது அரசாங்கத்திற்கும் அவர்களுடைய சர்வீஸ் கண்டிஷனில் எந்த விதமான மாற்றமும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. 1956-ல் இணைத்தோம். 1959-ல் இணைப்பு ஜி.ஓ. வந்தது. அதில் குறிப்பிடவில்லை. அதற்குப் பின்னால் இரண்டு ஜி.ஓ.-க்கள் வந்தன. அதிலும் குறிப்பிடவில்லை. பிறகு 1961-1962-லிருந்து தான் இவர்களைப் புறக்கணித்து அவர்கள் சில பதவி உயர்வு கொடுத்தார்கள். 1962-ல் ஒரு ஜி.ஓ. ஏற்படுத்தினார்கள். 2453 என்று நினைக்கிறேன். அதில் இவர்கள் எல்லாம் டிபார்ட்மெண்ட் டெஸ்ட் பாசாக வேண்டுமென்று தெரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தது. அந்த டெஸ்ட் பாசாக வேண்டுமென்று 1962-ல் சொன்னால் 1956-ம் ஆண்டிலிருந்து ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட்டில் டிபார்ட்மெண்ட் டெஸ்ட் பாசாக முடியாது. நமது கல்வி இலாகாவின் ஆசிரியர்களுடைய வரிசையில் முதலில் டெம்பரவரி என்றும் பிறகு புரபேஷன், பிறகு அப்பகுஷன் புரபேஷனர், பிறகு ஃபுல் மெம்பர் என்ற நிலைகள் இருக்கின்றன. இவற்றை இருபத்திரண்டு ஆசிரியர்கள் டிரான்ஸ்பர் ஆனார்கள். இணைத்த ஜி.ஓ.-வில் அவர்கள் ஃபுல் மெம்பர் என்று சொல்லப் படுகிறது. கல்விச் சட்டத்தில் சர்வீஸ் மான்யூல் எம்.இ.எஸ்.எஸ்.- யிலும் பதவி உயர்வுக்காக சொல்லப்பட்டதாகிய இலாகா தேர்விலும் புரபேஷன் டிக்ளேர் செய்வதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரை நியமிக்கும்போது அவருடைய டெம்பரவரி பிரியட் முடிந்து, புரபேஷன் டிக்ளேர் செய்யவேண்டுமென்றால், இன்னின்ன இலாகா டெஸ்ட் பாஸ் செய்யவேண்டும் புல் மெம்பராவதற்கு என்று சொல்லப்படவில்லை. இங்கே சொல்லப்படுகிற ஆசிரியர்கள் அங்கே புல் மெம்பராக இருந்து இங்கே மாற்றப் பட்டவர்கள். ஃபுல் மெம்பருக்கு இலாகா தேர்வு அவசியமில்லை என்று எஸ்.ஆர்.சி. ஆக்டில் தெரிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது. நமது அரசாங்கம் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. 1963-ல், 1942

5-
p.m.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

எண்ணுள்ள அரசாங்க ஐ.ஓ.வில் இத்தத்துவத்தை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொண்டு சீலப் செகரட்டரி ஒரு ஐ.ஓ. வெளியிட்டிருக்கிறார். அதாவது

The Chief Secretary has issued an order that allottees who possess the minimum general qualification as prescribed in the Service Rules of former Travancore-Cochin State may be deemed to possess the minimum general qualification required under the Service Rules for consideration of their cases by the appointing authorities for promotion to higher categories when their turn comes.

நமது கல்வி இலாகாவினுடைய செகரட்டரிக்கு சீப் செகரட்டரி ஒரு டைரக்டர்ஷனும் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதாவது,

Necessary amendments to the general rules for the Madras State and Subordinate Services to give effect to the orders in paragraph 2 above will be issued by the Public (Services) Department. The Departments of Secretariat concerned are requested to issue necessary amendments to the Special Rules to which the general rule do not apply.

அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாததால், நமது சீப் செகரட்டரி 5-4-1963-ல் போட்ட ஐ.ஓ. 1242 படி கல்வி இலாகா செகரட்டரி 'டிரான்ஸ்பர்டி அலாட்டிஸ்' என்று சொல்லப்படும் மாற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு தக்க நிலையில் இந்த விதியைத் தளர்த்தி அமைக்காத காரணத்தால் தான் இந்த புதிய சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. அரசாங்கம் சரியான வழிகளை வகுத்து இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அதில் அக்கறை காட்டி செயல்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்த நிலையில் இதை அரசினருக்கு நாங்கள் மிகத் தெளிவாக பலமுறை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றோம். அவர்களும் கவனிப்பதாக சொல்லியது எங்களுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதாகவும், நம்பிக்கை அளிப்பதாகவும் இருக்கின்றது. அந்த நிலையிலே இப்பொழுது தான் எண்ணிக்கையிலே சொல்வதாக இருந்தாலும் 1 முதல் 89 வரை இருந்ததில் 40 பேர்தான் இப்பொழுது எஞ்சி இருக்கிறார்கள். அவர்களிலும் பெரும்பான்மையோர் 50 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள். இப்பொழுது மார்ச் மாதத்திலே 136 செகண்டரி கிரேடு பட்டதாரி ஆசிரியர்களை பதவி உயர்த்தினார்கள். அந்தப் பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் பதவி உயர்வினால் வயது முதிர்ந்த பல அனுபவம் உள்ள தலைமை ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய மாணவர்களுக்குக் கீழேயே ஆசிரியராக செயல்படுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது அண்மையிலே இதனால் பத்து பன்னிரண்டு தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவி இறக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய மாணவர்கள் தலைமை ஆசிரியராகவும், அவர்கள் ஆசிரியர்களாகவும் செயல்படுகிற anomaly என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்வோமே அந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்நிலை கல்வியைப் பாதிக்கும் என்பது தான் சொல்லாமலேயே உங்களுக்குத் தெரியும். கல்வித் துறையிலே

8th August 1966] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

பணி புரிகிறவர்களுக்கு மன அமைதி ஒன்றுதான் துணைபுரிய வேண்டுமே தவிர வேறு ஒன்றும் இருக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். சம்பள உயர்வை விட ஒரு பதவி என்பது இருந்தால் போதுமானது. ஆகவே, நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது இந்த நிலையை உடனடியாக மாற்றி, அவர்களுக்கு டிபார்ட்மெண்ட்டல் டெஸ்ட், வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு, ஓரளவு 'பிராக்டிகல் அப்ரோச்' என்று சொல்வது மாதிரி வைத்துக்கொண்டால், 15 வருஷம் சர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேல் அனுபவம் உள்ளவர்களுக்கு அந்த இலாகா தேர்வில் இருந்து விதிவிலக்கு வேண்டும். எல்லோருக்கும் விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு சட்டம் அனுமதித்தாலும் அது தேவையில்லை. ஓரளவு வயது முதிர்ந்தவர்கள், 15 வருஷ சர்வீஸ் உள்ளவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டு எஞ்சியவர்களுக்கு எல்லாம் இலாகா தேர்வு எழுத ஒரு டயம், 2 வருஷம், 3 வருஷம் என்று கொடுக்க வேண்டும். இங்கே செகண்டு கிரேடு அபிண்டென்டாக 33 வரை நியமித்தால், அவர் இலாகா தேர்வு எழுத 4 வருஷம் டயம் கொடுத்து, அதற்கு பிறகு எழுதினாலும் அவர் எந்த டேட்டில் நியமிக்கப்பட்டாரோ அந்த டேட்டில் இருந்து அவருடைய சீனியாரிடையை கவுண்ட் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இங்கே 1962-லே தான் தேர்வு எழுத வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. நான் குறிப்பிட்ட விரும்புகிற ஒரு பிரச்சனை, நாம் சென்னை அரசாங்கத்தில் ஒரு ஆசிரியரை நியமிக்கிறோம். சென்னை கல்விச் சட்டப்படி, புரபேஷன் டிப்ளோமா பண்ணி 'நீ இன்ன இலாகா தேர்வு தேறவேண்டும், தேறாவிட்டால் உனக்கு பதவி உறுதி படுத்தப்படமாட்டது' என்று அறிவிக்கின்றோம். அதற்குப் பிறகு நான்கு வருஷம் கழித்து பாசானால், நியமித்த டேட்டிலே இருந்து சீனியாரிடையைக் கவுண்ட் செய்து கொடுக்கின்றோம். ஆனால் அங்கே இருந்து வந்தவர்களை, வருகிறபோதே 45 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள்; வருகிற ராஜ்யத்தில் இலாகா தேர்வு பதவி உயர்வுக்கு தேவையில்லை என்பது சர்வீஸ் கண்டிஷன், அவர்களுடைய முந்திய கண்டிஷன் இங்கே இளைப்பினால், பாதிக்கக் கூடாது என்று சட்ட பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அப்படி இருக்கிறபோது அவர்களுக்கு இலாகா தேர்வு தேவை இல்லை என்றே 1962 வரை இருந்தார்கள். 1962-லே தான் முதலிலே தேர்வு எழுத வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் அதிகாரிகள் இப்பொழுது சொல்கிறார்கள் இல்லை நாங்கள் 1953-லேயே ஐ.ஓ. 30-ல் சொல்லி இருக்கிறோம். அதை நீங்கள் கவனிக்கவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் சொல்லவில்லை என்பதை அவர்களே 1962 வருஷ ஐ.ஓ.விலே தெரிவாக சொல்கிறார்கள்.

The question now arose as to whether transferred personnel should be required to pass the test prescribed in Rule 11 of the Special Rules. (G.O. No. 2433).

அப்பொழுதுதான் சொல்கிறார்கள், அவர்களுக்கே இவர்கள் தேர்வு எழுத வேண்டுமா வேண்டாமா என்பது 1962-லே தான் தோன்றுகிறது என்று. ஆகவே 1956-லே அங்கே இருந்து இளைந்தவர்கள், வயது முதிர்ந்த அனுபவம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் அங்கே உள்ள

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[8th August 1966]

போது இலாகா தேர்வு தேவையில்லை பதவி உயர்வுக்கு என்ற நிலையிலே உள்ளவர்கள், இலாகா தேர்வு ஏன் எழுதவில்லை என்று இலாகாவிலே உள்ள தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் கேட்டால் அதற்கு நாங்கள் என்ன பதில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள். அந்த 1962 ஜி.ஓ. 1958-லே போட்டதற்கு ஆட்பிபிபிகேஷன் என்று. ஆனால் 6-1-1966-ல் போட்ட 384 என்ற ஜி.ஓ.படி.

"A question arose as to whether persons allotted from the Travancore-Cochin State should be required to pass the Test prescribed in the Special Rules for the M.S.S. Rules was examined by this Government and explicit orders to the effect that they should pass the test were issued only in 1962.

என்று இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கமே ஒப்புக்கொள்கிறது 1962-லே தான் டெஸ்ட் பாசாக வேண்டும் என்று சொன்னோம் என்று. ஆகவே 1956-லே இணைந்தவர்கள் 10, 15 வருஷம் சர்வீஸ் உள்ளவர்கள், அவர்களுடைய சீனியாரியை அரசாங்கமே 'பிசுலப்' பண்ணி இருக்கிறது. 1962-லே டெஸ்ட் பாசாகச் சொன்னால் இரண்டு வருஷம் கழித்துத்தான் பாசாக முடியும். ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்டிலே பாசாக முடியாது. டெஸ்ட் பாசாக தயாராக இருக்கிறோம். நிட்ரொஸ்ஸு ஒரு வதந்தி கிளப்பி இருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரியிலே உள்ளவர்கள் டெஸ்ட் எழுதத் தயாராக இல்லை. பிரமோஷனைக் கேட்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். உண்மையிலேயே சொல்கிறேன், கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் இரண்டு டெஸ்ட் எழுதத் தயார். ஆனால் டெஸ்ட் எழுதுவதாலே சீனியாரிடி பாதிக்கக் கூடாது. எங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை மாறக் கூடாது, என்ற ஒரே ஒரு வேண்டு கோள்தான். எத்தனை டெஸ்ட் வேண்டுமானாலும் எழுதுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையைப் பொருத்த வரையில் நம் அரசாங்கத்திடத்திலே வேண்டிக் கொள்வது ஒன்று தான். பதினைந்து வருஷம் சர்வீஸ் உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு வயது 40-க்கு மேல் ஆனால் எக்சம்ப்ஷன் கொடுக்கிற படிக்கம் இருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்தி, எக்சம்ப்ஷன் கொடுத்து உரிய சீனியாரிடி பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். அவர்கள் 10, 15 பேர்தான். அவர்களுக்கு டெஸ்ட் பாசாக இரண்டு வருஷமாவது டயம் கொடுத்து, அதற்கு பிறகு பாசானாலும் டெஸ்ட் பாசான டேட்டிலே இருந்து அவர்களுடைய பிரமோஷனை பாதிக்காமல், சீனியாரிடி கொடுக்க வேண்டும். டெஸ்ட் பாசாவது, அவர்களுடைய பிரமோஷனையும் சீனியாரிட்யையும் affect பண்ணக்கூடிய நிலையிலே இருக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான விண்ணப்பம். அதை அரசாங்கம் அனுகூலமாகவே கவனித்துக்கொண்டு இருந்தாலும் நமது அதிகாரிகளில் பலர் ஒரு பிரச்சனையைச் சொல்லி விடுகிறார்கள். நான் அதை சொல்வது தவறு, என்றாலும் அவர்கள் பகிரங்கமாக சொன்னபோது நான் சொல்வது தவறு இல்லை. கன்னியாகுமரியிலே அங்ஙனவு பேரையும் பிரமோஷன் பண்ணினால் நிறைய பேர் கல்வி இலாகாவிலே பெரிய பதவி

5-10
pm

[8th August 1966]

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

கனிலே வந்து விடுவார்களே, பர்ஸ்ட் கிரேடு அசிஸ்டென்டாக வந்துவிடுவார்களே என்று சொல்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி என்று வேறுபாடு காட்டக் கூடாது என்பதுதான் எங்கள் வேண்டுகோள். கன்னியாகுமரிக்காரர் ஒருவர் வந்தாலும், தமிழ் நாட்டுக்காரர் வந்தார் என்றுதான் பொருள். தமிழ் நாடு ஒரே பகுதி என்ற உணர்வு உங்களுக்கு வேண்டாமா என்று கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆகையினால் கேட்கிறோம். கன்னியாகுமரி என்று வேறுபாடு காட்டக் கூடாது என்பதுதான் அங்கே இருந்து கிளர்ச்சி பண்ணி, பெரிய போராட்டம் செய்து தியாகம் செய்து, சத்தியாக்கிரகம் செய்து, துப்பாக்கிப் பிரயோகத் துக்கு ஆளாகி இங்கு வந்தோம். இங்கேயும் மாறுபாடு காட்டக் கூடாது என்று மிக வருத்தத்தோடு, வேறுபாட்டை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற மக்களுடைய பிரதிநிதியாகிய நான் சொல்வதற்கு உரிமை உண்டு என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் இது வரையிலே எண்ணி இருந்தது டயரக்டரேட்டிலே தான் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது, செக்டரேரியட்டிலே, கேட்க மாட்டார்கள் என்று ரொம்ப மன சங்கடத்தோடு சொல்கிறேன், மூன்று ஆண்டுகளாக 'செக்டரேரியட்டும் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் நமது பிரச்சாரிகளே' வறுகலமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம், தீர்ந்துவிடும்' என்றே பல கூட்டங் கனிலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்த தடவை தான், நீங்கள் பல டி.ஓ.-க்கள் இருக்கிறீர்களே என்ற கேள்வி வந்தது. இனிமேல் டி.ஓ. மாவட்ட வாரியாக ஜாதி வாரியாக ஏதாவது அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொண்டு தேர்தல் பிரசாரம் செய்வதைப் போலச் செய்யக் கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிரம்ப அரசினர் பள்ளிகள் இருந்தன. நிரம்ப ஆபீசர்கள் இருந்தார்கள். பல வருஷங்கள் கழித்து நம்முடைய மாவட்ட கழக பள்ளி வந்த பிறகு ஒரு டி.ஓ. கூட இல்லாமல் இருப்பார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டம் என்றால் புறக்கணிக்கும் கனி நிலை அதிகாரிகள் மத்தியில் இருக்கக் கூடாது. அரசாங்கத்தின் மத்தியில் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தினிடத்தில் அவர்களுடைய குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் தலையிட்டு இந்தக் குறையை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தீர்மானத்தில் ஆசிரியர்களுடைய குறை என்ன சொன்னேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களுடைய குறை, அநேக குறைகள் இருக்கின்றன. பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் சம்பளம் நிர்ணயம் செய்வதில் திருவாங்கூர் கொச்சியில் ஒருவிதமான விகிதம் 55-110 என்றும் அதே சமயத்தில் இங்கே 85-175 என்றும் இருந்தது. முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கன்னியாகுமரி வந்திருந்தபோது பேசிக்கொண்டிருக்கையில் சொன்னேன் திருவாங்கூர் கொச்சியைவிட கூடுதல் கொடுக்கிறோம் என்று ஒப்புக் கொள்வதோடு அதற்குத்தான் பாராட்ட வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னேன். 55-110-ம் இங்கே 85-175-ம் இருப்பதை இணைக்க வேண்டும். அதற்கு சட்டமெல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். 1960-ல்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

சம்பள நிர்ணய கமிஷன் 140—280 என்று விதிக்கிற பொழுது இரு வேறு முறையில் ஃபிக்ஸ் செய்து ரிகவரி ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். முதலில் வாங்கிய சம்பளம் முறையானது என்று நிலைநாட்ட முடியும். பல இடங்களில் செய்துள்ளதைப் போல அவற்றைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர ஆசிரியர்களிடமிருந்து ரெகவரி செய்வதற்கு ஆர்டர் போடக்கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ரூ. 110 சம்பளம் வாங்கும் ஆசிரியர்களிடத்தில் ஆயிரம் ரூபாய் ரெகவரி கேட்டால் அவர் எப்படிக் கொடுக்க முடியும். சரியான முடிவு வரும் வரையில் ரெகவரி இல்லாமல் அரசாங்கம் தடை செய்யவேண்டும். அவற்றை தள்ளுபடி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : எல்லாவற்றையும் கனம் அங்கத்தினரே சொல்லிவிட்டால், ஆபீசர் எதை என்னுயரி செய்வது?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் ஆபீசர் என்னுயரி செய்யாமலேயே இது தீர்ந்துவிடும். திருவாங்கூர் கொச்சிரிலிருந்து இளைந்த ஆசிரியர்களில் மொழி ஆசிரியர்கள் ஒரு தனி ரகம். ஃபைஸ்ட் கிரேடு ஆசிரியர்களாக 1956-ல் இருந்தவர்கள் இங்கே ஃபைஸ்ட் கிரேடு ஆசிரியர்களாக மாற்றப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு இங்குள்ள மொழி ஆசிரியர்களுக்கு என்ன சம்பளம் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமோ அப்படித் தான் நம்முடைய அரசாங்கம் முதலில் நிர்ணயம் செய்திருந்தது. 1962 வரையில் அப்படியே வாங்கினார்கள். 1965-ல் டைரக்டரிடமிருந்து உத்தரவு வந்தது. திருவாங்கூர் வித்வான் சென்னை பல்கலைக்கழக வித்வானுக்கு சமமா என்ற பிரச்சினையை கிளப்பினார்கள். இது ஏன் கிளம்பியது என்று தெரியவில்லை. அரசாங்கம் பல்கலைக்கழக மத்திய மான்ய சூழுவில் இளைந்திருக்கிற எல்லா பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பட்டங்களும் டிப்ளோமாக்களும் நம்முடைய மாநில உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம் என்று விதி வைத்திருக்கிறார்கள். கல்வி இலாகா டைரக்டருக்கு திடீரென்று ஞானோதயம் தோன்றியது அதனால் திருவாங்கூர் பல்கலைக்கழக வித்வான் இதற்கு சமமா என்று கேட்டார்கள். பல்கலைக்கழகத்திற்கு எழுதிக் கேட்டார்கள். பாடத் திட்டம் சமமா என்று கேட்டார்கள். அங்கிருந்து பதில் வந்ததும் அப்பாடத் திட்டம் சமமில்லை என்றார்கள். பாடத்திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொன்னார்கள். பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டங்கள் ஒன்றாக இருக்கலாம். சட்டப்படிப்பில் பி.எல். என்று இருக்கிறது. அதே போல எல்.எல்.பி. என்று சில பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கிறது. பாடத்திட்டங்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பகல்பூர் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்காமலேயே பாஸ் செய்துவிடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பாடத் திட்டங்கள் குறைவாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம். பல்கலைக் கழகத்திற்குப் பல்கலைக் கழகம் பாடத் திட்டங்களில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. சென்னைக்கும் திருவாங்கூருக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. முன்பு பழைய பி.எஸ்ஸி. இருந்தது.

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

சென்னையிலும் அது இருந்தது. இங்கு ஆங்கில பேப்பரில் நான்கு எழுது வேண்டியதில்லை. இரண்டு எழுதினால் போதும். திருவாங்கூர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஸர். சி. பி. ராமசாமி அய்யர் அவர்கள் காலத்தில் நான்கு பேப்பர்கள் அதற்கு எழுதினார்கள். இது பாடத் திட்டங்களில் உள்ள வேறுபாடு அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் பாடம் சென்னைப் பல்கலைக் கழக மின்னியை விட உயர்ந்தது, என்பது எவ்வளவு தவறோ, எவ்வளவு ஒத்துக்கொள்ள முடியாதோ, அப்படித்தான் திருவாங்கூர் வித்துவான் சென்னை பல்கலைக் கழக வித்துவானைவிட நாழித்தது என்று சொல்வதும்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : வித்தியாசம் மறைந்துவிடும்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : ஆசிரியர்களில் மொழி ஆசிரியர்கள் வருகிறார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : எப்படியெப்படி எல்லாமோ சொல்லிப் பார்க்கிறேன், சீக்கிரம் முடிக்கிறீர்களா என்று?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : குறை தீர்த்துவிட்டால் முடித்துக்கொள்வோம். ஆகையால் வித்வான் தகுதியில் குறைவு சொல்லக்கூடாது. அது தவறு. மற்றொன்று, 1956-க்கு முன்னால் அங்கு ஃபைஸ்ட் கிரேடு ஆசிரியராக இருந்தவர் இங்கே ஃபைஸ்ட் கிரேடாக இளைக்கப்படவேண்டும். குவாலிபிகேஷன் புதிதாக வேண்டுமென்றால் வேறு எங்கும் போய் இப்போது படிக்க முடியுமா? திருவாங்கூர் வித்வான் இளைப்புக்கு முன்னால் திருவாங்கூர் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவேண்டும். அங்கே எம்.ஏ. பாஸ் செய்தால் இங்கே ஏற்றுக்கொள்கிறோம். இரண்டு வருஷ கோர்ஸ் அல்ல. ஒன்பது வருஷம் சேர்ந்து படிக்கவேண்டும். ஒன்பது வருஷம் படித்த பிறகுதான் அந்த எக்சாமினேஷன் எழுத வேண்டும். ஒன்பதாவது வகுப்பு வித்வான் பிரிவினரிக்கு சமம் என்று இருக்கிறது. இன்னொரு தொல்லை என்னவென்றால் திருவாங்கூர் வித்வான் பாஸ் செய்வதால் மெட்ரஸ் பண்டிட் டிரெயினிங்குக்கு அட்மிட் செய்திருக்கிறோம். இளைந்த பிறகு திருவாங்கூர் வித்வான் பாஸ் செய்து வேலைக்கு வந்தவர்களில் மெட்ரஸ் பண்டிட் டிரெயினிங்குக்கு சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். பின்னர் கல்வி அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள், கல்வி. தகுதியில்லை என்று. பி.எல். பாஸ் செய்த பிறகு பி.ஏ. செல்லாது என்று சொல்வதைப் போல. அப்படி சேர்ந்த பிறகு திருவிதாங்கூர் வித்வான், பண்டிட் டிரெயினிங் பாஸ் செய்த பிறகு கல்வி தகுதியில்லை, தனி கிரேடு என்று சொல்கிறோம். இது மாதிரி இன்னும் பல சிக்கல்கள் உண்டு மலையாள வித்வான்கள் இருக்கிறார்கள். மலையாள வித்வான்கள் இங்கே இளைந்த பிறகு பண்டிட் டிரெயினிங் படிப்பதற்கு இடமில்லை. அவர்களை கோளத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். இங்கே மலையாள வித்வான் பண்டிட் டிரெயினிங் வைக்கவில்லை. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. மலையாள வித்வான் பாஸ் செய்து பல வருஷம் ஆசிரியராக இருக்கிறார்கள். பண்டிட் டிரெயினிங் இல்லாமல்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [8th August 1966]

உறுதி செய்யாமல் 7 வருஷம் 8 வருஷம் பணியாற்றியவர்கள் எல்லாம் பிரித்துவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். பண்டிட் டிரெயினிங் ஏதாவது ஒரு இடத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் டிரெயினிங் காலேஜிலேயே மலையாளம் பண்டிட் டிரெயினிங்குக்கு டிரெயினிங் காலேஜிலேயே மலையாளம் பண்டிட் டிரெயினிங்குக்கு லிருந்து ஒரு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும். என்னை பொருத்த வரையில் அந்தக் குறை மிகுதியாக இருக்கிறது. ஆகையால் எனக்கு பேசுவதைப்பற்றி இல்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்துவிட்டால் போதும். இம்மாதிரி அநியாயம் இருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்குப் புரிய வைக்கவேண்டுமென்பதே தவிர சலிக்க வைக்கவேண்டுமென்பது அல்ல. 'நான் செகரட்டரியைப் பார்த்துப் பேசவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்', என்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் காலை அடைத்துக்கொண்டுதான் கேட்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அவர்களும் கேட்கிறார்கள். பிரிவிலேஜ் என்ற முறை வைத்து சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். அதிகாரிகளிடத்தில் பேசும்போது அது முடியாது. கன்னியாகுமரிக்கு அவ்வளவும் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னால் நாங்கள் நியாயத்தை எங்கே சொல்வது? அதனால்தான் சொல்கிறேன். உண்மையிலேயே முதலமைச்சர் அவர்களுடைய முன்னிலையிலே, அவர்கள் வேறு வேலை பார்த்தாலும் சரி, அவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள் என்றால் போதும், இரண்டு மூன்று அதிகாரிகளையும் எங்கேயும் கூட்டிவைத்து பேச வைத்தால் அவர்கள் கேட்பார்கள். ஒரு மணி, இரண்டு மணிகூட பேசலாம். எங்கள் நிலைமை அவ்வளவு சிக்கல் வாய்ந்தது. நாங்கள் வேகு தூரத்தில் இருக்கிறோம். ஒரு தரம் சொல்ல 500 மைபில் கடந்து வரவேண்டும். ஆகவே அந்த அதிகாரிகள் செவி சாய்ப்பதற்கு உரிய சூழ்நிலை ஏற்படுத்தித் தருமாறு கேட்கிறேன். அது முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு அவர்களது அறையிலே நடத்தலாம். அவர்கள் அதிகாரிகள் கிட்டே போய் சொல்லச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன பிறகுதான் இப்பொழுது போகும்போழுது எல்லாம் நன்றாகச் சொல்லுங்கள் என்றார்கள். போன வாரத்திலே அவர்களைப் பார்த்து சொல்லி விட்டுத்தான் வந்தேன். குறை தீர்க்கிற வரை சொல்லவேண்டியதே தவிர தீர்ந்த பிறகு, தீர்ந்தது என்று பாராட்டத்தான் செய்வோம். அதுதான் எங்கள் பண்பு. தமிழ்நாட்டின் பண்பு கூட. ஆகவே இந்தக் குறைகளையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இதைத் தீர்த்துத் தரவேண்டும்.

இன்னும் ஒரு சிறிய குறை. அதிகாரிகள் செய்கிற தப்பினாலே அரசாங்கத்துக்கே கெட்ட பெயர் வருகிறது என்று சொல்கிறேன். அரசாங்கம் பார்த்து சொல்லக்கூடாது என்றால் தப்பு என்றால் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகள் ஒருந்தரை உத்தியோகத்தில் நியமிக்கிறபோது 1956-க்கும் பிறகு 10 ஏ 1 என்ற பிரிவில் சேர்க்கிறார்கள். இது எதற்கு வருகிறது என்றால் தகுதியான ஆள் கிடைக்காவிட்டால் தகுதி குறைந்த ஆளை நியமித்துக்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

கொண்டு, தகுதி உள்ள ஆள் வந்தால், ரெகுலர் அப்பாயின்ட்மென்ட் கொடுக்கவேண்டும். எங்கள் பகுதியில் எலிமென்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் வேண்டுமென்றால் பி.ஏ., பி.டி. தான் வருகிறார். எலிமென்டரி கிரேடுக்கு, செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங்கோடு மெரிட்டோடு வருகிறார்கள். அவரை 10 ஏ 1-ல் நியமிக்கிறார்கள். நியமித்த பிறகு கல்வி இலாகா மூன்று வருஷத்திலே ரெகுலரைஸ் செய்யவேண்டும். மூன்று வருஷம் கழித்து இன்கிரிமென்ட் கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் ஆறு வருஷம் கழித்து வேலையிலிருந்து பிரித்துவிட்டார்கள் என்ற குறை இருக்கிறது. 10 ஏ 1-லே அப்பாயின்ட் செய்து மூன்று வருஷம் கழித்து இன்கிரிமென்ட் கொடுத்து ஆறு வருஷம் கழித்து 'உன்னை ரெகுலரைஸ் செய்ய வில்லை' என்று அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அவருக்கு இப்பொழுது 30 வயது. நியமிக்கப்படுகிறபோது 24 வயது. இப்படி பல குறைகள் இருப்பதாலே இதைக் கவனித்து தீர்க்கவேண்டும். இவ்வளவு நேரம் எனக்குத் தந்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தக் குறைகளை தீர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்னும் பேசவேண்டியவர்கள் இருக்கலாம். பேசுவதாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். அதற்கு நான் குறுக்கே நிற்கவில்லை. கன்னியாகுமரி உறுப்பினர்தான் பேசவேண்டும் என்பதல்ல. எனக்கு வேறு முக்கியமான அவ்வளவு இருக்கிறது. சில வார்த்தைகளை இப்பொழுதே கூற விரும்புகிறேன். ஒன்று உறுதியாகச் சொல்லுவேன். ஏதோ கன்னியாகுமரியைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் என்றால் ஒரு வேற்றுமை மனப்பான்மையோடு அவர்கள் எல்லோரையும் பார்க்கிறார்கள் என்பது தவறு. கன்னியாகுமரி ஆசிரியர்கள் வேறு, மற்றவர்கள் வேறு என்பதல்ல. ஆனால் கன்னியாகுமரியிலே சிக்கல்கள் இல்லாமல் இல்லை. சிக்கல்கள் இருப்பதாலே எல்லாவற்றுக்கும் பிரத்தியேகமாக தங்களுடைய நிலைமையை கவனிக்கப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதும் சரியல்ல. இதைப்போட்டிச் சொல்லவில்லை. கன்னியாகுமரியிலே ஒருவர் ஒரு பெரிய உத்தியோகத்திலே இருந்தார். அவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். மாற்று இந்தப் பக்கத்தில் நடந்தது. மாற்று உத்தரவு போடப்பட்டு வேறு ஒருவர் அங்கே போனேன் பண்ணப்பட்டார். ஆனால் அவர் சார்ஜ் கொடுக்கமாட்டேன் என்றார். இம்மாதிரி மனப்பான்மையும் இருக்கிறது. மாற்றினால் கூட ஒத்துக்கொள்ளமாட்டேன், சார்ஜ் கொடுக்கவில்லை என்றால், பிறகு சஸ்பென்டு பண்ணித்தான் சார்ஜ் எடுக்க வேண்டி வந்தது. அப்படியும் இருக்கிறது. ஆனால் ரொம்ப நாட்களாக இந்த சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல் தீர்க்கப்படாமல் இல்லை. அனேக பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொடர்ந்து ஆலோசிக்கிறார்கள். எவ்வளவோ சிக்கல்கள் இருந்தாலும், கல்வி இலாகாவிலே எதோ பாரபட்சமாக நடந்துகொள்கிறார்கள், வெறுப்புடன் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று சொல்வதும் தவறு. அவர்கள் விதிப்படி விதியை உணர்ந்து அதன்படி இருக்கிற நிலைமையை எடுத்து

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th August 1966]

விளக்கி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதிலே ஏதோ கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்தாவது தீர்வு காணவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகையினால் இங்கே காரியதரிசிக்கு சொல்லி இருக்கிறேன். இந்தச் சிக்கலிலே கல்வி இலாகாவின் என்ன சொன்னாலும் அதையும் வைத்துக்கொண்டு நாம் ஒரு முடிவு செய்துவிட வேண்டும். அப்படி முடிவு செய்வது என்றால் 'இன்னும் தீராத பிரச்சனைகள்' என்று இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்களே, அதை ஓரளவு தீர்த்து விடலாம். ஓரளவுதான் தீர்த்து விடலாம் என்று இன்றைக்குச் சொல்ல முடியும். முழுவுதையும் தீர்த்து விட முடியுமா என்பதை இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் டையெல்லாம் இப்பொழுது சொல்ல முடியாது. தாராளமாகவே இன்டர்மீடியேட் கொடுத்து இதைத் தீர்த்துவிடவேண்டும் என்றுதான் காரியதரிசிடமிடத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். அதை இந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டிச் சொல்லவில்லை. ரொம்ப நாளைக்கு முன்னாலேயே சொன்னேன். அவர் ஆராய்ந்து ஒரு பார்வையா எல்லாம் தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதே முறையில் இவ்வகட வந்து சொன்னார்கள். அப்பொழுதான் சொன்னேன். இங்கே கன்னியாகுமரி உறுப்பினர் இருக்கிறார். மற்றவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. அதுவும் ஆசிரியர் பிரதிநிதி. அவரை நீங்கள் அழைத்துப் பேசுங்கள் என்று சொல்லி விட்டு, கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கும், 'போய் நீங்கள் கொஞ்சம் பாருங்கள், நீங்கள் என்ன சொல்லவேண்டுமோ சொல்லுங்கள், இப்பொழுது பார்முலா தயாரித்து இருக்கிறார்கள், 'இதைப்பற்றி உங்கள் கருத்துக்களையும் நீங்கள் தெரிவியுங்கள். எல்லாவற்றையும் வைத்துக்கொண்டு கூடிய சீக்கிரத்திலே இதைப்பற்றி ஒரு தீர்வு காணலாம், முடிவு செய்யலாம்' என்று நான் சொல்லி அதன் பேரில் இப்பொழுது அவர் பேசியதில் இருந்து காரியதரிசிடம் பேசியதாகத் தெரிகிறது. இதில் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி எந்த அளவுக்குப் பரிகாரம் அளிக்க முடியுமோ, எந்த அளவுக்கு தீர்மான விட முடியுமோ, அந்த அளவுக்கு தீர்த்துவிடத்தான் வேண்டும். பிரச்சனைகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்பதைப்பற்றி மீண்டும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. இதற்காகத் தனி அதிகாரி போடுவதாலே தீர்த்து விடாது. ஆகவே அதிகாரி போட வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வது நலம் என்று கூறி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அவர்கள் மேல் முன்னாலேயே நம்பிக்கைதான். ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட், கவர்ன்மென்ட்டுக்கு பைனான்ஸியல் கமிட்டிமென்ட் இல்லாமல் மன நிம்மதிக்காவது சீனியாரிடையை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The resolution was, by leave, withdrawn.

[8th August 1966]

(4) FIXATION OF AGE OF RETIREMENT AT SIXTY FOR ALL TEACHERS.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நான் கொண்டுவரும் தீர்மானமானது சாதாரண தீர்மானம். இதற்கு இந்த சர்க்காருடைய அங்கீகாரம் கொடுப்பது மிக எளிது. இது ஆசிரியரைப் பற்றியது. ஆசிரியர் சம்பந்தப் படாமல் யாரும் தமிழ்நாட்டிலே இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் குழந்தைகள் இல்லாதவர்கள் பாவம் என்று, குழந்தைகள் வேண்டும் என்று பரிகாரம் செய்தாவது, குழந்தைகளைப் பெற்று பள்ளிகளுக்கு அனுப்ப அந்தப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் தான் இந்தப் பெற்றோர்களுடைய ஸ்தானத்தில் இருந்துகொண்டு அந்தக் குழந்தைகளைக் கவனிக்கிறார்கள். அது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். இந்தத் தீர்மானமானது ஆசிரியரைப்பற்றி இருப்பதால் இது ஏதோ ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி கொண்டுவரும் தீர்மானம். இது எதிர்க்கட்சியிலிருந்து வருவதால் டிராஷரி பெஞ்சிலே இருப்பவர்கள் ஆதரிக்கலாமா கூடாது என்று எண்ணுவது சரியல்ல. ஏனென்றால் இது எல்லோரையும் பொருத்தது. கல்வி விஷயம். அதிலே தீர்மானத்தில் சொல்லக்கூடிய விஷயமானது இன்னும் ரொம்ப பொது விஷயம். முதலிலே தீர்மானத்தை மூவ் பன்னி பிறகு பேசுகிறேன்.

Sir, I move—

'That this House recommends to the Government that the age of retirement be fixed at sixty for all teachers working in Elementary and High Schools under all agencies'.

SRI M. RAJAH IYER : I second the resolution, Sir.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்தத் தீர்மானமானது ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் 60 வயது முடிந்த பிறகுதான் அவர்களை பிடியைப் பண்ணலாம், அது எந்த பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் சரி. அது ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் ஹைஸ்கூலாக இருந்தாலும், அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை யார் நடத்தினாலும் சரி . . .

மிஸ்டர் சேர்மன் : இப்போது 58 ஆ . . .

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : 58 ஆக இருக்கிறது. அந்த நிலையை விளக்குகிறேன். அதற்குப் பிறகு எதற்காக இந்தத் தீர்மானம் வந்தது என்று சொல்லுகிறேன். பிறகு ஏன் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். அதனால் விளையக் கூடிய நன்மைகளையும் சொல்லுகிறேன். அதை சர்க்காருக் கட்டாயம் அமுல் ஆக்கவேண்டிய அவசியத்தையும் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எல்லாம் சாதாரணமாக 55 வயதிலேயும், பிரைவேட் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 60 வயதிலேயும் ரிடயர் ஆகிக்கொண்டு இருந்தார்கள். பள்ளிக்கூடங்களை யெல்லாம் நமது சர்க்கார் பல்கலை ஏஜன்ஸிகளை வைத்துக்கொண்டு நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. ஆங்கிலேயர் போய் 19 வருஷம்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [8th August 1966]

ஆகியும் பல ஏஜண்டுகள் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகள், முனிசிபாலிட்டி நடத்தும் பள்ளிகள், ஜில்லா போர்டுகள் நடத்திய பள்ளிகள் (சமீபத்திலே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விட்டது). பஞ்சாயத்து யூனியன் நடத்தும் பள்ளிகள், பிரைவேட் பள்ளிகள், லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் நடத்தும் பள்ளிகள் (அதைச் சர்க்கார் என்று கூட சொல்லாம்) இப்படி பல பள்ளிகள். அவைகளுக்கெல்லாம் ஏஜன்சி என்று பெயர். இதிலே ரிடயர் ஆகும் வயது ஒவ்வொன்றிலே ஒவ்வொன்றாக இருந்தது. பொதுவாக சர்க்கார் பள்ளிகள், முனிசிபாலிட்டி பள்ளிகள், ஜில்லா போர்டு பள்ளிகள் இவைகளிலே 55 வயது முடிந்தவுடனே ஆசிரியர்கள் எல்லாம் ரிடயர் ஆகவேண்டும் என்று இருந்தது. பிரைவேட் பள்ளிகள் எயிட்ட பள்ளிகள் மானியம் வாங்கிக்கொண்டிருந்த பள்ளிகள் இவைகளிலே உள்ளவர்களுக்கு 60 வயது வரையிலேயும் இருக்கலாம் என்று இருந்தது. அது ஹைஸ்கூலாக இருந்தாலும் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடமாக இருந்தாலும் கட்டாயம் 60 வயதுவரையில் இருக்கவேண்டும். 5 கிளாஸ் வரையிலும் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளைச் சர்க்கார் நடத்தினால் 55 வயதிலே போகவேண்டும். ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தாலும் 55 தான். இதை 58 வயது வரை இருக்கலாம் என்று ஆக்கினார்கள். இன்றைய தினம் சர்க்கார் நடத்துகிற சின்ன பள்ளிக்கூடம் 5 கிளாஸ் வரையிலும், 8 கிளாஸ் வரையிலும் இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களிலே ரிடயர் ஆகிற வயது 58 தான். முனிசிபாலிட்டி நடத்துவதாயிருந்தாலும் பஞ்சாயத்து நடத்துவதாயிருந்தாலும் 58 தான். ஆனால் அதே நேரத்திலே ரொம்ப நாளாகவே இருந்துகொண்டு வந்து இன்றைக்கும் இருக்கிற எயிட்ட பள்ளிகளிலே 60 வயது. அதற்கு முன்னால் ரிடயர் ஆனால் பென்ஷனை கிடையாது என்பது சட்டம் ஹைஸ்கூல்களிலே எடுத்துக்கொண்டால் 5 ஏஜன்ட்கள் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதிலே பிரைவேட் பள்ளிக்கூடங்களிலே 60 முடிந்தால் ரிடயர் ஆகவேண்டும் என்று இருந்தது. இது ரொம்ப நாளாகவே இருக்கிறது. இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே பிரைவேட் பள்ளிக்கூடங்களிலே ஹைஸ்கூல்களில் 11-வது வகுப்பு முடிய இருந்தால் 58-க்கு மேலே 60 வயது வரையிலும் இருக்கலாம் என்று இப்போது இருக்கிறது. ஏற்கனவே 60 வயது வரையிலேயும் இருந்தது. திடீரென்று என்ன ஏற்பட்டுப் போயிற்று? 55—58—60 இருந்தபோது பென்ஷனை காரணமாகத் தோடு இந்த சர்க்கார் நாங்கள் ரொம்ப நாளாக கேட்டுக்கொண்டு வந்ததாலே கொடுத்தவுடனே கணக்குப் பார்ப்பதிலே கஷ்டம் வந்த பிறகு 55 வயது வரையிலேதான் பென்ஷன் 55-க்கு மேலே அவர்கள் 60 வயது வரையிலே இருந்தாலும் அந்த 5 வருஷ சர்வீஸ் அவர்களது பென்ஷனுக்கு அருகதை இல்லை, வருஷாந்தர உயர்வு கிடையாது என்று திட்டம் போட்டு இருக்கிறார்கள். 55, 58 ஆன போது உதவி பெரும் ஹைஸ்கூல்களிலே 53 வரையிலேயும் வேலை செய்தால் பென்ஷன் உண்டு. 58-க்கு மேலே 60 வயது வரையிலும் வேலை செய்த பிரியடுலே பென்ஷனுக்கு தகுதி இல்லை, சம்பள உயர்வுக்கு தகுதி இல்லை என்று இருக்கிறது. இரண்டு வருஷம் வேலையில் இருக்கிறார்களேதவிர, பலன் இல்லை.

8th August 1966]

MR. CHAIRMAN: For a good reason. I request the hon. Member to make this part-discussed. We will continue it at the next meeting. 5-35 p.m.

The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

VII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 94. Notification issued with G.O. Ms. No. 948, Health, dated 27th May 1966 making an amendment to the rules relating to qualifications to the posts in the Engineering Establishment under Municipal Councils, published with the late Local Self-Government Department Notification No. 1579, dated 21st September 1932, at pages 1006 and 1007 of Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated 1st November 1932, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 204 (d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 95. Report of the Madras Public Service Commission for the year ending 31st March 1965. Laid on the Table of the House under clause (2) of Article 323 of the Constitution of India

* 96. Notification issued with G.O. Ms. No. 1802, Home, dated 1st June 1966 exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 in respect of passengers, luggage or goods carried in motor vehicles bearing registration Nos. APZ 3862, APZ 3863, APZ 3864, APZ 3865 and spare bus APZ 3861 belonging to the Andhra Pradesh State Road Transport Corporation, Hyderabad, and plying on temporary permits between Madras and Tirupathi. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]

* 97. Notification issued with G.O. Ms. No. 1691, Home, dated 25th May 1966 making Rule to amend the Schedule of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952. [Laid on the Table of the House under section 16 (5) of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952).]

* Laid on the table of the House on the 5th August 1966.

[8th August 1966]

98. Notification issued with G.O. Ms. No. 1796, Revenue dated 23rd May 1966 appointing the Members to the Area Committee, Guddalore. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Hindu Religious and Charitable Endowment Act, 1959 (Madras Act XXII of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

Nil.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Tuesday, the 9th August 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

General Workshop near Tuticorin

* 45 Q.—SRI M. RAJAH IYER (on behalf of Sri J. Ponnuswamy Villavarayar): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the General Workshop situated near Tuticorin, is capable of manufacturing automobile tools;

(b) the number of employees working in it; and

(c) the nature of work turned out at present?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) 36.

(c) The Unit, which has since been taken over by the Madras State Small Industries Corporation Ltd., is at present fabricating light structurals and sheet metal works.

Scrutiny fees

* 46 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the rates of scrutiny fees payable by registered publishers of books to the Text Book Committee have recently been revised; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b): No. The last revision was made in 1963, details of which are as follows:—

Scrutiny fee

For Standards I to V	...	...	Rs. 100 per book.
For Standards VI to VIII	...	...	Rs. 125 per book.
For Standards IX to XI	...	...	Rs. 150 per book.
(including Training Schools)	...	...	Rs. 150 per book.

SRI M. RAJAH IYER: Has any re-scrutiny fee been introduced for the first time, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not think so, Sir.

[9th August 1966]

Bifurcated course

* 47 Q.—SRI A. R. DAMODARAN (on behalf of Sri M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of high schools in Kanyakumari district in which bifurcated course is being conducted;

(b) whether it is a fact that some teachers instructing the above courses in private management schools are not made permanent in their respective posts;

(c) if so, the number of such teachers; and

(d) for how many years they have not been made permanent and the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Five.

(b) Yes.

(c) & (d)—

One from 1958.

Two from 1960.

Two from 1961.

Two from 1962.

Two from 1963.

One from 1964.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: What are the reasons for not making them permanent, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The usual procedure had to be gone through. As it is done in the case of other aided schools, the procedure had not been completed. Hence, they could not be made permanent.

SRI M. RAJAH IYER: Are the Government aware that in our own State teachers handling bifurcated courses had not been made permanent and confirmed and no service regulation had been drawn up in Government schools?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: As it is, the District Educational Officers confirm every year.

Pay of Elementary School Teachers

* 48 Q.—SRI A. R. DAMODARAN (on behalf of Sri M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the decision taken by this Government for enhancing the scales of pay of the Elementary School Teachers in accordance with the recommendations of the Education Commission?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The recommendations of the Education Commission have just been received. They will be examined.

[9th August 1966]

Recommendations of the University Grants Commission

* 49 Q.—SRI M. RAJAH IYER:

SRI M. SANKARALINGAM PILLAI: } Will the Hon.
Dr. H. V. HANDE: }

the Chief Minister be pleased to state with reference to the answer given to Legislative Council Question No. 141 on 29th March 1966—

(a) whether any communication has since been received from the Government of India regarding the implementation of the new scales of pay suggested by the University Grants Commission for college staff; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) The matter is under examination.

Sanskrit

* 50 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a Sanskrit Class has been introduced in the College of Engineering, Guindy, for the benefit of the staff members; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Evening classes in Sanskrit of the duration of about an hour daily in the Nyayavaisheshika and Sankhya systems of Philosophy, Adarvana Veda, etc., have been started in the Fundamental Engineering Research Establishment in the College of Engineering, Guindy, for the benefit of interested staff members and Research Scholars.

SRI M. RAJAH IYER: May I know how many members of the staff availed themselves of this facility and whether the response is encouraging?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This is for the benefit of the members of the staff and Research Scholars. I do not have the information as to how many are taking advantage of it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it not a fact, Sir, that knowledge of Sanskrit enables them to pursue more points with regard to Engineering and other things?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir. Certain specific topics like 'cause and effect' and other things, they can get knowledge from certain Sanskrit classic works.

[9th August 1966]

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the admission of the Hon. the Minister for Education, do not the Government think that encouragement of Sanskrit in lower forms is highly necessary?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I am not able to understand the logic of the hon. Member. To encourage Sanskrit in lower classes is a different thing.

SRI A. R. DAMODARAN : May I know, Sir, whether there is any proposal to start it in other Engineering Colleges also?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This is done only in the Guindy Engineering College, and whether it should be done in other colleges should be examined then and there.

Madras State Transport Express Service No. 121

* 51 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the reasons for the cancellation of the Madras State Transport Express Service No. 121 (between Ramanathapuram and Thanjavur);

(b) whether it is likely to be revived; and

(c) if so, from when?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) The operation of the route was not economical.

(b) No.

(c) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER : Are the Government aware that due to the cancellation of Madras State Transport Express Service No. 121, Ramanathapuram has become unconnected with Pudukottai and Thanjavur? Will the Government think of an alternative service being introduced linking Pudukottai and Thanjavur, Sir?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The hon. Member may send the suggestion to me in writing.

New Railway Lines

* 52 Q.—SRI K. ANBAZHAGAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state—

(a) the new railway lines recommended by the State Government to the Union Government for inclusion in the Fourth Five-Year Plan; and

(b) whether the State Government has recommended to the Union Government to convert the metre gauge line into broad gauge line between Madras and Tuticorin during the Fourth Five-Year Plan?

^a Printed as Appendix I on page 322.

[9th August 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (a) & (b) A statement ^a is placed on the table of the House.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்விக்கு அளிக்கப்பட்ட விடையில் பெரும்பாலான ரயில்வே பாதைகள் அத்தனையும் அகலப் பாதையாக மாற்றப்படவேண்டுமென்ற கருத்து காணப்படுகிறது. அதைப்போல பல்வேறு சிறு சிறு ரயில் பாதைகள் இணைப்புகள் ஏற்படவேண்டுமென்ற கருத்தும் காணப்படுகிறது. இவற்றில் முக்கியத்துவம் எந்த வகையில் கொடுக்கப்பட்டு வற்புறுத்தப்படுகிறது என்று அமைச்சர் தெரிவிப்பாரா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : In the statement placed on the table of the House it is stated that the conversion of the line from Tiruchirappalli to Tuticorin has been given top priority, and also the laying of an additional broad gauge line from Villupuram to Chingleput is under survey.

திரு. க. அன்பழகன் : சென்னை நகர சுற்றுப்புற ரயில்வே வட்ட இணைப்புப் பாதைகள் அமைக்கப்படுவதைப் பற்றி முக்கியத்துவம் தந்து அரசாங்கம் திட்டக் குழுவிற்குத் தெரிவித்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I request the hon. Member to refer to item 11 in the statement, which has been suggested for survey and investigation during the Fourth Plan period.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, திருச்சி-தூத்துக்குடி ரயில் பாதையை அகலப்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்து முக்கியத்துவம் உடையதா? அல்லது திருச்சி-விழுப்புரம், செங்கற்பட்டு அரக்கோணம் அகலப்பாதை இப்போது வற்புறுத்தப்படுகிறதா? திருச்சி-தூத்துக்குடி பின்னால் வற்புறுத்தப்படும் என்பது அமைச்சர் கருத்தா?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The conversion of metre gauge line from Tiruchirappalli to Tuticorin into broad gauge line will be given priority in the Fourth Five-Year Plan. We have stressed this and the other lines also, which are mentioned in that paragraph will be given the priority which we wanted them to be given.

SRI M. RAJAH IYER : I find in the statement the restoration of the dismantled railway line between Tirupattur and Krishnagiri. Will the Government recommend the restoration of the line between Dhanushkodi and Rameswaram to enable the pilgrims to go to the place unconnected by rail or road?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : This is due to the recent disaster, and the Railways find it uneconomical to take up this work. So, actually they have gone to the extent of providing a new jetty to go to Rameswaram. The idea is to get the road linked between Rameswaram, Mandapam and Dhanushkodi.

[9th August 1966]

DR. H. V. HANDE : What exactly is the stage of conversion of the line from Villupuram to Tiruchirappalli, and how many years it will take to convert it, Sir?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I am not in a position to give the exact time.

SRI A. R. DAMODARAN : May I know, Sir, whether the electrification of Chingleput-Villupuram line will be on one or two lines, Sir?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The immediate proposal is to convert the existing line into a broad gauge one, and the other one will also be considered.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் பணிகள் இப்போதே தொடங்கவேண்டிய நிலை இருப்பதால், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய அடிப்படையில் இப்போது இந்த வேலைகளில் எது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சருக்குத் தெரிகிறதா, அல்லது தெரிவிக்கப்படுகிறதா?

3-10
ப.ம.

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை.

திரு. ஏ. சாம்பசிவ ரெட்டியார் : நெய்வேலி சேலத்தை இணைப்பதற்கு அந்த இருப்புப் பாதையை அகலப்பாதையாக ஆக்குவது என்று வதந்தி இருந்தது. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய பரிந்துரையில் அந்தப் பாதை காணப்படவில்லை. அதைச் சேர்ப்பதற்கு முயற்சி செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. வி. ராமய்யா : இந்தச் சபையில் வதந்திகளுக்கு என்னால் பதில் சொல்ல முடியாது.

Old Hospital at Ramanathapuram

* 53 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to convert the old Hospital at Ramanathapuram into a Women and Children's Hospital; and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI V. RAMAIAH (on behalf of the Hon. the Minister for Public Health) : (a) Yes.

(b) The proposal for the employment of additional staff, etc., has been received from the Director of Medical Services and it is under examination.

SRI M. RAJAH IYER : May I know, Sir, whether there is any proposal to utilise part of the existing buildings for housing educational institutions and law courts? Will it not be desirable to retain the entire building for the Women and Children's hospital exclusively?

[9th August 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : I do not think, Sir, I can promise any such thing just now. The present proposal is for effecting some improvements.

Government Tourist Bungalow

* 54 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether there is any difference in the procedure of maintenance of the arrival and departure registers in the Government Tourist Bungalows at Madurai and Tiruchirappalli; and

(b) if so, whether there is any proposal to make it uniform?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் :

(அ) ஆம் மதுரை, திருச்சி சுற்றுலா மானிகைகளில் உள்ள வருகை, செல்கை; பதிவேடுகளில் பதிவு முறையில் சிறு மாறுதல்கள் இருக்கின்றன.

(இ) ஆம். மேற்சொல்லிய பதிவேடுகளில் பதிவு முறையை எல்லா சுற்றுலா மானிகைகளிலும் ஒரே மாதிரியாக மாற்றி அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இவற்றை ஒரே மாதிரியாக மாற்றும்போது மதுரையில் இருக்கும் சுலபமான முறை திருச்சிக்கு வரவேண்டுமே தவிர திருச்சியிலுள்ள முறை மிகவும் cumbersome procedure ஆக இருப்பதால் எல்லா வற்றையும் அதுபோல uniform ஆக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுரையில் உள்ள வருகை-புறப்பாடு ஏடு, ஒரே ஏடுதான் இருக்கிறது. திருச்சியில் மூன்று, நான்கு ரிஜிஸ்டரில் கையெழுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதில் காலதாமதம் ஆகிறது. அதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

கனம் திரு. ஜி. பூவராகன் : மாற்றியமைக்கும்போது இந்த யோசனை கவனத்தில் எற்றுக்கொள்ளப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—RULING ON THE READING OF A DISALLOWED QUESTION IN THE HOUSE.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member Dr. H. V. Hande, while speaking on the Supplementary Statement of Expenditure on the 5th instant, read a disallowed question and when I said that he could not do so, the hon. Member, though he obeyed the Chair, wanted to know under which rule he should not do so.

At the outset, I may inform the hon. Member that we cannot have written rules for obvious and elementary matters of procedure. They are built up by conventions and precedents. The House has supreme power to lay down its own procedure and it is always based in sound principles.

[Mr. Chairman]

[9th August 1966]

Rule 34 (1) of the Council Rules provides that the Chairman shall decide on the admissibility of a question and shall disallow any question when, *in his opinion*, it is an abuse of the right of questioning or is in contravention of the rules. Thus the admissibility or otherwise of a question is judged by the Chairman with reference to its compliance with the conditions laid down in the relevant rules and he is not and cannot be influenced by any other considerations such as whether it will cause embarrassment to the Government or to anybody else.

The Chairman, as the guardian and custodian of the privileges of the House and representing the symbol of its sovereignty, has to judge for himself whether a matter to be raised in the House is in the wider public interest or not. It is a duty cast upon him to see irrespective of the attitude of Government or the Opposition or any Member of the House, what should be allowed to be brought before the House in the shape of a question. If he comes to the conclusion that a particular matter should not be raised in the House irrespective of the fact whether Government are willing to give the information, he nevertheless disallows it. If, on the other hand, he feels that a particular matter should be allowed to be raised in the House in the wider public interest, he overrules representation or objection of the Government and admits the notice. Thus the Chairman examines the *pros* and *cons* of the proposition and gives a decision. In this process the Chair has a duty to ensure that baseless questions are not admitted lest unfounded and insinuating allegations should be given undue prominence and publicity.

Thus it will be seen that the Chairman is the one and only authority empowered to admit or disallow any question and once he disallows a question, his decision is final and cannot be questioned or raised in any manner.

Sir Erskine May at page 349 (17th Edition) says: "The Speaker's responsibility in regard to questions is limited to their compliance with the rules of the House. Responsibility in other respects rests with the Member who proposes to ask the question. On many occasions the Speaker has stopped a Member asking a question that had been refused at the Table, or asking parts of questions struck out at the table or taking opportunity when raising a point of order to read out a question which has been refused at the table."

The same principles apply to questions in the Union Parliament and in the State Legislatures of India. This was also confirmed in a ruling of the Chair in our own House on 7th July 1962 (Volume XLVII—391-393).

To enable Members to know why their questions are disallowed the reasons are given though such a procedure is not necessary. Still if they feel that a question has been disallowed without sufficient reasons, they should contact the Secretary in the first instance, and if still they are not convinced, they are always welcome to

9th August 1966]

[Mr. Chairman]

discuss the matter with the Chairman. If a case is made out for admitting the question, it will be admitted, rescinding the orders of disallowance.

I may inform the House that I have been quite liberal in admitting questions and there can be no grievance that some questions have been disallowed. They are disallowed only if they are not in conformity with the rules or if there is an abuse of the right of questioning.

I, therefore, rule that it is gravely improper on the part of the Member to have read out the text of a disallowed question. Under rule 197 of the Council Rules, I order that that portion be expunged from the proceedings.

III.—ANNOUNCEMENTS.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have received messages from the Governor of Madras recommending to the Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966, and the Madras Urban Land Tax Bill, 1966.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 15 of 1966) and the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 16 of 1966) as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

IV.—CALLING ATTENTION TO THE HEAVY BACKLOG AND ARREARS
OF WRITS AND APPEALS PENDING IN THE HIGH COURT
OF MADRAS.

MR. CHAIRMAN: Now, we have a call attention Motion given notice of by hon. Member Dr. Hande. He may move the motion.

DR. H. V. HANDE: Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Chief Minister to a matter of urgent public importance, namely, the heavy backlog and arrears of writs and appeals pending in the High Court of Madras and the consequent hardship caused to the litigant public.

[9th August 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I wish to make the following statement with reference to the matter raised by the hon. Member.

The pendency of Writs and Appeals in the High Court of Madras as on 30th June 1966 is as follows:—

Writ petitions	...	...	...	6,011
First appeals	...	...	...	2,808
Second appeals	...	...	...	5,862

There are at present eleven Judges in the High Court besides the Chief Justice. It is observed that the institution of cases far outweighs the disposals.

However, in order to clear the pendency of arrears, proposals for appointment of two additional Judges have been sent up to the Government of India in the Ministry of Home Affairs. As the Government of India are already seized of the proposals the final orders on the proposals for appointment of additional Judges have to be awaited. The appointment of High Court Judges is a matter purely under the purview of the Government of India and falls under the head 'Charged Expenditure' and the final say therefore lies with them. This Government have done the needful in the matter.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION (No. 3) BILL, 1966 (L.A. BILL No. 15 of 1966).

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 15 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 15 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, (this Appropriation Bill is for over a sum of Rs. 20 crores, and for Educational purposes alone, there is a demand for over Rs. 11 lakhs. Now generally in Supplementary Estimates, provision for new schemes is made based generally on the representations or demands made by the public.

^a Printed as Appendix II on pages 323-324.

[9th August 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

Now, Sir, I have been pleading again and again that provision should be made for pension for about 50 or 60 teachers who retired before the 1st of April 1955. It would cost Government only a few thousand rupees. The pension scheme for teachers was brought into force from the 1st April 1955. But there are still some teachers who retired before that date who are still living, and who have been denied this benefit. They are a dwindling number day by day. In fact this representation has been before this Government ever since 1955 and to this day, they have not been given the pension benefit. These teachers were working at a time when they were paid very low salaries. The scales of pay then were very low. They are not also eligible for old-age pension. They are 70 years old and many of them even 71 years old, because if they had worked up to the age of 60, they should be 71 now. I want humbly to be seen the Hon. the Chief Minister, who is also Minister for Education, and who is also in charge of Endowments who has done so much for the temples, which has brought him so much praise from the public for doing such good work, to just sympathetically view the case of these teachers, who had worked in temples of learning. They are suffering like anything. The number of letters that I have received from these people for the last 11 years is innumerable. Their case is very heart-rending. They do not have even one square meal a day, after having worked for the nation for quite a long time.

3-20
p.m.

I would request the Hon. the Chief Minister to look into their case and provide a pension for them of at least Rs. 20 for as long as they survive in this world.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, the supplementary demands have been fully explained by me when I presented the demands and also in the course of the discussion that followed. This Appropriation Bill embodies the demands that have been sanctioned. Even at this stage the hon. Members may criticise certain items of administration. But it is not appropriate to take up the question why such and such an item is not included in this. If the hon. Member raises a specific question of the teachers' grievances, the teachers' pensions, and all that, there is no place at all for discussing them at this Appropriation Bill stage. I may have to reply and I may have to explain. I have explained so many times the position relating to teachers about whom the hon. Member has been so persistently pleading, which I do appreciate. But this is not the occasion when I should explain at length what the Government have been doing for the teachers and what the Government have not been able to do for the teachers.

MR. CHAIRMAN: The question is:

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 15 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

[Mr. Chairman] [9th August 1966]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2, the Schedule, Clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 15 of 1966), as passed by the Assembly, be passed'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 15 of 1966), as passed by the Assembly, be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS URBAN LAND TAX BILL, 1966 (L.A. BILL
NO. 10 OF 1966).

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

'That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963) provided for the levy of urban land tax at the rate of 0.4 per centum of the average market value of the urban land. For determining the average market value, Madras City was divided into various zones and sub-zones. The Assistant Commissioner had to determine the highest and lowest market value of the urban land in a zone and he had also to determine the average market value of the urban land in a sub-zone. In determining the market value, the Assistant Commissioner should keep in view certain considerations. In Writ Petition No. 2191 of 1965, etc., on the file of the High Court the constitutional validity of the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963) was attacked mainly on two grounds, namely: (1) the Act was beyond the legislative competence of the State Legislature, as it was not a law relating to tax on land under entry 49 of the State List, but was in effect and substance a law relating to tax on the capital value of the assets under entry 86 of the Union list; (2) the Act was discriminatory and offended Article 14 of the Constitution. The High Court rejected the first contention and held that the Act was a tax on land and that it was open to the State Legislature in enacting a law under entry 49 of the State List to levy tax on the basis of the market value of the land. But in regard to the second contention, the High Court held that the levy of urban land tax on the basis of the average market value of the sub-zone was discriminatory and that therefore the Act violated Article 14 of the Constitution. The whole Act was therefore struck down. According to the view

* Printed as Appendix III on pages 325-342.

9th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

expressed by the High Court, it is necessary that the market value of each urban land should be determined and tax imposed on the basis of the market value of that particular land. The assessee should be in a position to make his representation before the market value of a particular land is determined. The Government examined the judgment of the High Court and decided to enact a new legislation in conformity with the decision of the High Court. Accordingly the Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966, was promulgated by the Governor on the 20th May 1966 and it was published in the *Fort St. George Gazette* (Extraordinary), dated the 21st May 1966 as Madras Ordinance 3 of 1966. According to the provisions of Article 213 (2) of the Constitution, the Ordinance will cease to operate at the expiration of the period of six weeks from the reassembly of the Legislature. Therefore, the Ordinance has to be replaced by an Act of Legislature during this session. This Bill provides for the replacement of the said Ordinance.

The main provisions of the Ordinance were given retrospective effect from 1st day of July 1963 on which date the earlier Act came into force in the City of Madras. Similarly, it is now proposed to give retrospective effect from the 1st July 1963 to the provisions of the Bill, except a few sections.

The Bill provides for the determination of the market value of each urban land. Every owner of urban land liable to pay the tax should within the specified date furnish to the Assistant Commissioner a return in respect of the land giving certain particulars and indicating his own estimate of the market value of the same. The Assistant Commissioner would then determine the market value of the land after necessary enquiry. An appeal lies to the Tribunal against the order of the Assistant Commissioner determining the market value of the land and the Urban Land Tax. Where no return is filed by the owner, the Assistant Commissioner can himself take action to determine the market value.

Clause 25 of the Bill enables the owner to apply to the competent authorities for addition of urban land tax to the annual rent. Under the earlier Act such application can be made only in cases where the urban land tax is in excess of the annual rent payable by the tenant. The Government have examined the question again, and have decided that wherever urban land tax is in excess of one half of the annual rent, the owner can move the competent authority for the enhancement of the rent by an amount not exceeding the difference between the urban land tax and one half of the annual rent. Clause 25 accordingly provides for this. In other words, the idea underlying this provision is that in all cases, the owner is assured of a minimum of 50 per cent of annual rent after paying the urban land tax.

Clause 26 relates to concession in the tax in respect of owner-occupied buildings. In the original Act the time-limit for making application for such concession was only 15 days. It is now proposed to prescribe the time-limit in the rules to be framed under

[Sri V. Ramaiah] [9th August 1966]

the proposed Act. Provision has been made in Clause 47 that the amount already collected under the Madras Urban Land Tax Act, 1963, shall be deemed to be the urban land tax provisionally paid by the assessee and that such amount shall remain as security with the Government pending assessment of the tax in accordance with the provisions of this Bill. After the assessment is made, the amount already paid will be adjusted towards the urban land tax due from the assessee and if the amount already paid is less, the difference will be recovered from the assessee and if the amount already paid is more, the difference will be refunded to the assessee. The Bill also seeks to repeal the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963) and the Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966. According to sub-clause (2) of clause 48 of this Bill, notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the Ordinance including any notification issued, rules and appointments made and returns furnished shall be deemed to have been done or taken under this legislation. The other provisions of this Bill are similar to those in the Madras Urban Land Tax Act, 1963.

Sir, I have now briefly indicated the objects of this Legislation. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved:

"That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

3-30 p.m. DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, it is with considerable hesitation, I rise to speak on this motion. I realise after twenty years of service in this House that once a Bill is passed by the other House, there is very little chance of any change being made here. It is on one single occasion that a Bill introduced here was withdrawn by the then Government, of which Sri Kumaraswami Raja was the Chief Minister. There is another handicap under which I feel I am labouring. It is easy for hon. Members to attack those who oppose the tax and say they are money bags and do not want any taxation to be levied at all. Let me assure you that I have no hesitation in saying that taxation is necessary and should be levied wherever they can be levied with propriety, and with a certain amount of justice to all concerned. Sir, in 1939, I remember the Chief Minister levied a tax called the Sales Tax, and at that time he was eloquent in stating it was only one-fourth per cent and nobody would feel that it was an excessive tax. The result of that is that in the first year Rs. 45 lakhs were collected, and in the latest budget figures, as presented, the total amount that is expected from sales tax alone, among various other taxes, is Rs. 45 crores. I have no doubt whatsoever that so far as the Urban Land Tax is concerned, if the figure at which the taxation is proposed is to be put through with all the other implications, it is not one crore of rupees that will be collected but it will become Rs. 45 crores within a 10-year period.

9th August 1966 [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

Let me come to the question. When we speak of taxation, should we not take into account the other taxes that are being levied on the same people from different sources, Sir? The middle class, as it is called, is vanishing and will very soon disappear. It is good they disappear and we all become either very rich or humble common citizens, for whom so much of concern is being expressed particularly by some hon. Members at the Centre. My point is that so far as the taxation proposals are concerned, we should take into account the cumulative effect of all taxes that are being imposed. The Centre is imposing taxes, the State has got its own taxes to impose, and added to that, the Corporation or other bodies impose their own taxes. Apart from these treble taxes, other things have to be done by the citizens, who wish to live with some degree of decency. So far as the Centre is concerned, we have no idea as to what the taxation is going to be. Devaluation has been an accomplished fact. I do not propose to speak about devaluation to-day. One can talk for hours— one can defend devaluation, one can speak on the extraordinary virtues of devaluation, and one can also criticise devaluation for various reasons. But let it be there. So far as the effect of devaluation on the Centre is concerned, the expenditure of the Central Government consequent on devaluation will go up. India's foreign debt would go up as a result of devaluation of the rupee from Rs. 2,733.80 crores as on 5th June 1966, to Rs. 4,102.57 crores. There will be an increase of Rs. 1,368.71 crores. This increase will have to be paid by the tax-payer. There can be no doubt about it. You and I have to pay it. The Finance Minister has already stated that the deficit of Rs. 1,220 crores in the Central Budget will be added on to the tax burden of the State. In these circumstances, it is obvious that the result of this taxation by different sources is a cumulative tax which will be hardly bearable by persons who have to pay the tax. He is like the proverbial animal that has to carry the load on the back, and the same proverbial animal resorts to some other practice. Hon. Members are aware that when bags of salt were put on the back, and when it crossed a stream, it made the bags fall, and found that the weight was very much less. The owner on another occasion put cotton which would absorb water. The animal did the same thing and found that the cotton bags were heavy. Similarly the people are burdened with heavy taxes. Apart from that, I want to say this. When the taxes are going to be levied, there is an impression in North India that South India is the place, which will supply all the brains. I think there is a good deal of truth in saying that the South Indian brain is very fertile in getting the burden of taxation placed on the people. I need not elaborate that point. What I wish to state is this. If we are going to tax the people in this manner and make them bear more and more burdens, well, other States do not tax but get subsidies, loans and gifts from the Central Government. What is the result? Let me give an example. Prohibition is the accepted rule in the State, and it is a wise measure, and we must abide by it. What is happening in the neighbouring State? In Bengal there is no Prohibition. In

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th August 1966]

one State, three days in a week one can drink. Particularly for that reason, every body is attracted. The drink revenue has been abolished, and in that place sales tax has been introduced. Take again the other circumstances. So far as the States are concerned, ours is the only State, which has not drawn any excess amount beyond our repaying capacity from the Reserve Bank of India. What did the other States do? They drew the amount in excess—Rs. 35 crores in one State, Rs. 40 crores in another State and Rs. 15 crores in a third State. I have referred to this before. The total was Rs. 85 crores. The Union Finance Minister one fine morning coolly stated that this would not be levied on the States, and they would be excused this time. They were warned not to have the extra benefits. The whole of 90 crores of rupees was added on to the tax, which the common people have to pay—you and I have to pay the amount. Is this a fair method of taxation? When the State Government come forward with proposals like this, I would ask them, Sir, whether they have examined the proposals in the manner in which they ought to be examined to see what is the burden on the common man so far as this tax is concerned. Sir, it is stated that it is only 0.4 per cent. It is a very small thing. The former Chief Minister, who is repentant to-day I understand, suggested one-fourth per cent for sales tax. Like that the Urban Land Tax may be 0.4 per cent to-day. It will not last long. It will become 4 or 8 per cent. It has been stated in the Bill that this will be there for a period of 10 years. It is a well known canon of legislation that no legislator can control what the next Legislature is going to do. The statement that it will be there for a period of 10 years appears to me to be rather pious rather than the real attitude towards this Bill. Let us take all factors into consideration. Now a person who owns a house and does not let it out, has to pay tax. There are pensioners and pensioners. The hon. Member, Sri Krishnamoorthy has drawn the attention of the Government to the difficulties which the pensioners have to bear. There are pensioners living in a house, who are subject to Urban Land Tax. There are also widows living in a house. They cannot sell it. They are also subject to Urban Land Tax. No doubt 25 per cent remission is suggested. According to the Corporation regulations, the house has to be designed and some space has to be left open. I hope hon. Members are aware of what the Corporation regulations are. Now, how is the poor widow, how is this poor pensioner, and how is the fixed income group person to pay this tax and yet live in the house? If the object of the Bill is that nobody should own a house, the best method is for us to give up all our houses and live wherever we can. Fortunately those who live in houses which are not theirs, are all free. I saw a number of huts being put up near the Cooum canal. These huts have now been transformed into semi-solid structures with built in walls. There are temples and churches. There will be a number of flags of different parties as the election comes on and nobody can touch them. They are the valuable assets of the polling booth. But a man who owns a house does not count much.

9th August 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

All that I wish to state is that we get more and more into a morass. Very fine words are expressed by our Ministers in New Delhi that they are looking after the interests of the common man. Yes; it is easy to say they are looking after the interests of common man, because they just get down the plane, walk along the tarmac, get into the limousine and walk away before anybody could be allowed to leave the plane. 3-40 P.M.

Let me tell you this, Sir. We are indebted practically to every nation in the world. Here is the graph which shows the nations that have given us aid or some sort of loan or other benefits. We are grateful to them. But the more they give us loans, the more is our interest to get more loans. And who is to bear it? Posterity! "Sufficient unto the day the evil thereof". There is one country from which we have not borrowed and that is Iceland. Sir, I remember, as a young student, reading in Geography, a chapter on Iceland. It is said that there are no snakes there. I think it would be a very good thing for our Commerce Minister to visit Iceland and sign an agreement for an export trade in snakes. Sir, we export frog legs, monkeys, and many other things, which our people do not want. Let us also export some snakes.

Sir, let me not be considered to be more or less flippant on an occasion like this. I do warn that the result of all these taxation measures, the result of all these large borrowings, is going to be disastrous. Every Central Minister goes periodically twice or thrice a year to borrow. There is no collective responsibility. I am not criticising them. But when it comes to my bearing the share of that—and when I say "my" I mean the citizen of India—I have a right to question even in this Legislature the propriety of such thing. It may be that the Railways may want more for their use. Yes; but what is the result to-day? We have to pay in dollars. Hon. Members do not realise—some of them at least I thought did not understand from my talks with them—that we can make rupee payments for all these. Sir, every loan has got to be paid in kind and not in coin. We cannot manufacture notes in the Nasik Press and hand them over to Russia or to East European or West European countries. We have to give it in the form of materials that will be used by them and that will be required by them, and not any sort of materials. When it comes to this repayment in materials, and with the loan of about Rs. 2,500 crores amounting up to nearly Rs. 4,000 crores, the repayment position of interest and capital becomes exceedingly great. As every year passes I shudder to think what the position will be. We have to work like galley slaves. We are prepared to work like galley slaves to retrieve our honour and pay the debt we have incurred so that those in authority at the Centre may say that they have done wonders.

Sir, I have seen a good part of the world. I have seen the devastated Western Germany completely renovated; I have seen Japan completely renovated; I have seen Italy completely renovated; even England, I have seen completely renovated. Why? Because

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [9th August 1966]

there is a certain amount of will, a certain amount of process by which this could be done. Here there is no question at all. I have often said that the Central Government need not incur huge big expenditure on the Public Works Department in this City to build palaces for the officers. I have often said that that could be done by our officers at comparatively less loss of time and money than what is consumed by them. I know these are all idle words. We cannot control them. All that I wish to suggest is, let us take note of the factors. Let us not think that we are all right; we can get the loans and feed our 500 millions. Sir, expressions are being used which are extraordinary and economists do not understand them. They say there is the take-off stage. And some Central Minister says that by 1972 we will be 'self-sufficient in food. As I said, "Sufficient unto the day the evil thereof". Let us look to this day and what it is that we are going to do to-day.

Sir, there is an impression among some that we can export all our goods which are manufactured by our steel plants, and let me say this in that connection, that every underdeveloped country is after attaining self-sufficiency. We have not got a categorical assessment of these countries and what they are trying to do with the result that when these great projects materialise, we shall find that we shall have to live on iron and nothing else. I know what is taking place in the African countries. It is a great mistake to think that we can export to these African countries. They are all more self-conscious, more consumer resistant than anybody can be. And India cannot afford to send all these goods to the foreign countries. To say therefore that the take-off stage will come now or then is not correct.

Sir, if I have to deal on some of these aspects, it is because we are all linked up. It is an integrated society that we are living in, in which we are supposed to function. I say this very reservedly. We are "supposed to function". We are "not functioning". The "Bandh" in Bihar for the next four days with closure of all schools and colleges is an example of the integrated society in which we are. The dispute over the border areas between Mysore and Maharashtra is another instance. The happenings in Ahmedabad are a third instance. I shall not quote more and add to the list. Therefore every State is looking after itself. Every State tries to see that its people are given the best opportunity, and that its farmers are given the best. Probably they are correct. That is why all the shortages are growing.

But apart from that, Sir, my sole point is that when the Government are levying a tax they have to take a broader view of what will happen to our own citizens. By all means tax. I am not going to oppose the tax. I am not going to support any amendment or any suggestion in that direction because I know perfectly well that it will not be accepted. But I would beg of the Government to take a long view of the taxation proposals, to see whether we are going to kill the goose that lays the golden

[9th August 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

eggs. The stability of any society depends or is derived from the middle classes, the poor middle classes. It is they that give the incentive, it is they that supply the intellectual power, the managerial power, and the physical ability to do things. Sir, I have the greatest admiration for the working classes, and they deserve well, but I do feel that the middle classes should not be mulcted. There is an excellent article published a few days ago in a newspaper about the fate of the middle classes. This tax will be the ruin of the middle classes.

Sir, this Act it is stated, will be applicable to Madras City alone. But I am sure it will be extended to municipalities and later on to panchayats also. There is no reason why it should not be extended to those areas. Ultimately they will cover all the areas of the State and from 0.4 per centum it may be raised to any per cent, so that while Rs. 45 crores are got from the sales tax out of a total revenue of Rs. 180 crores, the Government will probably find Rs. 70 crores coming from this urban tax in course of time. I wish you all joy. Utilize it to the best purposes possible. We are aware we figure only in the evanescent scene of time to-day. We can only plead to the Government about it: "Consider it deeply; ponder over the results; do not be hasty in enacting taxation laws, and if you still feel you are satisfied, God be with you."

SRIMATHI LAKSHMI KRISHNAMURTHY: Mr. Chairman, Sir, the revised Urban Land Tax Bill seems to be a very healthy piece of legislation. I have only one or two observations to make on it.

Sir, here in Chapter III regarding determination of the market value and assessment of urban land tax, in clause 5 we notice that it is clearly stated that 0.4 per centum will be the tax on the market value. This tax will be collected from the owner. Supposing we take the average value of the land, as it exists today. In Madras, It is probably Rs. 12,000 per ground; at 0.4 per cent. I think it works out to 2 per cent per square foot of open land. This in turn roughly comes to Rs. 50 per ground. I wonder how a middle class person, who owns about four grounds, can afford to pay Rs. 200, which he will have to pay as urban land tax. Besides the property tax, the Government themselves have raised the assignment rate in Mambalam during the last seven or eight years. Whatever open land is available in front of every house is built up into a shop. Probably the land owner is unable to pay the tax. I wonder, if, in the long run, we are not going to pay a high price for collecting this Rs. 1 crore of land tax.

On page 15 of the Bill, it is seen that some concession is given in respect of owner occupied buildings. It is stated in clause 26 that the Urban Land Tax Officer may reduce by twenty-five per centum the amount of urban land tax payable on the urban land on which the building has been constructed and on the urban land appurtenant to such building. I do hope that when the rules are

[Srimathi Lakshmi Krishnamurthy] [9th August 1966]

framed, they will be interpreted liberally. Because the land appurtenant to a building may be 2/3rds of a built up area. We do expect owners of buildings to raise a small flower garden or grow vegetables on some patches of land. Because, we encourage the growing of vegetables in the gardens in houses.

In the U.S.S.R. and other countries abroad, they are taking care of their children. We do want some space for our children to play. Madras City is said to be a garden city when compared to other cities in India. I do hope that this city will not be turned into a city of slums in the course of some years. We must think twenty-five years ahead. All these extra lands will be utilised, because they will have to pay tax. All extra lands will be built up and let out for rent. Then it will become a glorified slum. There will be shops in all open spaces.

In clause 27, the Government have been given the power to reduce urban land tax in respect of any class of urban lands. It is not very clear what lands it means slum areas or the lands of the co-operative societies. Some clarification is required on this. Of course the exemptions listed in the Bill seem to be quite ample. They have exempted playgrounds, places of worship, and lands used for community purposes. I am very happy and glad to see these exemptions.

I do hope, Sir, that when rules are framed, they will be interpreted liberally unlike the rules in respect of other Acts.

These are the observations that I want to make on this Bill, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, the urban land tax has had a chequered history in the last three years. We framed a Bill and had it passed by both the Houses of the Legislature. Elaborate provisions were made for assessing the market value in the whole of the State. A number of special concessions were included. There was classification of urban land. The settlement officers were appointed. Much expenditure was incurred on all these officers. This Act came up before the High Court and the High Court found that the classification of land was wrong and that under Article 14 of the Constitution, the Act would be void and unenforceable. It was also mentioned before the High Court that this State had no power to tax on the market value of the lands, as, according to item 86 in the Union list, it was the Centre that had the power to tax the capital value of the assets of an individual. So far as that point is concerned, the High Court has said that the argument does not hold good. But on the point of discriminatory treatment, they have stated that the law attracted Article 14 of the Constitution and to that extent it is void and unenforceable. The Madras Government have very carefully looked into it and have adjusted the provisions of the Act according to the observations of the High Court. They have brought in a new ordinance and now a new Bill. The other provisions remain the same. They have not been altered. As writ petitions have been

9th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

allowed on the other point, I do not know whether it will be possible for the petitioners to go to the Supreme Court. This legislation, if passed, can again be agitated, and even if the High Court says, 'We have already given our ruling' and dismisses the petitions on this point, the parties can go to the Supreme Court. That is an arguable point according to me. We have to bow to the decision of the High Court now. It is not certain whether the High Court's views will be finally accepted. This matter will not end here. That is what I feel. We are not litigious people. Not because the people are litigious writs are filed. Because it is found that this tax is a burdensome tax on account of the fact that there are already some taxes levied on the same property by the Corporation, by the Central Government, etc. There is the Wealth Tax, the Capital Gains tax, etc. There is the income-tax also. Finally comes this urban land tax. There are four or five taxes on the same property. The Corporation tax the vacant land. For buildings, they go by the annual rental value and levy the tax. The property tax is also being increased. From ten per cent, it has increased to 23½ and 27 per cent. This will go on increasing. Nobody can say that it will not be increased any further. The Corporation are having large drainage schemes and also other schemes. Therefore they may naturally say that property owners must bear a portion of the expenditure on their schemes. They will be right to some extent in increasing the property tax. The land on which the house property is built, is also taxed. Vacant land also is taxed. Even when there is no building on the land, the land is taxed by the Corporation. Some people were assessing their capital value at a lower rate. It is not possible now for them to do so because the Commissioner and the other officers will determine the value of the property and whatever tax they fix, will have to be paid. There is the wealth tax on the property. This is not a tax on unearned increment at all. Because, this is in lieu of the quit rent which was levied by the East India Company in those days. The quit rent was a very small amount, because the East India Company got the assignment of these lands from the former rulers. Therefore they were claiming that the whole property was theirs. All the owners of the lands were asked to accept their sovereignty and in token of that they levied a small fee on the land owners in the form of quit rent. For 50 grounds, the owners paid a sum of Rs. 14 or Rs. 20. It was just half a rupee per ground. This was the amount of quit rent. This was the case with regard to the shrotriyamdars also. Now suddenly the land owner is asked to pay fifty or one hundred times the quit rent that he was previously paying. Sometimes this tax is demanded on the ground that the Government are going to equalise the incomes and see that all the incomes are fairly distributed among the people between the rich and the poor, all alike. All this cannot be done by this legislation, because the market value of the land is increasing on account of the fact that Madras is having a great congestion of population. Many of the important offices, colleges, educational institutions, industries, and so on are all located here, and therefore, the price of land is

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th August 1966]

increasing from day to day. This is an economic factor. The Government take advantage of this and levy an urban land tax on the market value of the property. It may go on increasing from day to day on account of various other factors. It is not one factor alone. The owner of land was owning the land some 100 years ago. He became the owner of land in Madras City. The unearned increment, the owner may get after some years. The unearned increment is now taken into consideration and the owner of the land is asked to pay this urban land tax.

4-00 p.m. I have got one or two instances. A person also mentioned in the newspapers as to how this Urban Land Tax would affect totally. He has given 3 or 4 instances. I do not want to read the whole of them. They will show very well how disproportionate this Urban Land Tax is, compared with the Corporation tax and other taxes. Probably the rent which one may get from the building will not be sufficient for the purpose of paying all the taxes. Large properties are much more affected than small properties by this Urban Land Tax. Suppose the value of a ground is Rs. 12,000, and there are 4 grounds, the actual market value will be Rs. 48,000. At the rate of 0.4 per cent, the Urban Land Tax will come to Rs. 192 and then there is the house tax levied by the Corporation. If the House owner has to pay income-tax, that should also be taken into account. That is the position now. That is why I say that the quit rent was small when compared to the Urban Land Tax. The Government want to displace the quit rent by some tax. But the proportion should be reasonable. The Urban Land Tax is levied on the fluctuating market value of the lands. It is very difficult. As pointed out by our leader, it will not be there for ten years. After three or four years, the market value will go up, and then it will be revised again. Therefore, it is better to have a small beginning of the tax so that the Government may allow for future vagaries of increase in the tax for future legislatures and so on. There are other taxes on the same property. It is not good policy for the purpose of taxation. There are several houses occupied by owners themselves. They will be very seriously affected. There are persons who live in the houses constructed on the appurtenant lands. They will also be seriously affected. If the Legislature passes the Bill, they have no other go. Then they go to the Court. Sometimes they succeed and sometimes they fail. A large number of writs have been filed in the Court. The taxation should be according to law. Therefore, some law has to be passed, and retrospective effect is given from 1963. The conception of "deeming" legal fiction has gone to the most extreme line. No lawyer can think of it. The tax must be deemed to have been collected according to law. We have got another Bill called the Motor Vehicles Taxation Bill. In regard to a tax which was levied illegally and accepted by the Supreme Court as illegal, we are asked to say here that it was levied according to law. We must imagine that we have done all right. That is the legal fiction almost done to death. I leave it at that. Of course, it is said that Parliament is supreme. It is said that it can make a man

9th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

a woman. Similarly the legislature is supreme. There is some method even in madness. So far as the legislature is concerned one cannot say that everything is legal. There are some fundamental rules and laws which apply to the legal consciousness of ordinary people. All are not lawyers and therefore, it must be observed. It is said here that because the Court held the Act void and unenforceable from 1963, it shall be deemed to have come into force in 1963. That is the way in which we are proceeding with regard to legislation for taxation. Taxation is a matter which must be considered according to law. The assessee has got every right to plead and put forth all possible defence for the purpose of not paying the tax. Therefore, we plead that the tax should be reduced. The Select Committee has already gone into the question. Now the Assembly has passed the Bill without any amendment, and one or two members spoke. Therefore, we have taken it up for consideration. We have no power here to change the Bill. As per the revised Council Rules, we propose to make our position still worse. We have got nothing except saying that the Bill is put before us for consideration and passed. Even though the Government are not willing to change the market value, at least I request them to reduce the rate of the tax, so that after 10 years, it may be increased to 0.4 per cent, which we are now having. It is only something like the bargaining spirit. Whatever it may be, all of a sudden this tax has been put in, when we were hoping all these years that we would never be called upon to pay instead of quit rent a heavy urban land tax depending on the fluctuating market value of the property. I have made bold, Sir, to ask this House to make some recommendation, since no amendment is allowed. I shall take a little more time when I move the recommendations and speak in detail. These are some of the general considerations which are to be added to the considerations, which are generally mentioned about our general economic situation.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, I must at the outset clearly state my feelings about the Bill and say that I stoutly oppose it. I feel there was no necessity to bring in an Ordinance when the Legislature was to meet within a couple of months. The Government felt that the matter was so urgent that they brought in an Ordinance, and now it is before us to be enacted into law. Sir, this is the second time that the House is being asked to go through the Bill and pass it. I can say without fear of any contradiction that the feeling outside the House, the feeling among the landlords and the tenants, and the feeling among the people in the city area, is very very intense in this matter of urban land taxation. They feel that this is another arm of the Government that is interfering with their quiet life. The Government expect to get nearly a crore of rupees by levying tax at 0.4 per centum. As the hon. the Leader of the Opposition put it, in course of time it will increase to a considerable sum and finally it will affect the very cost of living index. Thus this Bill has brought about dissatisfaction both among the landlords and among the tenants. The landlords have a feeling that they will have to part with a good

4-10 p.m.

[Dr. H. V. Hande] [9th August 1966]

amount, even incurring a loss, as was pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition. The tenants are keeping their fingers crossed. Because, the moment the Act is passed and the moment the landlords are asked to pay the tax, the tenants feel that the rents will be increased. Therefore it is that I want to stress in this House the intense feelings of the poor tenants. In other words, if this tax is imposed, there is every possibility of the landlords trying to make good the amount they have to pay to Government by way of tax by increasing the rents with the result that the common man will be made to suffer. It is here that I want the Government to interfere and do something at least to prevent such a thing happening. The tenants are already paying very heavy rents. Especially those living in small houses find it very difficult. The biggest head-ache for the common man is that his rental bill is greater than his bill for food and clothing. It is very difficult to get a house, and even if he gets a house the rent is prohibitive. This is the problem that the lower middle class people and the middle class people are faced with today. And this problem will become very serious—I can definitely assure the House that this will happen—as the landlords with this tax as an excuse, will charge much higher rents and the tenants will be put to a lot of difficulties.

Sir, this Bill has been brought before this House for a second time for the simple reason that the High Court struck down the Zonal System as arbitrary and against the Constitution. Now according to the revised Bill what has happened is that this was mildly put by the hon. the Deputy Leader of the Opposition—we have been thrown from the frying pan into the fire. The discretionary powers of the Assistant Commissioner was limited under the Original Act. Now these powers have been enhanced, and it is going to affect the people the landlord and the tenant very much. I am even afraid whether this enlargement of the discretionary power may not lead to corruption. This is a very serious point which I want the Government to look into and see that the Assistant Commissioner is not given such wide powers, because the moment such wide powers are vested with a single individual, there is always scope for people queueing up before the officer for redressal of this or that grievance, which is not proper according to me.

Finally, Sir, I would like to say this. The Government are incurring a lot of infructuous expenditure on many schemes. If Government expenditure is properly examined, as was demanded by us on many occasions in this House, we can reduce Government expenditure to a great extent and there may not be any necessity for bringing in this Bill. If this is done and the Bill is withdrawn, and the tenants and the landlords saved from this tax, I will be the happiest man.

Thank you, Sir.

* SRI A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, when this Bill becomes a statute and is placed on our statute book, the first

9th August 1966] [Sri A. R. Damodaran]

person, who will have to be congratulated, is an obscure Hungarian Economist, Mr. Kaldor. Sir, I was under the impression that taxes on capital were the exclusive privilege and preserve of the Central Minister for Finance, and I am indeed sorry to see that this exclusive preserve should have been encroached upon by our State Government to impose a tax on urban land. Sir, as the hon. the Leader of the Opposition pointed out, we have a wide range of taxes on capital, the scope and variety of which is enough to baffle one's imagination. We have a capital gains tax short term and long term which imposes a tax on the profits that one would make by the sale of capital assets. We have the wealth tax which imposes an annual tax on the net wealth, which an individual may hold. Then there is the gift tax on transfer of property and ultimately we have the estate duty on the estate which may pass to another after one dies.

Sir, the urban land tax is a tax on a notional gain that accrues to a landowner on the value of his land. According to the preamble of the Bill, this notional gain is sought to be taxed, because the land values have increased as a result of the betterment efforts of the community and not as a result of the betterment efforts of the individual. I may point out in this connection that there seems to be a fallacy in this argument. Assuming for the moment that land which was costing Rs. 2,500 in the year 1953—I mention this figure with caution because I would not like the Land Tax Officers to assume the value—is now selling at Rs. 12 to 15 thousand rupees per ground as was mentioned by the hon. the lady Member, it may be argued that there has been an increase in value to the extent of Rs. 10,000 per ground. But at the same time we cannot lose sight of the fact that there are two factors, which have contributed to the increase in land values, as has been stated in the Act. Firstly, the direction of investment has been altered. Gold has been rendered valueless commodity by being made into a 14 carat article. Therefore the traditional investment of our people in items of gold have not been possible. Investment on agricultural lands is no longer possible because of the Land Ceiling Act. The only form of investment that is now open to the middle class person is investment on house-sites and on houses, so that when he retires and when he becomes a pensioner after retiring from active service, there will be something for him to fall back upon, because of the serious erosion into the rupee value that has taken place and the serious drop in the purchasing power of the rupees. The tax that is now sought to be imposed on the notional value or gain on urban land is, therefore, highly objectionable. I have no hesitation in saying that this is a tax that is likely to be viewed with disfavour by all the people in the City of Madras not only the house-owners but also the tenants. In fact it seems to me a great pity that not one of our Ministers should be representing the City of Madras and probably therefore they are not able to feel the terrible feeling that has been aroused by the promulgation of this Ordinance.

[Sri A. R. Damodaran] [9th August 1966]

Sir, it has been rightly pointed out that while the percentage of tax may be 0.4, it means nothing to us. It is not as innocuous as it is made out to be. We who had the experience of Central Finance Acts are well aware of the effects of various fluctuations in rate and the various exemption limits that are altered at will in every Finance Minister's Budget of the Government of India. Is it necessary for me here to point out that when one Finance Minister introduces the expenditure tax, the next Finance Minister removes it? The same Finance Minister comes back and re-introduces the expenditure tax. The last of the Finance Ministers has removed it again. It has been the case in the case of the wealth tax also. Originally the exemption was limit fixed at Rs. 4 lakhs for a Hindu undivided family and Rs. 2 lakhs for an individual and the rate of tax was half a per cent. If one refers to the revised Act, one will find that the exemption limit has been reduced to Rs. 2 lakhs in the case of a Hindu undivided family and to Rs. 1 lakh in the case of individuals. Now, in this Bill when it is stated that the tax is only 0.4 per centum and that too for a period of ten years from the date of commencement of the Act, and that there will be no alternation, hon. Members of this House are not likely to accept it with any degree of confidence and assurance.

The levy of a series of capital taxes has increased the cost of construction of houses, and it has also resulted in various other factors, which have caused a great deal of misery to those who have to live in rented houses in Madras City and other places. My hon. Friend Dr. Hande referred to the fact that the poor people may be affected by an increase of rent. I would like to point out to him that under clause 35 of this Bill, rent cannot be so easily increased unless the amount of urban tax exceeds a certain portion—a very big portion—of the total annual rental value of the property in question. In addition to all these capital taxes, we have the property tax, which is levied by the municipality or the Corporation, and we have also numerous cesses, which are tagged on to the taxes towards the cost of special services that are being rendered to the community at large. We have the education cess, the library cess, and I believe we are going to have a new cess in the new Municipalities Bill, which is going to be brought forward, namely, the sanitation cess. In addition to the water and drainage taxes that are already being collected from the people by the municipality, we are having these cesses. All these have added on to the burden of the house owner and I am afraid it does not augur well for the construction of new houses in the State.

Let me also refer in this connection to a problem which is going to face us in the immediate future, and which is likely to have an impact particularly in our State. In 1955 or 1956, when there was a flow of refugees from the Punjab and from the Pakistan border into Delhi, the then Finance Minister was subjected to a lot of pressure by Members of Parliament. I think it was in the year 1954 or 1955, that the Finance Minister then introduced a Bill in Parliament whereby for a period of five years, new constructions

[9th August 1966] [Sri A. R. Damodaran]

would be exempt from any tax, that is, income earned from property which was built after a certain date in 1954 would be exempt from any tax. The reason for introducing this Bill was that the housing problem had become so acute in Delhi, and it was found necessary, in view of the lack of resources at the hands of the Government, to encourage individual house owners to construct houses, and for a period of five years, the income from such property was not attracted to any tax in Delhi. We are going to face a similar problem in Madras State in the next two or three years. The Hon. the Minister for Food will be aware of it, because he was one, I think, who negotiated a settlement along with the late Prime Minister. We are going to have 750,000 refugees from Ceylon. I call them refugees because they have been rendered without citizenship rights in Ceylon, and they will have to come to our State. Most of them are from our State. We are having a lot of problems with the refugees from Burma who have been deprived of their property, wealth and everything they had in Burma. We must also realise that the refugees from Ceylon are not like our indigenous population earning one or two rupees every day and leading a marginal existence. They are people who have had a high standard of life and who are accustomed to a very superior way of life. If these people come to our country, they are not certainly going to settle down in places like Dandakaranya. Attempts have been made by people to settle refugees in Dandakaranya or Kallakurichi projects. An attempt was made to provide them with employment in the Gomukhi Project. I am well aware of the serious difficulties that resulted when they refused to work for more than two days. These people are accustomed to a high standard of life. They are going to try and settle down, if not in Madras, at least in places like Tiruchi, Madurai, Salem, Thanjavur and other district headquarters, where employment opportunities are plentiful. In such a case, what are the Government going to do regarding the housing problem that will be faced by these people? It is therefore necessary that in bringing forth this legislation, due attention should also be paid to the long-term objects which we must have in view. We must also see that investment is channelised into desirable channels of investment, and it does not go into hoarding, profiteering, or other undesirable activities.

Sir, this tax, which is sought to be imposed, is highly discriminatory also. It makes no provision for the owner of a single house who may have built it for his own residence. As was pointed out by the Leader of the Opposition and also the Deputy Leader, there are house owners who wish to settle down in a certain place after they retire from service. After all, then they will have to live on the miserable pensions that they will get and the small savings that they may have accumulated genuine savings if they had been honest officers. I do not speak of dishonest men. The honest men will be adversely affected by this tax.

I have referred in general to some of the difficulties that would be faced by house owners and landowners if this tax is imposed. I

[Sri A. R. Damodaran] [9th August 1966]

would also like to refer to some of the additional difficulties that may be created by this legislation going on to the statute book. The Hon. the Leader of the Opposition said that this was merely an academic discussion and that once a Bill was passed in the Assembly, it would be difficult for us to alter a semi-colon or a comma in the Bill. Well, I am not bothered at all. I wish to place on record the serious objections of the city dwellers, the house owners, the land owners in the City of Madras, and also of those, who are probably unaware that, under the special powers that have been conferred on the Government under this Bill, by a stroke of the pen other municipalities and other areas would be brought within the scope of this omnibus Bill, with the result that they would have nothing at all to protest at a later date. If any protest is made, it is to be made at this stage. It is, therefore, with this idea that I venture to make my observations regarding the principles underlying the introduction of this Bill. The Bill is given retrospective effect, namely, it will have effect from the 1st July 1963. It means that those who have not paid the urban land tax for the past three years will be called upon to do so within one month or two months. It means that landowners will have to pay the arrears of urban land tax for three years within a period of one or two months. This is a very hard provision, and I would urge upon the Government, at least at the rule-making stage, to see that the period of demand is staggered so that the accumulated arrears may be collected over a period of three to four years, and that the tax is not collected within one or two months, as is contemplated in the Bill.

I would refer to another difficulty, which the industrial estates have to face. The Hon. the Minister for Industries is very keen on encouraging industrial estates. He has started a very wonderful estate in Ambattur and I believe it is intended to promote industrial growth around Madras City. Some of the sites have been purchased on an instalment basis. What would be the effect of the urban land tax on such sites? Will it be calculated on the purchase value of the sites or will it apply only to that portion of the amount that has been advanced by the entrepreneurs for those sites? I believe a time-limit of two or three years has been provided in the agreement which has been executed by some of the industries in Ambattur, and they are also very much worried. Many of them have not started their industrial concerns, and they do not know whether the tax will be collected and that too with retrospective effect on the amounts they had advanced or whether it would be on the entire sale value that has been embodied in the agreement. I hope the Government will look into this and see if some relief could not be afforded to them.

I have already mentioned that the owner-occupied houses should be totally exempt. The Hon. the Deputy Leader of the Opposition will be bringing forward an amendment to the clauses of the Bill later on, and I shall express my views when the clauses and the amendments come up for discussion.

9th August 1966] [Sri A. R. Damodaran]

Sir, there is another lacuna in this Bill to which I would like to draw the attention of the Hon. Minister. In the classification of urban land, no provision has been made for exempting the portion that is covered by roads, parking spaces, and free spaces found necessary while constructing houses. Then we have the Town Planning Act. Under that Act, some space has to be left open. Whether it is 1/3rd or 2/3rd, I am not sure. The Urban Land Tax does not make any provision for exempting that land from the classification of the urban land. I was wondering how it was possible to separate the value of the house from the value of the land. The house must necessarily rest on land. I am yet to hear of a house resting on air. When such is the case, why not a provision be made in the Bill for exempting that portion of land on which a house is situated? The Corporation of Madras values property on a certain annual rental basis. It takes into account the value that accrues to a house by reason of a garden or a compound that is appurtenant to that house. When such is the case and a levy is made on the property value of the house, how is it possible for another tax to be levied on something which has already been taxed by the Corporation? I must confess to a feeling of complete puzzlement when I come to a provision like this. Probably the framers of the Act felt that it would be an extremely complicated procedure to take measurements of roads, parking space, etc., and the area occupied by the houses and in order to over-simplify the provisions of the Act, they have decided that by some rough and ready method, some hit and miss method, they should endeavour to tax the value of the entire land. I must confess that this is a very undesirable provision in the Bill itself, which is unjust and unfair to the owner of a house; if it is merely a matter of providing some finance to Government. The Assessment Officers cannot expect the property owners to co-operate with them for this purpose. It is bound to be contested in a Court of law. The Act is likely to be struck down under some fundamental right or other. I do hope the Government would find it possible to exempt such lands from the provisions of the Act. Similar problems arise in the case of Cinema theatres, where parking space is provided. I do not know whether any provision has been made for giving exemption to them. I cannot find anything in the Bill and I hope this will also be borne in mind by the Government and under the rule making provisions, they will bring ameliorative measures.

To come to the last point which I have on the subject regarding the details of the Act, I believe that if the Government are going to levy this urban land tax, then you should give a proportionate relief in the assessment of property tax levied by the Corporation. This is really an encroachment on the rights of local bodies to levy tax on properties which are within their jurisdiction. The property tax is probably the only source of revenue left open to the local bodies. In that case, this is a very devious method of making inroads into their resources. This is a matter which I cannot contemplate with any degree of satisfaction having

4-30
p.m.

[Sri A. R. Damodaran] [9th August 1966]

served in a local body myself. There is no point in Government saying that they can charge 3 paise in the rupee for this purpose or that purpose. The Government must give concrete resources of revenue to the local bodies, if they are to render real service to the community. Speaking on that, I wonder what betterment has been done to the City of Madras. Those who dwell by the side of the Cooum should be given a rebate of 18 per cent on property tax, because of the odious smells they have to absorb from the flushes in the river.

I have referred to various principles on which I object to the promulgation of the ordinance. I would only request the Government not to be taken in by certain brands of socialism which are being propagated and which are most detrimental to the economy of our country. We must take a pragmatic view of the various economic factors that exist in our State and in our country. If the Madras Government have made some little progress in various fields of activity, it is because of the sense of realism and of the pragmatic way in which they have dealt with various problems that have come up before them. The Hon. the Minister for Industries, Sri R. Venkataraman, has described devaluation as economically unwise and politically unsound and I would like to close my remarks on this subject by saying that this is economically an unwise measure and politically very unsound.

Thank you, Sir.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, distinguished hon. Members—particularly the Leader of the Opposition and the Deputy Leader of the Opposition—who were here when the Bill was introduced and passed, have participated in the discussion, and three members, who were not here at that time, also participated in the discussion. The Deputy Leader of the Opposition was good enough to give a brief history of this particular measure which we have before us. As far as the principles and policies involved in this Bill are concerned, they were thoroughly discussed and accepted by the House. Even at that time, the Deputy Leader of the Opposition, who just now spoke, voiced his objection as strongly as he could. I feel that I need not go into all the arguments then advanced and the replies given. But I would assure the House and the Leader of the Opposition that any valuable suggestion which comes forth is not given the go-by merely because it has come from the Upper House. I can mention here that valuable observations are positively considered. The Deputy Leader of the Opposition just now mentioned that this measure had gone through the other House with a very few speeches. In this House also, Dr. Hande says that he speaks entirely on behalf of the public. He claims that he knows everybody, as if more or less, it is his sole right. If so, I was wondering why others should take active part in such measures. I always feel that wrong people approach Dr. Hande. He considers always that his approach is correct. I am not trying to build up my argument by the silence

9th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

of the other members, as if they were to my advantage. But certain measures have to be taken. The last speaker, Sri Damodaran, in his cogent and argumentative speech from his angle warned us about socialism, which we are thinking of or preaching. It is not merely preaching, it is what has to be done in this country.

Sir, taxation measures are never welcome to Members either on this side of the House or on that side of the House. But they have to be got through for the welfare of the people as such. When taxation measures are passed for the sake of the common men, as the hon. Member Dr. Hande pointed out, well the common man has to be taken care of, and we have done that.

Sir, the quit-rent was fixed hundreds of years ago. It has no relation to the present day conditions. Therefore, the Government were considering how best to replace the old quit-rent with such taxation proposals that would be more or less in keeping with the present day conditions. Various alternatives were considered. I think this matter was thoroughly gone into when this Bill was before the House on a previous occasion and also by the Select Committee. Ultimately we accepted this rate—the lowest rate—to create the least hardship to the property owners. I am sure the hon. the Deputy Leader of the Opposition will remember that this rate was accepted more or less as a compromise. We started, if I remember correct, with one per cent and came down to 0.4 per cent (Interruption) Whatever the clarification the hon. the Deputy Leader of the Opposition gives, I am prepared to accept. But I must again state that 0.4 per cent was a compromise, whatever the hon. Member Dr. Hande or others might say.

Now, Sir, the Act already passed by the Council has again come in Bill form, before the Council because as was pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, it went before the High Court and the High Court held that certain provisions were against the provisions contained in the Constitution. Therefore, the Act was struck down and this Bill is before the House to set right the difficulties pointed out by the High Court. The hon. Member Dr. Hande wanted to know why the Government should not have waited for the Legislature to meet instead of promulgating an Ordinance. But, Sir, certain things have to be acted on immediately and for the purpose of continuity, we had to take the action that we took.

Sir, the principles enunciated in the Bill are not new and therefore, I do not think, I need go into them elaborately. The hon. the Leader of the Opposition in his valuable speech referred to taxation measures and the effects of those measures on the community as such. I am sure he will agree that when a new measure is introduced, the Government do not do it in an isolated manner. The effects of all the existing taxes are normally taken into consideration. The Government do not do it blindly. When certain taxes are imposed, all the points mentioned by him are

4-40
p.m.

[Sri V. Ramaiah] [9th August 1966]

borne in mind. In the case of this tax, as I have already mentioned, this is in lieu of quit-rent and such other taxes which were considered by all as out of date.

Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition and also the hon. Member Sri Damodharan referred to the increase in the value of property in the urban areas. The value of property has not gone up purely on account of the effort of the individual. In Madras City, the value of property has not gone up purely on account of the individual's efforts. There has been economic development and so many other factors. There has been so much of development due to the effects of plan spending. When, as a result of these developments, the value of property goes up, a part of the benefit should also go to the community. The hon. the Leader of the Opposition mentioned about slums and people going without anything to cover their bodies, and with nothing to take shelter under to protect them from the vagaries of nature. All these people should not be forgotten particularly in an under-developed country like ours. They will have to be provided for. Therefore, it is that the Government think that a certain amount of sacrifice has to be made by those who can afford, and this is being constantly watched and looked into and action is being taken.

In the present Bill before the House, we are just trying to set right difficulties pointed out by the High Court and therefore I need not further elaborate the arguments to justify the need for this measure. I request the House to accept the motion.

Mr. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 4 were put and carried.

Clause 5.

Mr. CHAIRMAN : There is a recommendation given notice of by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar to clause 5. He may move the recommendation.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move the following recommendation to clause 5, namely :—

'That this House recommends that in clause 5, for the words and figures at the rate of 0.4 per centum ' the words and figures " at the rate of 0.1 per centum " be substituted.'

The recommendation was duly seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, in his reply to the debate, the Hon. Minister has said that we have to take into account the economic development that has taken place

9th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

and therefore the community or the property owners should bear a portion of the cost of development by way of a tax on the increased value of property in urban areas. So far as this measure goes, and so far as the principle of taxation in this Bill is concerned, that is not a sound principle. This is not a tax on unearned income. The Corporation levies a tax because it provides various amenities for the house-owners and others. Whenever there is development taking place in a locality, there is a betterment tax. Betterment contributions are levied and collected from all the owners in that locality. In fact we gave contributions when the road in our locality was developed in Mylapore. The betterment levy was imposed compulsorily and collected from all of us. Therefore, so far as these things are concerned, they have done it already, and they will do it again if there is to be further development or improvement. Therefore these should not be taken into consideration at all and I still do maintain very strongly that the urban land tax is not a tax on unearned increment. There is a capital gains tax already. Sir, a special officer was appointed to go into the whole matter. He also submitted a report. If we look into it, it will be very clear that this is only for the purpose of substituting what they called the quit-rent. They said quit-rent was not very reasonable on account of the prevailing conditions and in its place they suggested the levy of this tax. Therefore, it is I maintain that this tax should have a reasonable proportion to the quit-rent that was already levied. This tax levied in lieu of quit-rent should not be one hundred times the quit-rent or one thousand times the quit-rent. The quit-rent was half a rupee and the Government should not make it under this taxation proposal Rs. 200 or Rs. 500 and so on, on a fluctuating market value. The Government cannot go into the historical developments for the purpose of determining the unearned increment. Planned development or economic development, or provision of amenities, are all things completely irrelevant for the purpose of determining the principle in regard to this tax. I value all those principles for development. But now I am not concerned with those things. Last time when the Bill was before the Select Committee, we mentioned that the tax should bear a fair proportion to the quit-rent already levied. We suggested even that it might be 10 or 15 times the quit-rent. But the Ministers did not accept that proposal. Then we said that the annual valuation of the Corporation might be taken into consideration because that was a fair principle accepted by all property owners. Even that they refused to accept. Finally they pitched upon this urban land tax instead of the quit-rent. It is stated in the Bill itself that this is in lieu of the quit-rent. But they also were careful enough to introduce another provision to say that this is an additional tax because they know very well that the Corporation also will levy a tax, on the very same property. The wealth tax imposed by the Centre is also there. Therefore it is they say that it is an additional tax.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th August 1966]

4-50 p.m. The urban land tax at 0.4 per cent is not reasonable considering the fact that we paid only a small amount as quit-rent from the very beginning. In the place of the quit-rent this tax is now sought to be levied. So, it must bear some proportion to that quit-rent. Therefore, I make bold to make this recommendation. When we mentioned this 0.1 per cent, it was not accepted. Then we said it might be 0.2 per cent. The Hon. Minister finally said that instead of 0.5 per cent, he would put it at 0.4 per cent. No further arguments were made, and like the bargain in brinjal retail trade, the rate was fixed at 0.4 per cent. But after we looked into the actual working of the Act, we found that the market values were being put exorbitantly high. In the case of one property, the market value was put at Rs. 18,000. But after an appeal to the tribunal, the value was reduced to Rs. 12,000. Look at an officer of the Government putting the value at Rs. 18,000. The difference is Rs. 6,000. I have got the correspondence here, and therefore, I do not want to mention anything more. There is a lot of trouble for the property owner. He will be asked to produce evidence. He will have to go to a large number of places and get copies of documents, and then appear before the officer and give evidence. Then the officer will finally determine. Then there is the appeal before the appellate tribunal. But before going to the appellate tribunal, one must pay the tax whatever be the amount. Otherwise, no appeal will be allowed. Then there is the appeal. Afterwards, there is the revision by the Board of Revenue. And then the matter can go to the High Court. There it stops. All this trouble a person has to take for the purpose of paying this tax. In the meantime he will get exhausted, and the Government are thinking that he will pay the tax by begging, borrowing, or stealing because of these troubles. The Hon. Minister was saying that every one could not arrogate to himself that he was representing the people. Nor do I fully accept the fact that they represent the people. All of us represent the people. They need not question our rights to represent the people to some extent at least forgetting that the tax is collected from a large number of people. Let us take these facts into consideration. The people know the burdensome nature of the tax. Therefore, Sir, I move this formal recommendation, the passing of which, I have no hope. (Laughter.) I mention that I have no hope, but still I have to do my duty. Therefore, I move that 0.1 per cent may be levied on the market value.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I strongly support this recommendation. The object of the recommendation is just to reduce the rigour of the hardship which the land owners in Madras City will suffer from. It is very essential to reduce the percentage when we see that no distinction has been made in this Bill as between the built space and the unbuilt space. Some provision has to be made in the case of owner-occupied houses. In the case of some houses, the middle class people would have built only four or five hundred square feet leaving the remaining space unbuilt in an area of $1\frac{1}{2}$ grounds. No provision has been made

9th August 1966] [Sri G. Krishnamoorthy]

for exemption in his case, and he is to be charged on a par with those who may have built the whole area of $1\frac{1}{2}$ grounds less the area required to be kept open by the Corporation. Inasmuch as this has not been allowed, it is but right that the percentage should be reduced to 0.1. The Hon. Minister was kind enough to say that well-to-do people had to part with their money for the sake of the down-trodden. Ninety per cent of the houses in Madras City belong only to the middle class families and lower middle class families. Inasmuch as this is the case, the burden of the tax will be very high and there is justification for reducing it to 0.1 per cent. On behalf of the middle and lower middle class people who have built houses and on behalf of the poor people who are not able to build more than five or six hundred square feet in a plot of $1\frac{1}{2}$ grounds and keep the rest free for the sake of the sanitation of the city, which they are helping indirectly, I think the levy should be reduced to 0.1 per cent.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த நகர்ப்புர நிலவரிச் சட்டம் மறுபடி இங்கே கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு வருகின்ற இந்த நேரத்தில், இந்த வரியினுடைய விகித அளவு குறைய வேண்டுமென்று திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை நான் ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்த நகர்ப்புர நிலவரிச் சட்டம் வந்த நேரத்தில் இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை நானும், என்னைச் சார்ந்தவர்களும் ஆதரித்த போதிலும், இந்த சட்டத்தால் நகரத்தவர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும், இந்த வரி அளவான முறையிலேதான் அவர்களுடைய நிலைமை வாங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் நாங்கள் இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்து இருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னர் அதுபற்றிய ஆய்வுக்குழு கூட்டங்கள் நடைபெற்ற நேரத்திலேயும் ஏறத்தாழ 0.5 என்ற விகிதத்திலே $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் அளவிற்கு வரி போடப்படுமானால் மிகப் பெரிய சுமையாக இருக்கும் என்று எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் 0.4 என்ற விகிதத்தில் அந்த வரி போடப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். 'இது மிகக் குறைந்த அளவாகத்தான் இருக்கும், ஏழை மக்கள் வீடுகளிலே உள்ளவர்களை நிச்சயமாக பாதிக்காது, அவர்களுக்குப் போடப்பட்டிருக்கிற வரியைப் பற்றி யாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள், நடைமுறையிலே பார்த்தால் தெரியும்' என்றெல்லாம் அப்போது கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நடைமுறையிலே பார்த்ததை, அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். ஏற்கனவே க்விட்ரென்ட் என்று எட்டு அணை, 60 காசு வரி போட்ட வீட்டுக்கு, இந்த வரியின் மூலம் 65, 70, 80 ரூபாய் வரையிலே வரி போட்டிருக்கிறார்கள், அதனாலே சிலர் மாறுபட்டார்கள். நாங்கள் எல்லாம் பொது வகையிலே நகர்ப்புர நிலவரியை ஆதரிக்கிறவர்கள் என்றாலும், என்னைச் சார்ந்தவர்களிலே சிலர்கூட இந்த வரியைக் கட்டப் போவதில்லை என்றார்கள். எங்கள் உறவினர்களிலே சிலர்

[திரு. க. அன்பழகன்] [9th August 1966]

கூட வழக்கு மன்றத்துக்குப் போகிறோம் என்றார்கள். நான் மட்டும் என் மனைவியிடத்திலே சொல்லி 'நீ கட்டவேண்டிய வரியையாவது கட்டு' என்று கட்டச் செய்தேன். பின்னர் மற்றவர்கள் கட்டாமலேயே வழக்கு மன்றத்துக்கு போனவுடன், என் மனைவிகூட என்னைப் பார்த்து நீங்களெல்லாம் ஏமாந்தவர்கள் போல் இருக்கிறது' என்று கேட்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது. உண்மையாகவே அந்த மாறுபட்ட நிலைமைக்கு காரணம், அமைச்சர்களும், மற்றவர்களும் இங்கே சொல்வதற்கு நேர்மாறாக முதலிலே எதிர் பார்த்ததை விட மிகப் பெருமடங்கு தொகையை வசூலிப்பதற்கான நிலையிலேதான் நகர்ப்புற நிலவரி அமுலுக்கு வருகிறது. ஏறத்தாழ 40 லட்ச ரூபாய் வரை வரி வசூலிக்கப்படும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது நடைமுறையில் அதைவிட மிகப் பெரிய அளவாக தொகை வளர்கிறது என்று தெரிகிறது.

மற்றொன்று அப்பொழுது தெரிவிக்கப்பட்டது. 'நிலத்தின் மதிப்பு சரியான அளவாகத் தீர்மானிக்கப்படும். அது விற்கப் படுவதாக இருந்தால் எந்த அளவுக்கு விற்கப்படும்' என்ற அடிப்படையிலே மதிப்பு தீர்மானிக்கப்படும் என்றார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே பார்க்கப்போனால் ஒரு வீடு மூன்று கிரவுண்டு நிலத்தில் நடுவிலே இருக்குமேயானால் முற்பகுதி நிலத்துக்கு என்ன மதிப்பு போடப்படுகிறதோ அதே மதிப்பு தான் பின்னாலே இருக்கிற மூன்றாவது கிரவுண்டுக்கும் சேர்த்து மதிப்பு போடப்படும். முன்பக்கம் பார்வைக்கு இடத்தின் மதிப்பு அதிகம். பின்பக்கம் பார்வைக்கு மதிப்பு குறைவு. ஆனால் அந்த ஒருவருக்கே சொந்தமாக இருக்குமானால் முதல் மனைக்கட்டுக்குள்ளே மதிப்பிடு அதனுடைய பின்பக்கத்திலே இருக்கிற இரண்டாவது கிரவுண்டு; மூன்றாவது கிரவுண்டு எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே விகிதாசாரத்திலே ஷீட் போடவேண்டிய அவசியம் அதிகாரிகளுக்கு ஏற்பட்டிடு, அதனாலே இந்த வரி பலரைப் பாதிக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அது வெவ்வேறு ஆட்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தால் தப்பித்துக் கொள்வதாலே, ஒருவருக்கே தொடர்பாக ஒரே வகையாக இருக்குமானால், அதனாலே போடப்படுகிற வரி பலராலே உண்மையாகவே அரசாங்கத்தின்மீது கடுமையான ஆத்திரம் கொள்ள வேண்டிய அளவுக்கு இந்தச் சட்டம் பாதிக்கிறது என்பதை நடைமுறையிலே பார்த்துவிட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படி சொல்லுவதால் உடனே 'நகர்ப்புற நிலவரியை எதிர்ப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை' என்று பதில் சொல்லக்கூடும். நான் நகர்ப்புற நிலவரிக் கொள்கையின் அடிப்படையை எதிர்க்கவில்லை. நடைமுறையை எதிர்க்கிறேன். அப்படி எதிர்க்கின்ற காரணத்தாலே தான் இப்பொழுது திரு. பாலசுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்த நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இது 0.4 என்பதற்குப் பதிலாக 0.1 என்று திருத்தப்படுமானால் நல்லது. சொன்ன அளவுக்கு திருத்த முடியவில்லை என்றால் 0.2 என்ற அளவுக்காவது திருத்தப்படுமானால்

9th August 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

ஏற்கனவே இந்த வரி போட்ட காரணத்தாலே பாதிக்கப்படுகிற மக்கள், 'unjustice' — அநீதி என்று நிச்சயமாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற மக்கள், இதிலே இருக்கிற அநீதியை அமைச்சர் அவர்கள் துடைத்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணுவார்கள். அது உண்மையாகவே ஆளும் கட்சியினருக்கு ஒரு உடனடியான லாபத்தைத் தரும் என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்டி, அந்த அடிப்படையிலே யாவது இதை மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, when the Deputy Leader of the Opposition started to move this recommendation he mentioned as if I were building my argument on the question of development of other measures, which are taken. He himself said that it was in lieu of quit-rent. This has been pointed out in one of the clauses itself, and this is purely in lieu of quit-rent and ground rent which were prevailing. As far as this recommendation to reduce the percentage from 0.4 to 0.1 is concerned, I am not in a position to accept it, Sir. All these points have been taken into consideration, and only after a lot of compromise and adjustments, this decision has been taken. I do not think any new situation has arisen to change my mind. Therefore, I am not in a position to accept the amendment.

5-00
p.m.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That this House recommends that in Clause 5, for the words and figures, 'at the rate of 0.4 per centum', the words and figures 'at the rate of 0.1 per centum' be substituted."

The recommendation was put and lost.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 25 were put and carried.

Clause 26.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

"That Clause 26 do stand part of the Bill."

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I move the following recommendation:—

"That this House recommends that in Clause 26 for the words 'reduce by twenty-five per centum', the words 'remit the whole of' be substituted."

This clause reads as follows:—

"Where any building is occupied wholly by the owner for residential purposes only and where such owner makes an application to the Urban Land Tax Officer, that Officer shall, subject to such rules as may be made in this behalf and after satisfying himself about the facts stated in the application, reduce by twenty-five per centum the amount of urban land tax. . . ."

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [9th August 1966]

As per the clause, the Officer can reduce the tax by 25 per cent. Then 75 per cent tax will be levied. I feel that it is not still reasonable at all. The reduction is pleaded because the owner of the House uses it for his own purposes and it is not given up for any other purpose. Therefore, the 'owner of the House' includes a number of poor people, widows, destitutes, orphans, etc. Especially in Madras, for maintenance, the widows are given houses. That is a usual thing. They are entitled to have a house under the Hindu Law. The Hindu Law allows it. Therefore, it is very common in our country. In several cases, a small house is built on one or two grounds. According to the market value it may fetch 15 or 20 thousand rupees. Especially in areas like Mount Road, it may fetch even more. As Dr. Hande pointed out, the discretion is now given to the Settlement Officer. Prior to that, there is classification, and we can argue before the classification is finalised. Then the individual case is taken up and then market value fixed. The Assistant Settlement Officer will not take note of all the returns submitted by individuals. Even if he takes note of it, he will not be satisfied with the particulars furnished by the individuals. I am sure about it. In case where there is no return, he will decide according to his best judgment and information. Too much discretion is given to the Settlement Officer. Therefore, it may be any amount. That is why I feel that in the case of small house owners, the urban land tax need not be levied at all. The question of reduction of tax is sometimes very illusory, because the tax will be so great. By lessening 25 per cent, there is not going to be any benefit for the owner of property. The reduction and all that will not work properly. Therefore, the best thing is, in the case of residential buildings, which are occupied by the owners, the Urban Land Tax Officers should be empowered to remit the entire tax. In the case of big people, they need not do it. In their cases, they can even say 'No'. This is not a very strong amendment. This is an innocuous amendment appealing to the sentiments and sympathies of the people. That is why I say that an enabling provision should be there in the Act for the purpose of doing justice to the people, if the Government really want that this Urban Land Tax should be remitted on account of the circumstances of their family and the precarious condition in which they live. That is why I move this recommendation that it may be remitted. The Assistant Settlement Officer has got powers to reduce it or remit the whole amount. Even in the case of land revenue you have it. Why should not that Officer have that power in suitable cases where it is necessary that he should have that power? Therefore, I move that this power may be given and the recommendation may be accepted by the House.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: I second the amendment moved by the Hon. the Deputy Leader of the Opposition. Again it is a question of giving relief to lower middle classes. Now the market value is the basis for assessing the urban land tax. One may not get any profit, but he has to suffer on account of the market value. How is it arrived at, Sir? It is arrived at by

[Sri G. Krishnamoorthy] [9th August 1966]

purchases made by rich people, who do not know what to do with their money. The market value is raised by rich people. The poorest man has to pay on account of the fact that the market value has risen due to purchase of houses by rich people at higher rates. So it does not look just to have the market value as the basis. This 25 per cent relief will not be enough, cent per cent relief is quite essential.

SRI A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, I think there is nothing wrong in the Government accepting the recommendation of this House because as I have already pointed out, eminent experts in the Government of India, while framing the Wealth Tax Act, have accepted that an exemption of one house of the value of Rs. 1 lakh may be made. When this could be done by the Government of India and the great Finance Minister there, why should not our local Government accept the very small recommendation that individual house owners owning only one house be exempted from the provisions of the Act. Sir, I will give a small example. As we go along Mount Road to Teynampet, you will find the L.I.C. building, and just a hundred yards away you will also find small shops with tiled roof. Probably that is the only possession of the man who occupies it. I know there are people who will buy it up for something like hundreds of rupees per square foot. But, Sir, property is something which a man does not easily part with. If you are to assess that small land on which the shop stands, a small house say 20 to 40 feet, according to the value of the land on which the L.I.C. building stands, you can well imagine the hardship that would be caused to the poor owner of that property. If the Hon. Minister feels that I am speaking only on behalf of the propertied class, I would respectfully submit to him that there are various classes of propertied people, people owning only a small house over an area of 20 feet by 40 feet and people owning houses standing on thousands of square feet of land, and people who live in palaces and mansions. Therefore, Sir, there is need for going into these aspects very carefully and to accept the recommendation moved by the Hon. the Deputy Leader of the Opposition.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Chairman, Sir, I am not in a position to accept the recommendation, not that the reasons adduced were not convincing, but I have my own reasons to show why I am not convinced at all. So I am not in a position to accept the recommendations. Sir.

MR. CHAIRMAN: The question is:

"That this House recommends that in Clause 26 for the words, 'reduced by twenty-five per centum', the words 'remit the whole of' be substituted."

The recommendation was put and lost.

Clause 26 was put and carried.

Clauses 27 to 43 were put and carried.

[9th August 1966]

Clause 44.

MR. CHAIRMAN : There is a recommendation to clause 44 given notice of by the hon. Member Sri K. Balasubramanya Ayyar. He may move the recommendation.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move the following recommendation, namely :—

‘ That this House recommends that Clause 44 be deleted.’

The recommendation was duly seconded.

SRI K. RAJARAM : Can the hon. Member move for the deletion of the clause?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : This is not an amendment but a recommendation. And the Hon. Chairman has allowed me to move the recommendation in this form. The Chair has got every power.

Sir, this is a very important thing. Up till now we were having a clause in all the Acts passed by us which gave power to the Government to remove any difficulties or doubts that may arise in the implementation of the Act. Such a clause was also found in the Bonus Act, which was before the Supreme Court. They have said there in their judgment on this case that this clause offends the principle of delegated legislation, and that the Legislature has no power to delegate that discretion to the Government. If the Government have any doubt or difficulty, they should come before the Legislature, and the Legislature is there for the purpose of removing difficulties and doubts. The Legislature cannot delegate that power to the Government. The majority judgment of the Supreme Court has been reported in the newspapers;

“ The majority said that this section authorized the Government to determine for itself what the purposes of the Act were and to make provisions for removal of doubts or difficulties. If in giving effect to the provisions of the Act, any doubt or difficulty arose, normally it was for the Legislature to remove that doubt or difficulty. Power to remove the doubt or difficulty by altering the provisions of the Act, would in substance amount to exercise of legislative authority and that could not be delegated to an executive authority”. Therefore they said : ‘ that sub-section 2 of section 37, which purported to make the orders of the Central Government in such cases final, accentuated the vice in sub-section 1, since by enacting the provision, the Government was made the sole judge whether a difficulty or doubt had arisen in giving effect to the provisions of the Act, whether it was necessary or expedient to remove the doubt or difficulty, and whether the provision enacted was not consistent with the purposes of the Act’. Therefore they held the Act void. This is a very serious matter. But we have been doing it here for a number of years in many of the Acts passed by us. Sir, this question was raised in this House by the late Sri Patanjali Sastri, when he was a Member of this House. But the Government then said : ‘ No, no. We will look into it’. They

9th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

brushed it aside. Fortunately in this Act—unpopular Act, according to the Labour Unions—I am not talking about it now—so far as this matter was concerned, the Supreme Court has held that the power cannot be given to the executive, and that it is beyond the powers of delegated legislation.

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, in seconding the recommendation, moved by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, I wish to state that in the implementation of an Act, there are bound to be naturally some difficulties and doubts, because the persons involved in these things will be faced with all sorts of problems. And when these are presented to the Government, since they have this power, they may by order require anything to be done. And that would land the people in greater difficulties. Only people in trouble come to us and ask us to help them in getting redressal of their grievances. It is in this context that I remind the Hon. Minister, when the difficulties are presented to us by persons involved. Wrong persons do not come to us, but it is persons, to whom wrong has been done, that come to us, and naturally when they come to us, we try to find out their problems and make representations to Government.

Sir, if the Government will accept the recommendation to remove this clause, they will be doing justice to the persons who are wronged.

MR. CHAIRMAN : I will now put the recommendation to the vote of the House.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, this is a clause which is very important and this is not a matter to be decided by voting, as the Supreme Court has given its judgment on this. If the Government would take into consideration their judgment it is all right, Sir.

MR. CHAIRMAN : The formality has to be gone through.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, what the hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar said will naturally be considered in due time. I do not think it will be just ignored. As for as this particular Bill is concerned, we are following what has till now been the practice. I am not in a position to accept the recommendation. The ruling of the Supreme Court will be considered at the proper time.

MR. CHAIRMAN : The question is :

‘ That this House recommends that clause 44 be deleted’.

The recommendation was put and lost.

Clause 44 was put and carried.

Clauses 45 to 48, Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

[9th August 1966]

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) as passed by the Assembly, be passed’.

MR. CHAIRMAN : Motion moved :

‘That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) as passed by the Assembly, be passed’.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Mr. Chairman, Sir, now that the Bill is to be passed into law I would like to impress upon the Government that the method of collection that they propose to adopt should be suitably modified by making necessary provisions in the rules. The landowners have to pay the tax for the past four years, that is, for the years 1963, 1964, 1965 and 1966. The payment of arrears should be staggered as was suggested by the hon. Member Sri Damodaran. Another point which I wish to make is that provision should be made to receive the amount in cash at all branches of the State Bank of India. Provision should also be made for payment of the amount by crossed cheque drawn in favour of the respective officers. If these things are not done, the landowners will suffer great difficulties. A clause in the Bill says that, if the amount is not paid within 15 days of the notice, so many penalties would be imposed. A houseowner may be in Bombay or Delhi. Even taking that he should pay the amount within 15 days of the receipt of the order by registered post, provision should be made for the payment of the amount by cheque. If these things are done then naturally much difficulty for payment may not be felt by the houseowners.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The suggestion would be considered.

MR. CHAIRMAN : The question is :

‘That the Madras Urban Land Tax Bill, 1966 (L.A. Bill No. 10 of 1966) as passed by the Assembly, be passed’.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

SRI K. RAJARAM : Mr. Chairman, Sir, I would like to suggest that the next Bill put on the agenda may be taken up tomorrow. Most of our Members have to go to some other important function now.

MR. CHAIRMAN : Is it the desire of the House that we adjourn now?

HON. MEMBERS : Yes.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

9th August 1966]

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

*99. Notification issued with G.O. Ms. No. 1103, Revenue, dated 4th April 1966, regarding the exemption granted to Sri Nemil Alavandar Naicker Charities, Mahabalipuram, Chingleput taluk and district, to enable the trustees to draw T.A. and D.A. from the funds of the institution for attending the meetings of the Board of Trustees or other purposes of administration of the said Charities. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

* 100. Notification issued with G.O. Ms. No. 1797, Revenue, dated 23rd May 1966, appointing certain persons as members of the Area Committee, Madurai. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

* 101. Notification issued with G.O. Ms. No. 1795, Revenue, dated the 23rd May 1966, appointing certain persons as members of the Area Committee, Ramanathapuram. [Laid on the Table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

* 102. Notification issued with G.O. Ms. No. 1793, Revenue, dated 23rd May 1966, appointing certain persons as members of the Area Committee, Coimbatore. [Laid on the Table of the House under section 116(3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959).]

* 103. Notification issued with G.O. Ms. No. 1215, Rural Development and Local Administration, dated 11th May 1966 regarding the alteration of the name of the Municipality of Allinagaram in Madurai district as the Municipality of Theni. [Laid on the Table of the House under section 304(d) of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).]

* 104. Notification issued with G.O. Ms. No. 1699, Rural Development and Local Administration, dated 12th July 1966, regarding the dissolution of the Sedapatti Panchayat Union Council with effect on and from the 15th July 1966 and its re-constitution with effect on and from the 15th July 1967. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 105. Notification issued with G.O. Ms. No. 1854, Home, dated the 6th June 1966 making certain amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-291 of 1960, dated the 18th August 1960, at pages 3-321 of the Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 14th September 1960. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

[9th August 1966]

* 106. Notification issued with G.O. Ms. No. 1429, Home, dated 3rd May 1966 making an amendment to the Home Department Notification II-1 No. 1657 of 1961, dated 6th April 1961, published at page 544 of Part II—section 1 of the Fort St. George Gazette, dated 19th April 1961. [Laid on the Table of the House under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 107. Notification issued with G.O. Ms. No. 1513, Home, dated 10th May 1966 exempting from payment of tax leviable under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 in respect of Morris 10 Van gifted to the Blue Cross of India, Madras, from the date on which the vehicle was put on road and for so long as it is used as a mobile dispensary and ambulance for animals. [Laid on the Table of the House under section 11(2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).]

* 108. Notification issued with G.O. Ms. No. 1698, Rural Development and Local Administration, dated 12th July 1966, regarding the dissolution of the Rajasingamangalam Panchayat Union Council, Ramanathapuram district with effect on and from the 15th July 1966 and its re-constitution with effect on and from the 15th July 1967. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

* 109. Notification issued with G.O. Ms. No. 1749, dated 28th May 1966 making certain amendments to the Madras Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-291 of 1960, dated 18th August 1960, at pages 3 to 121 of the Rules Supplement to Part V of the Fort St. George Gazette, dated the 14th September 1960, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

* 110. Notification issued with G.O.P. No. 1040, Revenue, dated 29th March 1966 exempting with effect on and from the 1st April 1956, all sales of paddy, rice, milk and certain grains from the tax payable under the Madras General Sales-Tax Act, 1959. [Laid on the Table of the House under section 53(5) of the Madras General Sale-Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 16. Notification issued with G.O. Ms. No. 1934, Industries, Labour and Housing (Labour), dated the 26th April 1966, making an amendment to the Madras Payment of Wages Rules, 1937, published with late Development Department Notification No. 133, dated 20th February 1937, at pages 356-359 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated 23rd February 1937, as subsequently

[9th August 1966]

amended the same having been previously published as required by sub-section (5) of section 26 of the Payment of Wages Act, 1936 (Central Act IV of 1936).

* 17. Report of the Committee on Public Accounts (of the Assembly) on the Accounts of the State of Madras for the year 1963-64 and the Audit Report, 1965.

* Laid on the Table of the House on 8th August 1966.

[9th August 1966]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 52 on page 281.]

(a) The following Railway Projects were recommended to the Government of India in September 1965 for execution during the IV Plan period :—

(i) Electrification of Madras—Arkonam and Madras—Gummidipundi lines :

(ii) Laying of a new Broad Gauge line from Salem to Dindigul (via) Karur and conversion of Dindigul-Tuticorin (via) Madurai line into broad gauge including the short link from Maniyachi to Tirunelveli;

(iii) Laying of a new broad gauge line from Tirunelveli to Trivandrum (via) Nagercoil with a branch line from Nagercoil to Kanyakumari; and

(iv) Conversion of Tiruchirappalli-Villupuram Chord line into Broad Gauge, laying of an additional Broad Gauge line from Villupuram to Chingleput and conversion of Arkonam-Chingleput line into broad gauge;

(v) The following lines have also been suggested to the Government of India for survey during the IV Five-Year Plan period :—

- (1) Chinnasalem—Chingleput.
- (2) Theni—Gudalur.
- (3) Manamadurai—Tuticorin.
- (4) Restoration of dismantled railway line between Tirupattur and Krishnagiri.
- (5) Thanjavur—Pattukottai.
- (6) Coimbatore—Chamarajanagar.
- (7) Kumbakonam—Needamangalam.
- (8) Mannargudi—Tiruthuraiipoondi.
- (9) Tuticorin—Tiruchendur.
- (10) Tiruchendur—Kanyakumari.
- (11) Circular Railway for Madras City.

(b) The laying of a broad gauge line from Tiruchirappalli to Tuticorin only was recommended to the Government of India earlier for inclusion in the IV Plan. The conversion of the Tiruchirappalli-Villupuram Chord line into broad gauge, and the laying of an additional Broad Gauge line from Villupuram to Chingleput and conversion of Arkonam—Chingleput line into broad gauge are among the new lines recommended to the Government of India for execution during the Fourth Plan period.

[9th August 1966]

APPENDIX II.

[Vide item V (1) on page 286.]

L. A. Bill No. 15 of 1966

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1966.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India, as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 3) Act, 1966.

2. *Supplementary Appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1966.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1966, a further sum not exceeding twenty crores seventy-one lakhs and sixty-six thousand only, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties — Administration.	35,700	..	35,700
V	Registration Department.	100	..	100
	Debt Charges	..	84,00,000	84,00,000
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	48,000	..	48,000
XII	Police	14,66,000	..	14,66,000
XIII	Education	11,45,800	..	11,45,800
XIV	Medical	30,800	..	30,800
XVI	Agriculture	2,00,200	14,000	2,14,200
XVIII	Animal Husbandry ..	81,500	..	81,500

[9th August 1966]

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs.	Rs.	Rs.
XIX	Co-operation	29,400	..	29,400
XX	Industries	1,00,000	..	1,00,000
XXIII	Community Development Projects, etc.	1,00,000	..	1,00,000
XXIV	Labour including Factories.	54,600	..	54,600
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	26,30,200	—	26,30,200
XXVI	Irrigation	300	..	300
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	1,80,000	..	1,80,000
XXIX	Public Works—Grants-in-aid.	100	..	100
XXXIII	Miscellaneous	2,00,00,300	..	2,00,00,300
XXXIV	Stationery and Printing.	32,100	..	32,100
XLI	Capital Outlay on Industrial Development.	9,00,000	..	9,00,000
XLIII	Capital Outlay on Public Works.	13,57,600	4,51,000	23,08,600
XLVII	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	300	..	300
XLVIII	Loans and Advances by the State Government.	3,94,08,000	..	3,94,08,000
	Public Debt—Repayment.	..	13,00,00,000	13,00,00,000
	Grand Total ..	6,83,01,000	13,83,65,000	20,71,66,000

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS-9,
8th August 1966.

S. CHELLAPANDIAN,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

9th August 1966]

APPENDIX III.

[Vide item V (2) on page 288.]

L. A. Bill No. 10 of 1966.

As passe dby the Assembly.

A Bill to provide for the levy of tax on urban land in the State of Madras.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows :—

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Urban Land Tax Act, 1966.

(2) (a) (i) This Act, except sections 19, 47 and 48, shall be deemed to have come into force in the City of Madras on the 1st day of July 1963 and sections 19 and 47 shall be deemed to have come into force in the City of Madras on the 21st May 1966.

(ii) Section 48 shall come into force on the date of the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*.

(b) The Government may, by notification, direct that this Act shall come into force on such date as may be specified in the notification in—

(i) any other municipal town; or

(ii) any township; or

(iii) any area specified in the notification and within sixteen kilometres of the City of Madras or such municipal town or township.

(3) The Government may, by notification, cancel any notification issued under clause (b) of sub-section (2), but the cancellation shall not be deemed to affect the power of the Government under clause (b) of section (2) again to bring this Act into force in such municipal town or township or area.

(4) A draft of any notification proposed to be issued under clause (b) of sub-section (2) or sub-section (3) shall be laid on the table of the Legislative Assembly and the notification shall not be issued unless the Assembly approves the draft either without modification or addition or with modifications or additions; and upon such approval being given the notification shall be issued in the form in which it has been approved and such notification on being so issued shall be published in the *Fort St. George Gazette*, and shall thereafter be of full force and effect.

[9th August 1966]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) “assessee” means a person by whom urban land tax is payable under this Act and includes every other person in respect of whom any proceeding under this Act has been taken for the determination of the urban land tax payable by him;

(2) “Assistant Commissioner” means the Assistant Commissioner of Urban Land Tax appointed under section 3;

(3) “building” includes a house, out-house, stable, latrine, godown, shed, hut, wall and any other structure, whether of masonry, bricks, mud, wood, metal or any other material whatsoever;

(4) “Commissioner” means the Commissioner of Urban Land Tax appointed under section 3;

(5) “date of the commencement of this Act” means—

(i) in relation to the City of Madras, the first day of July 1963; and

(ii) in relation to any other municipal town or township or area, the first day of July of the fasli year in which the notification, under clause (b) of sub-section (2) of section 1 is published;

(6) “each urban land” means the land comprised in a survey number or a subdivision number;

(7) “fasli year” means the year commencing on the first day of July;

(8) “Government” means the State Government;

(9) “occupier” includes—

(a) any person for the time being paying or liable to pay to the owner rent or any portion of the rent of the urban land or of the building constructed on the urban land or part of such land or building in respect of which the word is used or the damages on account of the occupation of such land, building or part; and

(b) a rent-free occupant;

but does not include any person who is entitled to the kudiwaram in respect of any inam land but in respect of which land any other person is entitled to the melwaram;

(10) “owner” includes—

(i) any person (including a mortgagee in possession) for the time being receiving or entitled to receive whether on his own account or as agent, trustee, guardian, manager or receiver for another person or for any religious or charitable purposes, the rent or profits of the urban land or of the building constructed on the urban land in respect of which the word is used;

9th August 1966]

(ii) any person who is entitled to the kudiwaram in respect of any inam land;

but does not include—

(a) a *shrotriendardar*; or

(b) any person who is entitled to the melwaram in respect of any inam land but in respect of which land any other person is entitled to the kudiwaram.

Explanation.—For the purposes of clause (9) and clause (10), inam land includes *lakhiraj* tenures of land and *shrotriendardar* land.

(11) “township” means a township constituted under the Mettur Township Act, 1940 (Madras Act XI of 1940), the Courtallam Township Act, 1954 (Madras Act XVI of 1954) the Bhavanisagar Township Act, 1954 (Madras Act XXV of 1954), or section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), or any other township constituted under any other law for the time being in force;

(12) “Tribunal” means a Tribunal constituted under section 4;

(13) “urban land” means any land which is used or is capable of being used as a building site and includes garden or grounds, if any, appurtenant to a building but does not include any land which is registered as wet in the revenue accounts of the Government and used for the cultivation of wet crops.

Explanation.—For the purposes of this clause, any site on which any building has been constructed shall be deemed to be urban land;

(14) “Urban Land Tax Officer” means the Urban Land Tax Officer appointed under section 3.

CHAPTER II.

URBAN LAND TAX AUTHORITIES.

3. *Urban land tax authorities.*—(1) There shall be the following classes of urban land tax authorities for the purposes of this Act, namely :—

(a) the Board of Revenue;

(b) Commissioner of Urban Land Tax;

(c) Assistant Commissioners of Urban Land Tax;

(d) Urban Land Tax Officers.

(2) (a) The authorities specified in clauses (b) and (c) of sub-section (1) shall be appointed by the Government, and the authorities specified in clause (d) of sub-section (1) shall be appointed by the Commissioner.

(b) The appointment under clause (a) shall be by notification with jurisdiction over such area as may be specified in such notification.

[9th August 1966]

(c) The authorities specified in sub-section (1) shall exercise, discharge and perform such powers, duties and functions as are assigned to them by or under this Act.

(3) The Government may, by notification, empower any officers [other than the authorities specified in sub-section (1)] including officers of any local authority to exercise such powers, discharge such duties and perform such functions under this Act in respect of such classes of persons or classes of urban land and in such areas, as may be specified in the notification.

(4) The authorities specified in sub-section (1) and the officers specified in sub-section (3) shall be deemed to be public servants within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

(5) All officers and persons employed in the execution of this Act shall observe and follow the orders, instructions and directions of the Board of Revenue.

4. *Constitution of Tribunals.*—(1) The Government shall constitute as many Tribunals as may be necessary for the purposes of this Act.

(2) Each Tribunal shall consist of one person only who shall be a Judicial Officer not below the rank of Subordinate Judge.

(3) Each Tribunal shall have such jurisdiction as the Government may, by notification, from time to time, determine.

CHAPTER III.

DETERMINATION OF MARKET VALUE AND ASSESSMENT OF URBAN LAND TAX

5. *Levy of urban land tax.*—Subject to the other provisions contained in this Act, there shall be levied and collected for every fasli year commencing from the date of the commencement of this Act, a tax on each urban land (hereinafter referred to as the urban land tax) from the owner of such urban land at the rate of 0.4 per centum of the market value of such urban land.

6. *Market value of urban land.*—For the purposes of this Act, the market value of any urban land shall be estimated to be the price which in the opinion of the Assistant Commissioner, or the Tribunal, as the case may be, such urban land would have fetched or fetch, if sold in the open market on the date of the commencement of this Act.

7. *Owner of urban land liable to submit return.*—Every owner of urban land liable to pay urban land tax under this Act shall, within a period of one month from the date of the publication of the Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966 (Madras Ordinance

[9th August 1966]

3 of 1966), in the *Fort St. George Gazette*, furnish to the Assistant Commissioner having jurisdiction a return in respect of each urban land containing the following particulars, namely:—

(a) name of the owner of the urban land,

(b) the extent of the urban land,

(c) the name of the division or ward and of the street, survey number and subdivision number of the urban land and other particulars of such urban land, and

(d) the amount which in the opinion of the owners is the market value of the urban land.

8. *Return by whom to be signed.*—The return made under section 7 shall be signed and verified—

(a) in the case of an individual, by the individual himself; where the individual is absent from India, by the individual concerned or by some person duly authorized by him in this behalf; and where the individual is mentally incapacitated from attending to his affairs, by his guardian or by any other person competent to act on his behalf;

(b) in the case of a Hindu undivided family, by the manager, and, where the manager is absent from India or is mentally incapacitated from attending to his affairs, by any other adult member of such family;

(c) in the case of a company, by the principal officer thereof;

(d) in the case of a firm, by any partner thereof, not being a minor;

(e) in the case of any other association, by any member of the association or the principal officer thereof; and

(f) in the case of any other person, by that person or by some person competent to act on his behalf.

9. *Collection of information.*—If any owner of urban land fails to furnish the return under section 7, the Assistant Commissioner may obtain the necessary information in respect of the particulars specified in section 7, either by himself or through such agency as he thinks fit.

10. *Determination of market value by Assistant Commissioner.*—(1) Where a return is furnished under section 7, the Assistant Commissioner shall examine the return and mark such enquiry as he deems fit. If the Assistant Commissioner is satisfied that the particulars mentioned therein are correct and complete, he shall, by order in writing, determine the market value of the urban land and the amount of urban land tax payable in respect of such urban land.

(2) (a) Where on examination of the return and after the enquiry, the Assistant Commissioner is not satisfied that the particulars mentioned therein are correct and complete, he shall

[9th August 1966]

serve a notice on the owner either to attend in person at his office on a date to be specified in the notice or to produce or cause to be produced on that date any evidence on which the owner may rely in support of his return.

(b) The Assistant Commissioner, after hearing such evidence as the owner may produce in pursuance of the notice under clause (a) and such other evidence as the Assistant Commissioner may require on any specified points, shall, by order in writing, determine the market value of the urban land and the amount of urban land tax payable in respect of such urban land.

(c) Where the owner has failed to attend or produce evidence in pursuance of the notice under clause (a), the Assistant Commissioner shall, on the basis of the inquiry made under clause (a), by order in writing, determine the market value of the urban land and the amount of urban land tax payable in respect of such urban land.

11. *Procedure in case where no return is filed.*—(1) Where the owner of urban land has failed to furnish the return under section 7, and the Assistant Commissioner has obtained the necessary information under section 9, he shall serve a notice on the owner in respect of each urban land specifying therein—

(a) the extent of the urban land,

(b) the amount which, in the opinion of the Assistant Commissioner, is the correct market value of the urban land, and

direct him either to attend in person at his office on a date to be specified in the notice or to produce or cause to be produced on that date any evidence on which the owner may rely.

(2) After hearing such evidence, as the owner may produce and such other evidence as the Assistant Commissioner may require on any specified points, the Assistant Commissioner shall, by order in writing, determine the market value of the urban land and the amount of urban land tax payable in respect of such urban land.

(3) Where the owner has failed to attend or to produce evidence in pursuance of the notice under sub-section (1), the Assistant Commissioner shall, on the basis of the information obtained by him under section 9, by order in writing, determine the market value of the urban land and the amount of the urban land tax payable in respect of such urban land.

12. *Copy of order to be sent to the assessee, Commissioner and Urban Land Tax Officer.*—A copy of the order passed under section 10 or 11 shall be served on the owner in such manner as may be prescribed and a copy of the said order shall also be sent to the Commissioner and the Urban Land Tax Officer concerned.

[9th August 1966]

13. *Duration of urban land tax determined under section 10 or 11.*—(1) The amount of urban land tax determined under section 10 or 11, with the modification, if any, made in any appeal under section 20, shall remain in force.—

(a) for a period of ten years from the 1st day of July of the fasli year in which the urban land tax is so determined, or

(b) for a further period not exceeding ten years as the Government may direct.

(2) After the expiration of the period of ten years referred to in Clause (a) of sub-section (1) the Government may, and after the expiration of the further period referred to in Clause (b) of sub-section (1), the Government shall, direct revision of the urban land tax.

(3) All the provisions of this Act shall, as far as may be, apply to the determination of the urban land tax in pursuance of a direction under sub-section (2) as they apply to the determination of urban land tax for the first time after the date of the commencement of this Act.

(4) For the purposes of revision of the urban land tax under sub-sections (2) and (3)—

(a) the reference in section 6 to “the date of the commencement of this Act” shall be construed as a reference to the 1st day of July of the fasli year in which the direction under the said sub-section (2) is issued; and

(b) the period of one month referred to in section 7 shall be computed from the date on which such direction is issued.

14. *Notice of demand.*—(1) After the determination of the market value and of the amount of the urban land tax under section 10 or 11, the Urban Land Tax Officer shall cause a notice of demand to be served on the assessee. Such notice shall specify the amount of the urban land tax payable by the assessee and shall contain such other particulars as may be prescribed.

(2) The notice referred to in sub-section (1) shall call upon the assessee to pay within a period of fifteen days from the date of service of the notice the urban land tax specified in the notice.

(3) Where the urban land tax payable by the assessee is not paid before the expiry of the period specified in the notice, the urban land tax shall be recovered from the assessee as arrears of land revenue.

15. *Separate notice of demand for each fasli year.*—In respect of the urban land tax payable for every fasli year or part thereof, there shall be a separate notice of demand, containing the particulars mentioned in section 14, and it shall be served on the assessee.

[9th August 1966]

16. *Urban land tax escaping assessment.*—If the Assistant Commissioner has reason to believe that for any reason any urban land has escaped assessment or has been wrongly or incorrectly assessed for any fasli year, he may, within such period and after following such procedure as may be prescribed, proceed to assess or re-assess such urban land and the provisions of this Act shall, as far as may be, apply to such assessment or re-assessment.

17. *Urban land tax to be first charge on urban land.*—The urban land tax shall, notwithstanding anything contained in any other law for the time being in force, or any custom, usage or contract or decree or order of a court or other authority, be a first charge upon the urban land and upon the immovable property, on such urban land and belonging to the person liable to pay such tax.

18. *Recovery from occupier of urban land in certain cases.*—(1) Where the owner of any urban land is himself not the occupier thereof and is in default of payment of the urban land tax, such tax may be recovered from the occupier of such urban land in the manner prescribed.

(2) (a) Any occupier who has paid the urban land tax under sub-section (1) shall be entitled to deduct the amount so paid from the amount of rent or any other sum due from time to time to the owner.

(b) The intermediary shall be entitled to deduct such amount from the amount of rent or other sum due from time to time to the owner or intermediary; if any.

Explanation.—In this section "intermediary" means any person who, not being an owner has an interest in the urban land, and is entitled, by reason of such interest, to possession thereof, but has transferred such possession to others.

19. *Obligation of transferor and transferee to give notice of transfer.*—(1) Whenever the title of any person primarily liable to the payment of urban land tax on any urban land is transferred, the person whose title is transferred and the person to whom the same is transferred shall, within three months after the execution of the instrument of transfer or after its registration, if it be registered, or after the transfer is effected, if no instrument be executed, give notice of such transfer to the Urban Land Tax Officer.

(2) In the event of the death of any person primarily liable as aforesaid, the person to whom the title of the deceased shall be transferred as heir or otherwise, shall give notice of such transfer to the Urban Land Tax Officer within one year from the death of the deceased.

(3) The notice to be given under this section shall be in such form as may be prescribed and the transferee or the person

[9th August 1966]

to whom the title passes, as the case may be, shall, if so required, be bound to produce before the Urban Land Tax Officer, any document evidencing such transfer or succession.

(4) Every person who makes a transfer as aforesaid, without giving such notice to the Urban Land Tax Officer shall (in addition to any other liability which he may incur through such neglect), continue liable for the payment of the urban land tax assessed on the urban land transferred, until he gives notice or until the transfer shall have been recorded in the revenue registers, but nothing in this section shall be held to affect the liability of the transferee for the payment of the said tax.

CHAPTER IV.

APPEAL.

20. *Appeal to the Tribunal against orders of Assistant Commissioner.*—(1) (a) Any assessee objecting to any order passed by the Assistant Commissioner under section 10 or 11 may appeal to the Tribunal within thirty days from the date of the receipt of the copy of the order.

(b) Any person denying his liability to be assessed under this Act may appeal to the Tribunal within thirty days from the date of the receipt of the notice of demand relating to the assessment:

Provided that no appeal shall lie under clause (a) or clause (b) of this sub-section unless the urban land tax has been paid before the appeal is filed.

(2) The Commissioner may, if he objects to any order passed by the Assistant Commissioner under section 10 or 11, direct the Urban Land Tax Officer concerned to appeal to the Tribunal against such order, and such appeal may be filed within sixty days from the date of the receipt of the copy of the order by the Commissioner.

(3) The Tribunal may admit an appeal after the expiry of the period referred to in clause (a) or clause (b) of sub-section (1) or in sub-section (2), as the case may be, if it is satisfied that there was sufficient cause for not presenting it within that period.

(4) An appeal to the Tribunal under this section shall be in the prescribed form and shall be verified in the prescribed manner and shall be accompanied by such fee as may be prescribed.

(5) The Tribunal may after giving both parties to the appeal an opportunity of being heard, pass such orders thereon, as it thinks fit and shall communicate any such orders to the assessee and to the Commissioner in such manner as may be prescribed.

(6) Any order passed by the Tribunal under this section shall be final.

[9th August 1966]

21. *Refund.*—(1) Where as a result of any order passed in appeal or other proceeding under this Act,—

(a) refund of any amount becomes due to the assessee, such amount shall be refunded to him without interest; or

(b) any further amount of tax is due from the assessee, such amount shall be collected in accordance with the provisions of this Act.

(2) Where under any of the provisions of this Act a refund is due to any person, the Urban Land Tax Officer may in lieu of payment of the refund set off the amount to be refunded or any part of that amount against the sum, if any, remaining payable under this Act by the person to whom refund is due after giving an intimation in writing to such person of the action proposed to be taken under this section.

CHAPTER V.

SURVEY OF URBAN LAND.

22. *Survey of urban land.*—(1) Any officer specially empowered by an order in this behalf by the Board of Revenue shall carry out survey of all urban lands in the area specified in such order, or, if such lands have already been surveyed, carry out re-survey of such lands for carrying out the purposes of this Act.

(2) The survey or re-survey carried out under sub-section (1) shall, subject to such rules as may be made by the Government in this behalf, be in accordance with the principles contained in the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923).

(3) The cost of the survey or re-survey under this section shall be borne by such persons and to such extent as may be prescribed.

CHAPTER VI.

SPECIAL PROVISIONS.

23. *Urban land tax to be in lieu of, and in addition to, certain taxes.*—The urban land tax payable under this Act in respect of any urban land shall be in lieu of—

(i) the ryotwari assessment;

(ii) the assessment levied under the Madras Inams (Assessment) Act, 1956 (Madras Act XL of 1956) or under the Andhra Inams (Assessment) Act, 1955 (Andhra Act XVII of 1955);

(iii) the ground rent;

(iv) the quit rent;

(v) any amount due under the Madras City Land Revenue Act, 1851 (Central Act XII of 1851);

(vi) such other amount as the Government may, by special order, specify.

[9th August 1966]

payable in respect of such land; but shall be in addition to any tax on such land payable under any other law for the time being in force.

24. *Urban land tax not to be taken into account for compensation in certain cases.*—Notwithstanding anything contained in this Act or in any other law for the time being in force, the urban land tax payable under this Act shall not be taken into account for the purposes of payment of compensation under—

(a) the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948);

(b) the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 26 of 1963);

(c) the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963); or

(d) the Madras Minor Inams (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 30 of 1963).

25. *Addition of urban land tax to rent in certain cases.*—Notwithstanding anything contained in the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922) or in the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1960 (Madras Act 18 of 1960), where in any case the amount of the urban land tax payable in respect of any land under this Act is in excess of one half of the amount of the annual rent payable in respect of such land or the building thereon under any of the said Acts, the court, authority or officer empowered to fix the rent under any of the said Acts, may, on application from the owner, add to the annual rent aforesaid, an amount not exceeding the difference between the urban land tax payable under this Act and one half of the annual rent aforesaid.

26. *Concession in respect of owner occupied buildings.*—(1) Where any building is occupied wholly by the owner for residential purposes only and where such owner makes an application to the Urban Land Tax Officer, that officer shall, subject to such rules as may be made in this behalf and after satisfying himself about the facts stated in the application, reduce by twenty-five per centum the amount of urban land tax payable on the urban land on which the building has been constructed and on the urban land appurtenant to such building.

(2) The application under sub-section (1) shall be made in such form and within such period as may be prescribed.

27. *Power of Government to exempt or reduce urban land tax.*—(1) The Government, if satisfied that the payment of urban land tax in respect of any class of urban lands or by any class of persons will cause undue hardship, they may, subject to such rules as may be made in this behalf, by order,—

(a) exempt such lands or persons from the payment of the urban land tax; or

[9th August 1966]

(b) reduce the amount of such urban land tax, whether prospectively or retrospectively.

(2) The Government may at any time cancel or modify any order issued under sub-section (1) and upon such cancellation or modification, the entire amount of urban land tax, or the amount of urban land tax due under the modified order, as the case may be, shall be payable in respect of the land concerned with effect from the fasli year in which such cancellation or modification is made:

Provided that no such cancellation or modification shall be made unless the party likely to be affected by such cancellation or modification has had a reasonable opportunity of making his representations.

28. *Conversion of agricultural land into urban land.*—Where any land which is registered as wet in the revenue accounts of the Government and used for cultivation of wet crops is converted as a building-site after the date of the commencement of this Act, the owner of such land shall be liable to pay urban land tax with effect from the fasli year in which such conversion is effected.

CHAPTER VII.

EXEMPTIONS.

29. *Exemptions.*—Nothing in this Act shall apply to—

(a) any urban land owned by the State or the Central Government;

(b) any urban land owned by—

(i) the Corporation of Madras;

(ii) a municipal council constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920);

(iii) a township committee constituted under the Mettur Township Act, 1940 (Madras Act XI of 1940), the Courtallam Township Act, 1954 (Madras Act XVI of 1954), the Bhavanisagar Township Act, 1954 (Madras Act XXV of 1954), or section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), or under any other law for the time being in force;

(iv) a panchayat or panchayat union council constituted under any law for the time being in force;

(c) any urban land on set apart for public worship and is actually so used;

(d) any urban land on which hospitals primarily maintained by the Government, any local authority or such other authority specified by the Government in this behalf, have been constructed and any urban land appurtenant to such hospitals;

(e) any urban land solely used for purposes connected with the disposal of the dead;

[9th August 1966]

(f) roads or urban lands used for communal purposes;

(g) any urban land used for public purposes, provided that no rent is charged for, or no remuneration is derived from, such user;

(h) any urban land on which any building used for purposes of schools, colleges or universities has been constructed and any urban land appurtenant to such building and any urban land used for public parks, public libraries, public museums, or used as play-grounds attached to schools, colleges or universities;

(i) such urban land owned by any school, college or university, as the Government may, by notification, specify;

(j) any urban land used—

(i) for charitable purposes of sheltering destitute persons or animals;

(ii) for orphanages, homes and schools for the deaf and dumb and for the infirm and diseased;

(iii) for asylum for the aged and for fallen women;

(k) any urban land used by such philanthropic institutions as the Government may, by notification, specify;

(l) any urban land used for the preservation of ancient monuments.

CHAPTER VIII.

MISCELLANEOUS.

30. *Revision by Board of Revenue.*—(1) The Board of Revenue may, either on its own motion or on application made by the assessee in this behalf, call for and examine the records of any proceeding under this Act (not being a proceeding in respect of which an appeal lies to the Tribunal under section 20) to satisfy itself as to the regularity of such proceeding or the correctness, legality or propriety of any decision or order passed therein and if, in any case, it appears to the Board of Revenue that any such decision or order should be modified, annulled, reversed or remitted for reconsideration, it may pass orders accordingly:

Provided that the Board of Revenue shall not pass any order under this sub-section in any case, where the decision or order is sought to be revised by the Board of Revenue on its own motion, if such decision or order had been made more than three years previously:

Provided further that the Board of Revenue shall not pass any order under this section prejudicial to any party unless he has had a reasonable opportunity of making his representations.

(2) The Board of Revenue may stay the execution of any such decision or order pending the exercise of its powers under sub-section (1) in respect thereof.

[9th August 1966]

(3) Every application to the Board of Revenue for the exercise of its powers under this section shall be preferred within three months from the date on which the order or proceeding to which the application relates was received by the applicant:

Provided that the Board of Revenue may, in its discretion, allow further time not exceeding one month for the filing of any such application if it is satisfied that the applicant had sufficient cause for not preferring the application within the time specified in this sub-section.

31. *Computation of period of limitation.*—In computing the period of limitation prescribed for an appeal or revision against any decision or order under this Act the time required for obtaining the certified copy of the decision or order shall be excluded.

32. *Power to rectify any error apparent on the face of the record.*—(1) The Urban Land Tax Officer, or the Assistant Commissioner, or the Board of Revenue, or the Tribunal may at any time within three years from the date of any order passed by him or it, rectify any error apparent on the face of the record:

Provided that no such rectification which has the effect of enhancing an assessment, shall be made unless such authority has given notice to the assessee and has allowed him a reasonable opportunity of being heard.

(2) Where such rectification has the effect of reducing an assessment, the amount due to the assessee shall be refunded to him.

(3) Where any such rectification has the effect of enhancing an assessment already made, the Urban Land Tax Officer shall give the assessee a revised notice of demand and thereupon the provisions of this Act and the rules made thereunder shall apply as if such notice had been given in the first instance.

33. *Power to take evidence on oath, etc.*—(1) The Tribunal, the Board of Revenue, the Commissioner, the Assistant Commissioner, or the Urban Land Tax Officer or any other officer empowered under this Act shall, for the purposes of this Act, have the same powers as are vested in a court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit in respect of the following matters, namely:—

(a) enforcing the attendance of any person and examining him on oath;

(b) requiring the discovery and production of documents;

(c) receiving evidence on affidavit;

(d) issuing commissions for the examination of witnesses; and any proceeding before the Tribunal, the Board of Revenue, the Commissioner, the Assistant Commissioner, the Urban Land Tax Officer or any other officer empowered under this Act shall be

[9th August 1966]

deemed to be a judicial proceeding within the meaning of sections 193 and 228, and for the purposes of section 196, of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

(2) In any case in which an order of assessment is passed *ex parte* under this Act, the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), shall apply in relation to such order as it applies in relation to a decree passed *ex parte* by a court.

34. *Power to call for information.*—Where, for the purposes of determining the urban land tax payable by any person, it appears necessary for any authority or officer referred to in section 3 to obtain any statement or information from any person, it or he may serve a notice requiring such person on or before a date to be therein specified, to furnish a statement or information on the points specified in the notice and that person shall, notwithstanding anything in any law to the contrary, be bound to furnish such statement or information to such authority or officer:

Provided that no legal practitioner shall be bound to furnish any statement or information under this section based on any professional communication made to him otherwise than as permitted by section 126 of the Indian Evidence Act, 1872 (Central Act I of 1872).

35. *Service of notice.*—(1) A notice under this Act may be served on the person therein named, either by post, or as if it were summons issued by a court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).

(2) Any such notice may, in the case of a firm or a Hindu undivided family, be addressed to any member of the firm, or to the manager or any adult member of the family, and in the case of a company or association of persons, be addressed to the principal officer thereof.

36. *Power of Government to issue orders and directions.*—The Government may issue such orders and directions of a general character, as they may consider necessary in respect of any matter relating to the powers and duties of the Board of Revenue, the Commissioner, the Assistant Commissioner, the Urban Land Tax Officer or any other officer empowered under this Act. The authority or officer referred to above shall give effect to all such orders and directions.

37. *Delegation of powers.*—The Government may, by notification, direct that any power or function exercisable by the Government, the Board of Revenue, the Commissioner, Assistant Commissioner or Urban Land Tax Officer under this Act or the rules made thereunder shall, in relation to such matters and subject to such conditions as may be specified in such notification, be exercisable also by such officer or authority subordinate to the Government as may be specified in such notification.

[9th August 1966]

38. *Bar of suits in civil courts.*—(1) No suit shall lie in any civil court to set aside or modify any assessment made under this Act.

(2) Except as otherwise provided in this Act, the decision of any authority or officer under this Act shall be final and no civil court shall have jurisdiction to decide or deal with any question which by or under this Act is required to be decided or dealt with by the authorities of officers under this Act.

39. *Indemnity.*—No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against the Government, Tribunal, the Board of Revenue, the Commissioner, the Assistant Commissioner, the Urban Land Tax Officer or any other officer empowered under this Act for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule or order made thereunder.

40. *Power to enter upon land.*—The Commissioner, the Assistant Commissioner, the Urban Land Tax Officer, or any other officer empowered under this Act or any person acting under the orders of any such officer, may enter upon any urban land with such other officers and persons as he considers necessary and make a survey and take measurements thereof or do any other act which he considers necessary for carrying out the purposes of this Act.

41. *Certain records to be made use of for purposes of this Act.*—For the purposes of carrying into effect the provisions of this Act, the authorities or officers specified in this Act shall, to the extent necessary, make use of the records prepared before the date of the commencement of this Act by the Special Officer for Urban Taxation, the Collector of Madras and any officer subordinate to them.

42. *Preparation of book of assessment.*—The Government may, for the purposes of this Act, cause to be prepared a book of assessment containing—

- (a) particulars of urban land;
- (b) the name of the assessee;
- (c) the market value of the urban land;
- (d) the amount of urban land tax payable in respect of the urban land; and
- (e) such other particulars as may be prescribed.

43. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

- (a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

[9th August 1966]

(b) the procedure to be followed by the Tribunal under this Act;

(c) the form of appeal and application for revision under this Act;

(d) the procedure to be followed by the Board of Revenue when exercising the powers of revision under this Act;

(e) the fees payable in respect of applications and appeals under this Act;

(f) the manner of rounding of the total amount of tax due from an assessee.

44. *Power to remove difficulties.*—If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the Government may, as occasion may require, by order do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

45. *Rules and orders to be placed before the Legislature.*—(1) All rules made under this Act and all orders made under section 44 shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(2) Every rule made under this Act and every order made under section 44 shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or order or both Houses agree that the rule or order should not be made, the rule or order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or order.

46. *Repeal of Madras Act 34 of 1963.*—The Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963) is hereby repealed.

47. *Amount paid under Madras Act 34 of 1963 deemed to be amount of urban land tax provisionally paid.*—The amount of urban land tax already collected under the Madras Urban Land Tax Act, 1963 (Madras Act 34 of 1963), shall be deemed to be the urban land tax provisionally paid by the assessee concerned in respect of the fasli year for which it was paid and shall remain as security with the Government pending assessment of the urban land tax due from such assessee in accordance with the provisions of this Act. Upon such assessment, the said amount shall be adjusted towards the urban land tax due from him on such urban land and if the tax on such assessment—

- (i) is in excess of the amount of urban land tax already collected from such person, such excess shall be recovered from him; or

[9th August 1966]

(ii) is less than the amount of urban land tax already collected from such person, the difference shall be refunded to him.

48. *Repeal of Madras Ordinance 3 of 1966.*—(1) The Madras Urban Land Tax Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 3 of 1966), is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken under the said Ordinance including any notifications issued, rules and appointments made and returns furnished shall be deemed to have been done or taken under this Act.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 10th August 1966.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at half-past ten of the clock, Mr. Chairman (THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Teachers of Government Schools

* 55. Q.—SRI M. RAJAH IYER (on behalf of SRI M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of teachers dismissed from service in the Government schools during this academic year in Kanyakumari district;

(b) the years of service put in by each of the teachers; and

(c) the reasons for their dismissal?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Nil.

(b) and (c) Do not arise.

Secondary Grade Teachers

* 56. Q.—SRI M. RAJAH IYER (on behalf of SRI M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some of the Secondary Grade teachers working at present in the private management elementary schools in Kanyakumari district have been demoted;

(b) the number of teachers so demoted;

(c) the schools in which they have been so demoted; and

(d) the reasons for the demotions in their posts?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) to (d) Particulars are being collected.

Taxis in Madurai town

* 57 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the Government have issued instructions that meters be fixed up in all the taxis in Madurai town; and

(b) if so, how far the instructions have been implemented?

[10th August 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes.

(b) Out of 122 taxis registered for plying within Madurai town, 28 taxis only have been fitted with meters. In the case of the remaining taxis, the owners have filed writ petitions in the High Court against the instructions of the Government for fixing fare meters. The matter is *sub judice*, as the petition is pending in the High Court.

Tamil Professors

* 58 Q.—SRI M. RAJAH IYER (on behalf of SRI M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of Tamil Professors who served as Principals of Government Arts Colleges during 1964-65 and 1965-66;

(b) whether they are still continuing as Principals; and

(c) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 1964-65—1; 1965-66—2.

(b) No.

(c) For administrative reasons.

Goldsmiths

* 59 Q.—SRI M. RAJAH IYER (on behalf of SRI M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the number of goldsmiths affected by the Gold Control Order in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The number of goldsmiths affected by the Gold Control Order in this State is approximately 40,000 (Forty thousand).

திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்தரவு எந்த நோக்கத்துக்காக கொண்டுவரப்பட்டதோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்று பொதுவாக கூறப்பட்டு வருவதால் அந்தச் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு வற்புறுத்துமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்தரவு எவ்வளவு தூரம் பலனளித்திருக்கிறது என்பதில் பல கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதை ஆதரிக்கிறவர்கள் ஒரு சிலர் smuggling ஓரளவு தவிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் தங்கக் கட்டுப்பாடு உத்தரவை மாற்ற வேண்டுமென்று யோசனை கூறியிருக்கிறது. இது எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் இப்போது இருக்கிற சட்டத்தை மாற்ற உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது.

DR. H. V. HANDE: Sir, are the Government aware that in spite of the measures brought in by the Government, a number of goldsmiths are still in a very precarious condition? If so, will

[10th August 1966]

the Government come forward to see that something is immediately done to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I gave the figure as 40,000 odd. The number is 40,680 goldsmiths, who have been affected by the Gold Control Order. Among them, 23,815 persons have been sanctioned loan assistance. Fifteen thousand one hundred and eighty-four have been given certificates, which are again renewed for 1965. One thousand eighty-seven have been provided with some employment. Two hundred and eighty-three have been put in the industrial co-operative societies. About 311 of the displaced goldsmiths have been assigned land.

DR. H. V. HANDE: Sir, may I know the amount given to the goldsmiths for rehabilitation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I am sorry, Sir, I do not have those details with me.

Indian International Trade and Industries Fair

* 60 Q.—DR. H. V. HANDE: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount that the Government propose to allot for the Madras World Fair to be held in December 1967;

(b) the amount spent so far; and

(c) the names of the countries which have agreed for full participation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Government have proposed to allot Rs. 30 lakhs towards the cost of putting up the Government Department pavilions and the rent for the space reserved for them at the Fair site.

(b) A sum of Rs. one lakh as advance towards rent has been sanctioned.

(c) The Fair Authorities have received firm application for space from the German Democratic Republic. Most of the East European countries and a few other countries like Philippines, Mexico, and Canada, are expected to participate in the Fair.

MR. CHAIRMAN: I think the next question also may be answered by the Hon. the Chief Minister.

* 61 Q.—SRI K. ANBAZHAGAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the amount spent till the 30th June 1966 for the International Trade Fair to be held at Madras in 1967;

(b) the estimated amount to prepare and organise the International Trade Fair, 1967; and

(c) the reasons for the postponement of the said Fair?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Trade Fair Authorities are understood to have incurred an expenditure of about Rs. 10 lakhs up to June 1966.

[10th August 1966]

(b) The estimated expenditure towards development of site, constructions, and establishment and overheads is estimated at Rs. 188.35 lakhs.

(c) The following are the reasons for postponing the Fair:—

(i) The time at the disposal of the Fair Organisers for the development of the site is short;

(ii) the general elections will be held in February 1967;

(iii) a postponement will give sufficient time to foreign countries to participate on a bigger scale.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the fact that the Government knew that elections were coming in 1967 February, would it not have been fair on their part to have not started this exhibition and spent so much money?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, it is not the Government who have started this function. It is the All-India Manufacturers' Organisation that came forward to organise this exhibition. I can tell the hon. Member that there is no wastage in this Fair.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it for the promotion of exports we can make to other countries that this exhibition has been arranged?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Exhibitions have their own value. Particularly international exhibitions do promote and encourage the industrial development of the country. It also promotes international trade.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is there any proposal to make the developments that are to be made on this site permanent in view of the expenditure of over Rs. 1 crore to be incurred on this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : After this exhibition is over, the question to what use could this developed site be put, can be taken up.

DR. H. V. HANDE : Sir, in view of the inordinate delay in bringing this exhibition into reality, and in view of the fact that a large number of acres have been requisitioned for this fair, are the Government aware that food production in those areas has come down miserably?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : No, Sir. There is no question of food production being affected on account of the development of this site for the international exhibition.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஏராளமான பொருள் செலவில் நடத்தப்பட இருக்கும் உலகப் பொருள் கண்காட்சிக்குப் பிறகு சென்னை மாநகருக்கு வேண்டிய அளவில் அதில் செலவிடப்படும் மற்ற பொருள்களை பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சென்னை மாநகராட்சித் தலைவரிடமிருந்து சர்க்காருக்கு ஏதாவது வேண்டுகோள் வந்திருக்கிறதா?

[10th August 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் ஒன்றும் இல்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, out of the sum of Rs. 30 lakhs, a sum of Rs. 10 lakhs has been spent without achieving anything. May I know why this sum was spent?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, even the sum of Rs. 30 lakhs is the expected expenditure on the part of this Government for participating in the exhibition. Rs. 10 lakhs have been spent by the Exhibition Committee. That is, the Committee of the All-India Manufacturers' Organisation has spent the sum on developing the site, giving advances to people, and making other arrangements. This is quite a different thing. This expenditure is incurred by the Exhibition Committee. I said that the sum of Rs. 30 lakhs was the estimate for the Government departments participating in the exhibition. Out of this Rs. 30 lakhs, this Government have made an advance of Rs. 1 lakh.

Rental Housing Scheme

* 62 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any representations have been received by the Government recently for the construction of quarters for Government Servants at Ramanathapuram town by the State Housing Board under the Rental Housing Scheme; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes.

(b) The Chairman, State Housing Board, has been requested to explore the possibility of formulating a Scheme for putting up Rental Housing at Ramanathapuram.

SRI M. RAJAH IYER : Sir, may I know whether the report of the Chairman of the State Housing Board has set out any active steps being taken to implement it, because there are about five hundred Government servants in the town of Ramanathapuram without house-sites? Would they kindly expedite this measure, Sir?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, the Chairman has recently reported that he is examining the matter in consultation with the Collector of Ramanathapuram, and he has instructed the Executive Engineer and the Administrative Officer, Madurai Housing Unit, to contact the Collector and have the matter expedited.

Government Hospital at Kilakarai

* 63 Q.—SRI M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to construct a hospital building at Kilakarai (Ramanathapuram taluk); and

(b) if so, the stage at which the matter stands?

[10th August 1966]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) & (b) The Government have already accorded general approval for the construction of buildings for the Government Hospital, Kilarai. The question of giving administrative sanction for the work is under the consideration of the Government.

SRI M. RAJAH IYER: Is there any difficulty in acquiring the lands for the construction of the Government Hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Government have acquired 4.40 acres of land and 1.12 acres of land belonging to one Sri V. P. Chidambaram Chettiar. He has filed a writ petition in the High Court.

DR. H. V. HANDE: What is the proposed cost of the construction of the hospital?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The original cost worked out to Rs. 5.70 lakhs. Now it has increased, and a revised estimate has been prepared. According to the revised estimate, it will cost about Rs. 9.90 lakhs.

DR. H. V. HANDE: Why is there this sudden increase in the revised estimate? It is double the original estimate.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Director of Medical Services has sent proposals with regard to construction of 44-bedded block, quarters for the Medical Officers, mortuary block, infectious disease block, supply of water, and provision of street lights, roads, etc. Due to these reasons, the cost has gone up.

Drinking-water

* 64 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to reports of impurities in the drinking-water supplied by the Corporation of Madras; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) Yes; a complaint was received in December 1964.

(b) The Corporation of Madras has been requested to see that no impurities get into the water-supply distribution system.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Even now, the sullage gets mixed with the drinking-water. Will the Government take any action in this regard?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir, a complaint has been received with regard to the subject-matter of the hon. Member's supplementary question. It has been brought to the notice of the Government some time ago and steps are being taken immediately to have the pipes sealed, which are damaged.

10th August 1966]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: The health of the community is damaged.

SRI A. R. DAMODARAN: May I know whether there is any checking mechanism to find out whether there is impurity in the water that comes through the pipe?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Water Analyst will take samples of water to see whether the water supplied to the people is up to the standard quality. Whenever complaints are received with regard to the impurity of water, the water is being chlorinated, and the mains are being flushed to give water without these troubles.

SRI M. RAJAH IYER: May I draw the attention of the Government to the hazards to casual visitors like legislators who visit the City during the sessions of the Legislature, and request the Government to take necessary steps to supply specially protected water to the Legislators?

MR. CHAIRMAN: The question of discrimination will arise.

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Always special precautions are being taken with regard to the supply of drinking-water. If any specific instance with regard to the Members of the Legislature is brought to my notice, special care will be taken.

Food-poisoning

* 65 Q.—SRI M. RAJAH IYER: (on behalf of SRI M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the number of persons affected by food-poisoning during the month of May 1966 in Sirkazhi;

(b) the nature of food-poisoning;

(c) how it was admixed; and

(d) the present conditions of those affected?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) to (d) In May 1966, ten cases of food-poisoning occurred in Sirkazhi. The reason for poisoning could not be identified. The persons developed giddiness and pain and vomiting after taking cold rice. All the affected persons have been cured.

DR. H. V. HANDE: Did this food-poisoning take place in any institution or hostel, Sir? Where exactly did it take place?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: There had been cases only in individual houses.

DR. H. V. HANDE: In view of the fact that there are number of food-poisoning cases, will the Government take drastic and active steps to prevent such occurrences hereafter, Sir?

[10th August 1966]

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: In spite of all the precautions and the necessary steps taken to avoid food-poisoning, it occurs. (Laughter).

DR. H. V. HANDE: Out of ten cases, the Government can find in one case at least the exact cause of such food-poisoning. Will the Government take steps, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: It may perhaps be due to cold rice being taken, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government take steps to isolate the bug poison, rat poison and other things from the private shops and sell them separately in Chemists' and Druggists' shops?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: That matter has been under the consideration of the Government of India. We arranged to appoint a Committee with the Director of Public Health and the Director of Medical Services to go into the details and to see how it should be worked to prevent the sale of these poisons in the shops except in those of the Chemists and Druggists.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In view of the fact that there was a recent report of adulteration of oil in Maharashtra and development of diseases, have the Madras Government taken steps to see that the vegetable oils like gingelly and other oils are not mixed with inferior or imported oil?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: The Adulteration Act is being effectively worked in our State—particularly so compared with the other States. Wherever it is found that the foodstuffs or edible oils are being adulterated, strict action is being taken. If the hon. Member wants more details, I would request him to put a separate question.

Medical Graduates

* 66 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to prescribe compulsory rural service for Medical graduates on the completion of their course; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: (a) & (b) No.

SRI M. RAJAH IYER: May I know, Sir, whether the Government will at least consider this proposal, because that will make our selection of candidates district-war meaningful, if we enforce compulsory rural service in their own district for a year, after they complete their courses, Sir?

THE HON. SRIMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Yes, Sir.

10th August 1966]

Ferry service between Pamban and Mandapam

* 67 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to revive the ferry service between Pamban and Mandapam; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: (a) No.

(b) Does not arise.

SRI M. RAJAH IYER: Sir, are the Government aware that oftentimes the train service between Pamban and Mandapam is dislocated because of the cautious running, and also because the railways are overcautious? Will this Government take this up with the Government of India to see that the train services are not dislocated because it causes inconvenience to a number of pilgrims, who are stranded at Pamban?

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, it will be considered.

Government Tourist Bungalow at Madurai

* 68 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) the receipts by way of room-rent from the lodgers in the Government Tourist Bungalow at Madurai during the year 1965-66; and

(b) the establishment and maintenance charges incurred on it?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன்: (அ) மதுரை சுற்றுலா மாளிகையில் தங்குவோரிடம் இருந்து 1965-66-ல் அறை வாடகை மூலம் வரவு ரூபாய் 57,262.05.

(இ) 1965-66-ல் பணியாளர் வகையில் ரூபாய் 30,533.70-ம் கட்டிட பராமரிப்பு வகையில் (அபிவிருத்தி உட்பட) ரூபாய் 5,311.00-ம் செலவாயிற்று.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மதுரையில் இருக்கிற சுற்றுலா மாளிகையில் ரூ. 87,700 வரவு என்றும் ரூ. 42,000 தான் செலவு என்றும் இருக்கிறது. அந்த மாளிகையில் இடமே கிடைப்பதில்லை. Room கிடைப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. அதை மேலும் விஸ்தரிக்கும் அவசியத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன்: விஸ்தரிப்பதற்கு பக்கத்தில் இடம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். மேலே விஸ்தரிப்பதற்குப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

[10th August 1966]

Chank divers

* 69 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Information and Publicity be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to insure compulsorily the lives of chank divers engaged by the Government in chank diving; and

(b) if so, the details thereof?

கனம் திரு. ஜி. புவராகன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

SRI M. RAJAH IYER: Will the Government at least consider the proposal of insuring compulsorily the lives of chank divers, who are running a hazardous life, Sir? Is it not reasonable that their lives are compulsorily insured?

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN: It is not possible.

Pension

* 70 Q.—SRI M. RAJAH IYER (on behalf of SRI M. Sankaralingam Pillai): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that about 100 Elementary School Teachers in Kanyakumari district who have retired after the merger of the district with the Madras State have not yet been granted pension;

(b) the reasons therefor;

(c) the number of petitions received in this regard; and

(d) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No.

(b) Does not arise.

(c) Four.

(d) The Subordinate officers concerned are addressed and steps are taken for the quick disposal of the cases, on receipt of particulars in complete shape from subordinate officers.

Offices of Special District Educational Officers

* 71 Q.—SRI M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the arrangements the Government propose to make for the continuance in service of the clerical staff, etc., in the Offices of Special District Educational Officers consequent on the taking over of the Board High Schools under Government management?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: That matter is under examination.

[10th August 1966]

SRI M. RAJAH IYER: May I know, Sir, whether the Government can assure that nobody is adversely affected consequent on the new set up, and that these employees are retained in the same revenue district, in which they are at present serving?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I cannot give any assurance that these employees will be kept in the same district. I can tell the hon. Member that he need not have any apprehension about the fate of these employees. 10-50 a.m.

Prime Minister's Visit

* 72 Q.—SRI N. V. NATARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of persons arrested in this State during the visit of the Prime Minister of India to this State; and

(b) the reasons for their arrests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) 865 persons in all were taken into custody.

(b) The Communist Party (Right Wing) had decided to stage black flag demonstrations before the Prime Minister during her visit to Tiruchirappalli and Madras on 3rd July 1966, to protest against the devaluation of the rupee, and directed its members and sympathisers to collect a large number of volunteers for the purpose. There was also information that counter demonstrations were likely to be staged. As it was apprehended that these proposed demonstrations and counter demonstrations would have led to a breach of peace, and that anti-social elements might also have taken advantage of the situation to create disturbances, the Police arrested these persons to prevent any untoward incidents at the time of the Prime Minister's visit.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி யினர் தங்களுக்குள்ள குறைபாட்டை அல்லது அதிருப்தியை இந்தியப் பிரதமரிடம் தெரிவிக்க கருப்புக் கொடி பிடித்து, அதன் மூலம் தங்கள் அதிருப்தியை அமைதியாக காட்டுவது சட்டப்படி அனுமதிக்க வேண்டியதா இல்லையா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : குறைபாட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும், அதிருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதற்கும், எத்தனையோ முறைகள் உண்டு. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, தனி நபர்களாக இருந்தாலும் சரி, தங்களுக்குத் தோன்றுகிறபடி செய்ய உரிமை இருக்கிறது என்றால், அதைப் பரிசீலனை செய்து, 'அதை அனுமதிக்க முடியுமா, முடியாதா, அதை அனுமதித்தால் என்ன விளைவு ஏற்படும்' என்று ஆராய்ந்து முடிவு செய்வதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் அதிருப்தியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கருப்புக் கொடி பிடிக்கும் ஆர்ப்பாட்டத்தில் இறங்கும்போது, அதற்கு மாறாக, ஆளுநர்

[10th August 1966]

கட்சியினர் அல்லது மற்றவர்கள் அதை Counteract செய்யும் முறையில், எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் முறையில், கருப்புக் கொடி பிடிக்க முற்படும்போது அவர்களைச் சர்க்கார் கைது செய்வதற்குப் பதிலாக எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்களைக் கைது செய்வது நியாயமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பிரதம மந்திரி அவர்கள் முதன்முதலாக இங்கே வருகிறார்கள். அவர்கள் சில அலுவல்களை ஓட்டி வருகிறார்கள். திருச்சியிலே Small Arms Factory திறப்பதற்கும், இங்கே ஆவடியிலே Tank Factory திறப்பதற்கும், வரும் போது, 'நாங்கள் கருப்புக் கொடி பிடிக்கிறோம் என்றால், அதற்கு எதிர்ப்புக் காட்ட கருப்புக் கொடி பிடிப்பவர்கள்மீது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அங்கத் தினர் சொல்வதை, அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களுக்கு, எதிர்க்கட்சியினர் கருப்புக் கொடி பிடித்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு முற்படுகிற அரசாங்கம், எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களுக்குக் கருப்புக் கொடி பிடிக்க, அதுவும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பிடிப்பதை, அரசாங்கம் ஆதரிக்கிறதா அல்லது தடுக்காமல் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆதரிப்பது, தடுக்காமல் இருப்பது, என்பதில்லை. எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும், ஏதாவது அவர்களுக்குத் தொல்லையாக இருந்தால், அரசாங்கத்திற்கு, போலீசாருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளலாம். Protection வேண்டுமென்று கேட்டால், போலீசார் அதைப் பரிசீலித்து என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வார்கள்.

DR. H. V. HANDE: Is it not a fact, Sir, that the Prime Minister herself expressed displeasure at the way in which the Chief Minister or his Ministry arrested the people during her visit to this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member does not know anything about what the Prime Minister said. What he says is absolutely inaccurate.

DR. H. V. HANDE: A very responsible press statement was published in the newspapers, Sir, as to what the Prime Minister said about this.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Then, Sir, the hon. Member, I should say, has not understood the meaning of the English and the report published in the Press. The Prime Minister has not expressed displeasure about it.

10th August 1966]

Recommendations of the Committee on Agricultural Production

* 73 Q.—SRI K. ANBAZHAGAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Committee on Agricultural Production has recommended to form a new engineering organisation to look after the Minor Irrigation works now being handled by several Government departments;

(b) whether the recommendation has been accepted by the Government; and

(c) if so, when it will be implemented?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: (அ) ஆம்.

(ஆ) & (இ) இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆலோசனை ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலிருந்தே தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலோசனை இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்கப்பட்டிருந்தால், எவ்வளவோ பலன் இருந்திருக்கும். அப்படியில்லாமல் இன்னும் ஆலோசனையில் இருப்பதற்குத் தக்க காரணம் என்ன என்று அமைச்சர் கூறுவார்களா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: பல காரணங்கள் உண்டு. எல்லாவற்றையும் இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்து, இப்படி இருக்கவேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

திரு. க. அன்பழகன்: வேளாண்மை ஆய்வுக் குழு தந்திருக்கிற பரிந்துரைகள் உணவு உற்பத்தி பெருக்குவதற்கு, இந்த முறை அவசியமென்று தெரிவித்திருப்பதால், இப்போது உணவு உற்பத்தியில் அதிக அக்கறை காட்டும் அரசாங்கம் இப்போதாவது அதை ஏற்க முன்வருமா?

கனம் திரு. பி. கக்கன்: அரசாங்கம் அதை முக்கியம் என்று முடிவு செய்துதான் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர் அறிவார். பரிசீலனை செய்யாமல் முடிவு செய்வது சிரமம்.

திரு. கே. பாலசுப்ரமணிய அய்யர்: பல காரணங்கள் என்று அமைச்சர் தெரிவித்தார்கள். ஒன்றிரண்டு சொல்லலாமே.

கனம் திரு. பி. கக்கன்: இதுபரியந்தம் பெரிய நிர்வாகன வேலைகள் எல்லாம் Chief Engineer (Irrigation) தலைமையில் ஏற்பாடு செய்தார்கள். Minor Irrigation Chief Engineer -க்குக் கீழே இருந்தால்கூட, அவர்களுக்கு கீழே சில அதிகாரிகள்

நியமிக்கப்பட்டு வேலை செய்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியில், Superintending Engineer தான் கவனித்து வருகிறார்கள். உதாரணமாக மத்திய சர்க்காரிலிருந்து அதிக சலுகைகள் வாங்க, விவசாய இலாகா மூலமாக Special Minor Irrigation அல்லது

[10th August 1966]

உணவு உற்பத்தி திட்டங்களுக்கு விவசாய இலாகா மூலமாகவே ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். ஆகையால் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT re. MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the motion as passed by the Assembly on the 9th August 1966 for setting up a Joint Select Committee of both the Houses, consisting of 18 members (12 members of the Legislative Assembly and 6 members of the Legislative Council) to consider the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 14 of 1966) and stating that the following members of the Legislative Assembly have been selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. Sri M. S. Selvarajan.
2. Sri R. S. Arumugam.
3. Sri M. Alagirisamy.
4. Srimathi A. Suares.
5. Sri G. Rajaram.
6. Sri N. Mahalingam.
7. Sri P. Ramachandran.
8. Sri K. A. Mathialagan.
9. Pulavar K. Govindan.
10. Sri A. P. Dharmalingam.
11. Sri Rama Arangannal.
12. Sri Saw Ganesan.

Under Rule 139 (1) of the Assembly Rules, the Hon. Speaker has nominated the Hon. the Chief Minister, Sri M. Bhaktavatsalam, as a Member of the Joint Select Committee.

I have also received messages from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills as passed by the Legislative Assembly and signed by him for the recommendation of the council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India;

(1) The Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 11 of 1966);

(2) The Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 9 of 1966); and

(3) The Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 13 of 1966).

10th August 1966]

III.—GOVERNMENT MOTION .

THE MADRAS PRIVATE EDUCATIONAL INSTITUTIONS (REGULATION) BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 14 OF 1966).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move :

' That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 members (12 members of the Legislative Assembly and 6 members of the Legislative Council) to consider the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 14 of 1966) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri R. Venkataraman.

Srimathi Lakshmi Krishnamurthy.

Sri G. Krishnamoorthy.

Sri C. P. Chitrarasu.

Sri K. Rajaram.

Sri M. Rajah Iyer. '

Sir, hon. Members are aware that in this State there are many un-recognised educational institutions run by private individuals and organizations under different names. The existence of such unrecognised institutions affects seriously the quality and standards of education. Most of the students join the institutions misled by the attractive prospectuses issued by the managements and some of the institutions even purport to award diplomas or certificates giving an impression that such diplomas or certificates are recognised by the State and Central Governments. At present, there is no law to control or regulate such un-recognised institutions. As such, the Government or the educational authorities in this State are not in a position to take effective action against such institutions. Hence, an urgent need for the regulation and control of such institutions is felt.

To secure the above object, the Government of India at the instance of the Central Advisory Board of Education prepared and sent a model Bill for the consideration of the State Government. This Government had also constituted a Committee with the Director of Technical Education as the Chairman to consider the question. The Committee after making a study of the problem recommended the undertaking of legislation based on the Model Bill of the Government of India with suitable modifications to suit local conditions. According to the recommendation of the Committee, it is, proposed to regulate by legislation the establishment and running of private educational institutions.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th August 1966]

The salient features of the Bill are as follows:—

It seeks to regulate the establishment and maintenance of any college, school or other institution, whether or not called a tutorial college or school established and run with the object of preparing or guiding its students for any certificate or degree, if it is not already recognised, maintained or approved by the Government or maintained or approved by, or affiliated to, any University. To achieve the above purpose, provision has been made for the establishment and maintenance of such institutions only with the permission of the competent authority and in accordance with the terms and conditions specified in such permission. The managers of all institutions to be newly established and of existing institutions having more than fifty students or whose annual income exceeds three thousand rupees are required to prepare a scheme of management and submit it to the competent authority along with the application. The Bill also provides for the payment of an application fee and the depositing of a security and the refund of a portion of the application fee and the entire or any portion of the security deposit in the event of refusal or permission. Provision has been made for the publication in the *Fort St. George Gazette* on or before the 1st day of June in each year of a list containing the names of all educational institutions granted permission during the preceding year and a list of educational institutions in respect of which such permission has been cancelled during the said period.

The Bill also provides for the audit of the accounts by the auditors appointed by the competent authority and the payment of the remuneration of the auditor by the manager of every educational institution. Provision has also been made for annual and special inspections of educational institutions and for issue of directions for the rectification of defects. It is also provided for the exemption by the Government of any educational institutions or class of educational institutions from all or any of the provisions of the proposed Act.

11-00 Sir I request the House to accept the motion.

a.m Mr. CHAIRMAN: Motion moved—

That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 14 of 1966) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

The Hon. Sri R. Venkataraman.

Srimathi Lakshmi Krishnamurthy.

Sri G. Krishnamoorthy.

Sri C. P. Chitrarasu.

Sri K. Rajaram.

Sri M. Rajah Iyer.

[10th August 1966]

SRI M. RAJAH IYER: Mr. Chairman, Sir, I have great pleasure in welcoming this measure. We have necessarily to control educational institutions that call themselves educational institutions and spring up like mushroom everywhere. At the same time we must also be aware of the fact that very many of these unrecognised institutions do play a very vital part in promoting educational objectives. Particularly the English medium schools and the schools that prepare students for the Matriculation examination have a place in the educational set up. This has to be acknowledged. I am very happy that . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: If any institution prepares students for the Matriculation examination that is subject to the guidance and control of the Universities.

SRI M. RAJAH IYER: At the same time we must be aware of the fact that there are a number of tutorial colleges—whatever may be said about their set up, their commercial outlook and all that—which do serve the educational purpose.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member may be brief. He is a Member of the Joint Select Committee.

SRI M. RAJAH IYER: I have great pleasure in welcoming this Bill, Sir.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, I shall be very brief in my remarks.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member can have his say in the Joint Select Committee.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I shall be very brief, Sir.

This Bill is not so simple as it looks. It tries to regulate elementary education, secondary education, and collegiate education at the general and professional level. Inasmuch as this education is being given by unrecognised institutions, this is a welcome measure. We do want it. Perhaps we are late in just bringing forward this Bill. There is no doubt about this. But at the same time, as pointed out by the hon. Member Sri Rajah Iyer, we cannot say that the institutions that are already there have not done any service.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Nobody says that.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: There is now a repetition of what happened during the days of the Britisher. A number of recognised and aided institutions came into existence like this. The Government were encouraging certain people who were bent upon just promoting education to do service to the community at large under certain conditions, and they gave some grants. The important point in my just speaking about this Bill is this. At this stage itself we must so regulate the working of these institutions and prescribe not only the qualifications of the teachers but also the

[Sri G. Krishnamoorthy] [10th August 1966]

service conditions of the teachers to be employed. We must prescribe not only the fees that these institutions should collect but also take into consideration the various other factors that might have promoted people to run these institutions. It is true that there are a minority of institutions which are run at a level which has to be checked. That is why they are called 'teaching shops'. I do not know whether this Bill is going to cover ordinary schools. The term 'school' is there, but we find that many schools with over fifty children are being run. How do these schools come into existence? They cannot exist and they cannot continue unless there are reasons for their existence. The Government have not taken the responsibility to run more elementary schools and to run classes for failed students in S.S.L.C. and also for failed students at the University level. We have to admit that. Another thing is that when education was made free, people began to think that an elementary school where fees were levied would be imparting better education. So, the idea is here. We cannot repudiate it.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member has changed the connotation of the word 'brief'.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I will finish in one or two minutes, Sir. These circumstances have to be taken into account. There is an anxiety in the public that even at some cost to them their children should be educated. So the conditions, if any, which the Government are going to lay down must be such that there is no repetition of the old recognised institutions which were working under the grant-in-aid system, and which are supposed to work even now under the grant-in-aid system. If fees are levied to-day, the Government should see that the scales of fees is laid down and that the amount duly collected by the institutions is deposited into the treasury. Those institutions that are already existing must not be put to a disadvantage. Twenty per cent of the schools fees collected, and to be audited by an auditor to be appointed by the competent authority, should be given to them as an agency grant. The service conditions of teachers must be prescribed and the Government must recognise that most of these institutions are part-time institutions. There will be only part-time teachers. Teachers who are already in service elsewhere work part-time in these institutions. The Government do not pay dearness allowance to part-time teachers. That should not be the case; because these institutions have been paying them very generously. All these facts must be taken into consideration. The institutions must be so regulated that the post 1966 recognised institutions namely, the private institutions are slowly absorbed by the Government in a decade or two.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir I have very great pleasure in welcoming the principles underlying this Bill. But I do not share the opinion that tutorial institutions further educational progress or educational standards or educational objectives. I do not think they further. On the other hand

[10th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

they have been hampering all these three objectives so much so the University of Madras asked the colleges to give in their return particulars whether their teachers were working in the tutorial colleges. If the teachers worked in the tutorial colleges, they were taken to task. The scale of fees that these tutorial colleges is collecting is something abnormal. They collect Rs. 100, Rs. 200, Rs. 300, Rs. 400, and so on. Many of these people who have established all these educational institutions have become very rich very quickly on account of these tutorial institutions. Therefore, they have to be watched with great care not as educational institutions furthering educational progress. Of course, people have got a right to educate their children. That is the only thing in their favour. They can try to educate their children. The failed candidates can study well and appear for the examinations. There are many things taking place in these tutorial institutions. I do not want to mention all of them here. The difficulty now is that there must be a separate department and inspectorate and all those things specially for this purpose. I do not know whether our Government will be able to have a vast multitude of inspecting officers and add them to the officers already in their employ. That is my difficulty. There are other educational institutions like the homoeopathic institutions. I think the Hon. the Minister for Public Health will just attend to what I say now. That is a matter which must come under the purview of the Medical Registration, and so on. The question will have to be considered now as to how they can go on giving diplomas, what the various principles of Homoeopathy are and what are the instructions that are being given to the students? Now the instructions given to the students are nebulous. Some people say Hayman system is good, and those who have not taken to homeopathy literature need not bother about these things. That is a thing which must be looked into especially by doctors and people who are proficient in homoeopathy, and after looking into that alone we should have an institution included here. Otherwise, under the Medical Registration Bill, we can include them.

AN HON. MEMBER: They cannot regulate it.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They must try to regulate it, just as we regulate the medical colleges and so on. So far as private institutions not recognised either by Universities or by the charter of the Government of India, and so on are concerned, such institutions have to be necessarily regulated by a special Bill. If in this Bill that is added, it will be very difficult. The Government cannot have a whole Inspectorate and establishment for all these things. That is the difficulty. I felt so far as homoeopathy institutions are concerned. They should be separately attended to. With these words, I welcome the Bill, Sir.

திரு. க. அன்பழகன்: தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வர எண்ணப்பட்டிருக்கிற மசோதாவின் நோக்கத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தனியார் நடத்துகிற கல்லூரிகள், பள்ளிகள், பிழிற்சிக்கூடங்கள் எவையாக இருந்தாலும் பொதுவாக

11-10
a.m

[திரு. க. அன்பழகன்] [10th August 1966]

அவை சரியான முறையில் நடக்கிறதா, பயிற்சி அளிக்கின்றனவா என்று கவனிக்கவேண்டும். முறை தவறாக செயலுக்கு உட்படாமல் இருக்கிறதா என்று கவனிக்க இந்த மசோதாவின் நோக்கம் பயன்படுமென்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்தில் தனியார் நடத்துகிற கல்லூரிகள் அல்லது பயிற்சி கூடங்கள், டியூடோரியல் காலேஜ் முதலியவை வெவ்வேறு நிலையில் உள்ளன வாக அமைந்திருக்கின்றன. தேர்வில் தோற்றவர்கள் அதற்குப் பின்னால் மறுமுறை அதே கல்லூரியில் படிக்க முடியாத நிலையில் மறுபயிற்சி அளிக்க இப்போது அமைந்திருக்கும் அதுபோன்ற பள்ளிகள், கல்லூரிகள், இன்றியமையாத தேவை என்றுதான் நான் எண்ணுகிறேன். இல்லாவிட்டால் பி.எஸ்சி., பி.ஏ. யில் கல்லூரியில் தேர்வில் வெற்றி பெறாதவர்கள், எந்தத் துறையில் தேர்ச்சி பெறவில்லையோ, எந்தத் துறையில் போதுமான பயிற்சி பெறாமல் இருந்திருக்கக் கூடுமென்று கருதுகிறார்களோ, அதில் தகுந்த பயிற்சி அளிக்கும் வாய்ப்பும் கல்லூரிகளில் recognised colleges களில் பல்கலைக் கழக மேற்பார்வையில் இருக்கிற கல்லூரிகளில் இருக்கவேண்டும். தேர்வில் தோற்ற வர்கள், செப்டம்பர் தேர்வுக்கு செல்ல நேரிடுமானால், ஜூன் திங்களிலே அந்தப் பாட வகுப்புகள் தனி ஆசிரியர்கள் சிலரால் தொடங்கப்பட்டு அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கக் கூடுமானால் நல்லது. Evening College என்று வேறு வுறையில், வேலையில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க அமைக்கப்படுகிறதோ, அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டால், ஓரளவு டியூடோரியல் காலேஜின் தேவை குறையுமென்று கருதுகிறேன். இன்றைய தினம் கல்லூரிகளில் இருக்கிற தவறான கணக்கு என்னவென்றால், அதிக எண்ணிக்கை மாணவர்கள் தேறுகிறார்கள் என்பது ஒரு விளம்பரமாக இருக்கிறது. அப்படி அதிக அளவு எண்ணிக்கை வெற்றி பெறவேண்டுமென்றது கல்லூரிகளின் நோக்கமாக இருக்கும்போது, அப்படி தேறக்கூடியவர்களைக் கொண்டதான் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அப்படி வெற்றி பெறச் செய்யக்கூடியவர்கள் இப்படிப்பட்ட டியூடோரியல் காலேஜ் தொடங்குகிறார்கள். அதனால் எல்லா பாடங்களும் சிறப்பாக நடத்தப்படுமென்பது அல்ல. எப்படியாவது பிள்ளைகளை வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு, எந்த அளவு தேறுகிறார்கள், என்ற அளவுக்கு முக்கியத்துவம் ஏற்படுகிறது. மாணவர்கள் அந்த விளம்பரங்களைப் பார்த்துவிட்டு அங்கே செல்கிறார்கள். ஆகையால் மாணவர்கள் எந்த எண்ணிக்கை அளவு தேறுகிறார்கள் என்ற கணக்கைப் பார்க்காமல், அவற்றிற்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தரம் நிலைபெறுகிறதா என்பதைக் கண்டு, அவை நடக்கும் சிறப்புக் காரணமாகப் பல்கலைக் கழகம் இப்படிப்பட்ட பயிற்சிப் பள்ளிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அப்போது தான் அந்த தரம் சிறப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு இந்த எண்ணிக்கையைப் பார்ப்பது ஓரளவு குறையுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனாலும் கல்லூரி மாணவர்கள் மறுதேர்வில் வெற்றி பெற லெக் கல்லூரிகள் தற்போது தேவையாக இருக்கின்றன.

10th August 1966] [திரு. க. அன்பழகன்]

Professional Course ஆக இருக்கிற இஞ்சினியரிங் முதலிய துறையில் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் நடத்துகிறவர்கள், தேர்வு பெற்றுத் தருவதாக உறுதி கூறிச் சேர்ப்பதால், அதிக தவறு ஏற்பட இடமிருக்கிறது. ஒரு ஆண்டு படிக்கிற மாணவர்கள் பெறுகிற தேர்ச்சி, அதற்குரிய பயிற்சி பெற்றவர்களுக்குச் சமமாக மற்ற வழிகளில் தேர்ச்சி பெறுகிற நிலையில் பல கல்லூரிகள் இருப்பதால், அவைகளைக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உள்ளாக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் மருத்துவக் கல்லூரியைப் பொருத்தவரையில் அப்படிப்பட்ட தொல்லை இல்லாமல் இருக்கிறது. பொறியியலைப் பொருத்தவரையில் அந்தத் தொல்லை அப்படி வேறு வகையில் பயிற்றுவிக்கும் முறையால் இருப்பதால், அதைக் கட்டுப்படுத்துவது அவசியமென்று நினைக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஹோமியோபதி பயிற்சி பெறுவதற்கு சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திலோ பல்கலைக்கழகத்திலோ, அதற்கு ஈடாக ஏற்படுத்துகிற வரையில், தனிப்பட்ட கல்லூரிகள் அனுமதிக்கப்படும் நிலைதான் இருக்கும். யாரும் ஹோமியோபதி ஆதரவாளர்கள் அரசாங்கத்தில் இல்லாத குறை ஏற்படச்செய்யும். எனவே அந்தக் கல்லூரிகள், எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு உபவிதி ஏற்படுத்தலாமே தவிர, கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் இவற்றைத் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தக் கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. தனிப்பட்ட கல்லூரிகள் (Non-recognised institutions) 10, 12 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு நடைபெறுமானால், எந்த வகையிலும் பாதகமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சில ஆரம்பப் பள்ளி recognised ஆகாமல் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துகிறார்கள். 13 வயதுக்குள் உள்ளவர்களுக்கு, இவ்வாறு பள்ளிகளில் நடத்துகிற தேர்வில் வெற்றி பெறச் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிகள் எல்லாம் கட்டுப்பாட்டுக்கு கீழே கொண்டுவர வழி செய்தால் 12 வயதுக்குள்ளே உள்ள சிறு பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கும் வசதி கெட்டுப்போகும். 12, 13 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு நடத்துகிற போதுதான் கட்டுப்பாடுகள் வற்புறுத்தப்படவேண்டும். தமிழ், சமஸ்கிருதம், சங்கீதம், போன்று அதை யொட்டி எட்டு அல்லது ஒன்பது வகுப்பில் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் அளவுக்கு பயிற்சி அளிக்கும் சிறுசிறு பள்ளிகள் இந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்குக் கீழே வரவேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவற்றிக் கெல்லாம் கட்டுப்பாடு நிர்ணயித்தால், பொதுவாக எந்த இடத்தில் இடர்ப்பாடு ஏற்படுகிறதோ, அதை நிறைவேற்றத் தவறிப்போகும் என்று நினைவுட்டிக்கொள்கிறேன். கட்டணங்கள் வைத்து தேர்வுக்கு மாணவர்களை தயாரிக்கும் முறையில் ஓரளவு பட்டப் படிப்புக்குச் சமமாக மெட்ரிகுலேஷனுக்கு மேற்பட்ட வகுப்புகளில் தேர்ச்சி பெற செய்வதற்கு நடத்தும் எந்த வகையான பயிற்சிக்கூடம் கல்வி அளிப்பதாக இருந்தாலும், அவற்றை மட்டும் கட்டுப்படுத்தும் முறையில் இந்த சட்டம் பயன்படவேண்டுமே தவிர, தொடக்க நிலையில் தரம் பாடசாலை என்ற முறையில்

[திரு. க. அன்பழகன்] [10th August 1966]

நடைபெறும் பள்ளிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வெளி மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்துக்கு அங்கேயுள்ள பாடத் திட்டங்களின்படி பயிற்றுவிக்கிறார்கள். ஒருவேளை அந்தப் பாடத்திட்டம் சரியில்லாமல் இருக்கலாம். அங்கே எப்படி ஒழுங்கு செய்வது என்பதை உண்மையாகவே ஆராயவேண்டும். வேறு மாநிலங்களுக்குச் சென்று அதற்குரிய பட்டங்களைப் பெற இங்கே பயிற்றுவிக்கிறபோது, பயிற்சிக் கூடங்கள் நடத்துகிறவர்கள், சில நன்மைகள் பெற வாய்ப்பு இருக்க முடியும். அப்படி மாணவர்கள் பெறுகிற வாய்ப்பை அடியோடு தடுக்காத வகையில், 'வேறு பல்கலைக்கழகத்தில் பாடம் வேறுபடுமானால் பெறட்டும்' என்று இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகையால் இந்த மசோதா முழு வடிவம் பெற்று வரும்போது என்னுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க வாய்ப்பு இருக்குமென்று கருதி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா கொண்டுவந்ததற்காக முதலமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். ஒருவர காலமாக எங்கள் ஊர்ப்பகுதியில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் தகராறு வந்து அதைத் தீர்க்க முடியாமல், 50 பேர்களை வைத்து கல்வி இலாகா டைரக்டர் ஆபீஸ் வரையில் போய், சட்ட திட்டங்களில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன. உயர்நிலைப் பள்ளி தனியார் நடத்த அனுமதி வாங்கப்பட்டது. அதில் இரண்டு ஜாதிகாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் யார் பள்ளியை நடத்துவது என்று சண்டை ஏற்பட்டு correspondent தகராறு வந்து, அதற்கு கல்வி இலாகா டைரக்டர் எழுதிவிட்டார். ஒரு ஜாதிகாரர்தான் correspondent என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி தகராறில் அந்தப் பள்ளி நடக்காமல் இருக்கிறது. ராஜிமொ செய்த ஒருவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒருவரைப் போடவேண்டுமென்று டி.பி.ஐ.யை சந்தித்த போது. . .

11-20 a.m. SRI K. ANBAZHAGAN: Sir, how is the present talk relevant to the subject before the House? May I know Sir?

MR. CHAIRMAN: Let me see.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தனியார் கல்வி நிலையங்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். டி.பி.ஐ.யைக் கண்டு பேசிய போழுது (Interruption) இடையில் பிரேக் போட்டால் என்னுடைய பேச்சுத் தடைபடும் என்று கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார்கள். நாங்கள் இதைப்போல எத்தனையோ இடங்களில் பார்த்திருக்கிறோம். எங்கலிடம் அந்த வேலை நடக்காது.

SRI K. ANBAZHAGAN: On a point of order Sir. The hon. Member is accusing me for raising a point of order, which is relevant to the issue. I want you to remove it from the proceedings of the House. The hon. Member is speaking about a school which is already recognised by the Government. How is it relevant to the Bill before the House, Sir?

• 10th August 1966]

MR. CHAIRMAN: The hon. Member is giving an illustration.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: ஆசிரியர் நியமிக்க முடியாத நிலையில் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் பில் பாஸ் செய்யும்போது, தகராறு இருக்கும் பள்ளிகளை டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர், அல்லது District Educational Officer manage செய்யும் முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: It has nothing to do with the Bill. The hon. Member is straying away from the subject before the House.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இது தவிர டியூடோரியல் காலேஜ் என்ற பெயரில் நாடெங்கும் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன. குறிப்பாக தேனியிலே ஒருவர் டியூடோரியல் காலேஜ் வைத்தார். அது recognise செய்யப்பட்டது அல்ல. அவர் விளம்பரம் செய்ததிலே, ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்கு 50 ரூபாய் கட்டி இந்த டியூடோரியல் காலேஜில் சேரவேண்டும். சேர்ந்த பின்னர் சர்க்காரிலேயிருந்து ரூ. ஸ்காலர்ஷிப் மாதாமாதம் வாங்கித் தருகிறேன்' என்று தவறான விளம்பரம் செய்தார். நான் போலீஸுக்குத் தகவல் கொடுத்தேன். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்க போலீஸுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால் 200 மாணவர்களிடம் 50, 50 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு ஒரு நாள் இரவோடு இரவு அந்த ஆள் ஓடிவிட்டான். இன்னொருவர் காசுக்கே ஆட்களை அழைத்துக் கொண்டு போனார். அங்கு சென்று அவர்களுக்குக் காசி வித்யா பீடத்தில் degree வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னார். அங்கே வாங்கி கொடுக்கவில்லை திரும்பி வரும்போது அடுத்த 5, 6 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள ஊருக்கு டிக்கெட்டை வாங்கிக் கொடுத்து விட்டு அவர் மட்டும் விமானத்திலே வந்து விட்டார்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: அது எல்லாம் தெரிந்துதானே இந்த பில் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: இந்தகைய விஷயங்களை எல்லாம் ஜாக்கிரதையாக பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையிலே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லி இத்தனை நாட்களும் தனியார் துறையிலே பில் வராமல் இருந்து, இப்போது இந்த பில் கொண்டுவருவதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டுகிறேன்.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Sir, this is a very important Bill. If I hesitated to speak in the beginning, it is because of the complicated factors that have to be taken into consideration. Unfortunately, a Bill, that is passed by his State Legislature, will not be effective so far as objectives are concerned.

I may say that many other States and many other Universities, are giving degrees and awarding diplomas without any sort of education being imparted to the students. Students are allowed to

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th August 1966]

appear privately. The private institutions thrive on the hope of attracting a good number of students for these courses. Not only do these institutions give instructions, but they openly advertise that they can assure a high degree of success to every one who joined the institutions. These institutions have become a great menace to the parents and the student population as well. Some years ago the University tried to persuade the College Principals to admit failed candidates for a short period. Unfortunately at that time—I am referring to a period more than 15 years ago—the consumer resistance—so to say—from the Principals was very great. To-day, fortunately the Evening Colleges have come, and it is my hope, Sir, that the University may persuade the Principals to have evening classes for the failed candidates. I have stated in no uncertain terms to the Principals that if they do not care for the failed students, they would not be discharging their responsibility fully. They should take care of the failed candidates when they come back for the courses, and they should help them. Otherwise, this is not education. That is not the responsibility discharged by the head of the Institution. It is my hope that with the co-operation of the Government, the University will be able, simultaneously with the passing of this Bill, to start institutions for failed students. They may collect some minimum fees for coaching the students. It may be prescribed as in the case of Evening Colleges. They can recruit proper Professors to teach them. I very much regret to state—I hope I will not be misunderstood—that owing to frequent changes in the teaching staff of Government Colleges, very little attention is being paid to the students who join these Colleges. There are many difficulties in Government Colleges. I do realise that insecure employment does not always give room for the person concerned to devote that amount of attention that he ought to. But I do not consider them as good teachers.

Sir, reference has been made to certain technical educational institutions. This is a matter which requires careful consideration at the hands of the Government of India. I have made representations about it at more than one place—in the All India Council of Technical Education as well—that it is unfortunate that these institutions should develop and the students should be asked to pay large amounts of fees for the so-called training in technological subjects. For the life of me I cannot understand how an institution, which has hardly any implement, even a lathe, can train the students for an engineering diploma. These diplomas are given by an Association of Principals. I have pleaded that the All India Council of Technical Education should be a statutory body like the All India Medical Council and regulate the teaching of technical subjects. Sir, my friend Sri Anbazhagan referred to the All India Medical Council. There, there is no such thing as private institutions teaching failed candidates. That is because of two reasons. First of all, thanks to the All India Medical Council, a University can take very strong steps in the matter. Secondly, it is one of the regulations in the University that students who fail

• 10th August 1966] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

must put in a number of courses in the College itself so that their admission to the courses is absolutely necessary. I hope and trust that a similar provision may be made with the proviso that Colleges can teach them in the evening hours. I cannot understand how a College can teach students, who have failed in their B.Sc. classes, without all the laboratory and equipment that are required. And, Sir, when you consider the fees that are being charged and the attractions that are placed before them, apart from the other things to which the hon. friend Deputy Leader of the Opposition referred to vaguely or casually—he is a lawyer, he did not want to commit himself more—I do not also want to commit myself occupying the position that I do at present—we shall have to find a remedy soon. There is no use saying 'These are institutions which are giving very good instruction; these are institutions which ought to be helped'. There should be no difficulty in recognising any institution which is established for the *bona fide* purpose of educating the children and which requires recognition.

Sir, reference was made to the Matriculation Schools. The hon. Member will, if he scrutinises the conditions—the rigorous conditions on which the matriculation schools are being recognised by the University—appreciate the fact that these conditions are such that they cannot be compared with those in any other educational institution. The number is strictly limited to 40 for a class. Not one more can be admitted. If one more has to be admitted, the application should come to the University, and invariably, I am sorry to say, it has been rejected whatever may be the grounds. The laboratories have to be equipped. Space has to be allotted for the buildings; and the building has to be inspected once in five years. The University sends out a very important Inspection Commission to go and see whether these institutions are being run properly or not.

If there is any difficulty, immediately the school is asked to furnish information, and, if necessary, the University may even go to the University authorities and ask for disaffiliation of such an institution. Sir, these are the conditions under which the University institutions are functioning. I only plead that when these conditions are there, there is no reason whatsoever that our students should be subjected to these temptations at the very beginning of their career, which spoil their morale and make them believe that there is a shortcut for everything. There is no such thing. One must go through the mill if one wants to be recognised as a educated person and if he wants to be successful in life. There may be institutions which may be run very well. I am not going to say that there are no institutions which are not being run well. There may be some institutions which are doing a great deal of good for the students. But I do maintain that in general these are not institutions which should find favour just because our boys have no place to go and read. As a matter of fact, the tendency for the increase in the number of such institutions is so great recently that I am afraid, hereafter there will be nobody coming to the

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th August 1966]

regular colleges, because they can go to these institutions and get not the ordinary degrees, but the M.D. and M.S. degrees of the Bhagalpur University. Our Universities are decadent. Sir, I have a communication from an important Chairman of a particular Committee, whereon I shall express my opinion. The reason for all this is the Government of India in the Education Department. They recognized bogus institutions as institutions, which should be equated with regular Universities. They have on the other hand degraded the regular Universities. And Sir, this is a matter in which a great deal of education is necessary. An institution, which is not even recognised as a "pial" school by the commission that inspected it is recognised or is deemed to be a University. The result is that those who pass out of that institution come and demand that they should be admitted to the evening classes that have been recently started by the Law College in our State. Can that be equated with the qualifications obtained in a regular University? Sir, the Minister for Public Health in Mysore State—fortunately the Minister for Public Health in this State is not in that unfortunate position—mentioned at a meeting of the Ministers that a candidate who had not been selected for the M.D. or M.S. went to the Bhagalpur University and got the M.D. or M.S. within four months and came back and applied for the post as a Professor. He was given the post, Sir, because, posts go by political influences in many parts of our country, and not by the educational attainments or qualifications. Let us at least in our State try to maintain some standards in these respects. Let not false sympathy be showered on these institutions, as if they are institutions doing a lot of good work. We shall consider what is necessary for the students and take all steps that may be necessary. Let us not fall into the pit of trying to make the students believe that monetary considerations will enable them to pass examinations. I hope and trust, Sir, that when this Bill goes through the Joint Select Committee all the points that have been mentioned during this discussion, particularly by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, and others, will be borne in mind.

*கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை கொண்டுவந்ததன் நோக்கம் அங்கீகரிக்கப்படாத கல்வி ஸ்தாபனங்கள் மீது கண்காணிப்பு இருக்க வேண்டும், கண்ட்ரோல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். இப்பொழுது அது இல்லை. அங்கீகரிக்கப்படாத ஸ்தாபனங்கள் என்றால், அரசாங்கமாவது அங்கீகரித்து இருக்க வேண்டும், பல்கலைக்கழகமாவது அங்கீகரித்திருக்க வேண்டும். அல்லது அரசாங்கம், யூனிவர்சிட்டி இரண்டும் அங்கீகரிக்கக்கூடிய ஸ்தாபனங்களும் இருக்கின்றன. ஏதுமே இல்லாமல் நடைபெறுகின்ற ஸ்தாபனங்கள் மீது கண்ட்ரோல் இருக்க வேண்டும், (Regulate) செய்ய வேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் பற்றி சில பிரச்சனைகள் இருந்தால் இப்போது இந்த மசோதாவிலே ஆராய்வதற்கில்லை. கண்ட்ரோல் இருந்தால், ரெகுலேஷன் இருந்தால், இருக்கிற குறைகளை கனம்

10th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அங்கத்தினர் என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். Recognise செய்யப்பட்ட கல்வி ஸ்தாபனத்திலே கூட எப்படி ஜாதி கட்சி பற்றி தகராறு எல்லாம் வருகிறது, அது நடைபெறாமல் போகிறது என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் ஆராய்ந்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள இப்பொழுது முடியும். ஆனால் அங்கீகரிக்கப்படாத 'Institution' என்றால் தான் கேள்வி முறையே இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் அந்த ஸ்தாபனங்களை அடியோடு தோலைத்து விட வேண்டும், முடி விட வேண்டும் என்பதும் இல்லை. அது ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும். அப்படி நடப்பதற்காக அதிகாரத்தை கொடுப்பதுதான் இந்த மசோதா. சில ஸ்தாபனங்களைப்பற்றி இலவசமாக கல்வி புகட்டப்படுகிறது என்று கூறப்பட்டது. இலவசமாக கல்வி புகட்டினால்கூட அது சரியாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அல்லது 'ஒரு தருமத்திலேயிருந்து ஒரு கல்வி ஸ்தாபனத்தை நடத்துகிறேன், சாப்பாடு போட்டு சொல்லிக் கொடுக்கிறேன். தமிழோ, சமஸ்கிருதமோ சாப்பாடு போட்டு ஸ்ரீயாக சொல்லிக்கொடுக்கிறேன், என்றாலும் எந்த தரும ஸ்தாபனத்தின் சார்பாக நடக்கிறதோ, அது ஒழுங்காக நடக்கிறதா, தருமம் என்ற பெயரை வைத்து, பள்ளிக்கூடம் என்ற பெயரை வைத்து என்று பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவது, சரியாக படிப்புச்சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். படிப்பு என்று சொல்லுவதால் தரமாகவும் அறிவு புகட்டப்படுகிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட ஸ்தாபனங்களுக்கு ரெகுலேஷன் வேண்டாம் என்று கருதுவதாக இருந்தால் அதற்கு exemption -க்கு இந்த மசோதாவிலேயே இடமிருக்கிறது.

இப்பொழுது டியூடோரியல் காலேஜ்களைப்பற்றி பல பேர் குறிப்பிட்டார்கள். யாரும் திருப்தியாகச் சொல்லவில்லை. சில பேருக்கு அச்சம், என்ன ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று. நல்ல முறையிலே நடந்தால் ஆபத்து வர வேண்டியதில்லை. எனவே இது ரெகுலேட் செய்யவேண்டியதுதான். ரெகுலேட் செய்வது தவறு என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். அங்கே மாணவர்கள் சுரண்டப்படுகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் சில ஸ்தாபனங்கள் நான் குறிப்பிட்ட சில ஸ்தாபனங்களைச் சொல்வதாக நினைக்கக் கூடாது. மாணவர்களைச் சுரண்டுவது என்பது ஒன்று, இரண்டாவதாக அரசாங்கமும் ஏமாற்றப்படுகிறது. இவர்களுக்கு வருகிற வருமானத்துக்கெல்லாம் Income-tax எங்கே வருகிறது? Income-tax-ல் ஏராளமாக வரி கொடுக்க வேண்டும். ஒரு Industry என்றால் Tax எல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கு ஒன்றும் கிடையாது. நமக்குத் தெரிந்த வரைக்கும் Income-tax இலாகாவின் உஷாராக இருந்து இதற்குக் கூட கணக்குக் கேட்டு Income-tax போடுகிறார்களா என்று தெரியாது. அப்படி போட்டு இருந்தால் எனக்கு திருப்தி Income-tax ஏமாற்றும் வகையிலே ஒரு பக்கம் வருகிறது. மாணவர்களும் சுரண்டப்படுகிறார்கள். நல்ல முறையிலே நடக்கிறதாக இருந்தால் இந்த

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [10th August 1966]

மசோதாவைப் பொருத்தமட்டில், அது வேண்டாம் முடிவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த மாதிரி டியூடோரியல் காலேஜுக்கு என்ன அவசியம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மதிப்புக்குரிய வைஸ் சான்சலர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட டார்சன், யூனிவர்டிடியிலே இதைக் கவனிக்கிறோம் என்றார்கள். பரீட்சையிலே தேராத மாணவர்களை தயார் படுத்துவதற்காக, இப்பொழுது evening classes வைக்கிறமாதிரி, இதற்கும் evening classes வைக்கலாம் என்று சொன்னதை நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதுதான் சிறந்த முறை. இதற்காக டியூடோரியல் காலேஜ் யாரோ நடத்துகிறார்கள், அதன்மீது வெறுப்பு கொண்டு பேசுகிறேன் என்று இல்லை. மாணவர்களிடத்திலே உள்ள ஒரு அக்கறையினாலேதான் சொல்கிறேன். யாரோ எங்கோ டியூடோரியல் காலேஜ் நடத்துகிறார்கள், என்ன பணம் கேட்டாலும், அதிக பணம் கேட்டாலும் கொடுத்து எப்படியாவது பாஸ் பண்ணினால் போதும் என்று கொடுத்து அல்லப்படுகிறார்கள். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நமது கல்வி ஸ்தாபனங்கள், பல்கலைக்கழகம் எல்லாம் சேர்ந்து, இந்த மாதிரி evening classes குறுகிய காலத்துக்கு வைத்து நடத்த வேண்டும். அந்த fail ஆக போன மாணவர்களுக்கு தயாரிப்பு வேண்டும். தயாரிப்பு இல்லாமல் முடியாது. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி, லாபார்டரி ஒன்றும் இல்லாமல், 'நான் இன்ஜினியரிங் இன்ஸ்டிடியூஷன் நடத்துகிறேன். அல்லது பி.எஸ்ஸி.-க்கு நாங்கள் Coach பண்ணுகிறோம், fail ஆக போனவர்களை பாஸ் செய்ய வைக்கிறோம்' என்றால் என்ன பண்ணுவது? ஏதோ செய்கிறார்கள், ஏதோ பாஸ் பண்ணும் என்று பணத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் டியூடோரியல் காலேஜுக்கு போகாமல் பாஸ் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி மாணவர்கள் அவதிப்படுவதற்கு இடம் கொடுப்பதை விட நமக்குத் தெரிந்தவரை short-term classes, evening classes வைத்து தேராத மாணவர்களுக்கு fees -ம் collect. பண்ணி நடத்தலாம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். சர்க்கார் கல்லூரிகளிலே இடம் குறைவாக இருக்கிறது, புகுமுக வகுப்பு பரீட்சையிலே ரொம்ப இடத்திலே குறைவாக பாஸ் பண்ணுகிறார்கள். அதை நான் ஆராய்ந்து கொண்டே இருக்கிறேன். அதற்கு அடிக்கடி ஆசிரியர்கள் மாற்றப்படுவது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அப்படி மாற்றப்படக்கூடாது. அத்யாவசியமான காரணத்துக்காக மாற்றலாமே தவிர மற்றபடி மாற்றக்கூடாது. அதுதான் என்னுடைய கருத்து. கூடிய வரைக்கும் அரசாங்க கல்லூரிகள் நல்ல முறையிலே நடைபெற வேண்டும். மேன்மேலும் புதிய கல்லூரிகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்மாதிரி அரசாங்க கல்லூரிகளிலும் evening classes வைத்து தயாரிப்பதற்கு முற்படலாம். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் தங்களுடைய பல்கலைக் கழகத்திலே அங்கீகாரத்தைக் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். தனிப்பட்டவர்களில் கல்லூரிகளிலும்

10th August 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இவற்றை நடத்தலாம். இதுதான் செளகரியமான முறை இதை மற்ற பல்கலைக் கழகங்களும் மற்ற மாநிலத்திலே உள்ள பல்கலைக் கழகங்களும் ஈடுபடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். வேறு ஏதாவது குறைகள் இந்த மசோதாவில் இருந்தால் செலக்ட் கமிட்டியிலே, இதைப்பற்றி எல்லாம் ஆராய்ந்து, வேறு என்ன செய்யலாம், என்னென்ன விதிகளை வைக்கலாம் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து சொல்லுவதற்கு, இது புதிதான ஒரு சட்டமாக இருப்பதால் Joint செலக்ட் கமிட்டி ஒரு நாள் இரண்டு நாள் பரிசீலனை செய்து அதை திருத்தி மசோதாவை சட்டமாக்கலாம் என்றுதான் இது கொண்டுவரப்படுகிறது. இதை பொதுவாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் வரவேற்று இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That this House concurs with the Assembly in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 18 Members (12 Members of the Legislative Assembly and 6 Members of the Legislative Council) to consider the Madras Private Educational Institutions (Regulation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 14 of 1966) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN.
Srimathi LAKSHMI KRISHNAMURTHY.
Sri G. KRISHNAMOORTHY.
Sri C. P. CHITRARASU.
Sri K. RAJARAM.
Sri M. RAJAH IYER.

The motion was put and carried.'

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PROTECTION FROM EVICTION) BILL, 1966 (L.A. BILL No. 16 OF 1966).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

'That the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 16 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

Sir, there has been an unprecedented drought since last year and the cultivating tenants have not been able to pay the rents due to their landlords. Under the existing tenancy laws, the landlords could evict the cultivating tenants who are in arrears. In the interests of food production and of general public, it was felt that the cultivating tenants should be spared the distractions and expenditure involved in eviction proceedings launched by the landlords. It was, therefore, considered necessary that immediate steps should

[Sri V. Ramaiah] [10th August 1966]

be taken to bar and stay eviction proceedings against cultivating tenants who are in arrears with respect to the rent payable to the landlords. Accordingly the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 2 of 1966) was promulgated by the Governor. The ordinance provides for the protection from eviction of cultivating tenants who are in arrears with respect to the rent payable to landlords. Under the ordinance no application shall be made by a landlord for the eviction of a cultivating tenant from his holding or any part thereof on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord and no cultivating tenant shall be evicted from his holding or any part thereof by or at the instance of his landlord whether in execution of a decree or order of a court or otherwise on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord. The ordinance further provides for stay of applications, suits and other proceedings for the eviction of a cultivating tenant on the ground that he is in arrear with respect to the rent payable to the landlord and pending before a Revenue Divisional Officer, Court, or other authority, as the case may be. However, all applications, suits and other proceedings for the eviction of a cultivating tenant on grounds of arrears of rent stayed under this Ordinance shall, after the expiration of this ordinance, be proceeded with subject to the provisions of any law which may then be in force from the stage which had been reached when the application, suit or proceeding was stayed.

The Bill seeks to replace the ordinance aforesaid. Under the Bill the protection from eviction will be in force for a period of 2 years commencing from the 20th April 1966 on which date the ordinance was promulgated. The provisions of the Bill make it clear that the proposed Act applies to tenants under public trusts who are governed by the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961). It also confers similar protection on 'cultivating verumpattamdars' in Gudalur taluk of the Nilgiris district who are governed by the provisions of the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XVI of 1930).

Sir, I have now briefly indicated the objects of this legislation. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 16 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, while this Bill is brought forward as a necessity for protecting the cultivating tenants from eviction from their holdings it has entirely ignored that aspect of the agricultural economy, which is represented by the landholders. The Government have not taken into consideration

[10th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

the fact that the landholders are also affected by this drought and they will also not get the proper share of the yield from their holdings. This is my first complaint against this Bill. The Government say that the drought has affected the tenants, and they hope that the tenants will be affected by drought in 1967-68 also. I do not know why they should hope like that. They might have said that this Bill will apply only to 1966-67 and if necessary will be extended to 1967-68 also. This I can understand. This is also proper. Instead of this, the Government say that for 1967-68 also the tenants will have protection. That is, they think that the drought will continue in 1967-68 also. The elections may affect 1967-68, but not the drought. I hope and trust that there will be no drought in 1967-68 to warrant the application of this Bill even during that year. That is the first thing that I want to say.

The second point is that we must remember that there is already the Cultivating Tenants Protection Act, as a permanent Act, on the statute book. This Bill also seeks to give protection to the tenants from eviction from their holdings. This Bill gives further protection to the tenants and suspends the protection given to the tenants under the permanent Act. The permanent protection given under the Cultivating Tenants Protection Act is suspended for two years—1966-67 and 1967-68. Why should the Government do this, I am unable to understand. The permanent Act gives the tenants protection. Only that Act says that arrears of rent should be paid to the landholder. There are a large number of small landholders who depend entirely for their sustenance, living, etc., on the yield from their lands. Suppose there are arrears to be paid not only for 1966-67 but also for 1964-65. What are those landholders to do? There must be some arrangement for the purpose of enabling them to get some rent from their tenants. They may not evict their tenants. I do not say that they should be evicted. The Government can stop it on the ground that the tenants should be spared the distractions and expenditure involved in eviction proceedings. The tenants can very well pay the arrears of rent and avoid all such distractions. So far as drought is concerned, I do not quarrel with this phraseology. They are sought to be saved from the distractions and expenditure involved in eviction proceedings. What I am saying is this. So far as the arrears of rent are concerned, there must be some provision by which the small landholders—let us ignore the bigger landholders—will be enabled to recover the arrears of rent. A landholder having only fifteen acres of land has written to me a special letter in which he asks some of us at least to speak on their behalf. The Leader of the Opposition has mentioned the case of these small landholders. The small landholders find themselves in difficulties. The tenants are saved from eviction proceedings. But the landholder has to pay the kist. I do not know what the Government are going to do with regard to the collection of kist. If there is a drought it affects the cultivating tenants and also the landholders. If there is a special protection given to them, it should be followed by another action,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [10th August 1966]

namely, that kist also should be remitted entirely for the whole State. That must be the ordinary procedure so far as payment of the kist on the land is concerned. Arrears of rent for three years are due from the tenants. The landlord is unable to realise the arrears. The ministry has not thought about the landlords. I do not mind the big landlords. But there are very many small land-
11-50 holders to whom arrears of rent are still due for the year 1964-65. a.m. A small landholder has written to me expressing the hardship that he is undergoing, because he has not been paid his arrears. He is owning only 15 acres. Big land owners will be able to get off even though they do not get a share from the produce. But what about the small landholders who entirely depend upon the paddy cultivation? Some share should be given. It is not as if there has been absolutely no yield from the land. If there has been no yield, then the food problem would have been greater still. I do not think that the Government will maintain that there has been absolutely no yield from the land. Therefore it is I feel that some provision should be made and the landlords enabled to get a share from the produce. The Permanent Act has not been completely suspended. There was a provision for filing an application in the Revenue Court for recovery of arrears. On that, the Revenue Officer may take into consideration all the circumstances of the case and fix the time, the instalments and other things for payment. But so far as this is concerned, when they are in arrears of rent due not in 1966-67 but for some period even before that, then it will be better on the whole to give an enabling provision for an application from small landholders to enable the Revenue Court to pass such reasonable orders, if necessary, under the circumstances. The landlord must have a share. After all, I again maintain, I have been maintaining for the last so many years, the agricultural economy cannot get on without landlords. There is no use of saying 'tenant, tenant and tenant' and the Legislature being in favour of the tenants entirely. But what I want is that the Government must hold the scales even, as between the landlord and the tenant. They are parts of the whole, namely, agriculture. They should co-operate with each other, so that agricultural production can be very well maintained in our State. Therefore, it is I am stating that there must be some provision for the purpose of enabling people to get such portion of the arrears of rent fixed by the Revenue Court taking all the circumstances of the case into consideration. Even if that is not given, and a special legislation like this that for two years there should be no eviction proceedings, then I feel the landlords will be hit very hard, especially the small landholders will be hit very very hard.

Unfortunately the land owning class has no voice. If they could also agitate in the same manner as some of the communists agitate on behalf of the tenants and others, then the Government may care for them. But now they have no voice. Nobody is prepared to plead on their behalf. Well, Sir, every officer, as the hon. Member Sri Anbazhagan put it beautifully, says 'Yes', 'Yes' but

. 10th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

in the case of the small landholder, he (the officer) demands: 'Pay or measure out so much and so on'. Therefore what I am saying is this. The landlord has to pay the 'Kist'. He has to bear a portion of the cultivation expenses; he has to bear the cost of seed and fertilizers and so on. Apart from all these, the landlord has to contribute his brain and his energy for the purpose of increasing the production. It is not as if the landlord is one who can be constantly ignored. And then, Sir, there are tenants who are not even cultivating tenants. They are richer than many landlords. They are sometimes called 'tenants'. They come under the classification of tenants. But this is for the cultivating tenants only. My complaint about this legislation is that it has completely ignored the rights and privileges of landlords to get a portion at least of the arrears of rent for two years. How can they live for these two years, is the question. The landholders who are completely dependent on the yield of paddy should live up to 1968, to enjoy the arrears of rent to be paid by the tenant at that time. Probably this Act may be continued even after 1968. Nothing can be said now. Therefore it is better even now to make some provision to see that the Act is worked not to the detriment of the small landholders. At the same time it may give protection to the tenants. I am against the tenants being unnecessarily harassed. But the agricultural economy should get along harmoniously and peacefully with the full co-operation of the land-holders and also the tenants. Instances have come to my notice, people have come and told me that even when the tenants were prepared to pay, as soon as they saw the Ordinance, they stopped paying. These things have therefore to be investigated and some provision should be made to enable the landholders to recover the arrears. Therefore it is that I make bold to suggest that the Revenue Courts should be enabled to go into cases of arrears without eviction of tenants.

* SRI A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, I rise wholeheartedly to endorse the views expressed by the hon. the Deputy Leader of the Opposition on this Bill. There is no question that all of us welcome it very much in view of the very difficult conditions that have existed in our agricultural economy due to the failure of the monsoons. But at the same time I have to state that while it is possible for the big landlords to—in spite of the various Acts that may be enacted in the Legislatures—find ways and means to get round such legislations, it is impossible for the small landowners, especially those who own between five and ten acres of land, to avoid the immense hardship imposed on them by such enactments. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition has pointed out, it is extremely difficult for them—especially for those who depend solely on five to ten acres of land for their income and it will place them in an extremely difficult position, if they are denied not only the fruits of their labour due to failure of monsoon but also the revenue that they expect from the land. Whether it is desirable for such persons to depend entirely on income from land from agriculture in view of the revolutionary changes that

[Sri A. R. Damodaran] [10th August 1966]

12-00
noon. have taken place in the agricultural sector, is a different question. But at the same time we must recognise their plight and misery, and if we want to give protection to the tenants, it is absolutely essential that we must also give protection to the landowners, who own less than 10 acres of land, for the period for which this Bill has been brought forward. Sir, I remember the great hardship that was brought about in the years 1953 and 1954 when, due to a very serious political situation in the district of Thanjavur, the agricultural moratorium debt relief Act was passed, and for a period of four years the landowners did not receive the money advanced to tenants and other people in the agricultural sector. The agricultural economy today is in a very serious state and efforts are being made by the Governments both at the Central and State levels to increase agricultural production. I was going through the voluminous production brought out by our own State. It is stated there that during the Third Plan our agricultural production has not increased to the extent they expected. I believe this is partly due also to such measures that are brought forward by the Government without paying adequate consideration to the difficulties experienced by the small landowners. As I said, Sir, it would be politically unwise for people to think that they should give greater support to the tenants and deny even these small benefits to the landowners. I hope that the hon. Minister will kindly have some sympathy for these people who have wrongly perhaps expected to drive some income from the lands that they hold.

Thank you, Sir.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Chairman, Sir, in introducing this Bill I narrated the special circumstances under which the Government were forced to resort to this Ordinance and this Bill. This is not a common, annual, or regular feature. So far as certain parts of the State are concerned, due to adverse seasonal conditions—certain areas are chronically bad—normal relief measures are taken under the standing orders of the Board of Revenue and the Government. Hon. Members who participated in the debate know this. But we had unprecedented drought conditions prevailing over the whole State, particularly in the Cauvery delta. This is a thing which we have not experienced during the last 30 or 40 years. We have never passed through such conditions and the situation was really serious. No doubt we took all efforts to see that some food is produced. But in spite of our best efforts large tracts in the Cauvery Delta became places where no cultivation could be carried on. It was also the case in other districts. There were a number of projects, which were never opened for irrigation during last year, for example, the Lower Bhavani project. There was a general failure of monsoons and therefore we had to take remedial measures. Though there are standing orders under which normal remissions are granted, in view of the serious difficulties experienced in the Cauvery delta, the Government without following the usual procedure, at the earliest opportunity instructed a Member of the Board of Revenue to visit the area, study the conditions, and

• 10th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

send proposals to the Government. On his recommendations, reliefs have been granted to farmers, such as remission of one-fourth of the second crop, full remission of water-rate or fasli jasthi, full remission of water rates for registered dry-lands and so on. (Interruption). Thanjavur became a special problem this year. This was unknown in that area. If it is such an area as Ramanathapuram which is a chronically bad area, such an agitation need not have come up at all. The officers there are accustomed to give seasonal remissions. It is not a problem for them. But here in this area, people had never faced such conditions. They had to face an unprecedented thing and the Government had to come forward with special decisions. It does not mean we have restricted that to Thanjavur alone. The decisions will be applicable throughout the State wherever people are affected.

Sir, in the course of the study of the problem, it was brought to the notice of the Government by the revenue officials—myself and the Hon. the Chief Minister also toured the areas and saw the difficulties faced by the tenants—that there was a fear among the tenants that under one pretext or another they would be evicted from the land wholesale. The hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to non-payment of share of the produce to the landlords. There were only a very few cases where landlords were affected by the non-payment of their share and all that. Now when that fear of eviction was there, the Government had no option but to think of giving protection to these tenants under the conditions then prevailing, and to see that they were not evicted on account of the failure of the season. The other normal laws will be in operation as far as eviction is concerned. Under these conditions, well, the Government thought that they should step in and consideration should be given to the tenants, so that we need not unnecessarily upset the position in those areas.

Sir, one of the amendments which is coming up for consideration, given notice of by the hon. the Deputy Leader of the Opposition and on which also he spoke, is for giving relief for people owning five acres and less. Sir, this particular measure which is before the House is on account of the situation created by nature's failure. I feel I will not be in a position to accept the amendment, as those are things which should be considered in connection with the regular land reform Bills, when they come up for consideration before the House. This measure is absolutely necessary, and I do not think it should work any hardship on landowners as such. Our studies indicate that things are going on smoothly so far as Thanjavur and other areas are concerned.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 16 of 1966) as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

[Mr. Chairman] [10th August 1966]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill ’.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, the hon. Minister was referring to permanent land reforms. I am saying that the permanent Cultivating Tenants Protection Act is there in the Statute Book and that gives the landlord the following relief, namely if there are arrears of rent he can apply to the revenue court and the revenue court will be seized of it and immediately it will pass orders for payment of rent and fix instalments and all that. Under the permanent Cultivating Tenants Protection Act, the landlord can institute proceedings before the revenue court for the eviction of the tenant on account of the reason that arrears have not been paid.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member may formally move his amendment and get it seconded.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, I move—

‘ Add at the end the following proviso :—

Provided that in the case of small landlords holding land of an extent not exceeding five acres, the Revenue Court may entertain an application from the landholder for payment of arrears of rent and pass such reasonable orders as regards time and instalments as it may think fit on such application by the landholder ’.

SRI A. R. DAMODARAN : I second the amendment, Sir.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I only suggest that this proviso might be added.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may kindly explain how it is necessary even from his own point of view.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : There is no law as regards eviction now, because the permanent Cultivating Tenants Protection Act has been suspended.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Suspended only with reference to eviction.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : I agree. There may be a suit. That is what the Hon. Minister said a suit in the Civil Court and not in the Revenue Court for arrears of rent. But a

10th August 1966] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

suit in the Civil Court takes a very long time. That is the experience of all litigants. That is why a revenue court was established as the Legislature itself felt that suit in a Civil Court will entail a great deal of delay. That is why this application for eviction was allowed to be entertained in the Revenue Court.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think, Sir, that under the provisions of this Bill, the Revenue Court is suspended.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, what I am saying is not that the Revenue Courts have been suspended. They cannot be. But I do not think that Revenue Courts will entertain any applications for eviction for two reasons. Firstly they may say that share of the yield as can be taken by the landholder from the tenant pass any orders. Secondly even in the case of civil suits, the lease deeds are in the revenue courts. The civil courts might say copies are not available. This is another difficulty which many lawyers know. Therefore it is I am stating that there can be some summary provision, as we had previously. Because, the whole Act is suspended. There must be some summary provision by which such share of the yield as can be taken by the landholder from the tenant may be taken by the landholder. The court should order this payment on application by the landholder to it. Then there will be some justice done to the landholder. That is why I brought forward the amendment, namely, ‘ . . . landholders holding land of an extent not exceeding five acres, the Revenue Court may entertain an application from the landholder for payment of arrears of rent. . . . ’ During the last elections, a promise was made that small holdings would be exempt. But nothing has happened. Therefore I am stating that even so far as they are concerned, the landholders owning land not exceeding five acres, if they should be depending entirely on their land for their sustenance, should be able to get the arrears of rent from their tenants. The Revenue Court should entertain an application from them and pass an order—a reasonable order—as regards the time and instalments as it may think fit on such application by the landholder. It need not be in the proportion of 40 : 60. It may be less. Therefore I have stated, ‘ . . . reasonable orders as . . . ’ it may think fit on such application by the landholder ’.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I am sorry I am not in a position to accept the amendment. The Chief Minister has explained that this does not prevent any one from going to the Civil Court or the Revenue Court. The only thing is that as far as eviction is concerned, it is sought to be stayed. This is only a measure of extraordinary circumstance. I am sorry I cannot accept the amendment.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ Add at the the following proviso :—

“ Provided that in the case of small landlords holding land of an extent not exceeding five acres the Revenue Court may entertain

[Mr. Chairman] [10th August 1966]

an application from the landholder for payment of arrears of rent and pass such reasonable orders as regards time and instalments as it may think fit on such application by the landholder.

The amendment was put and lost.

Clause 3 was put and carried.

Clauses 4 to 6 were put and carried.

Clause 7.

MR. CHAIRMAN : The amendment given notice of by the hon. Member, Sri K. Balasubramanya Ayyar, is negative in character, and, therefore, has to be ruled out. But the hon. Member may speak on this clause.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Sir, I have mentioned already that the Supreme Court in the Bonus Act has held that delegated legislation of the kind mentioned here is not warranted, and it is void. Therefore it is that I say that this provision should not form part of this Bill.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I have just stated the Government's position. This will be examined.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8 Clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula, were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

' That the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 16 of 1966), as passed by the Assembly, be passed '.

MR. CHAIRMAN : The question is—

' That the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 16 of 1966), as passed by the Assembly, be passed. '

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS ADDITIONAL ASSESSMENT AND ADDITIONAL WATER-CESS (AMENDMENT) BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 11 OF 1966).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

" That the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 11 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, as a general principle, if on account of the levy of water rate in a project, there has been an increase in the assessment or water-cess by over 60 per cent, the project concerned is being exempted

10th August 1966] [Sri V. Ramaiah]

from the scope of the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963 (Madras Act 8 of 1963), and such projects are mentioned in Schedule I to the Act. In the Vidur Reservoir Project, water-cess is being levied at Rs. 10 per acre which results in an increase of more than sixty per cent in wet assessment or water-cess. It was, therefore, decided to exempt the Vidur Reservoir Project from the provisions of the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963. Accordingly, a notification was issued under section 13 (1) of the Act by which the Vidur Reservoir Project was added as item 10 of Schedule I to the Act. The Bill seeks to give effect to the addition made by the notification.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 11 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration "

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Long Title and Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

" That the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 11 of 1966), as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 11 of 1966), as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) LUXURY TAX ON TOBACCO (VALIDATION) BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 9 OF 1966)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

" That the Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 9 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, till the end of 1957, licence fees were being levied on tobacco in the former Travancore-Cochin areas and the vend of tobacco of all kinds was prohibited except under a licence. In the Travancore area the fees were being levied under the Tobacco Act of 1937 and the rules made thereunder. The system of levying licence fees

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th August 1966]

on tobacco was introduced in the Travancore area with effect from the 17th August 1950 and was continued up to the 31st December 1957 in the transferred territory of Kanyakumari district and Shencottah taluk of Tirunelveli district, which originally formed part of the former Travancore-Cochin State.

When the Constitution of India came into force, the Travancore-Cochin State became a Part "B" State. The Finance Act, 1950 (Central Act XXV of 1950) extended the Central Excise and Salt Act, 1944 (Central Act I of 1944) to the Travancore-Cochin State with effect from the 1st April 1950. On an appeal from some of the tobacco dealers in Kerala, the Supreme Court in *Abdul Kadir v. State of Kerala* (A.I.R. 1962 S.C. 922) considered the validity of the rules under which the licence fees were being levied in the former Travancore-Cochin areas. The Supreme Court held that when the Central Excise and Salt Act, 1944, was extended to the Travancore-Cochin State by the Finance Act, 1950, which specifically provided for the repeal of the corresponding law, the Tobacco Acts of Travancore and Cochin stood repealed with effect from 1st April 1950 and that consequently the rules made thereunder, according to which the licence fees were levied, were invalid *ab initio*. Consequent on the decision of the Supreme Court, many tobacco dealers in the transferred territory have claimed refund of the licence fees imposed and collected under the impugned rules. The claims received so far amount to Rs. 2,04,020. The Government of Kerala have, so far as dealers in Kerala State are concerned, enacted the Luxury Tax on Tobacco (Validation) Act, 1964 (Kerala Act 9 of 1964) to provide for the levy of a luxury tax on tobacco and for the validation of the levy and collection of fees for licences for the vend and stocking of tobacco for the period from the 17th August 1950 to the 31st December 1957. In order to avoid the necessity for this Government to make heavy refunds of licence fees paid during the period from the 17th August 1950 to the 31st December 1957, in the transferred territory and as there is also no justification to make such refunds as the licence would have been added to the price of tobacco and ultimately passed on to the consumers, the Government have decided to undertake the present validating legislation similar to Kerala Act 9 of 1964. The Bill will be applicable to the transferred territory of Kanyakumari district and Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

The Bill provides for the levy of a luxury tax on tobacco in the form of a fee for licence for the vend and stocking of tobacco in the transferred territory at such rates as may be prescribed, not exceeding the rates specified in the Schedule, for the period from the 17th August 1950 to the 31st December 1957. Clause 4 of the Bill empowers the Government to make rules in respect of the matters specified in the clause. But the rules and notifications specified in sub-clause (5) of the clause and issued under the Tobacco Act of 1087 (Travancore Act I of 1087) shall be deemed to be rules issued under this clause and shall be deemed to have been in force at all material times for the purposes of levy and

10th August 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

collection of licence fees for the vend and stocking of tobacco. Clause 5 validates the levy and collection of all fees for licences for the vend or stocking of tobacco for the period from the 17th August 1950 to the 31st December 1957.

Sir, with these words, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 9 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration." 12-20 P.M.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Mr. Chairman, Sir, validating Acts are becoming rather very frequent now-a-days on account of the fact that the Supreme Court or the High Court decides some rules and sections as invalid, and collections made under those rules and sections become illegal. Therefore the Government immediately bring forward a legislation for the purpose of validating the action taken under those rules and sections. Here the validation should take place years ago, when collections were made. This is a very peculiar case. Till the end of 1957 licence fees were being levied under the Travancore-Cochin Act of 1087 (they had their own year). That Act has now been repealed because the Finance Act has extended the Central Excise and Salt Act of 1944 to the "B" Class State of Travancore-Cochin with effect from 1st April 1950. Now they want to validate the rules which were framed under that repealed Act. How can they do that, I fail to see. If the rules under an existing Act are invalidated, the Government can try to validate the rules. But the very Act has been repealed by a Central Finance Bill. It is under that Act that the rules and notifications were framed. The rules and notifications specified below purported to have been issued under the Tobacco Act of 1087 (Travancore Act I of 1087), in so far as they relate or purport to relate to the levy and collection of fees for licences for the vend and stocking of tobacco, shall be deemed to be rules issued under this section and shall be deemed to have been in force at all material times. The Act itself has gone. The rules have no legs to stand on. How can they, the rules, be deemed to exist? That is my difficulty. Even the question of "deeming" seems to do violence to our notion of "deeming". That is what I am saying.

MR. CHAIRMAN : It is a legal fiction.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : When the Act itself has been repealed, there is no question of "legal fiction". Otherwise I am prepared to accept the "legal fiction".

Sir, now coming to the rules, there is reference to a rule, dated the 5th July 1913, as amended by Notification No. E. 2-5837/49/RD, dated the 3rd August 1950, published at pages 1 to 3 of the

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [10th August 1966]

Travancore-Cochin Government Gazette Extraordinary, dated the 8th August 1950. At that stage, they were no longer under our jurisdiction, and these rules were made under that Act. That rule is now sought to be validated. The extent to which our Legislature is asked to go, is what I am surprised about. It is true there are difficulties. I am not saying there are no difficulties, especially when you want to collect the money and have a number of appeals for that purpose, there will naturally be difficulties. But you must be prepared to refund them when necessary. When it comes to a question of refunding, they talk of principles which prohibit them from refunding. That is what I do not understand. When tax is collected, they argue about principles. But when they are forced to refund the tax on account of the judgment of the Supreme Court or the High Court, after much money had been spent by the litigants, they come to the conclusion that these collections should be validated quietly. The best thing for the Government to do is to refund even if it is three lakhs of rupees. If this is refunded to various people, the amount will not be very much. The Government must refund just as they collected the amount from them.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: But we have to pay to the consumers.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: What are we to do, Sir, when a law like this can go to the extent of saying that a rule under a repealed Act should be deemed to be in force. That is the difficulty I am under. A worse thing than the validation of the rule issued on 5th July 1913, I cannot imagine. That rule was passed by a legislature over which this legislature had no power; even the Centre at that time had no power. That is the extent to which validation has gone and it surprises me. I do not think in all fairness, lawyers, or jurists or people who know something of law, should support this kind of thing, where rules under repealed Acts are deemed to be in force. Then the repealed Acts also should be deemed to be in force for the rules to be deemed in force! Is it not? The whole man must be there to wear his coat, cap and everything. If the head is off, then what about the cap? I am not referring to you, Sir (laughter). I have also a cap on my head. The cap rests on the head. Likewise the rules rest on the Act. You cannot deem the rules to be in force unless the Act itself is deemed to be in force. Two "deemings" are therefore necessary for that purpose. One "deeming" cannot do. The Act has been repealed, and the other "deeming" is not possible, as we do not propose to validate the Act also. Therefore this "deeming" is not possible according to me.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I have pointed out, we only follow the Kerala Act, which is on the Statute Book of the Kerala State, so far as it relates to Kanyakumari and Shencottah. The Act under which the rules were framed were repealed. Whether it is repealed or impugned—some

10th August 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

provision of the law might be impugned by the law courts—when we enact legislation, we give retrospective effect. And the Legislature has got powers to give retrospective effect. It is in that way that this has been provided.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 9 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 and the Schedule were put and carried.

Clause 1, the Long title and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 9 of 1966) as passed by the Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Bill, 1966 (L.A. Bill No. 9 of 1966) as passed by the Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS AND GOODS) AMENDMENT BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 13 OF 1966).

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

"That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 13 of 1966), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, according to the second proviso to section 3 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952), no tax shall be levied on any passenger, luggage or goods carried by a stage carriage, if the total distance permitted to be covered by such stage carriage in a day does not exceed 80 kilometres. Similar concession is not available in the Mysore State under the law in force in that State. The Mysore Government did not accept the suggestion of this Government to amend their law also for granting such a concession. Consequently, stage carriages belonging to operators in this State plying their buses in the Mysore State have to pay the tax even for shorter distances. It is, therefore, proposed to withdraw the concession provided in the second proviso to section 3 of Madras Act XVI of

12-30
P.M.

**386 THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS
AND GOODS) AMENDMENT BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 13 OF 1966)**

[Sri M. Bhaktavatsalam] [10th August 1966]

1952 and this withdrawal will also bring some additional revenue to Government not only from inter-State operators but from the intra-State operators also.

The Government of Madras decided in consultation with the Government of Andhra Pradesh that the principle of single point taxation be adopted with effect from the 1st April 1962 in respect of tax collected under the Motor Vehicles Taxation laws of the two States. Pursuant to the above decision, this Government in G.O. Ms. No. 2724, Home, dated the 24th August 1963 omitted with effect from the 1st April 1962, sub-rule (5) of rule 1 in the Schedule to the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952), to enable the collection of tax under that Act from the 1st April 1962 in respect of vehicles coming from the State of Andhra Pradesh. Similar amendment was also made by the Andhra Pradesh Government. Some operators took up the matter to the High Court, Madras and challenged the validity of the amendment with retrospective effect. The High Court has held that the Government cannot make a rule with retrospective effect in the absence of a provision in the Act, expressly or by necessary implication, enabling the Government to make a rule with retrospective effect and that therefore the rule made by the Government in the above Government Order in so far as it relates to the omission of sub-rule (5) of rule 1 in the Schedule to Madras Act XVI of 1952 with retrospective effect, is invalid. The Court has further held that the repeal of the sub-rule is effective only on and from the 24th August 1963, and that therefore the demand made on the petitioners for payment of tax under section 3 or compounding fee under section 4 (1) of the said Act for the period prior to the 24th August 1963 is without the authority of law. Government have decided to legalise the levy of the tax and for that purpose to provide for the issue of rules with retrospective effect and also for the validation of the tax or fee already levied.

Section 8 of the Act provides for the assessment of tax which has escaped assessment. Such assessment could be made within one year from the expiry of the month for which the tax was due. In certain cases assessment of the tax which has escaped assessment could not be done within the period prescribed in the said section 8. In order to ensure no loss of revenue on this account, Government have decided to enlarge the period of limitation mentioned in section 8 of the Act from one year to five years as in the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) for assessing the tax which has escaped assessment.

The Bill is intended to give effect to the above decisions. I request the House to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 13 of 1966) as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

**THE MADRAS MOTOR VEHICLES (TAXATION OF PASSENGERS 387
AND GOODS) AMENDMENT BILL, 1966 (L.A. BILL NO. 13 OF 1966)**

10th August 1966] [Mr. Chairman]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1, the Long title, and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 13 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Bill, 1966 (L.A. Bill No. 13 of 1966), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: I now adjourn the House *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

12-35
p.m.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 111. Notification issued with G.O. Ms. No. 1179, Public (Tamil Development-I), dated 7th June 1966, directing that with effect on and from the 15th June 1966, Tamil shall be used in certain offices. [Laid on the Table of the House under section 6 of the Madras Official Languages Act, 1956 (Madras Act XXXIX of 1956).]

112. Notification issued with G.O. Ms. No. 1042, Revenue, dated 29th March 1966, exempting sales of hand-made soaps, etc., from sales tax and reduction of tax to one per cent on sales of matches other than hand-made matches with effect on and from the 1st April 1966. [Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

B. Reports, notifications, and other papers

* 18. Third Report of the Committee on Estimates of the Legislative Assembly on Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department.

* Laid on the Table of the House on 9th August 1966.

[10th August 1966]

APPENDIX I.

[Vide Item IV (1) on page 371.]

L. A. Bill No. 16 of 1966.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the protection from eviction of cultivating tenants who are in arrears with respect to the rent payable to the landlords.

WHEREAS since last year there has been an unprecedented drought and the cultivating tenants are unable to pay arrears of rent to the landlords;

AND WHEREAS it is in the interest of the general public that at the present time cultivating tenants be spared the distractions and expenditure involved in eviction proceedings launched by the landlords, in order that the maximum possible advantage may result to the State in the matter of production of food crops;

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, commencement and duration.*—(1) This Act may be called the Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Act, 1966.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 20th April 1966 and shall remain in force up to and inclusive of the 19th April 1968.

(3) Upon the expiry of this Act, the provisions of section 8 of the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891) shall apply as if this Act had then been repealed by a Madras Act.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) “cultivating tenant” means—

(i) a cultivating tenant as defined in clause (aa) of section 2 of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955); or

(ii) a cultivating tenant as defined in clause (5) of section 2 of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961); and includes a cultivating verumpattamdar as defined in sub-clause (b) of clause (29) of section 3 of the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930);

(b) “Malabar Tenancy Act” means the Malabar Tenancy Act, 1929 (Madras Act XIV of 1930);

(c) “Public Trusts Act” means the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961);

(d) “Tenants Protection Act” means the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955);

[10th August 1966]

(e) all other words and expressions used, but not defined, in this Act and defined in the Tenants Protection Act or in the Public Trusts Act or in the Malabar Tenancy Act shall have the same meaning as in the Tenants Protection Act or in the Public Trusts Act or in the Malabar Tenancy Act, as the case may be.

3. *Cultivating tenant not to be evicted on the ground that he is in arrear.*—During the continuance of this Act—

(i) no application under the Tenants Protection Act or under Chapter III of the Public Trusts Act shall be made by or at the instance of a landlord or a public trust for the eviction of a cultivating tenant from his holding or any part thereof on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord or the public trust, as the case may be;

(ii) no suit shall be filed by or at the instance of a landlord for the eviction of a cultivating verumpattamdar from his holding or any part thereof on the ground that the cultivating verumpattamdar is in arrear with respect to the rent payable to the landlord;

(iii) no cultivating tenant shall be evicted from his holding or any part thereof by or at the instance of the landlord or the public trust concerned, whether in execution of a decree or order of a court or otherwise on the ground that the cultivating tenant is in arrear with respect to the rent payable to the landlord or the public trust, as the case may be.

4. *Stay of applications and suits for eviction of a cultivating tenant.*—(a) All applications under the Tenants' Protection Act or under Chapter III of the Public Trusts Act for the eviction of a cultivating tenant, and

(b) all suits, proceedings in execution of decrees or orders and other proceedings for the eviction of a cultivating tenant, on the ground that he is in arrear with respect to the rent payable to the landlord or the public trust, as the case may be, and pending before a Revenue Divisional Officer, authorised officer, court or other authority, as the case may be, shall stand stayed.

5. *Exclusion of time for limitation.*—In computing the period of limitation or limit of time prescribed for a suit or an application for the eviction of a cultivating tenant or an application for the execution of a decree or order for such eviction, the time during which he was protected by sections 3 and 4 from eviction shall be excluded.

Explanation.—A decree or order shall be deemed to be a decree or order for the eviction of a cultivating tenant, notwithstanding that any other relief is also granted by such decree or order.

6. *Continuance of applications and suits and proceedings after the expiration of the Act.*—All applications for the eviction of a cultivating tenant under the Tenants Protection Act or under Chapter III of the Public Trusts Act, as the case may be, and all

[10th August 1966]

suits and proceedings stayed under this Act, shall after the expiration of this Act, be proceeded with subject to the provisions of any law which may be then in force, from the stage which had been reached when the application, suit or proceeding was stayed.

7. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act, the State Government may, as occasion may require, by order do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders made under this section shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(3) Every order made under this section shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such order or both Houses agree that the order should not be made, the order shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that order.

8. *Repeal.*—The Madras Cultivating Tenants (Protection from Eviction) Ordinance, 1966 (Madras Ordinance 2 of 1966) is hereby repealed.

APPENDIX II.

[Vide Item IV (2) on page 380.]

L.A. Bill No. 11 of 1966.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to amend the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess (Amendment) Act, 1966.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 27th April 1966.

2. *Amendment of Schedule I to Madras Act 8 of 1963.*—In Schedule I to the Madras Additional Assessment and Additional Water-Cess Act, 1963 (Madras Act 8 of 1963), after item 9, the following item shall be added, namely:—

“10. Vidur Reservoir Project.”

[10th August 1966]

APPENDIX III.

[Vide Item IV (3) on page 381.]

L.A. Bill No. 9 of 1966.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the levy of a luxury tax on tobacco in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district for the period commencing on the 17th August 1950 and ending on the 31st December 1957, and the validation of the levy and collection of fees for licences for the vend and stocking of tobacco for the aforesaid period.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Luxury Tax on Tobacco (Validation) Act, 1966.

(2) It extends to the whole of the transferred territory.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “tobacco” includes leaf of the tobacco plant, snuff, cigars, cigarettes, beedies, beedi tobacco, tobacco powder and other preparations or admixtures of tobacco;

(b) “transferred territory” means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

3. *Charge of luxury tax on tobacco.*—For the period commencing on the 17th August 1950 and ending on the 31st December 1957, every person who vended or stocked tobacco within any area to which this Act extends shall be liable and shall be deemed always to have been liable, to pay a luxury tax on such tobacco in the form of a fee for licence for the vend and stocking of the tobacco, at such rates as may be prescribed, not exceeding the rates specified in the Schedule.

4. *Power to make rules.*—(1) The State Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular, and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the prohibition of the vending of tobacco except under a licence;

(b) the issue of licences for the vend and stocking of tobacco and the procedure therefor;

(c) the classification of licences and the rate at which tax in the form of a fee for licence may be levied for each class of licences;

(d) appeals from orders under the rules.

[10th August 1966]

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

(5) The rules and notifications specified below purported to have been issued under the Tobacco Act of 1087 (Travancore Act I of 1087), in so far as they relate or purport to relate to the levy and collection of fees for licences for the vend and stocking of tobacco, shall be deemed to be rules issued under this section and shall be deemed to have been in force at all material times:—

(i) the Travancore Tobacco Rules, dated the 5th July 1913, as amended by Notification No. E-2-5937/49/RD, dated the 3rd August 1950, published at pages 1 to 3 of the *Travancore-Cochin Government Gazette* Extraordinary, dated the 3rd August 1950;

(ii) the rules issued under Notification No. E-2-5937/49/RD, dated the 25th January 1951, and published at pages 1 to 10 of the *Travancore-Cochin Government Gazette* Extraordinary, dated the 25th January 1951, as amended from time to time;

(iii) the Notifications No. E-2-5937/49/RD, dated the 23rd May 1951, published at pages 1210 to 1211 of Part I of the *Travancore-Cochin Government Gazette*, dated the 29th May 1951.

5. *Validation.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, all fees for licences for the vend or stocking of tobacco levied or collected or purported to have been levied or collected under any of the rules or notifications specified in sub-section (5) of section 4 for the period commencing on the 17th August 1950 and ending on the 31st December 1957, shall be deemed to have been validly levied or collected in accordance with law as if this Act were in force on and from the 17th August 1950 and the fees for licences were a luxury tax on tobacco levied under the provisions of this Act, and accordingly,

(a) all acts, proceedings or things done or taken by the State Government or by any officer of the State Government or by any other authority in connection with the levy or collection of such fees shall for all purposes be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law;

10th August 1966]

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any fees paid or purported to have been paid under any of the said rules or notifications; and

(c) no court shall enforce a decree or order directing the refund of any fees paid or purported to have been paid under any of the said rules or notifications.

THE SCHEDULE.

(See section 3)

Item No. (1)	Description. (2)	Rate of tax. (3)
1	Jaffna tobacco	Rs. 1,500 for the first 100 candies or fraction thereof and Rs. 1,000 for every additional 100 candies or fraction thereof per annum or part thereof.
2	Tobacco produced in India (unmanufactured).	Rs. 1,000 for the first 100 candies or fraction thereof and Rs. 750 for every additional 100 candies or fraction thereof per annum or part thereof.
3	Beedi or/and beedi tobacco.	Rs. 1,000 for the first 25 candies or fraction thereof and Rs. 750 for every additional 25 candies or fraction thereof per annum or part thereof.
4	Tobacco preparations of all kinds.	Rs. 1,000 provided the value of the preparations does not exceed Rs. 20,000 and for every additional quantity of the value of Rs. 20,000 or part thereof, Rs. 750 per annum or part thereof.

APPENDIX IV.

[Vide Item IV (4) on page 385.]

L. A. Bill No. 13 of 1966.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952.

BE it enacted by the Legislature of the State of Madras in the Seventeenth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Amendment Act, 1966.

(2) Sections 3 and 4 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1962.

2. *Amendment of section 3, Madras Act XVI of 1952.*—In section 3 of the Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952 (Madras Act XVI of 1952) (hereinafter referred to as the principal Act), the second proviso shall be omitted.

[10th August 1966

3. *Amendment of section 4, Madras Act XVI of 1952.*—In section 4 of the principal Act, after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely:—

“(3) A rule may be made under sub-section (2) so as to have retrospective effect from a date not earlier than the 1st April 1962.”

4. *Amendment of section 8, Madras Act XVI of 1952.*—In section 8 of the principal Act, for the words “within, but not beyond, one year from the expiry of that month”, the words “within a period of five years from the expiry of that month” shall be substituted.

5. *Validation of levy and collection of tax or fee under Madras Act XVI of 1952.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any court, no levy or collection of any tax or fee by the Government under the provisions of the principal Act during the period between the 1st April 1962 and the 24th August 1963 (both days inclusive) shall be deemed to be invalid or ever to have been invalid on the ground only that such levy or collection was not in accordance with law and such tax or fee levied or collected or purporting to have been levied or collected shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been validly levied or collected, and accordingly—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by the Government or any authority, officer or person in connection with the levy or collection of such tax or fee shall, for all purposes, be deemed to be and to have always been done or taken in accordance with law;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any court for the refund of any tax or fee so paid;

(c) no court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax or fee so paid;

(d) any tax or fee which becomes leviable under the principal Act as amended by this Act, during the period between the 1st April 1962 and the 24th August 1963 (both days inclusive), may be levied and collected in the manner provided under the principal Act, as amended by this Act.

6. *Special provision for recovery of tax which has escaped assessment.*—Notwithstanding the expiration of the period of one year mentioned in section 8 of the principal Act as in force immediately before the publication of this Act in the *Fort St. George Gazette*, the prescribed officer, at any time before the expiration of the period of five years mentioned in the said section 8, as amended by section 4 of this Act, assess the tax which has escaped assessment after issuing a notice to the operator and after making such inquiry as the prescribed officer may consider necessary.